

unfoldingWord®

Open Bible Stories

O'zbek, Ўзбек, أوزبېك
uz

Муқаддас Китобнинг Ойдин Ҳикоялари

unfoldingWord | Муқаддас Китобнинг Ойдин Ҳикоялари

Муқаддас Китобнинг ҳаммабоп ҳикоялари суратлар билан

Муқаддас Китобдан олинган 50 ҳикоя, Ибтидодан Ваҳийгача, матнли, овозли ва видеоли форматларда, барча тилларда ва бепул.

<https://openbiblestories.org>

Copyright © 2020 by unfoldingWord

Ушбу иш Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA) лицензияси бўйича мавжуд. Лицензия матни билан танишиш учун <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> сайтига ташриф буюринг ёки Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA манзилига мактуб йўлланг.

unfoldingWord® - бу unfoldingWordнинг рўйхатдан ўтган савдо белгисидир. unfoldingWordнинг номи ёки логотипидан фойдаланиш учун unfoldingWordнинг ёзма рухсатига эга бўлиш керак. CC BY-SA лицензиясининг шартларига биноан сиз ушбу матнни ўзгартириш киритмаган ҳолда кўчиришингиз ёки тарқатишингиз мумкин, лекин unfoldingWord® савдо белгиси ўзгаришсиз қолиши шарт. Агар сиз кўчирма нусхага ўзгартириш киритсангиз ёки ушбу матнни таржима қилиб, ясама матн ҳосил қилсангиз, unfoldingWord® савдо белгисини олиб ташлашингиз керак.

Ясама матн нашрида айнан қандай ўзгартириш киритганингзни маълум қилиб, асл матнга қўйидагича ишора қилишингиз керак: "unfoldingWordга тегишли бўлган асл матн <https://openbiblestories.org> сайтида жойлашган". Ясама матнингизни худди шу лицензия (CC BY-SA) бўйича жойлаштиришингиз зарур.

Агар unfoldingWordни ушбу матни таржима қилганингиз ҳақида хабардор қилишни истасангиз, биз билан қўйидаги саҳифа орқали боғланишингиз мумкин: <https://unfoldingword.org/contact/>

Санъат асари: ушбу ҳикояларда қўлланилган барча суратлар © Sweet Publishingra тегишли (www.sweetpublishing.com) ва Creative Commons Attribution-Share Alike License (<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0>) лицензияси бўйича мавжуд.

8 версия, 2020-04-24

ISBN PDF: 978-1-62666-005-2 | ISBN Print: 978-1-62666-006-9

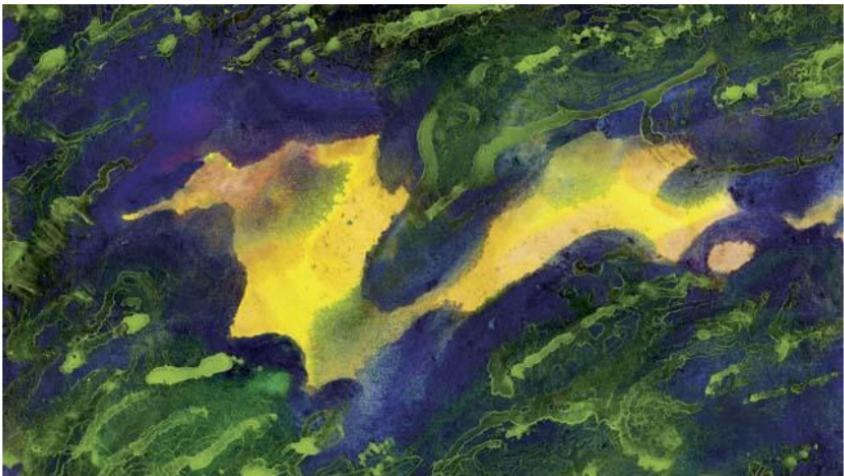
Бутун дунёдаги масиҳий биродарлар ва опа-сингиллар – бутунжаҳон Жамоати! Ҳудо Ўз Қаломининг ушбу суратли қўринишини сизларни марҳаматлаш, мустаҳкамлаш ва руҳлантириш учун қўлласин деб ибодат қилмоқдамиз.

Муқаддас Китобнинг Ойдин Ҳикоялари

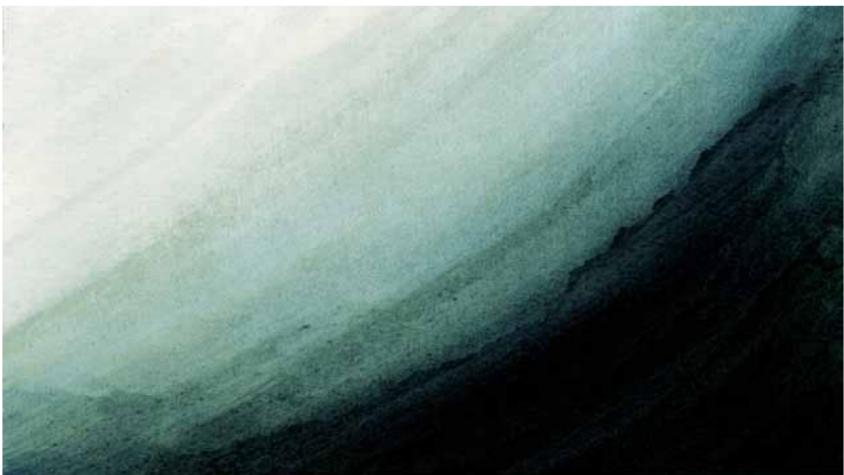
1. Дунёниг яратилиши	6
2. Дунёда гуноҳ пайдо булмоқда	15
3. Сув тошқини	22
4. Худонинг Ибром билан аҳди	31
5. Ваъда қилинган ўғил	37
6. Худо Исҳоққа ғамхўрлик қиласиди	43
7. Худо Ёқубни баракалайди	48
8. Худо Юсуфни ва унинг оиласини кутқаради	54
9. Худо Мусони чақиради	63
10. Ўнта оғат	72
11. Фисих	79
12. Чиқиш	84
13. Худо Истроил билан тузган аҳд	92
14. Чўлда сарсон бўлиш	101
15. Ваъда қилинган ер	110
16. Ҳакамлар	118
17. Худонинг Довуд билан аҳди	128
18. Бўлинган шоҳлик	136
19. Пайғамбарлар	144
20. Асирга олиниш ва қайтиш	154
21. Худо Масиҳ келишини ваъда қиласиди	162
22. Яҳёнинг туғилиши	171
23. Исонинг туғилиши	176
24. Яхё Исони чўмдиради	182
25. Шайтон Исони васваса қиласиди	188
26. Исо хизматини бошлайди	193
27. Мехрибон самариялик ҳақида ҳикоя	199
28. Бой ва нуфузли йигит	206
29. Шафқатсиз хизматкор ҳақида ҳикоя	212
30. Исо беш минг кишини овқатлантириди	218
31. Исо сувнинг устида юради	224
32. Исо жинларга чалинган одамни ва касал аёлни шифолайди	229
33. Декон ҳақидаги ҳикоя	238
34. Исо турли ҳикоялар сўзлаб, ҳалқа таълим беради	244
35. Йўқотилган ўғил ҳақида ҳикоя	250
36. Қиёғанинг ўзгариши	258
37. Исо Лазарни ҳаётга қайтаради	263

38. Исога хоинлик қиласылар	270
39. Исо маңкамада туралы	279
40. Исо хочга миҳланы	286
41. Худо Исони тирилтирады	292
42. Исо осмонга қайтады	297
43. Жамоатнинг ташкил этилиши	304
44. Бутрус ва Юҳанно чўлоқни шифолайдилар	312
45. Стефан ва Филип	318
46. Павлус Исонинг шогирдига айланади	326
47. Павлус ва Силас Филиппида	332
48. Исо — ваъда қилинган Масиҳдир	340
49. Худо белгилаган Янги Аҳд	348
50. Исо қайтиб келади	358

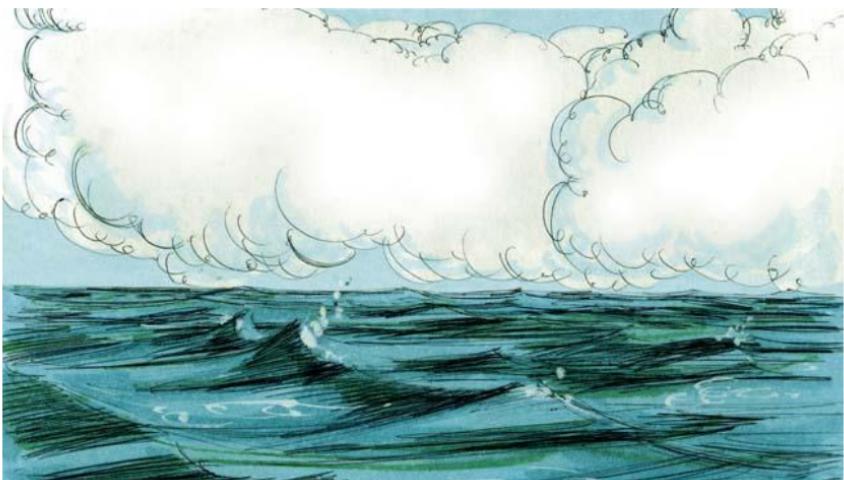
1. Дунёнинг яратилиши

Азалда ҳаммаси қандай бўлгани ва яратилгани ҳакида. Олти кун ичида Худо борлиқни ва ундаги барча нарсани яратди. Биринчи куни Худо ерни яратди. Худо ҳали бошқа ҳеч нарса яратмагани учун, ер юзи қоронғу ва бўум-бўш эди. Сувнинг устида фақат Худонинг Руҳи кезарди.

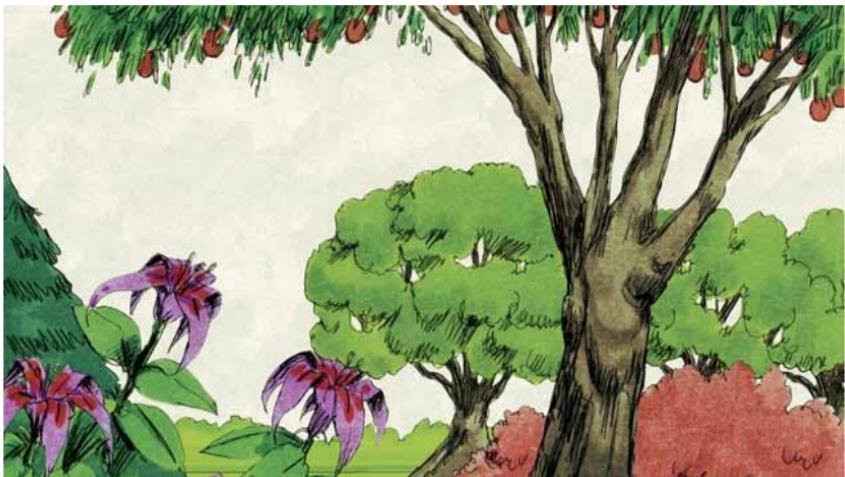
Шунда Худо: “Ёруғлик бўлсин!” — деди ва ёруғлик пайдо бўлди. Худо ёруғлик яхши эканини кўрди ва уни “кун” деб атади. У ёруғликни зулматдан ажратиб, зулматни “тун” деб атади. Ерни ва ёруғликни Худо биринчи куни яратди.

Яратилишнинг иккинчи куни Худо: “Сувни устида гумбаз пайдо бўлсин” — деди ва гумбаз пайдо бўлди. Худо уни “осмон” деб атади.

Яратилишнинг учинчи куни Худо: “Сув бирга йифилсин ва қуруқлик пайдо булсин” — деди. У қуруқликни “ер” деб, сувни эса “дениз” деб атади. Худо Ўзи яратган барча нарсаларга қаради ва уларнинг яхши эканлигини кўрди.

Кейин Худо: "Ер юзида барча турдаги ўсимликлар ва дараҳтлар ўссин" деб айтди ва шундай бўлди. Худо Ўзи яратганига қараб, уни яхши эканлигини кўрди.

Яратилишнинг тўртинчى куни Худо: "Осмонда ёритқичлар бўлсин!" деб айтди. Ва осмонда қуёш, ой ва юлдузлар пайдо бўлди. Худо уларни ер юзини ёритиш, ҳамда кунларни ва тунларни, йилларни ва фаслларни алмashiшини кузатиш учун яратди. Худо Ўзи яратганига қараб, унинг яхши эканлигини кўрди.

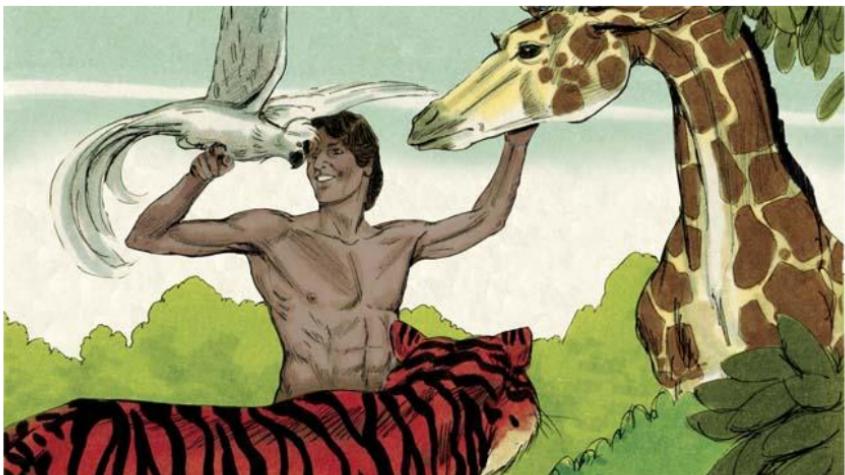
Бешинчи куни Худо деди: "Сув тирик жониворлар билан тўлсин ва осмонда қушлар учсин!". Шундай қилиб Худо сувда сузадиган ҳайвонларни ва барча қушларни яратди. Худо уларга қараб, улар яхши эканлигини кўрди ва уларни баракалади.

Яратилишни олтинчи куни Худо: "Ер юзи барча турдаги ҳайвонларга тўлсин" — деб айтди ва Худо айтганидек бўлди. Ҳайвонларнинг баъзилари уй ҳайвонлари эди, баъзилари ёввойи ҳайвонлар ва қолганлари судралувчилар эди. Худо уларга қараб, уларни яхши эканлигини кўрди.

Сүнг Худо деди: "Үз суратимизда, Үзимизга ўхшаган инсонларни яратамиз. Улар ер ва барча ҳайвонлар устидан ҳокимиятга эга бўладилар".

Худо тупроқни олиб, ундан одамни ясади ва унга ҳаёт нафасини пуллади. Бу инсон Одам Ато деб номланди. Сүнг Худо катта боғ яратиб, боғни парвариш қилсин деб, Одам Атони у ерга жойлаштириди.

Худо бое ўртасида иккита ўзгача дарахт ўтқазди — ҳаёт дарахти ва яхшилик билан ёмонликни билиш дарахти. Худо Одам Атога боғдаги барча дарахтларнинг мевасини ейишга руҳсат берди, фақат яхшилик ва ёмонликни билиш дарахти меваларини емасликни буюрди. Бу дарахт мевасини ейиши билан ўлишини Одам Атога айтди.

Сўнг Худо: “Одамнинг ёлғиз бўлиши яхши эмас. Одам Атога ёрдамчи керак”, деди. Худо унинг олдига ҳайвонларни олиб келди, ва Одам Ато ҳайвонларга ном берди. Аммо ҳеч бир ҳайвон Одам Атога ёрдамчи бўла олмади.

Шунда Худо Атога чукур уйқу юборди. Ухлаб ётганида, қовургаларидан бирини олиб, бу қовурғадан аёлни яратди ва уни Одам Атонинг олдига олиб келди.

Одам Ато аёлни кўриб деди:- “Ва ниҳоят у менга ўхшаш экан! У аёл бўлади, чунки у эркак кишининг қовурғасидан олинган”. Шу сабабдан инсон ота-онасини қолдириб ўз хотини билан бир тан бўлади.

Худо эркак ва аёлни Ўз суратида яратгандан кейин уларни: "фарзанд ва невараларингиз кўп бўлсин, ер юзини тўлдиринглар!"- деб дуо қилди. Худо Ўзи яратганлари яхши эканлигини кўриб жуда хурсанд бўлди. Бу яратилишнинг олтинчи куни эди.

Еттинчи кунга келиб Худо Ўз ишларини тугатди. У еттинчи кунни марҳаматлади ва муқаддас деб эълон қилди, чунки У шу кунда яратишни ниҳоясига етказди. Коинот ва бутун борлиқ шу тариқа яратилган эди.

Муқаддас Китоб ҳикояси Ибтидо 1-2 дан олинган

2. Дунёда гуноҳ пайдо булмоқда

Одам Ато ва унинг хотини Худо улар учун яратган гўзал боғда яшардилар. Улар кийим киймасдилар ва бундан уялмасдилар, чунки у даврда дунёда гуноҳ йуқ эди. Улар боғ бўйлаб сайр қиласдилар ва Худо билан мулоқот қилиб яшардилар.

Лекин боғда илон бор эди. Илон айёр эди. Бир куни у аёлдан: "Худо сизларга ҳақиқатан ҳам боғдаги барча дарахтларнинг меваларидан ейишни тақиқладими?" — деб сўради.

Аёл жавобан: “Худо бизларга яхшилик ва ёмонликни билиш дарахти меваларидан ташқари барча дарахтларнинг меваларини ейишга ижозат берди. Худо биз у дарахтнинг мевасини есак ёки ҳатто унга тегинсак, дарҳол ўлишимизни айтди” — деди.

Илон аёлга жавоб қайтарди: “Ёлғон! Ўлмайсизлар. Сизлар бу мевани еганингиздан сўнг Худо каби бўлишингизни, яхшилик ва ёмонликни тушунишингизни У билади”.

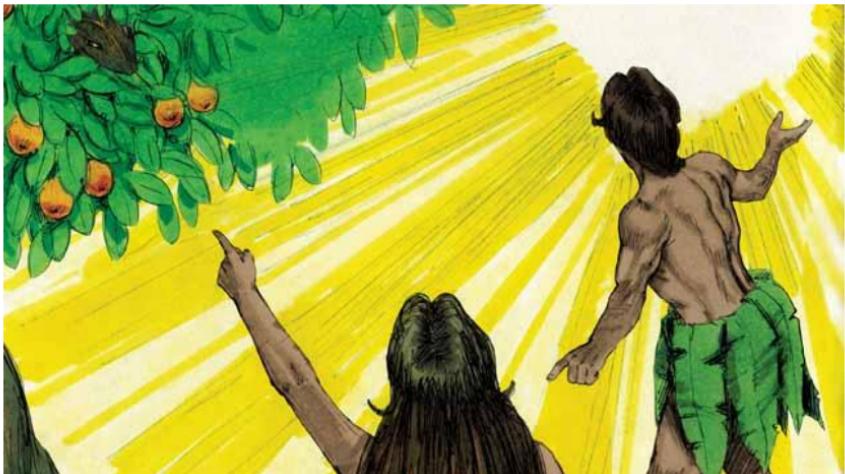
Аёл бу мева чиройли ва ёқимли эканлигини кўриб, уни узди ва еди. Кейин мевани эрига берди, у ҳам еди.

Шу заҳоти Одам Ато ва унинг хотини ҳамма нарсани ўзгача кўришни бошладилар ва улар ялангоч эканликларини тушундилар. Шунда улар ўзларини баргдан ясалган ёпинчиқ билан ёпишга ҳаракат қилдилар.

Майин шабада пайти Одам Ато хотини билан Худонинг боғда юрганини эшитиб, бекиниб олишди. Худо Одам Атони чақирди: “Одам, сен қаердасан?” Одам Ато деди: “мен Сени боғда юрганингни эшитиб кўркиб кетдим ва бекиниб олдим, чунки мен яланғочман”.

Шунда Худо сўради: “Ким сенга яланғочсан деб айтди? Балки Мен сенга тақиқлаган дараҳт мевасидан егандирсан?” Одам эса: “Сен берган хотин менга бу мевани берди”, деди. Шунда Худо аёлдан сўради: “Нима учун сен бундай қилдинг?” “Мени илон алдади”, деб жавоб берди аёл.

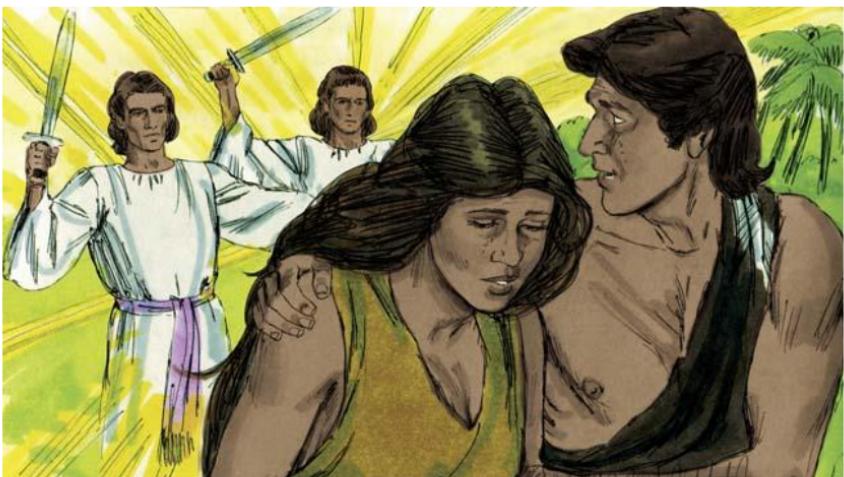
Худо илонга деди: "Сен энди лаънатисан — сен ерда судралиб юриб тупроқ ейсан. Сен ва хотин душман бўласизлар. Авлодларингиз ҳам бир бирига душман бўлади. Сен аёл авлодини товонидан чақасан, у эса сенинг бошингни янчади".

Сўнг Худо аёлга деди: "Сенинг ҳомиладорлигинги азобли, туғишишнги жуда оғриқли қиласман. Сен эрингга эгалик қилишни истайсан, лекин у сенга бош бўлади".

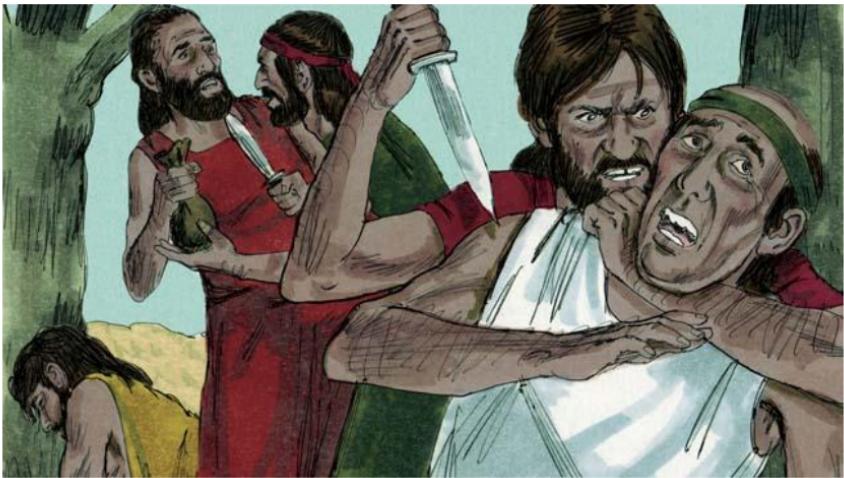

Кейин Худо эркакка деди: "Сен хотинингга қулоқ солдинг, Менга эса қулоқ солмадинг. Энди ер лаънатланган, ундан ҳосил олиш учун машаққат билан меҳнат қилишинг керак. Сўнг ўласан, ва сенинг тананг ерга қайтади". Эркак ўз хотинига Момо Ҳаво деб исм берди, бу исм "ҳаёт берувчи" маъносини англатади, чунки у барча одамларнинг онаси бўлиши керак эди. Худо Одам Ато ва Момо Ҳавога ҳайвонларнинг терисидан кийимлар берди.

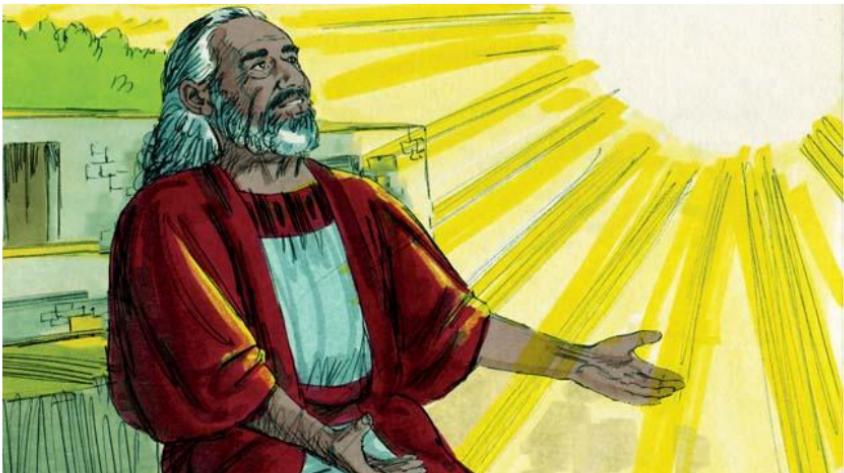

Сўнг Худо деди: "Энди инсонлар биздек, яхшилик ва ёмонликни биладиган бўлдилар. Улар ҳаёт дарахти мевасини еб, абадий яшашларига йўл қўймаслик керак". Шунинг учун Худо Одам Ато ва Момо Ҳавони боғдан ҳайдаб, кираверишга қурдатли фаришталарни кўйди, токи ҳеч ким ҳаёт дарахти меваларидан ея олмасин.

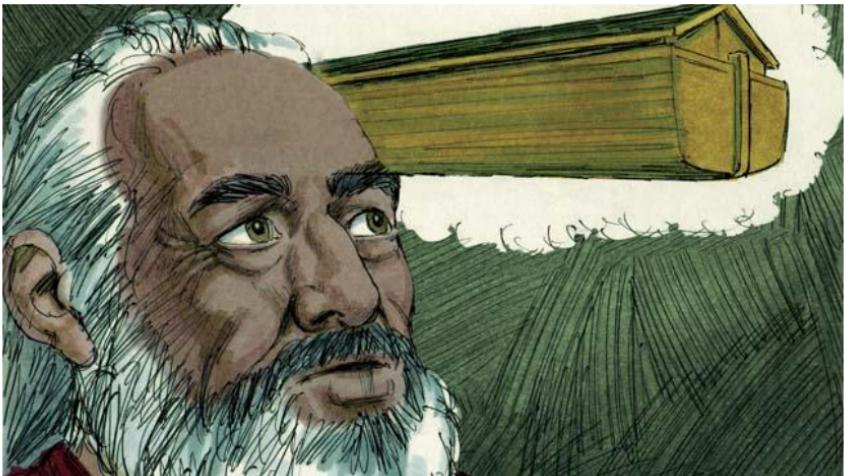
3. Сув тошқини

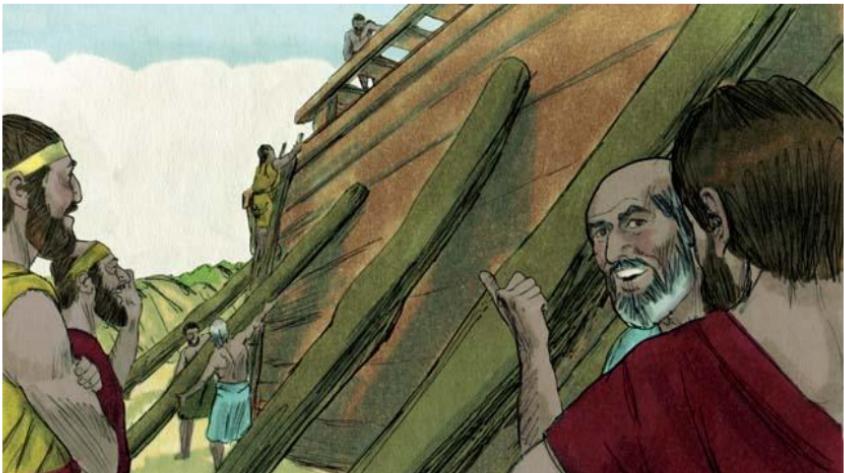
Орадан күп йил ўтди. Дунёда одамлар анча кўпайди. Одамлар жуда баджаҳл ва бағритош эди. Улар шунчалар бузуқ эди-ки, Худо бутун дунёни тошқин орқали йўқ қилиб юборишга қарор қилди.

Одамларнинг орасидан Худога фақатгина Нуҳ маъқул келарди, чунки у гуноҳкор инсонларнинг орасида солиҳ ҳаёт кечирарди. Худо Нуҳга ер юзига кучли тошқин юбормоқчи эканлигини ва шунинг учун Нуҳ кема қуриши кераклигини айтди.

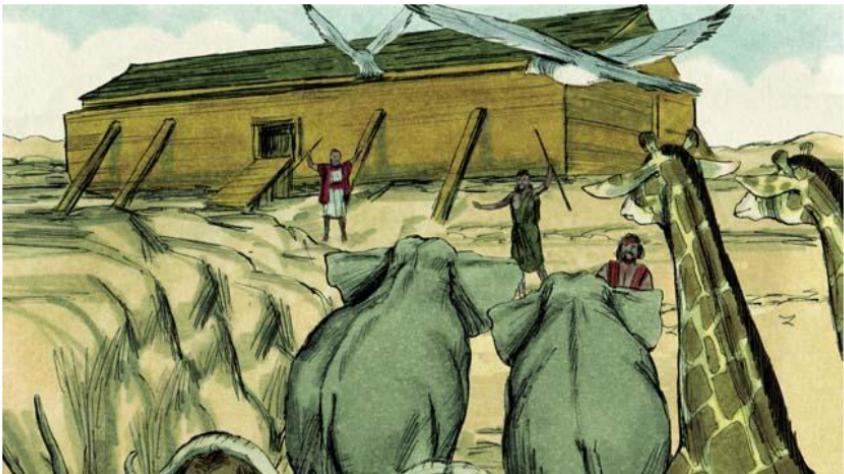
Бу катта ёғоч кеманинг узунлиги 140 метр, кенглиги 23 метр ва баландлиги 13,5 метр бўлиб, у уч қават, кўплаб бўлмалар, том ва деразадан иборат бўлиши керак эди. Нуҳ, унинг оиласи ва куруқлиқдаги ҳайвонлар кеманинг ичига кириб, тошқиндан кутқарилишлари керак эди.

Нуҳ Худога итоат қилди. У уч ўғли билан биргаликда кемани худди Ҳудо айтганидек қилиб қурди. Кема ғоят катта бўлгани сабабли, уни куриш учун Нуҳга кўп йиллар керак бўлди.

Худо Нуҳга унинг ўзига, оиласига ва ҳайвонларга етарли озуқа олишни буюрди. Ҳаммаси тайёр бўлганидан кейин Худо Нуҳга деди: “Вақт келди!”. Нуҳ хотини, уч угли-ю келинлари билан кеманинг ичига кирди. Ҳаммаси бўлиб улар саккиз киши эди.

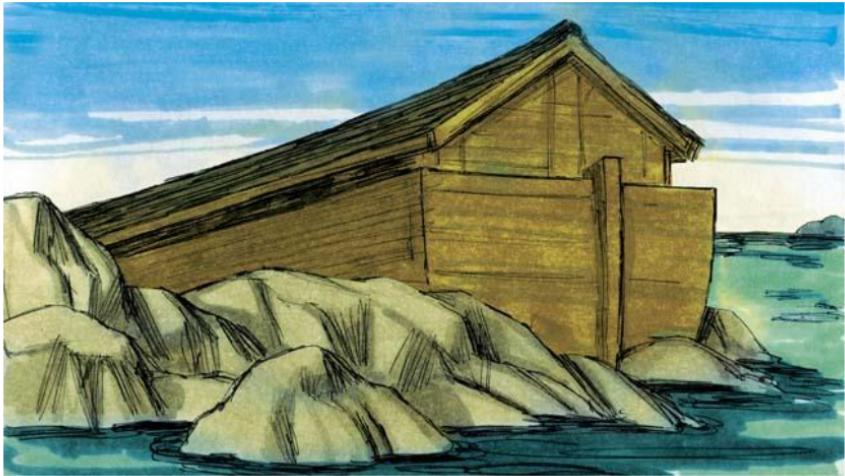
Худо Нуҳга кеманинг ичига барча ҳайвонлардан ва қушлардан битта эркак ва битта урғочи олишни буюрди, токи улар тошқиндан кутқарилсин. Бундан ташқари қурбонлик учун тўғри келадиган ҳайвонлардан етти эркак ва етти урғочини олишни хам буюрди. Уларнинг барчаси кеманинг ичига кирганидан сўнг, Худонинг ўзи уларнинг орқасидан эшикни ёпди.

Кейин ёмғир бошланди ва қирқ кун-у қирқ тун давомида тұхтамасдан ёғди! Ёмғир тинмасди! Сувнинг оқими ернинг тагидан ҳам уриб чиқарди. Бутун ер юзи, ҳатто әнг баланд тоғлар ҳам сувнинг тагида қолиб кетди.

Қуруқлиқда яшаган барча одамлар-у ҳайвонлар нобуд бўлди. Лекин кеманинг ичидагилар ўлимдан қутқарилиб қолдилар.

Ёмғир тугагандан кейин кема яна беш ой сувда сузид юрди. Вақт ўтиши билан сув камая бошлади. Бир кун келиб кема тоғ устида тұхтади, лекин ер юзи ҳали ҳам сув билан қопланған эди. Уч ойдан кейин тоғларнинг чүкқилари күрина бошлади.

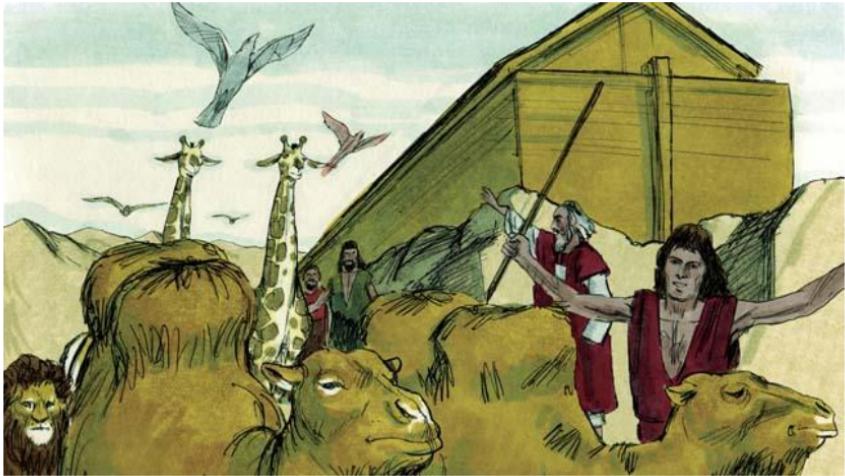
Орадан яна қирқ кун ўтгандан кейин Нуҳ ер қуриғанлигини билиш мақсадида кемадан қарғани учиради. Лекин қарға айланиб, қүнишга жой тополмай кемага қайтиб келади.

Сүнгра Нуҳ капитарни учиради. Лекин у ҳам қуруқ ер тополмай кемага қайтиб келади. Бир хафтадан кейин Нуҳ капитарни яна бир марта учирив юборади. Бу сафар эса капитар зайдун дараҳтининг баргини олиб келади. Аста-секин ер юзида сув камайиб, ўсимликлар яна ўса бошлайди!

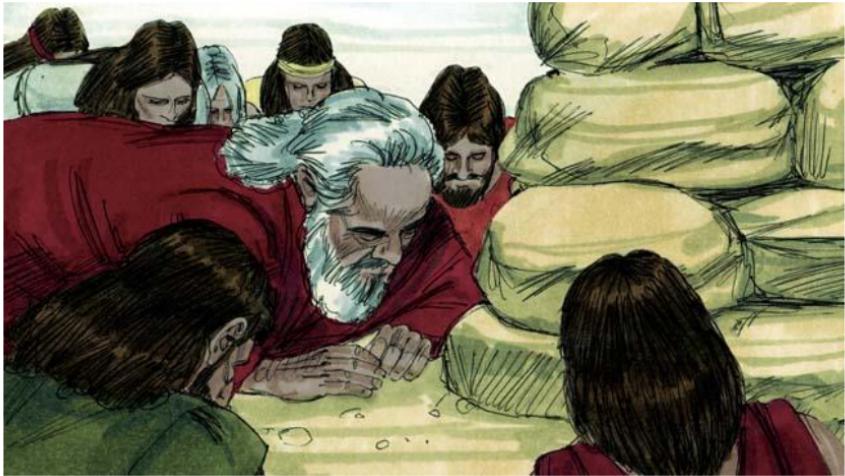
Бир хафта ўтгандан кейин Нуҳ учинчи марта капитарни учирди. Бу сафар капитар қўнишга жой топди ва қайтиб келмади. Чунки ер қурий бошлаган эди!

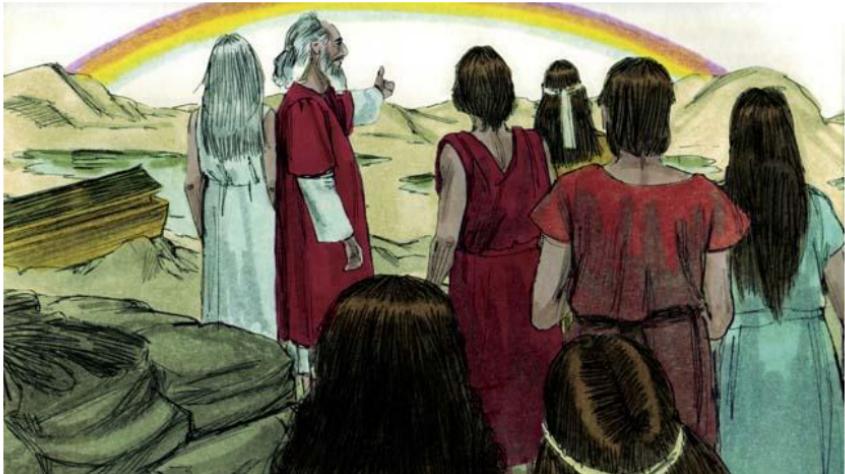
Икки ойдан сўнг Худо Нуҳга деди: "Энди сен оиласи билан кемадан чиқишинг мумкин. Фарзанд ва невараларингиз кўп бўлсин! Ер юзини тўлдиринглар!". Шундан кейин Нуҳ оиласи билан кемадан чиқди.

Сўнг Нуҳ қурбонгоҳ қуриб, қурбонликка келтирилиши мумкин бўлган ҳайвонларнинг ҳар бир туридан бир нечтасини қурбонликка келтирди. Худо бу қурбонлиқдан мамнун бўлиб, Нуҳни ва унинг оиласини баракалади.

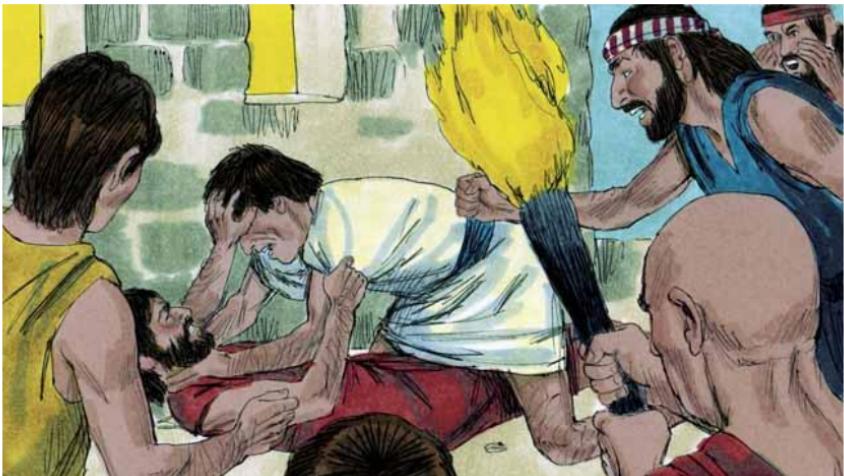
Худо яна шундай деди: "Ваъда бериб айтаманки, одамларнинг ёвуз ишлари учун энди ерни ҳеч қачон лаънатламайман, инсонлар болалигидан гуноҳ қилишларига қарамасдан, дунёни тошқин билан йўқ қилмайман".

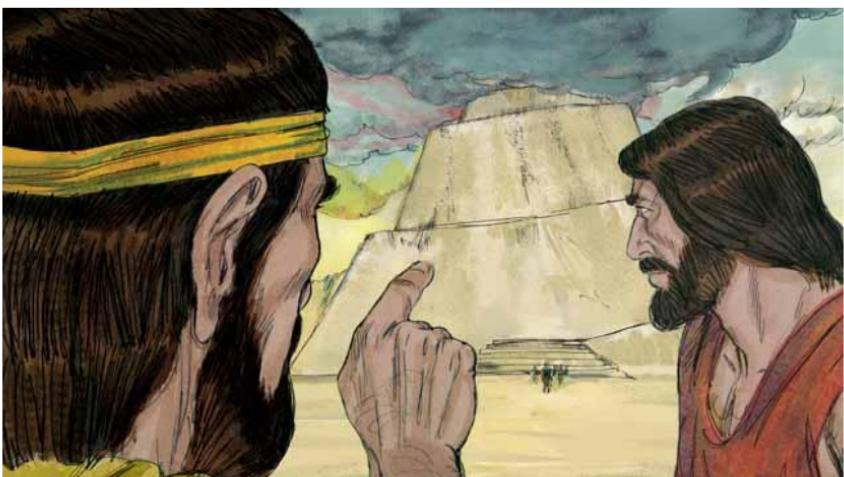
Ваъданинг белгиси сифатида Худо илк бор камалакни пайдо қилди. Ва ҳар сафар осмонда камалак пайдо бўлганида, ерга тошқин юбормайман, деб берган ваъдасини ёдга олишини айтди.

Муқаддас Китоб ҳикояси Ибтидо 6-9 дан олинган

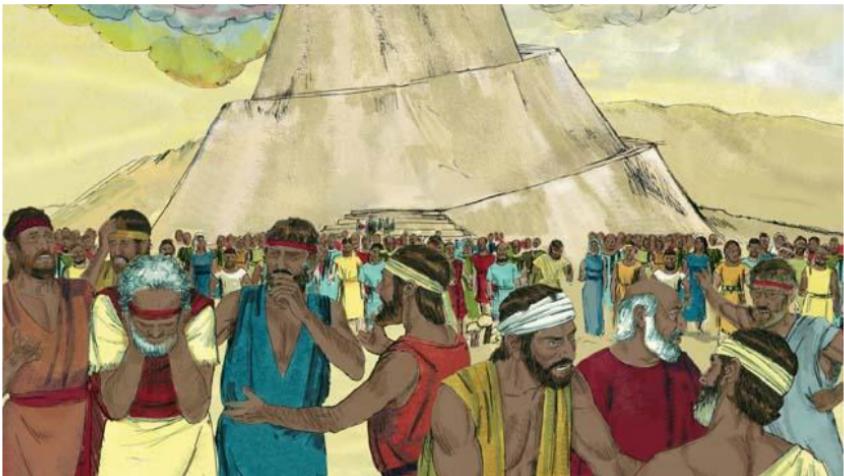
4. Худонинг Ибром билан аҳди

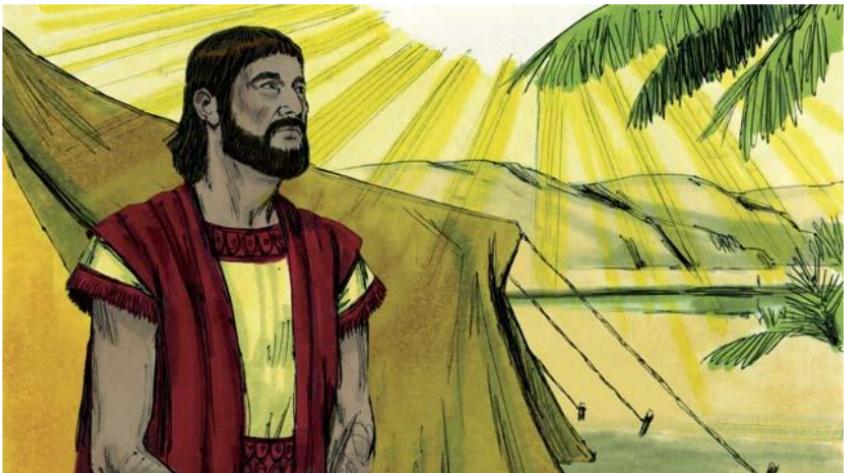
Сув тошқинидан күп йил ўтиб, дунёда яна одамлар күпайди ва улар аввалгидек бағритош бўлиб, Худога ва бир-бирига қарши гуноҳ қила бошлиди. У даврда одамлар ягона тилда гапирадилар. Худо одамларга дунё бўйлаб тарқалишни буюрган бўлса-да, улар бирга ийифилдилар ва шаҳар қуришни бошлидилар.

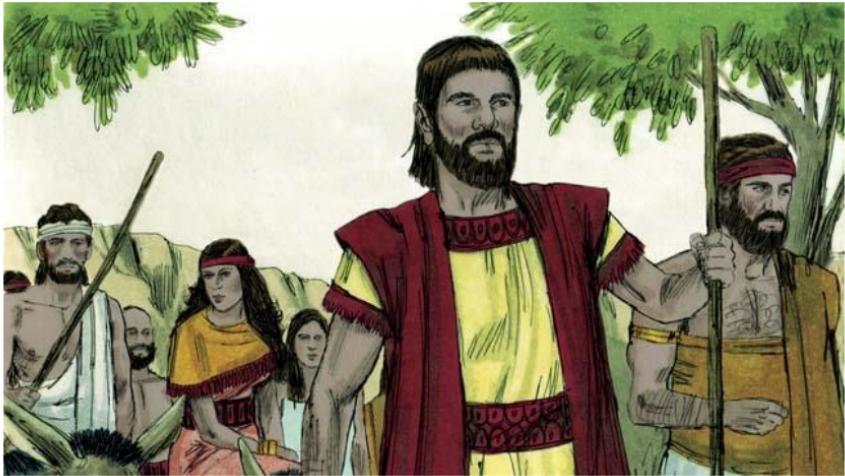
Одамлар жуда мағрур эди. Улар Худога қулоқ солишни ва Уайтганидек яшашни истамасдилар. Улар ҳатто бутун ер юзи бўйлаб тарқамасдан, балки ўзларининг номини улуғ қилиш учун, самогача етадиган баланд минора қуришни бошлидилар. Худо одамлар бу ёвуз ишида давом этсалар, улар янада кўпроқ гуноҳ қилишларини кўрди.

Кейин Худо одамларнинг умумий тилини турли тилларга алмаштириди ва уларни бутун дунё бўйлаб тарқатиб юборди. Улар куришни бошлаган шаҳарни Бобил деб номладилар, бу "аралаштирилган" деган маънони англатади.

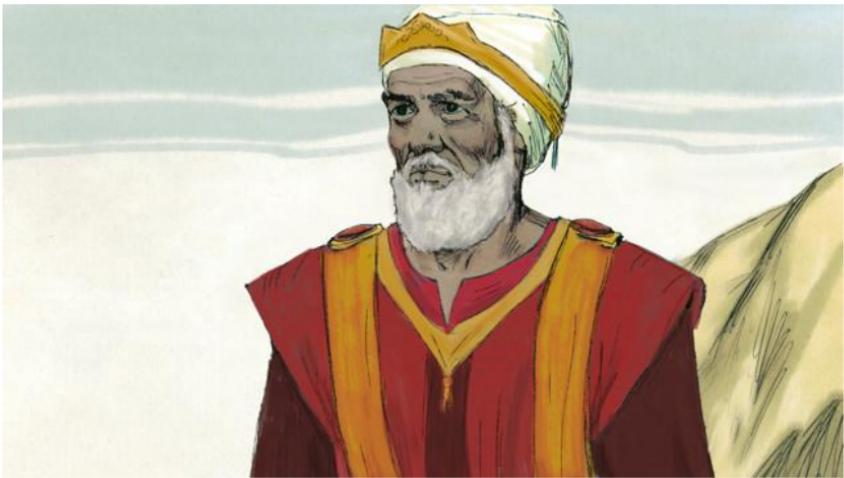
Юз йиллар ўтгач, Худо Ибром исмли одамга мурожаат қилди. Худо унга деди: "Уз юртингни ва қариндошларингни тарк эт ва Мен сенга кўрсатадиган ерга бор. Мен сени баракалайман ва сендан буюк халқ яратаман. Исмингни улуғ қиласман. Мен сени баракалаганларни баракалайман ва сени лаънатлаганларни лаънатлайман. Ер юзидағи барча халқлар сен туфайли баракага эга бўладилар".

Ибром Худога итоат қилди. Хотини Сорайни, ҳамма хизматкорларини ва бутун мол-мулкини олиб, Худо буюрган Канъон юртига борди.

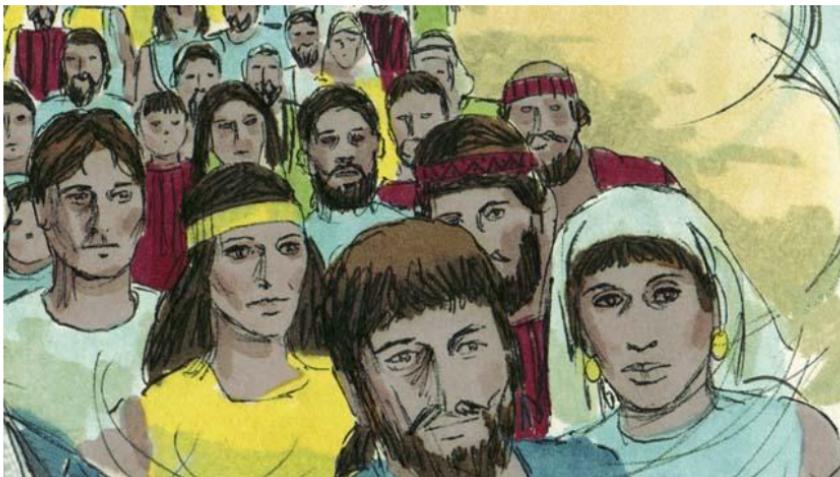
Ибром Канъон юртига келганида Худо унга деди: "Атрофингга қара, сен кўриб турган бу ерларни сенга ва сенинг наслингга абадий эгаликка бераман". Шундан кейин Ибром у ерга жойлашди.

Үша ерда Эгамиз Худонинг Маликсидиқ исмли руҳонийси бор эди. Бир куни Ибром жанғдан кейин, ўз жиянини озод қилиб қайтаётганида Маликсидиқни учратди. У Ибромни дуо қилиб: "Еркўкни яратган Эгамиз Худо Ибромни баракаласин" деди. Ибром эса бор мол-мулкининг ўндан бир қисмини Маликсидиқقا берди.

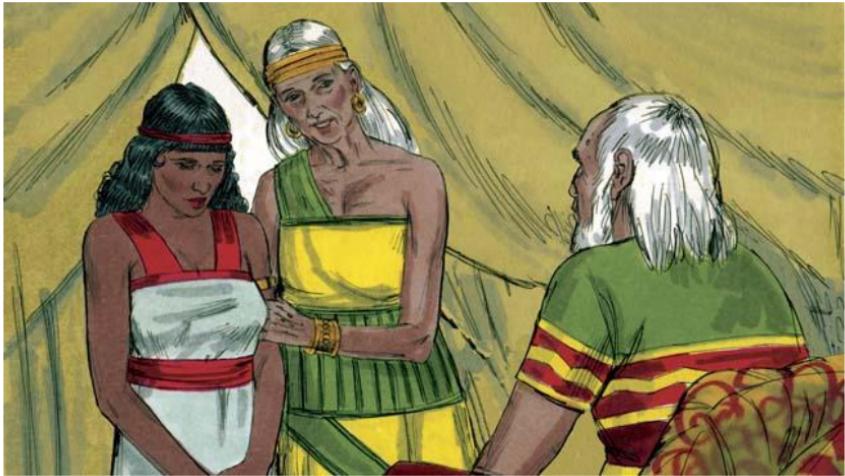
Кўп йиллар ўтди, аммо Ибром ва Сорайнинг фарзандлари йўқ эди. Худо яна Ибромга мурожаат қилиб, унга ўғилни ва осмонда қанча юлдуз бўлса, шунча наслни ваъда қилди. Ибром Худонинг ваъдасига ишонди ва шу ишончи учун Худо Ибромни солиҳ деб эълон қилди.

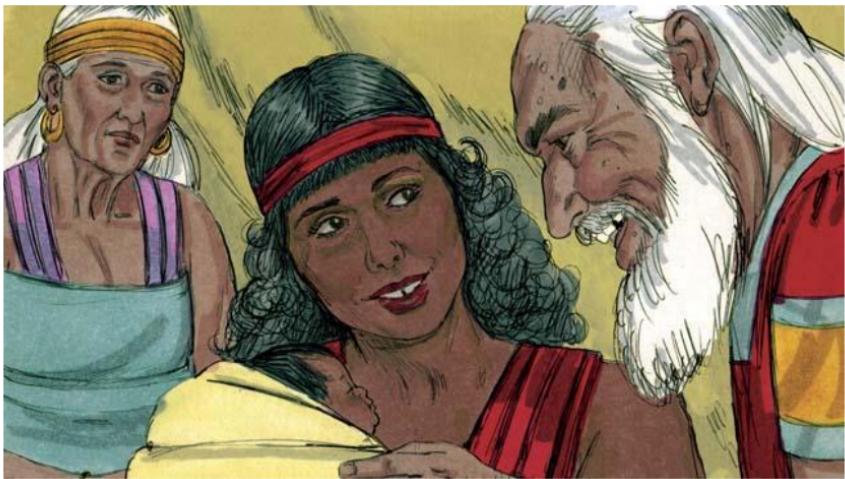
Сўнг Худо Ибром билан аҳд тузди. Одатда аҳд бир-бирлари олдида маълум мажбуриятларни бажаришга келишган икки инсон орасида тузилади. Аммо бу сафар Худонинг йози Ибром билан аҳд тузиб, Ибромда ўғил туғилишини ва бу ўғил унинг меросхўри бўлишини ваъда қилди. Худо бу аҳдни тузасетганида Кањон ерини Ибром наслига берди. Сўнг туш орқали унинг насли билан нима бўлишини аён қилди. Бу ҳодисалардан сўнг кўп вақт ўтди, аммо Ибром ҳамон фарзандсиз эди.

Муқаддас Китоб ҳикояси Ибтидо 11-15 дан олинган

5. Ваъда қилинган ўғил

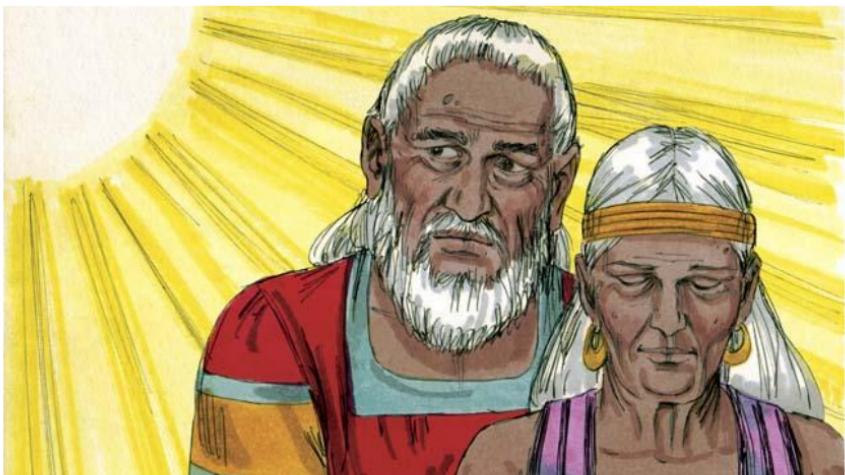
Ибром ва Сорай Канъонга кўчиб келганига ўн йил бўлган бўлса ҳам, улар фарзанд кўрмади. Шунда Ибромнинг хотини Сорай унга деди: "Худо менга шу пайтгача фарзанд кўришга руҳсат бермади, энди эса мен қариб қолдим, туға олмайман. Шунинг учун, мана сизга менинг чўрим Ҳожар, унинг олдига киринг ва у менга фарзанд туғиб берсин".

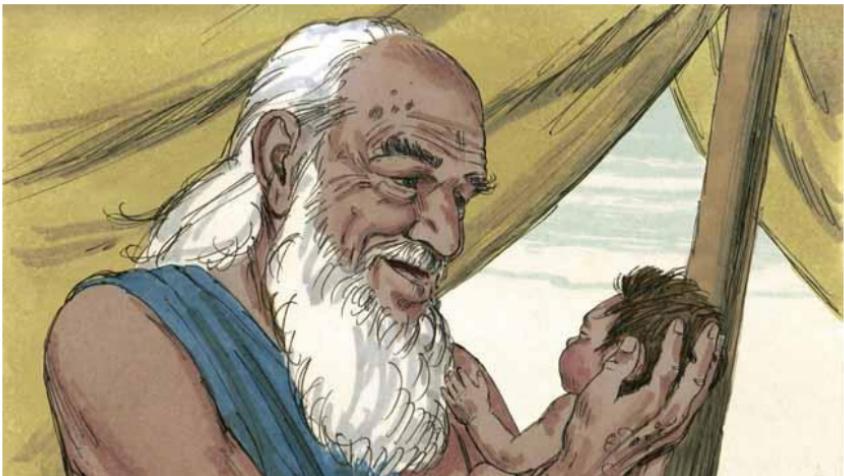
Ибром ҳудди шундай қилди. Ҳожар ҳомиладор бўлиб, ўзини Сорайдан юқори деб била бошлади. Сорай эса бунда Ибромни айбларди. Орадан вақт ўтиб Ҳожар ўғил туғди ва Ибром унга Исмоил деб исм берди. Исмоил ўн уч ёшга кирганида, Худо яна Ибромга мурожаат қилди.

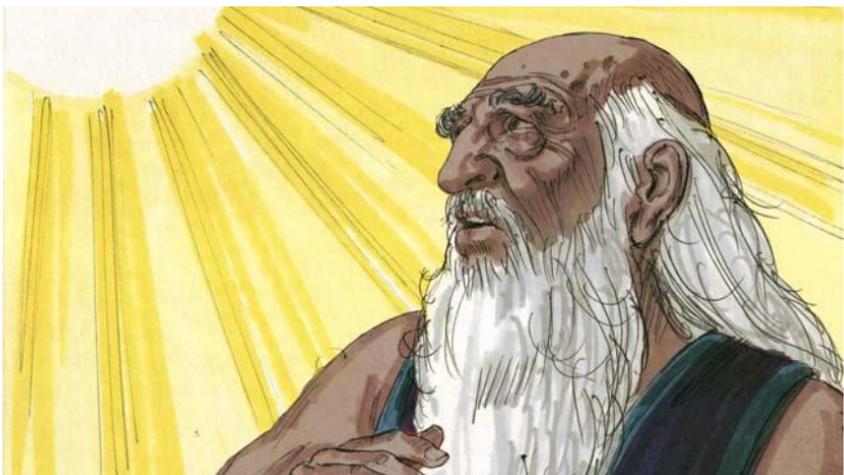
Худо деди: "Мен Қодир Худоман. Мен сен билан аҳд тузаман". Ибром Худони эшитиб, эҳтиром билан тиз чўкиб бош эгди. Худо давом этди: "Сен кўп халқларнинг отаси бўласан. Мен сенга ва сенинг наслингга Канъон юртини бераман ва уларнинг Худоси бўламан. Сен оиласидаги ҳар бир ўғил болани ва эркакни суннат қилишинг керак".

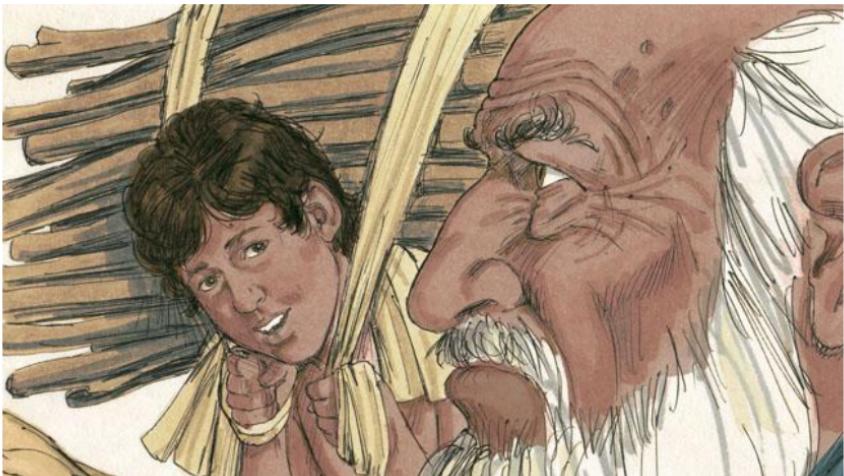
"Хотининг Сорай ўғил туғади — Мен сенга ваъда қилган ўғил шу бўлади. Унга Исҳоқ деб исм берасан. Мен у билан аҳд тузаман ва ундан буюк бир халқ яратаман. Исмоилдан ҳам буюк халқ пайдо бўлади, лекин аҳдим Исҳоқ билан бўлади". Кейин Худо "Ибром" исмини "Иброҳим" деб ўзgartирди, бу исм "кўпларнинг отаси" деган маънони англатади. Худо "Сорай" исмини "Сора" деб ўзgartирди, бу исм "Малика" деган маънони англатади.

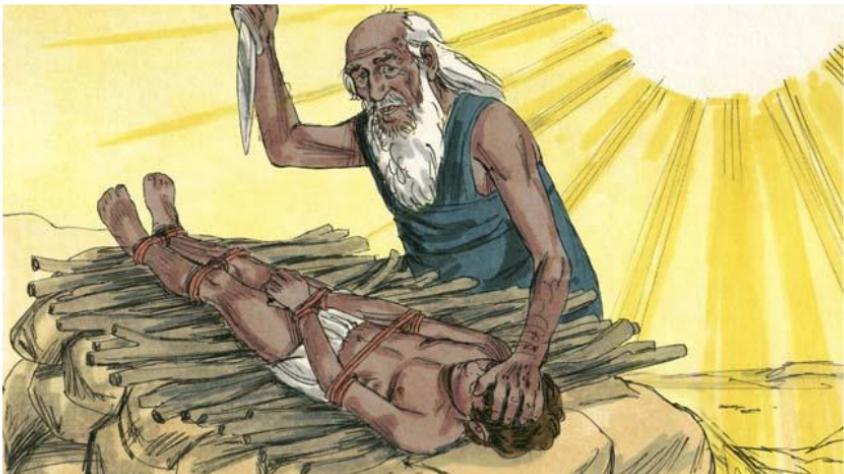
Үша куни Иброҳим ўз уйидаги барча ўғил болалар ва эракларни суннат қилди. Орадан тахминан бир йил ўтиб, Иброҳим юз ёшга кирганды, Сора эса тұқсон ёш бўлганида Иброҳимга ўғил туғиб берди. Худо айтганидай унга Исҳоқ деб исм қўйишди.

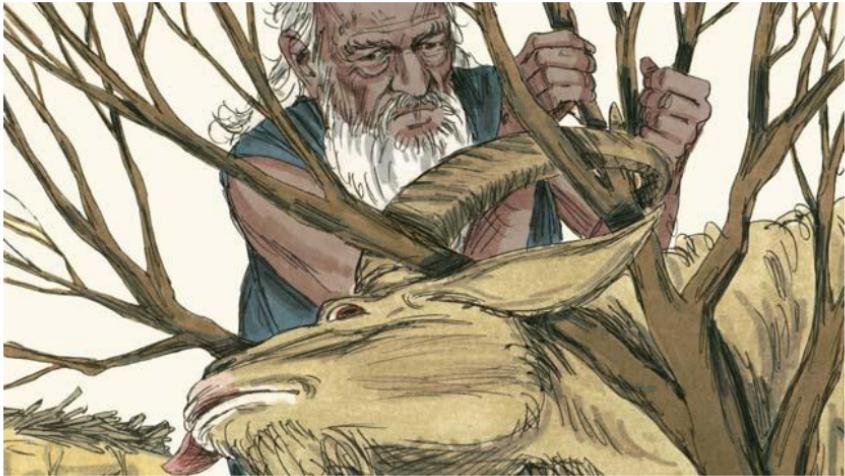
Исҳоқ ҳали бола бўлганида, Худо Иброҳимнинг имонини синашга қарор қилди. Унга: “Ягона ўғлинг Исҳоқни Мен учун қурбон қил” — деди. Иброҳим бу сафар ҳам Худога итоат қилди ва ўғини курбонликка келтиришга тайёрланди.

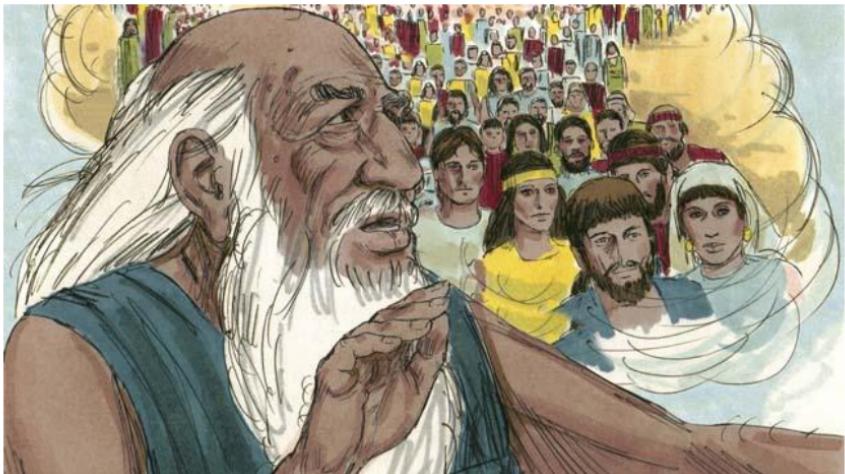
Иброҳим Исҳоқни қурбонлик келтириладиган жойга олиб кетаётганда, ўғли сўради: “Ота, қурбонлик келтириш учун бизда ўтин бор, лекин қўзи қани?” Иброҳим жавоб бериб деди: “Ўғлим, қурбонлик учун қўзини Худонинг ўзи беради”.

Улар қурбонлик келтириладиган жойга етиб келгандарида, Иброҳим ўз ўғли Исҳоқни боғлади ва уни қурбонгоҳга ётқизди. У ўғлини ўлдиришга тайёр бўлиб турганида Худо Иброҳимга: “Тўхта! Болага тегма! Мендан қўрқишишингни билдим, чунки сен Мен учун ягона ўғлингни аямадинг”, деди.

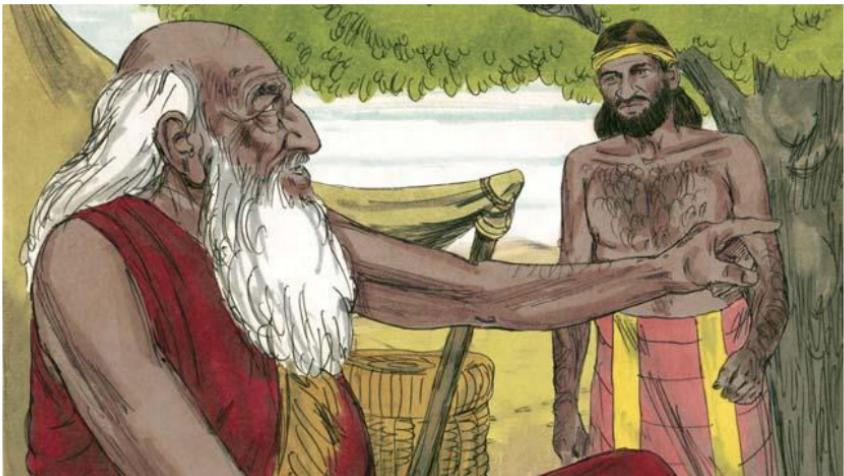
Шунда Иброҳим узоқ бўлмаган жойда чакалакларга ўралашиб қолган қўчқорни кўрди. Бу қўчқорни уларга Худо, Исҳоқнинг ўрнига қурбонликка келтиришлари учун берган эди. Иброҳим хурсанд бўлиб қўчқорни қурбонликка келтирди.

Худо Иброҳимга шундай деди: "Менга борингни, ҳатто ягона ўғлингни ҳам беришга тайёр бўлганинг учун, сени баракалайман, деб ваъда бераман. Сенинг наслинг осмондаги юлдузлардан ҳам кўп бўлади. Менга итоат этганинг учун, сен орқали дунёдаги барча халқларни баракалайман!"

Муқаддас Китоб ҳикояси Ибитидо 16-22 дан олинган

6. Худо Исҳоққа ғамхўрлик қиласи

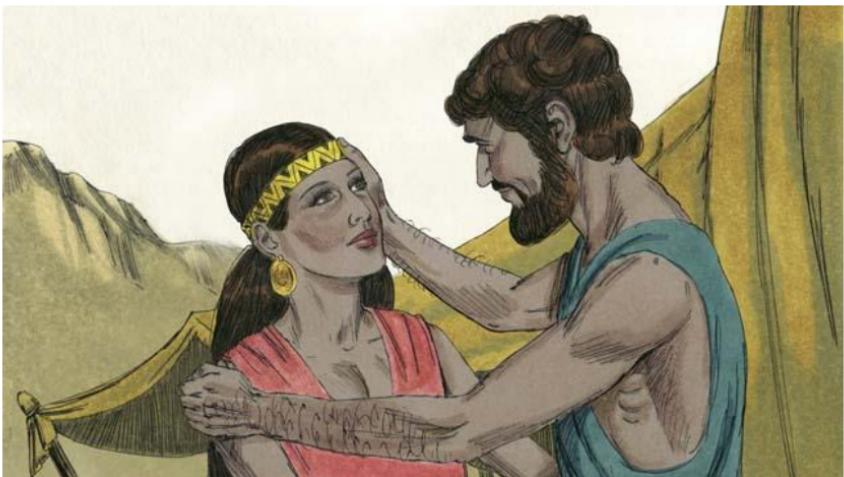
Вақт ўтиб борарди. Иброҳим қариб қолди, унинг ўғли Исҳоқ эса улғайди. Бир куни Иброҳим хизматкорларидан бирини Исҳоққа келин топиш учун ўзининг қариндошлари яшайдиган юртга юборди.

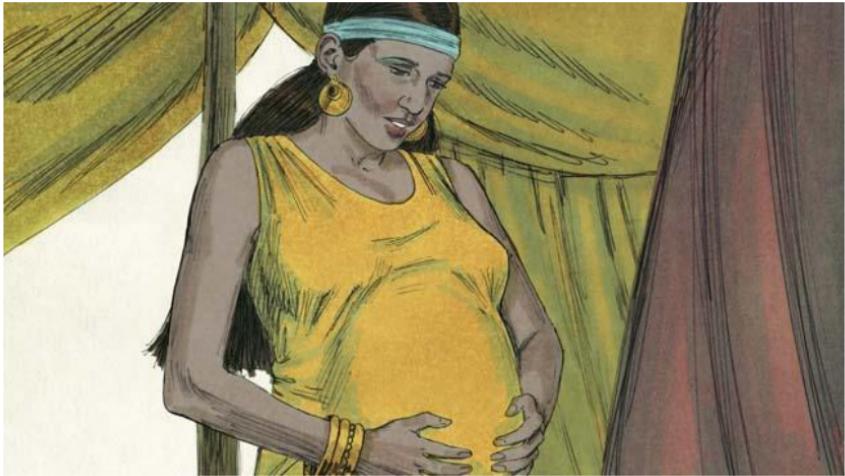
Хизматкор узоқ йўл босиб ўтиб, Иброҳимнинг қариндошлари юртига етиб келди ва у ерда Худо уни Ривқонинг олдига олиб борди. Ривқо Иброҳим укасининг набираси эди.

Ривқо оиласини қолдириб, хизматкор билан Исҳоқнинг олдига боришга рози бўлди. У келганида Исҳоқ дарҳол унга уйланди.

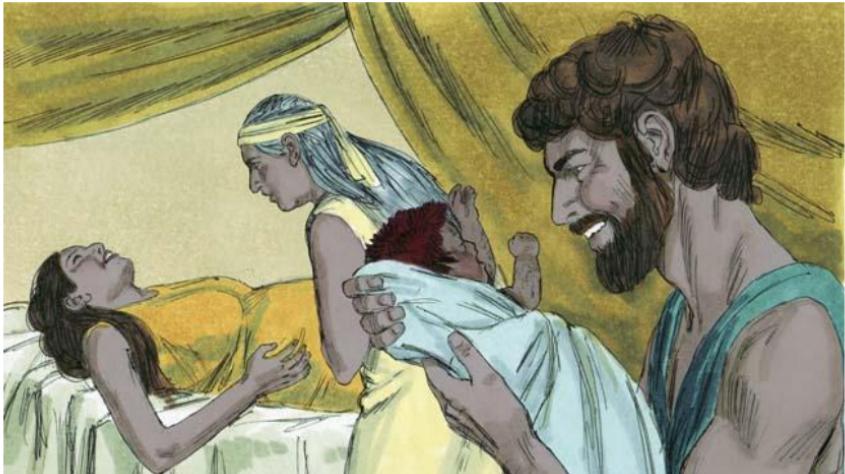
Кўп йиллар ўтди. Иброҳим вафот этди, Худо Иброҳим билан тузган аҳди бўйича Исҳоқни баракалади. Бу аҳдга кўра Худо Иброҳимга сонсаноқсиз насл ваъда қилган эди. Лекин Исҳоқнинг хотини Ривқо фарзандсиз эди.

Исхоқ хотини Ривқо учун ибодат қилди ва Худо унга эгизак ҳомила берди. Аммо гўдаклар онасининг қорнида бир-бирлари билан кураша бошладилар. Шунда Ривқо Худодан: “Нима учун бундай бўляпти?” деб сўради.

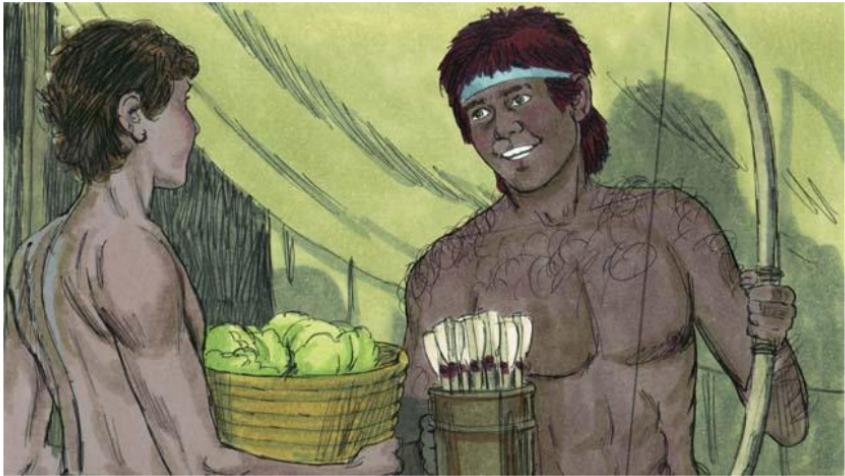
Худо Ривқога жавоб берди: “Сендан икки ўғил туғилади. Уларнинг наслидан икки турли халқ пайдо бўлади. Бу халқлар бир-бири билан курашадилар. Аммо тўнғич ўғилдан пайдо бўлган халқ, кенжা ўғилдан пайдо бўлган халқقا бўйсунишига тўғри келади”.

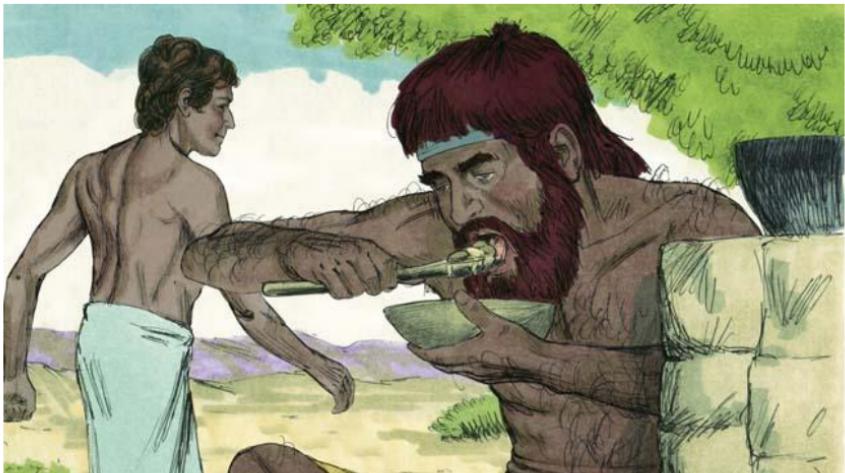
Вақти келганды, Ривқо әгизакларни дунёга келтирди. Түнгіч ўғил қип-қизил бўлиб туғилди, унинг танаси тук билан қопланган эди. Унга Эсов деб исм бердилар. Кенжə ўғил эса Эсовнинг кетидан, унинг товонини ушлаб туғилди. Унга Ёкуб деб исм бердилар.

Муқаддас Китоб ҳикояси Ибтидо 24:1-25:26 дан олинган

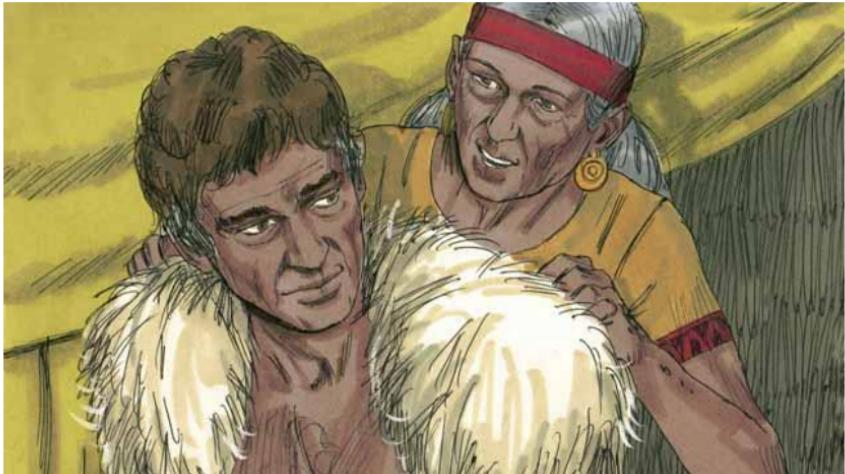
7. Худо Ёқубни баракалайди

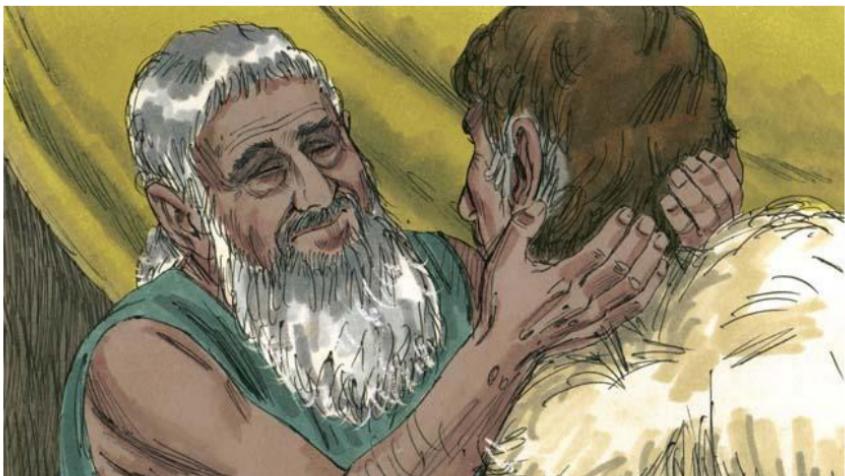
Ака-ука улғаярди. Эсов ов қилишни хуш күрарди, Ёкуб эса вақтини уйда ўтказишни. Исҳоқ кўпроқ Эсовни яхши кўрарди, Ривқо эса Ёкубни.

Бир куни Эсов овдан жуда оч қайтди. У Ёкубга: “Тайёрган таомингдан менга бер” — деди. Ёкуб эса: “Аввал менга тўнгич ўғил деб ҳисобланиш хукуқини ваъда қилгин” — деди. Эсов Ёкубга бу хукуқни ваъда қилди, кейин Ёкуб у билан таомини улашди.

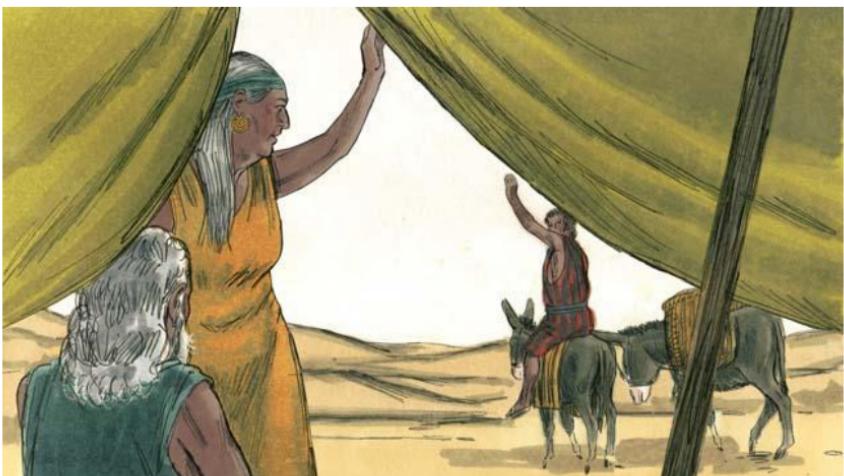
Исҳоқ Эсовни дуо қилишни хоҳлаган эди, лекин Ёқубни дуо қилди, чунки Ривқо ва Ёқуб уни алдадилар. Ёқуб отасининг олдига келиб ўзини Эсов деб кўрсатди. У Эсовнинг кийимларини кийиб, бўйинини ва қўлларини эчки териси билан ўради. Исҳоқ қариб, кўzlари заиф бўлиб қолган эди ва шунинг учун ёлғонни сезмади.

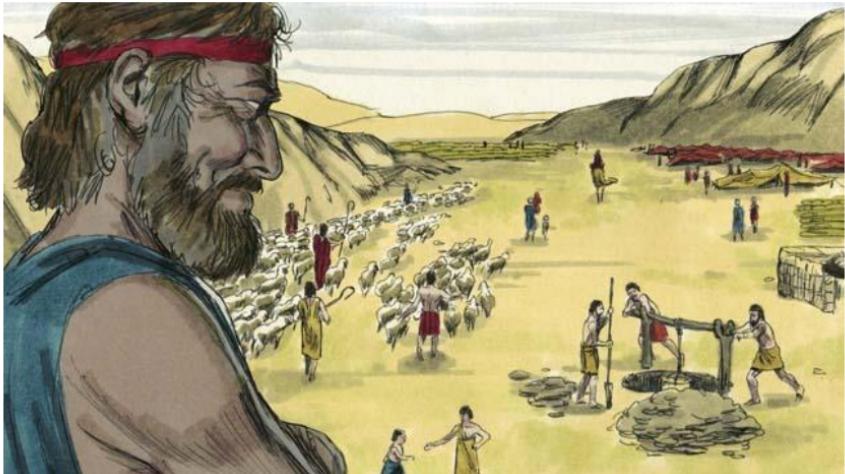
Ёқуб Исҳоқни олдига келиб: "Мен Эсовман. Сизнинг дуоингизни олгани келдим" деди. Исҳоқ эчкининг жунига тегиниб ва кийимларнинг ҳидини сезиб, уни Эсов деб ўлади ва Ёқубни дуо қилди.

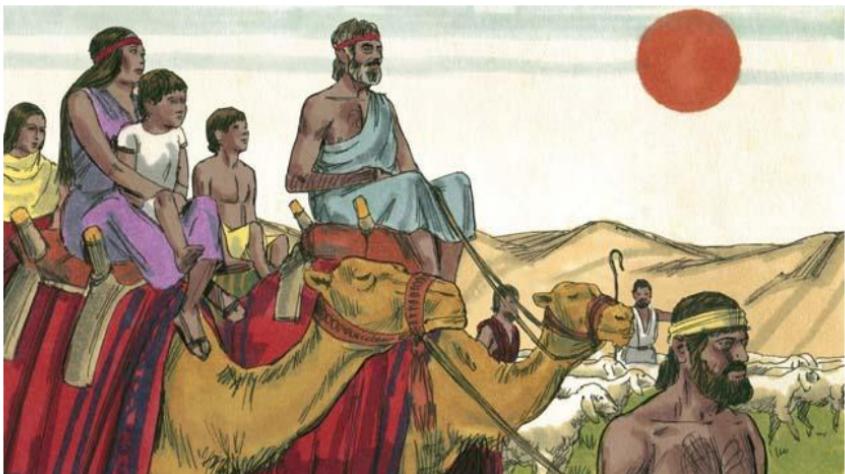
Ёқуб Эсовга тегишли бўлган дуони алдов йўли билан олгани учун, Эсов ундан нафратлана бошлади. Шунинг учун отаси ўлганидан кейин, Ёкубни ўлдиришни ният қилди.

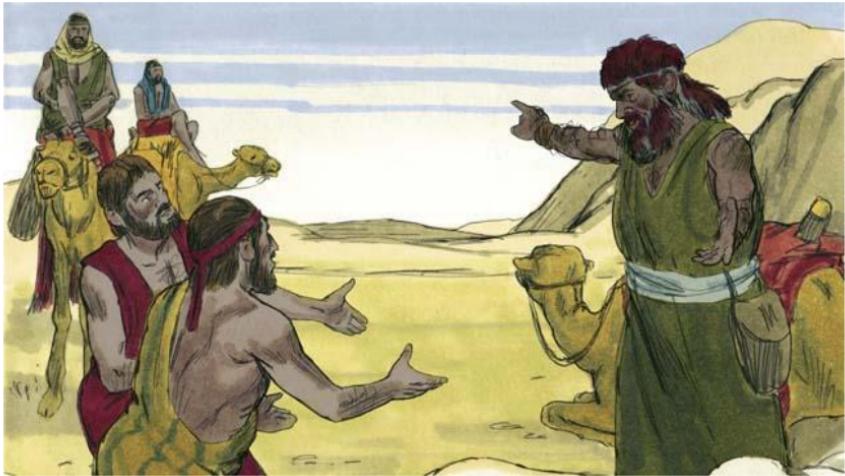
Лекин Ривқо Эсовнинг бу ниятини билиб қолганидан сўнг, Исҳоқ билан келишиб, Ёкубни узоқ мамлакатга, Ривқонинг қариндошлари олдига жўнатиб юборди.

Ёкүб у ерда анча йил яшади. Бу вақт ичида у үйланди, ўн икки ўғил ва бир қизли бўлди. Худо уни бой-бадавлат инсон қилди.

Йигирма йил ўз уйидан йироқда яшагандан сўнг, Ёкүб оиласини, хизматкорларини ва подаларини олиб, Кањонга қайтишга қарор қилди.

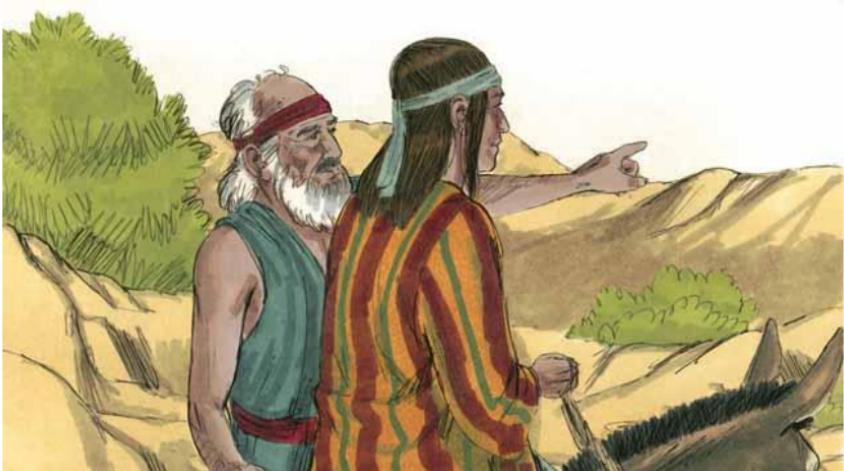
Ёқуб Эсовдан жуда күркәр эди, чунки унинг фикрича, акаси ҳали ҳам уни ўлдириш ниятида эди. Шунинг учун у Эсовга чорванинг катта подаларини совға тариқасида жўнатди. Подани Эсов олдига ҳайдаб келган хизматкорлар шундай дедилар: “Кулингиз Ёқуб бу чорвани сизга совға қиляпти. Унинг ўзи ҳам яқинда келади”.

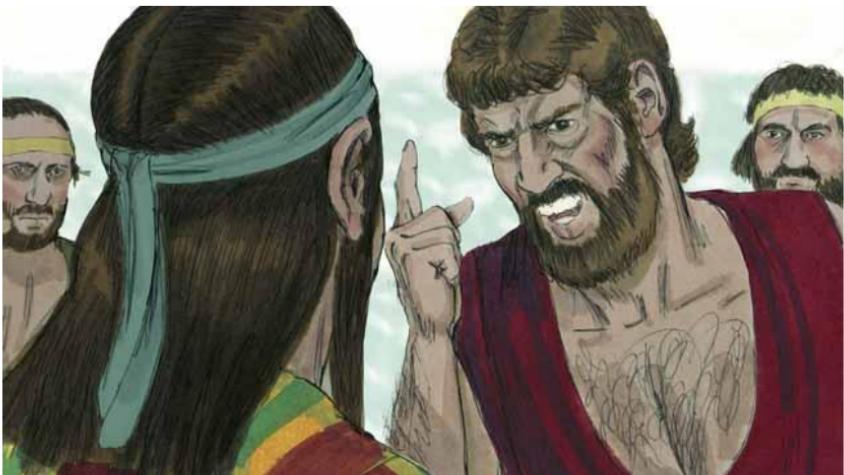
Аммо Эсов Ёқубни ўлдириш ниятидан қайтган эди. Аксинча, у яна укасини кўришидан хурсанд бўлаётган эди. Шундан кейин ака-ука Канъонда тинч-тотув яшадилар. Сўнг Исҳоқ вафот этди, Ёқуб билан Эсов уни дафн қилдилар. Худонинг Иброҳимга берган аҳд ваъдаси Исҳоқдан сўнг Ёқубга ўтди.

Муқаддас Китоб ҳикояси Ибтидо 25:27-33:20 дан олинган

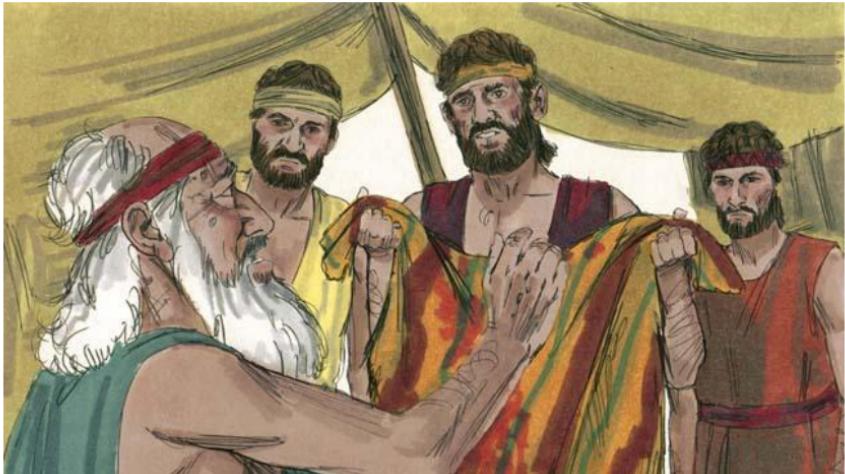
8. Худо Юсуфни ва унинг оиласини қутқаради

Орадан кўп йиллар ўтиб, Ёқуб кексаяди, унинг фарзандлари эса улғаяди. Бир куни Ёқуб ўзининг севикли фарзанди Юсуфни катта акаларини йўқлаш учун юборади.

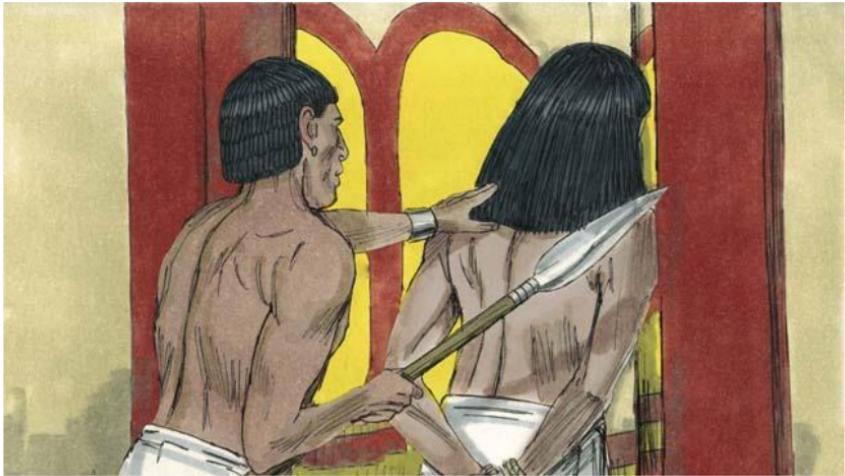
Юсуфнинг акалари уни ёмон кўрардилар, чунки отаси уни бошقا ўғилларидан кўра кўпроқ яхши кўрарди, бунинг устига Юсуф тушларида ўзини акаларидан устун бўлганини кўрарди. Юсуф акаларининг олдига келганида, улар укасини тутиб олиб, кул сотувчиларига сотиб юборишиди.

Уйга қайтишдан аввал, акалари Юсуфнинг кийимларини йиртиб, унга эчкининг қонини суркадилар. Кейин Ёкуб Юсуфни ёввойи хайвон ғажиб кетди деб ўйлаши учун, бу кийимларни отасига кўрсатдилар. Ёкуб унинг севимли ўғли ҳалок бўлганидан ғамга ботди.

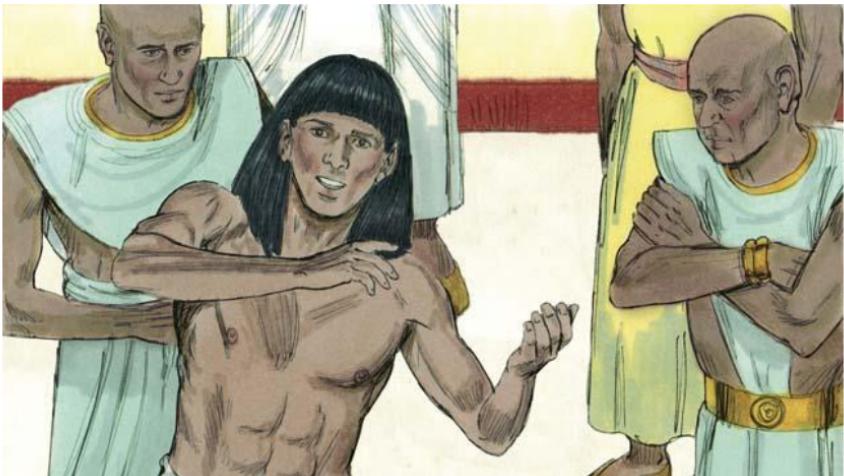
Кул сотувчилари Юсуфни Мисрга олиб кетдилар. У даврларда Миср катта ва қудратли давлат бўлиб, Нил дарёси бўйида жойлашган эди. Кул сотувчилари Юсуфни кул сифатида Пўтифар исмли мисрлик бой амалдорга сотдилар. Худо эса Юсуфни баракаларди. У яхши хизматкор бўлиб, хўжайини учун қилган барча ишда муваффақиятга эришарди.

Юсуф Пўтифарнинг хотинига ёқиб қолди. У Юсуфни йўлдан оздиришга ҳаракат қилди, лекин Юсуф Худога қарши гуноҳ қилишдан бош тортди. Пўтифарнинг хотини ғазабланиб, Юсуфни унга шилқимлик қилганида ёлғон айблади. Юсуфни ҳибсга олиб, зинданга ташладилар. Аммо Юсуф зинданда ҳам Худога содик қоларди ва Худо уни баракаларди.

Орадан икки йил ўтди. Юсуф айбдор бўлмаса-да, ҳамон зинданда эди. Бир кеча фиръавн (мисрликлар ўз шоҳларини шундай атардилар) уни жуда ташвишга солган иккита туш кўрди. Фиръавннинг маслаҳатчиларидан ҳеч бири унга бу тушларнинг маъносини тушунтира олмади.

Худо Юсуфга тушларнинг таъбирини айтиш қобилиягини берганди. Шунинг учун фиръавн Юсуфни зиндан келтиришни буюрди. Юсуф бу тушларни таъбир қила олди. У фиръавнга шундай деди: "Худо етти серҳосил йил беради, кейин эса етти йиллик очарчилик келади".

Юсуф фиръавнда шундай таассурот қолдирдики, у Юсуфни бутун Мисрда ўзидан кейинги иккинчи одам қилиб тайинлади!

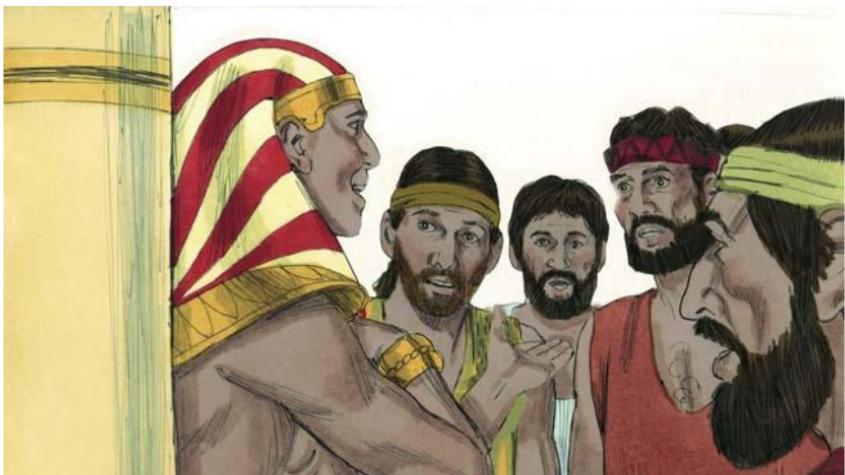
Серхосил етти йил давомида Юсуф Миср шаҳарлари атрофидағы далалардан дон йиғиб, шаҳарларда дон заҳиралари яратди. Дон шунчалик кўп эдики, унинг ҳисобини билиш имконсиз эди. Етти иилик очарчилик бошланганида Юсуф бу донларни халқقا сота бошлади ва улар нонга муҳтож бўлмадилар.

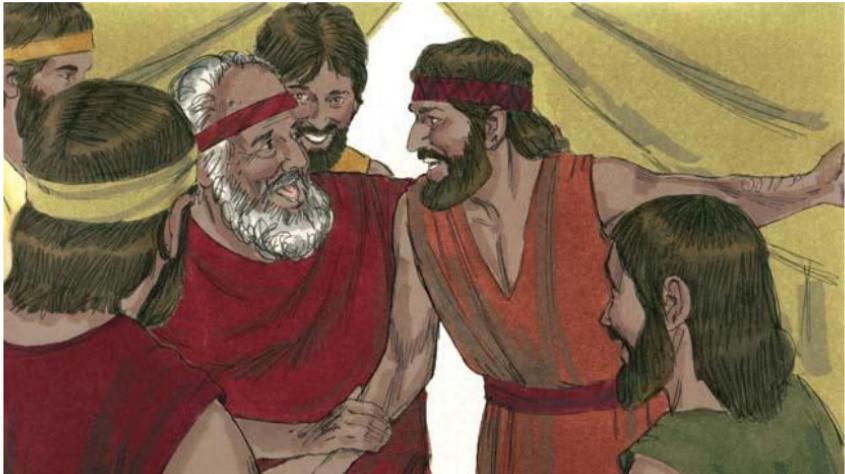
Очарчилик нафақат Мисрда, балки Ёқуб ва унинг оиласи яшаётган Канъонда ҳам шавқатсиз эди.

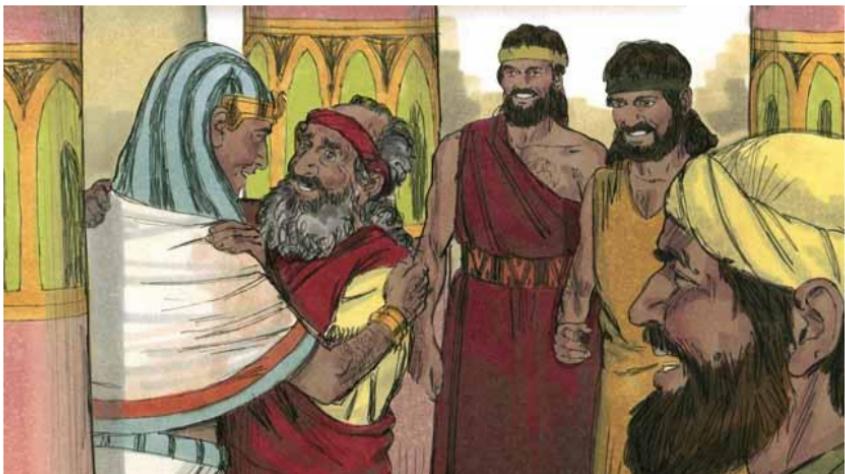
Ёкуб түнгич ўғилларини Мисрга дон сотиб олиш учун юборди. Улар дон сотиб олиш учун келгандарида, Юсуф акаларини кўрди ва таниди. Лекин акалари уни танимадилар.

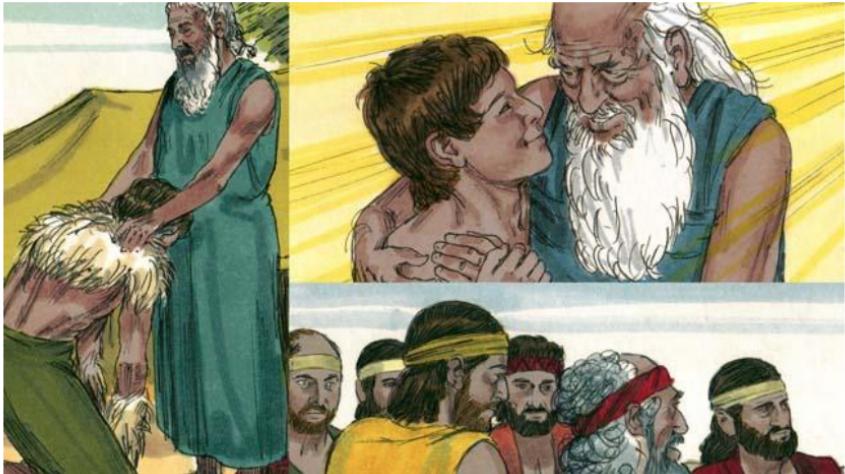
Юсуф ўз акаларини синаб, улар ўзгарганига амин бўлмоқчи эди. Акалари ўзгарганини тушуниб, уларга шундай деди: "Мен сизларнинг укангиз Юсуфман! Кўркманлар! Сизлар мени қулликка сотиб ёмон иш қилдингиз, аммо Худо бу ёмонликни яхшиликка ўзгартирди! Мисрга яшагани келинглар. Мен сизларга ва оиласарингизга ғамхўрлик қиласман".

Юсуфнинг ака-укалари уйга қайтганларида, Юсуфнинг тириклиги ҳақида оталари Ёқубга сўзлаб бердилар. Ёқуб ғоят бахтиёр эди.

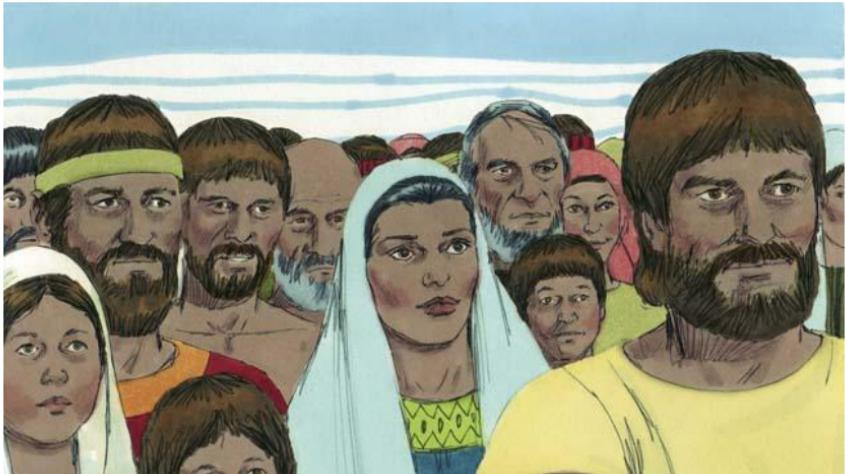
Жуда кексайган бўлса ҳам, Ёқуб бутун оиласи билан Мисрга кўчиб борди, ва улар у ерга жойлашдилар. Вафотидан олдин Ёқуб ҳар бир ўғлини дуо қилди.

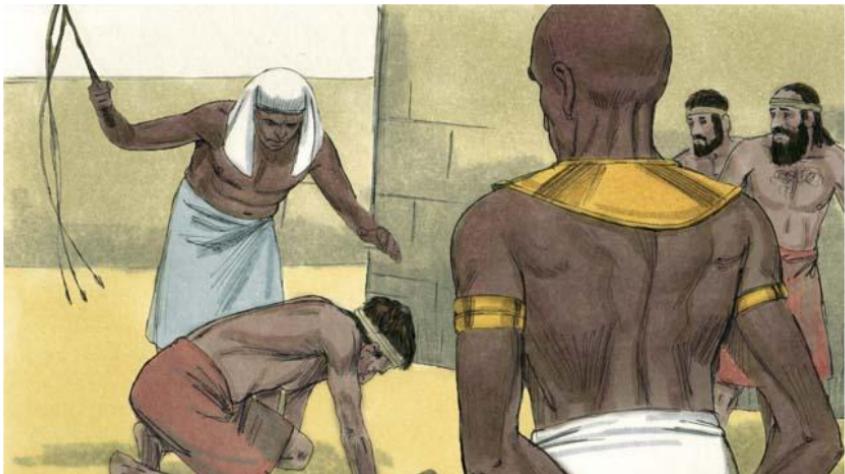
Худонинг Иброҳимга берган аҳд ваъдалари Исҳоққа ўтди, ундан сўнг Ёқубга, ундан кейин эса Ёқубнинг ўн икки ўғлига ва уларнинг оилаларига ўтди. Ўн икки ўғилнинг авлодлари Исроилнинг ўн икки қабиласи бўлдилар.

Муқаддас Китоб ҳикояси Ибтидо 37-50 дан олинган

9. Худо Мусони чақиради

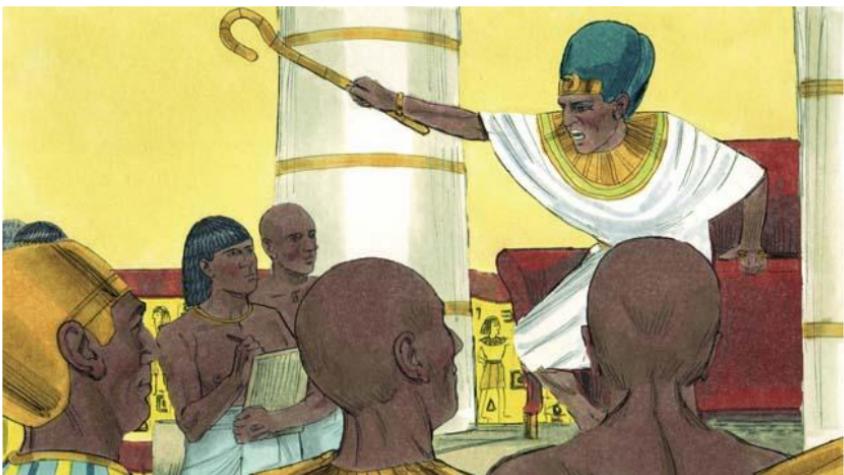
Юсуфнинг вафотидан сўнг унинг барча қариндошлари Мисрда қолдилар. Улар ва уларнинг авлодлари у ерда кўп йил яшадилар ва уларнинг фарзандлари кўп бўлди. Уларни исроилликлар деб атардилар.

Орадан асрлар ўтди. Исроилликларнинг сони анча кўпайди. Мисрликлар Юсуфни ва у қилган ишларни унутиб юбордилар. Исроилликлар шунчалар кўпайдиларки, мисрликлар улардан кўрқа бошладилар. Ўша даврда ҳукм сурган фиръавн исроилликларни кулларга айлантириди.

Мисрликлар исроилликларни кўп бинолар, ҳатто шаҳарлар қуришга мажбурулардилар. Оғир меҳнат туфайли исроилликларнинг ҳёти мاشаққатли бўла бошлади. Лекин Худо уларга барака берарди ва улар кўп фарзанд кўрардилар.

Фиръавн исроилликлар кўп фарзандли бўлаётганини кўрарди. Шунда у ҳалқа исроилликларнинг ўғил чақалокларини Нил дарёсига ташлаб, уларни ўлдиришни буюрди.

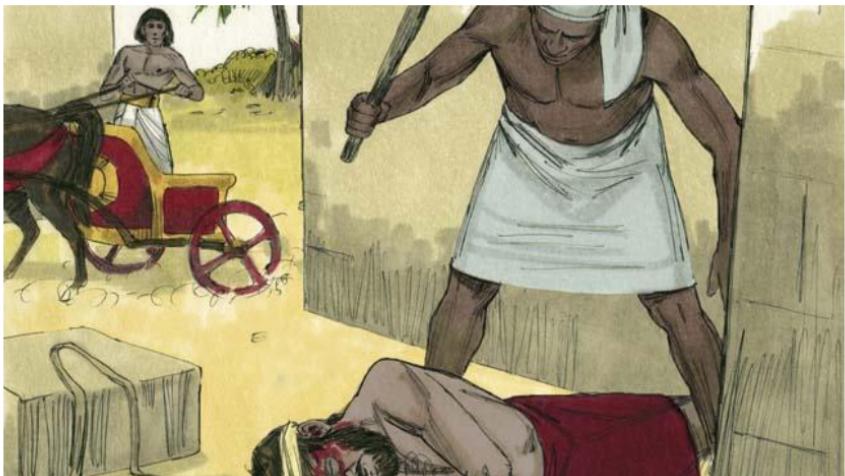
Үша вақтда бир исроиллик аёл үғил туғди ва у гүдакни узоқ вақт яшириб юрди.

Болани яшириш имконсиз бўла бошлаганидан сўнг, онаси уни ўлимдан қутқариш учун саватга солди ва Нил дарёсидаги қамишзорда қолдирди. Боланинг опаси у билан нима бўлишини кузатиб турар эди.

Шу вақтда фиръавннинг қизи чўмилиш учун Нилга келди. У саватни кўриб қолиб, унинг ичига қаради. Чақалоқни кўриб, унга раҳми келди. Ўша ерда турган чақалоқнинг опаси фиръавннинг қизига исроиллик энагани ёллашни таклиф қилди. Фиръавннинг қизи бу аёлни чақалоқнинг онаси эканлигини билмай, уни энага сифатида ёллади. Бола ўсиб, она сутига муҳтож бўлишни тўхтатганидан сўнг, онаси уни фиръавннинг қизига қайтариб берди ва у болани ўғилликка олиб, унга Мусо деб исм берди.

Мусо улғайди. Кунларнинг бирида у исроиллик қулни мисрлик одам ураётганни кўриб қолди. Мусо ўз халқидан бўлган одамни кутқаришга ҳаракат қилди.

Ён атрофда ҳеч ким йўқлигини кўргач, Мусо мисрлик одамни ўлдирди ва унинг танасини қумга кўмиб қўйди. Лекин бу воқеа сир бўлиб қолмади.

Мусонинг қилган иши тўғрисидаги хабар фирмъавнгача етиб борди. У Мусони ўлдириш тўғрисида буйруқ берди, лекин Мусо Мисрдан чўлга қочиб кетди. Фиръавннинг аскарлари уни топа олмадилар.

Мисрдан йироқдаги чүлда Мусо чўпонлик қилди. У ўша ерлик бир аёлга уйланди ва улар икки ўғил фарзадли бўлдилар.

Мусо қайнатасининг қўйларини боқиб юради. Бир куни у ёниб турган бутани кўриб қолди. Бу бута ёнарди, аммо ёниб тугамасди. Буни кўриш учун Мусо ёниб турган бутага яқинлашди. Шунда унга Худо мурожаат қилди: “Мусо, оёқ кийимингни еч! Сен муқаддас ерда турибсан”.

Сүнг Худо шундай деди: "Мен Ўз халқимнинг азобларини кўрдим. Мен сени фиръавн олдига жўнатаман, сен Исройл халқини улар ҳозир қулликда бўлган Мисрдан олиб чиқасан. Мен уларга Канъон ерини бераман. Бу ерларни Мен Иброҳимга, Исҳоқقا ва Ёқубга ваъда қилган эдим".

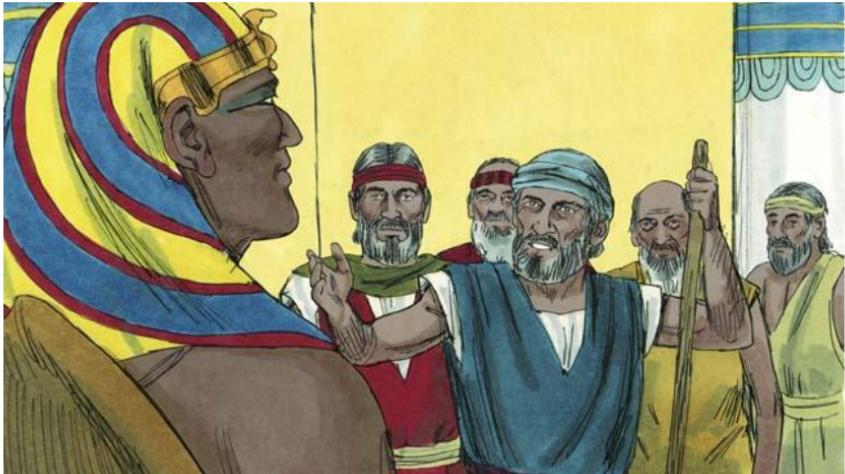
Мусо Худодан сўради: "Халқ мени ким юборганини билишни истасачи? Уларга нима деб жавоб бераман?" Худо шундай жавоб берди: "МЕН ДОИМ БОР БЎЛГАН ХУДОМАН. Уларга ота-боболарингиз Иброҳим, Исҳоқ ва Ёқубнинг Худоси — Эгангиз сени юборганини айт. Бу абадий Менинг номимдир".

Мусо қўрқиб, фиръавннинг олдига боргиси келмади, чунки у яхши гапира олмасди. Лекин Худо Мусога ёрдамчи қилиб акаси Ҳорунни жўнатди.

Муқаддас Китоб ҳикояси Чиқиш 1-4 дан олинган

10. Ўнта офат.

Худо Мусони фиръавн Исройл ҳалқини Мисрдан қўйиб юбормаслиги хақида огоҳлантириди. Мусо ва Ҳорун фиръавннинг олдига бориб: "Исройл Худоси шундай демоқда: "Менинг ҳалқимни қўйиб юбор"" дедилар. Лекин фиръавн уларга қулоқ солмади. У нафақат Исройл ҳалқини озодликка қўйиб юбормади, балки уларни янада кўпроқ ишлашга мажбурулади.

Мусо ва Ҳорун фиръавннинг олдига бир неча бор келдилар, лекин фиръавн ҳар сафар Исройл ҳалқини қўйиб юборишдан бош тортарди. Шунинг учун Худо Мисрга ўнта даҳшатли оғат юборди. Бу оғатлар орқали Худо фиръавнни жазолади, ҳамда У фиръавндан ва Мисрнинг барча худоларидан қудратлироқ эканини кўрсатиб қўйди.

Биринчи оғат шундай эди: Худо Нил дарёси сувини қонга айлантириди. Лекин фиръавн исроилликларни қўйиб юбормади.

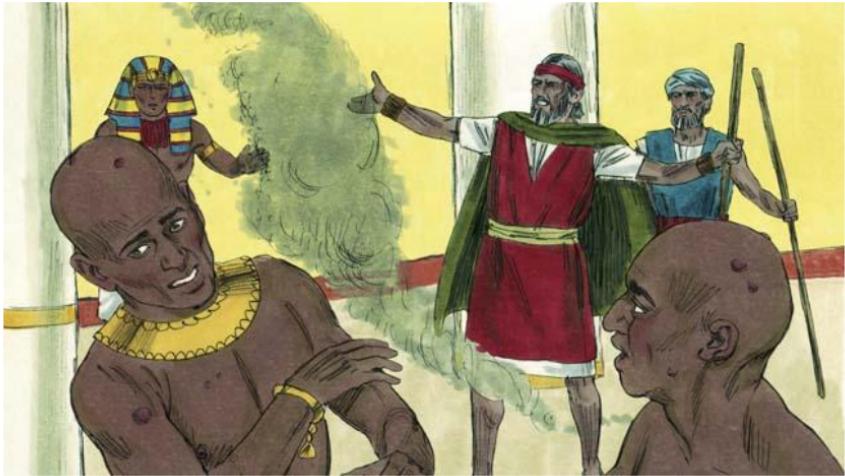
Сўнг Худо Мисрга жуда катта миқдорда қурбақаларни юборди. Фиръавн Мусога илтижо қилиб, Мисрни қурбақалардан озод қилишни сўради. Мусонинг ибодатидан кейин барча қурбақалар ўлди, лекин фиръавн юрагини тош қилди ва Исроил халқини Мисрдан қўйиб юборишни истамади.

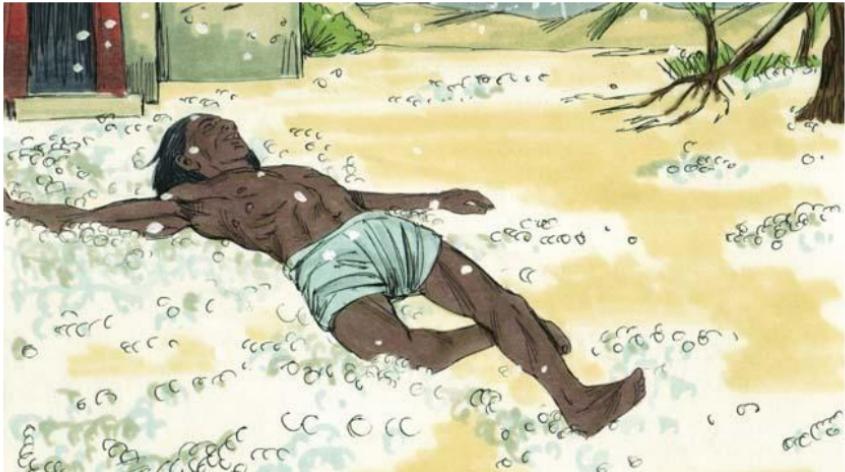
Шунинг учун Худо Мисрни майда чивинлар босқини билан жазолади, аммо фирмъавн қайсарлик қилишда давом этар эди. Кейин Худо Мисрни пашшалар босқини билан жазолади. Шунда фирмъавн Мусо билан Ҳорунни чақириб, агар улар бу оғатни тұхтатсалар, Исроил халқы Мисрдан кетиши мүмкінлегини айтди. Мусо ибодат қилди ва Худо Мисрдан пашшаларни йүқотди. Аммо фирмъавн яна юрагини тош қилиб, Исроил халқини қўйиб юбормади.

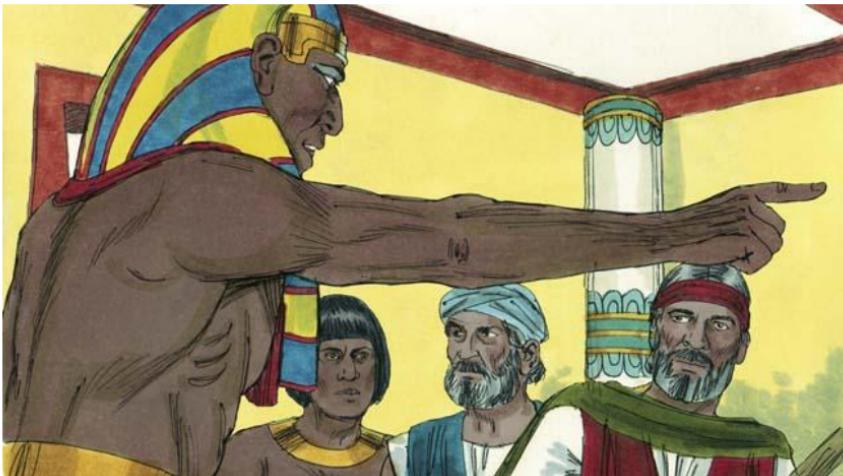
Шунда Худо мисрликларнинг барча чорвасига ўлат касаллигини юборди. Фиръавн яна юрагини тош қилди ва Исроил халқини қўйиб юбормади.

Бундан кейин Худо Мусога фиръевннинг олдида ҳавога кул сочишини буюрди. Мусо буни бажарганида, мисрликларнинг танасида яралар пайдо бўлди, исроилликларда эса яралар йўқ эди. Худо фиръевннинг юрагини тош қилди ва у яна Исроил халқини қўйиб юбормади.

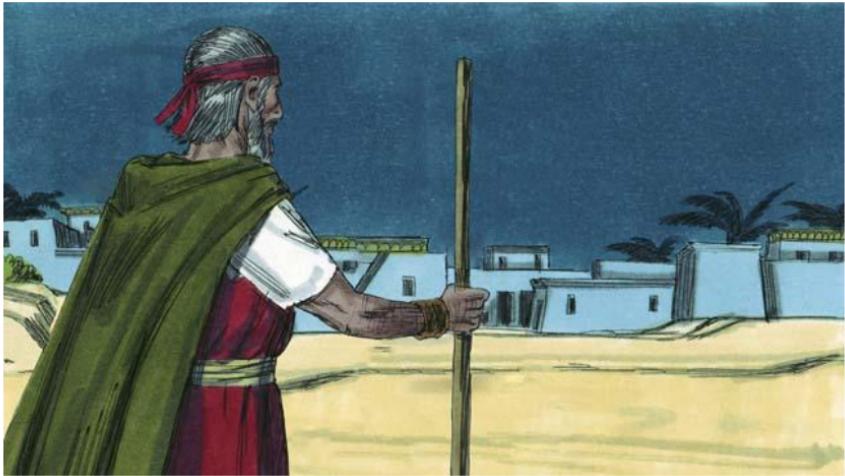
Кейин Худо дўл ёғдирди. Дўл мисрликларн ҳосилининг кўп қисмини йўқ қилиб, очиқ ҳаводаги барча тирик жонзодни барбод қилди. Фиръевн Мусо билан Ҳорунни чақириб, уларга шундай деди: "Мен гуноҳ қилдим. Дўл тўхташи учун Худога ибодат қилинглар ва мен сизларни қўйиб юбораман". Мусо ибодат қилганидан сўнг дўл ёғишдан тўхтади.

Лекин фиръавн яна гуноҳ қилди ва тошюрак бўлиб қолди. У истроилликларни қўйиб юбормади.

Кейин Худо Мисрга чигирткаларни юборди. Чигирткалар дўлдан омон қолган барча ҳосилни еб кўйди.

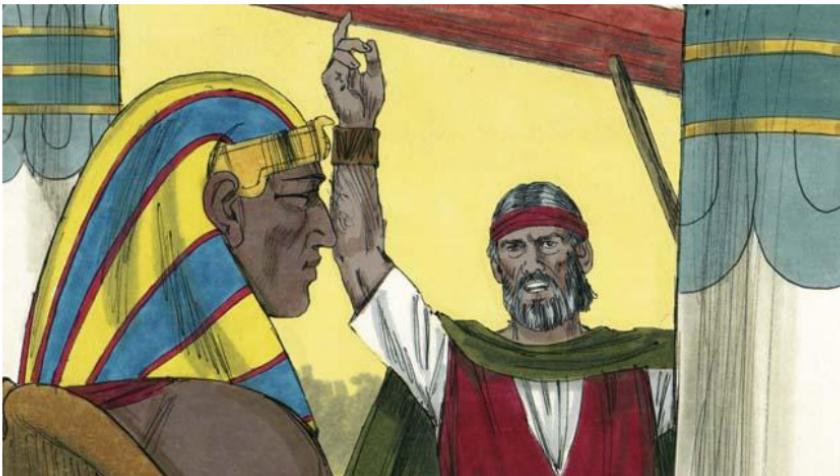
Кейин Худо уч кун давом этган зулматни юборди. Шунчалик қоронғи әдіки, мисрликлар үйларини тарқ эта олмасдилар. Истроилликлар яшайдиган худудда эса ёруғ әди.

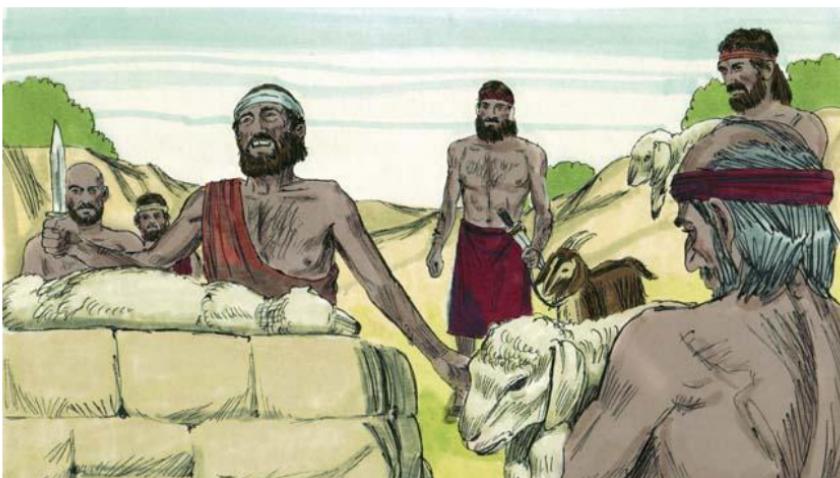
Хатто түккізта оғатдан кейин ҳам фиръавн истроилликларга Мисрни тарқ этишга йўл қўймади. Фиръавн Худога итоат қилишни истамаганлиги сабабли, Худо бошқа, охирги оғатни юборишга қарор қилди. Ушбу оғат фиръавнни истроилликларни кўйиб юборишга рози бўлишга мажбур қилиши керак эди.

Муқаддас Китоб ҳикояси Чиқиши 5-10 дан олинган

11. Фисих

Худо яна Мусо билан Ҳорунни фиръавннинг олдига у исроилликларни қўйиб юборишини айтишлари учун юборди. Улар фиръавн исроилликларни қўйиб юбормаса, Худо Мисрдаги барча тўнғич ўғилларни ўлдириши ҳақида огоҳлантиридилар: бу огоҳлантириш ҳам одамларга, ҳам ҳайвонларга тегишли эди. Буни эшигтган фиръавн яна Худога ишонмади ва Унга итоат қилмади.

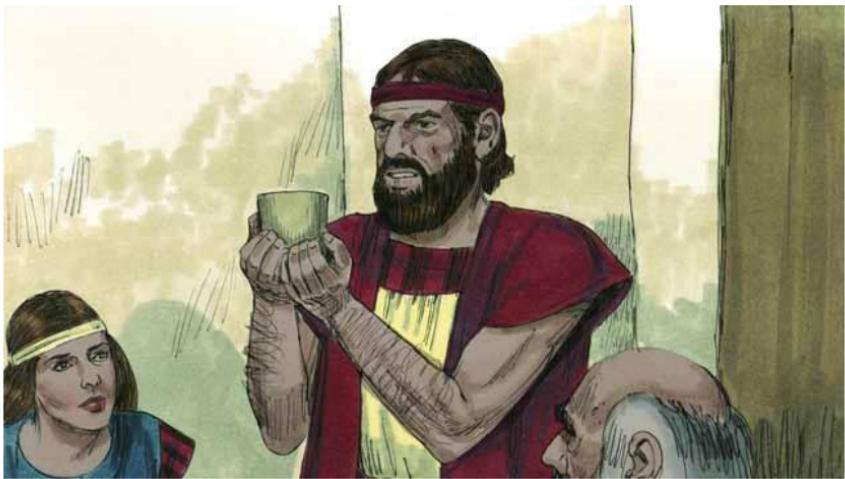
Мисрликларни шафқатсиз жазо кутар эди. Исроилликларнинг тўнғич ўғиллари учун эса Худо кутқарилиш йўлини тайёрлаган эди. Ҳар бир оила нуқсонсиз қўзичноқни танлаб, уни сўйиши керак эди.

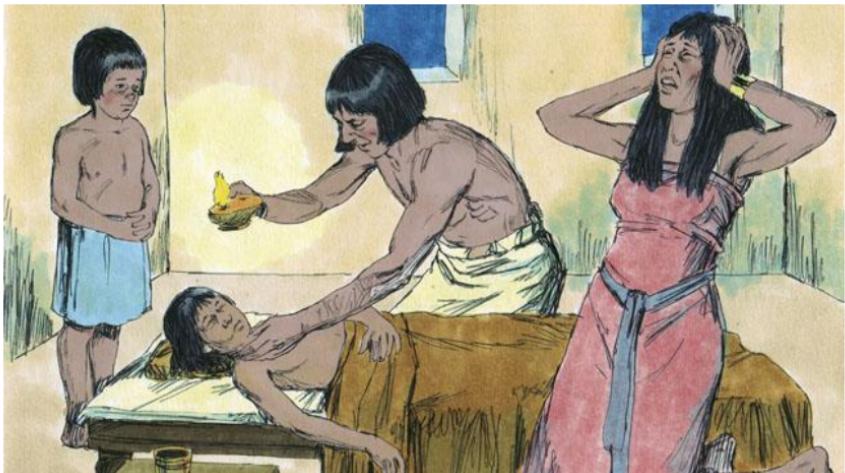
Худо исроилликларга ушбу құзичноқнинг қонини олиб, қон билан үйларидағи әшик кесакиларини суртиб, гүштини эса олов устида қовуриб, уни тезда хамиртурушсиз пиширилган нон билан ейишни буюрди. Шунингдек, Худо уларга гүшт ва нон еғанларидан кейин Мисрни тарқ этишга тайёр туришларини айтди.

Исройилликлар барчасини Худо айтганидек қилдилар. Ярим тунда Худо Миср бўйлаб юриб, ҳар бир тўнғич ўғилни ўлдиради.

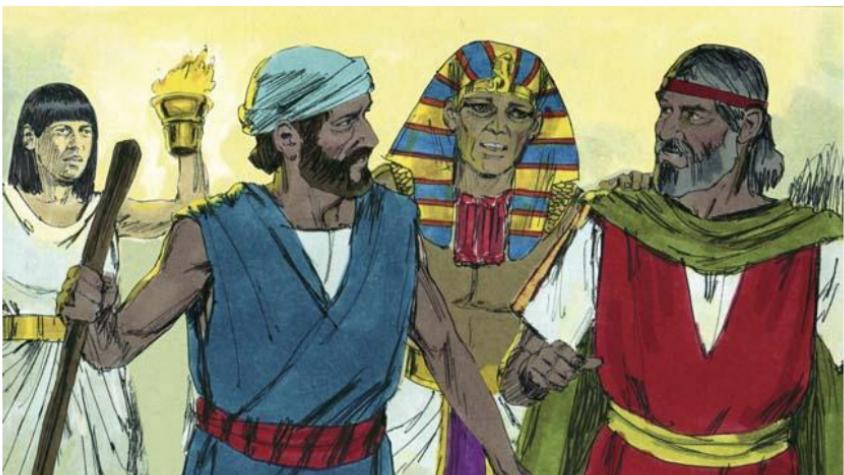
Барча исроилликларнинг уйларида эшик кесакиларига қон суртилган эди ва Худо бу уйларни четлаб ўтди. Уй ичидаги ҳамма хавфсизликда эди. Улар қўзичноқнинг қони туфайли қутқарилиб қолдилар.

Фиръавн Худога ишонмади ва Унга итоат қилмади, шунинг учун Худо бутун Мисрни жазолади. У Мисрликларнинг барча тўнғич ўғилларини ўлдирди.

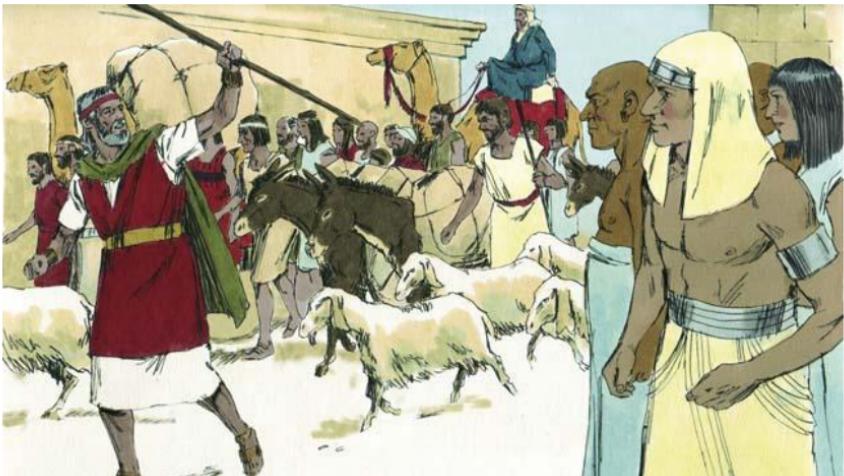
Мисрлик ҳар бир түнгич ўғил: зиндонга ташланган инсоннинг түнгич фарзандидан тортиб, фиръавнинг түнгичигача — ҳамма ўлди. Бутун Миср бўйлаб одамлар оғир кулфатдан фиғон чекардилар.

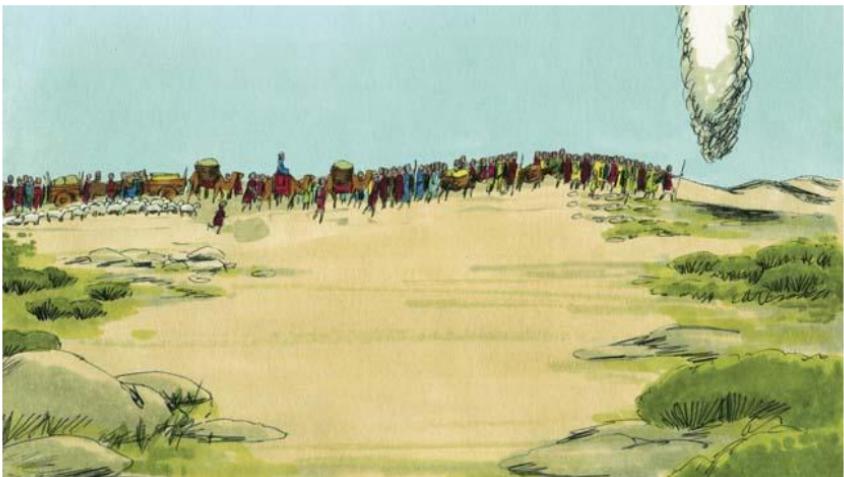
Ўша тун фиръавн Мусо билан Ҳорунни чақириб шундай деди: “Барча исроилликларни йиғиб, дарҳол Мисрдан чиқиб кетинглар!” Мисрликлар ҳам Исроил халқи дарҳол кетишини талаб қилишар эди.

Муқаддас Китоб ҳикояси Чиқиши 11:1-12:33 дан олинган

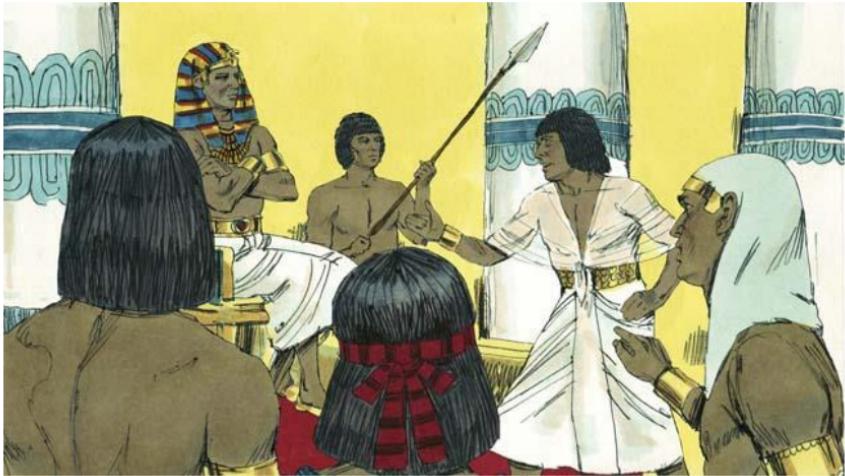
12. Чиқиш

Исроилликлар Мисрдан хурсандчилик билан чиқардилар. Улар энди күл әмасдилар ва Худо ваъда қилган ерга кетаётган эдилар! Мисрликлар исроилликлар сўраган барча нарсани, ҳатто олтин, кумуш ва қимматбаҳо буюмларни ҳам бердилар. Исроилликлар Мисрдан чиқиб кетаётгандарига бошқа ҳалқ вакиллари ҳам Худога ишониб, исроилликлар билан бирга Мисрдан чиқиб кетдилар.

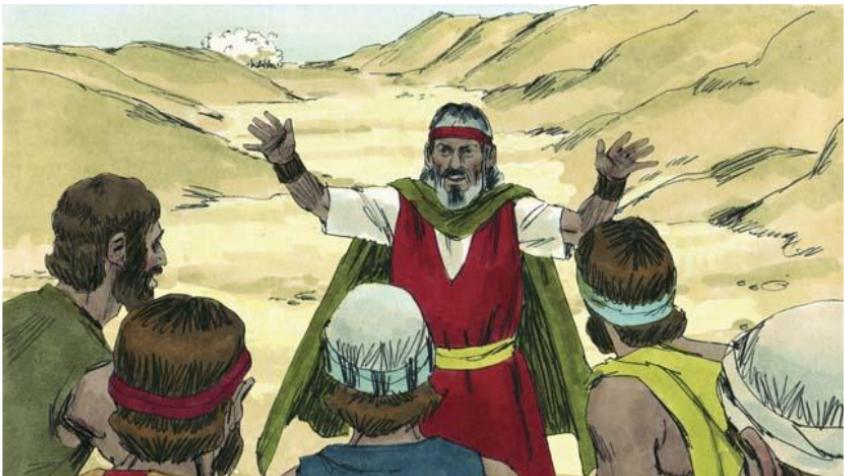
Худо ҳамиша улар билан бирга бўлиб, уларни етакларди. Улар шунчаки Унга эргашишлари керак эди. Худо исроилликлар олдида кундуз куни устун шаклидаги булултда, кечаси эса устун шаклидаги оловда юрарди.

Бир неча кундан кейин фиръавн ва унинг ҳалқи ўз фикридан қайтдилар. Улар исроилликлар яна уларнинг қули бўлишини хоҳлаб қолдилар. Шунинг учун улар исроилликларнинг изидан қувиб кетдилар. Буни Худо қилган эди, токи барча одамлар Эгамиз фиръавндан ва бутун Миср худоларидан устун эканлигини кўрсинаш.

Исройилликлар улар томон яқинлашаётган Миср лашкарини кўрганларида, фиръавн аскарлари ва Қизил дengiz орасида тузоқقا тушганларини тушундилар. Улар қаттиқ кўрқиб кетиб, Мусога шундай дердилар: “Чўлда ўлиб кетганимиздан кўра, мисрликларнинг қули бўлиб қолганимиз яхши эди!”

Мусо исроилликларга жавоб беріб деди: "Күркішни бас қилинглар! Бұғун Худо сизлар учун жаңг қиласы да сизларни күтқаради". Сұнг Худо Мусога деди: "Халқа буюр, улар Қызыл деңгиз томон юрсиналады".

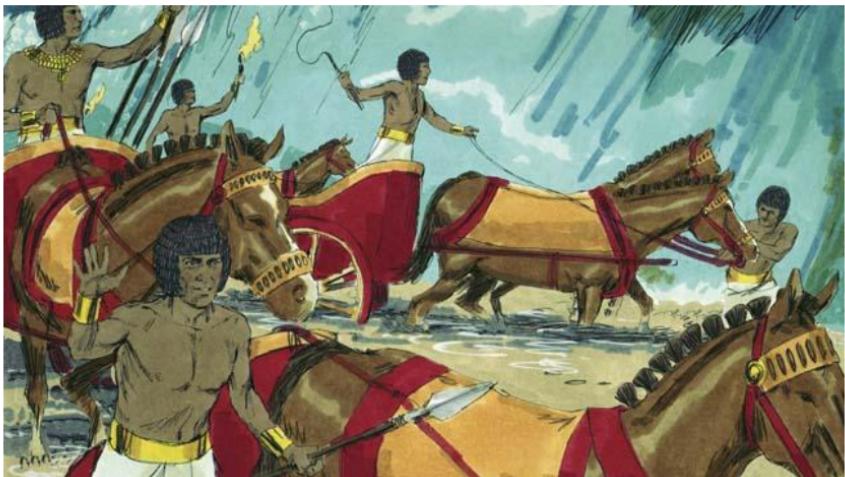
Шу он Исроил халқини етаклаб келаётган устун шаклидаги булут жойидан құзғалиб, халқ да Миср лашкари орасига жойлашды. Кечаси эса булут устун күринишидаги оловга айландағы мисрликлар тун бүйи исроилликларга яқынлаша олмадилар.

Худо Мусога денгиз устида қўлини кўтаришни буюрди. Мусо қўлини кўтарганида Худо шамол юборди. Бу шамол денгиз сувларини ўнгга ва чапга ажратди ва шу тариқа денгизда йўл пайдо бўлди.

Исроилликлар денгизни қуруқ йўлдан босиб ўтдилар, уларнинг иккала томонида эса сув деворлари турарди.

Исроилликлар қочиб кетаётганини кўриб, мисрликлар қувишда давом этишни қарор қилдилар.

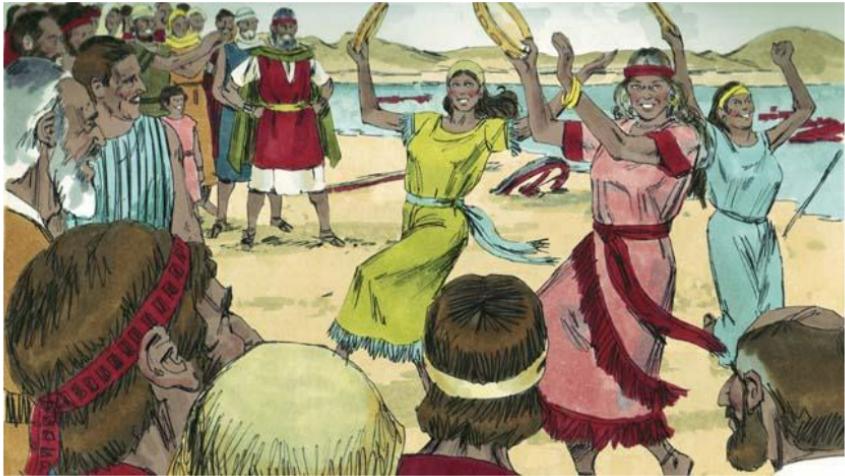
Улар дengиздаги йўл бўйлаб исроилликларнинг кетидан шошилдилар. Лекин Худо мисрликларни саросимага тушурди. Уларнинг жанг аравалари лойга ботди ва улар шундай деб қичқирдилар: “Қочамиз! Худонинг ўзи исроилликлар учун курашмоқда!”

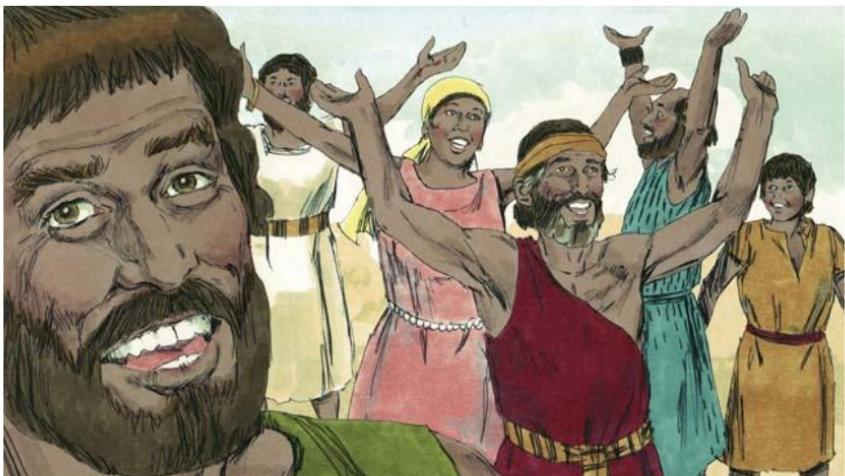
Барча исроилликлар денгизнинг нариги томонига ўтганида, Худо Мусога яна бир бор қўлини сувнинг устида кўтаришни буорди. Мусо худди шундай қилди ва сув яна ўз жойига қайтиб, мисрликларни босди. Мисрнинг бутун лашкари чўкиб кетди.

Исроилликлар мисрликларнинг ўлганини кўриб, Худога ишондилар ва Мусо Худонинг пайғамбари эканлигини тан олдилар.

Исроилликлар Худо уларни ўлим ва қулликдан қутқарганидан ғоят хурсанд бўлардилар. Энди улар Худога бўйсуниб, Унга эркин хизмат қила олардилар! Исроилликлар ўзлари эга бўлган озодликни нишонлаб, ҳамда Худо уларни Миср лашкаридан қутқаргани учун Уни улуғлаб, кўп қўшиқ қуйлардилар.

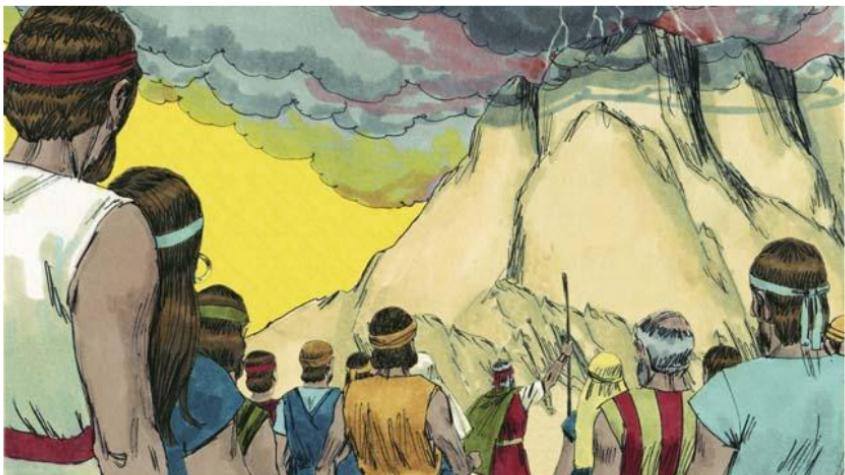
Худо исроилликларга У халқа мисрликлар устидан ғалаба бериб, қулликдан озод қилганини хотирлаб, ҳар йили байрам қилишларини буюрди. Бу байрам Фисиҳ деб аталарди. Фисиҳ байрамига исроилликлар нуқсонсиз қўзичноқни сўйиб, уни ҳамиртурушсиз пиширилган нон билан ердилар.

Муқаддас Китоб ҳикояси Чиқиши 12:34-15:21 дан олинган

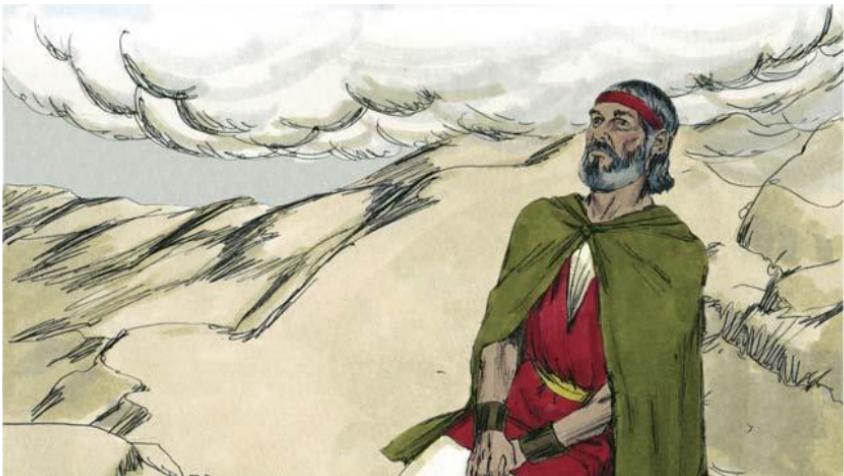
13. Худо Исройл билан тузган аҳд

Худо исроилликларни Қизил денгиздан олиб ўтганидан сўнг, уларни сахро орқали Синай номли тоғнинг олдига олиб келди. Айнан шу тоғнинг олдида бир пайтлари Мусо ёниб турган бутани кўрган эди. Исроил халқи ўз чодирларини Синай тоғининг этагига жойлаштириди.

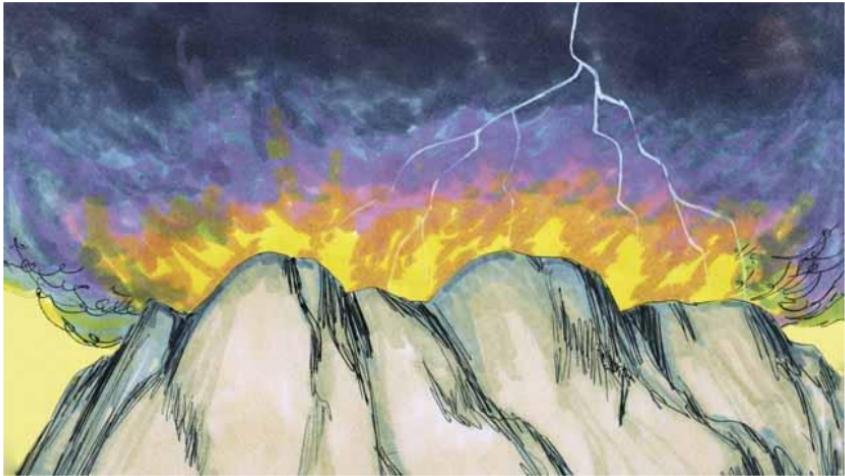
Худо Мусога ва Исроил халқига шундай деди: “Агар Менга қулоқ солиб, Мен сизлар билан тузадиган аҳдга содиқ бўлсангиз, Мен учун қадрли бўлиб, руҳонийлар шоҳлиги ва муқаддас халқ бўласизлар”.

Худо Мусога халқни учинчи куни Худо билан учрашишга тайёрлаб, уларни муқаддаслашни буюрди. Икки кун давомида халқ бу учрашувга тайёрланди. Учинчи куни Худо Синай тоғининг чўққисига келди. Унинг келиши момақалдироқ, чақмоқ, тутун ва карнайларнинг товуши билан бўлди. Худо Мусони чақирди ва Мусо тоқقا кўтарилиди.

Синай тоғида Худо халқ билан аҳд тузиб, уларга ўнта амрни берди. Худо деди: "Мен — Эгангиз Худоман. Мен сизларни Мисрдаги кулликдан озод қилдим. Бошқа худоларга сифинманг".

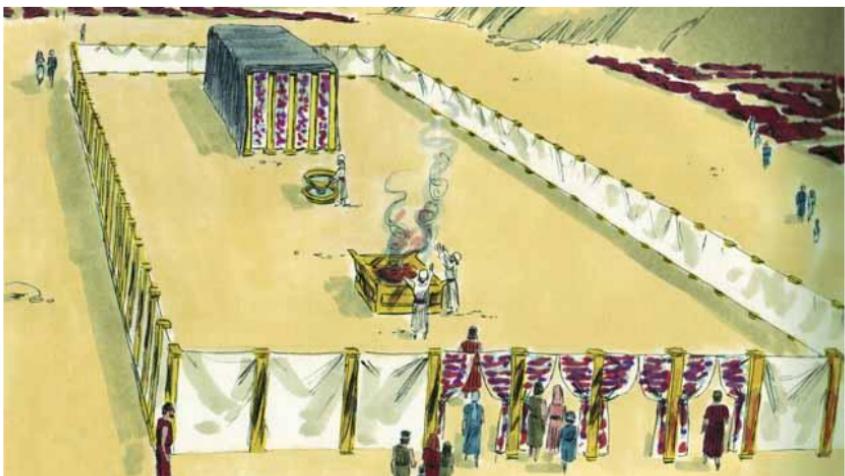
"Бутлар ясаманглар ва уларга сиғинманглар, чунки Мен, Эгангиз, сизларнинг ягона Худойингиз бўлишим керак. Менинг исмимни бехурмат тилга олманглар. Шанба муқаддас кун эканлигини унутманглар. Яъни, олти кун давомида барча ишингизни бажаринглар, еттинчи кун бўлмиш шанба кунини эса дам олишга ва Мен ҳақимда фикр юритишга бағишлиланглар".

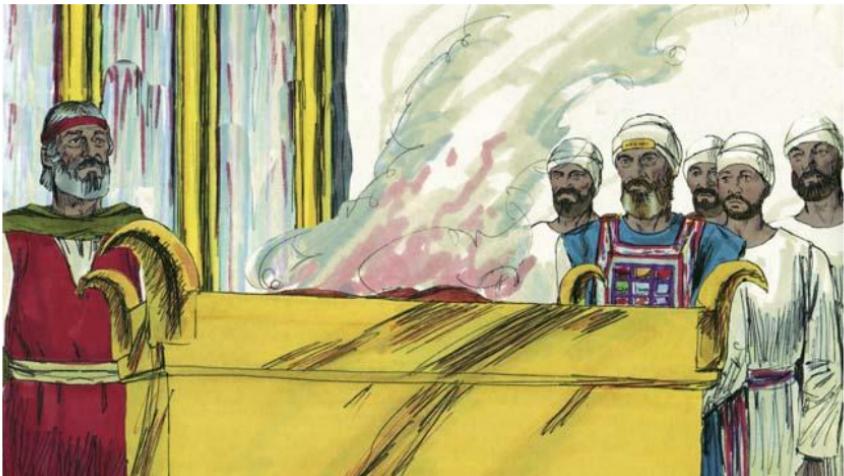
"Отангизни ва онангизни ҳурмат қилинглар. Одам ўлдирманглар. Тұрмуш ўртоғингизга нисбатан садоқатни бузманглар. Үйирламанглар. Ёлғон гапирманглар. Бирорвнинг хотинига, бирорвнинг уйига ёки бошқа одамларга тегишли бирор нарсага кўз олайтиранглар".

Бутун халқ Худо берган амрларни бажаришга рози бўлди. Ҳамма ягона Худога тегишли бўлишга ва фақат Унга сажда қилишга рози бўлди.

Худо исроиликларга улкан чодир — Учрашув Чодирини қуришни буюрди. Бу чодир қандай қурилишини ва унинг ичига нималар жойлашишини Худо уларга батафсил тушунтирди. Чодирни иккита хонага ажратиб туриш учун катта парда осишни буюрди. Худо парданинг орқасидаги хонага келишини ва у ерда қолишини айтди. Бу хонага фақат олийруҳоний кириши мумкин эди.

Худо Ўзига руҳоний қилиб Мусонинг акаси Ҳорунни ва унинг авлодларини танлади. Халқ Учрашув Чодиро олдида қурбонгоҳ қуриши керак эди. Худонинг Қонунини бузган ҳар ким шу қурбонгоҳ олдига жонивор келтириши керак эди. Руҳоний бу жониворни сўйиб, Худога қурбонлик қилиб уни қурбонгоҳда куйдириши керак эди. Худо шундай деди: “Бу қурбонликнинг қони гуноҳ қилган одамнинг гуноҳларини қоплайди ва Мен унинг гуноҳларини кўрмайман”. Шу қурбонлик туфайли инсон Худонинг назарида пок бўларди.

Бундан ташқари Худо халқа бошқа қонунлар ва қоидалар берди. Агар инсонлар бу қонунларни бажарсалар, Худо уларни марҳаматлашини ва ҳимоя қилишини ваъда қилди. Лекин инсонлар бу қонунларни бажармасалар, уларни жазолашини айтди. Худо иккита тош лаваҳга ўнта амр ёзди ва Мусога Синай тогига кўтарилиб, бу тош лавҳаларни олишини буюрди.

Мусо Синай тоғида күп вақт бўлди ва у ерда Худо билан гаплашди. Одамлар Мусонинг қайтишини кутиб чарчадилар. Ҳоруннинг олдига ўзларининг олтин буюмларини олиб келиб, бут ясадбериши сўрадилар, токи улар Худога эмас бутга сажда қилсинглар. Шундай қилиб улар Худога қарши катта гуноҳ қилдилар.

Ҳорун олтиндан бука кўринишидаги бутни ясади. Халқ телбаларча бутга сажда қилиб, унга қурбонликлар келтира бошлади. Бу гуноҳ учун Худо улардан қаттиқ ғазабланди. У Мусога халқни йўқ қилмоқчи эканини айтди. Аммо Мусо Худога ибодат қилиб, уларни ўлдирмаслигини сўради. Худо унинг ибодатини эшитди ва халқни йўқ қилмади.

Мусо Синай тоғидан тушаётганида, Худо ўнта амр ёзган иккита тош лавҳани кўлларида ушлар эди. Мусо бутни кўриб шунчалик ғазабландики, тош лавҳаларни синдириб ташлади.

Сўнг Мусо бутни ёндириб, уни эзиб кукун қилди. Кукунни сувга ташлаб, халқни шу сувни ичишга мажбуrlади. Худо халқقا оғир касаллик юборди ва уларнинг кўпи ҳалок бўлди.

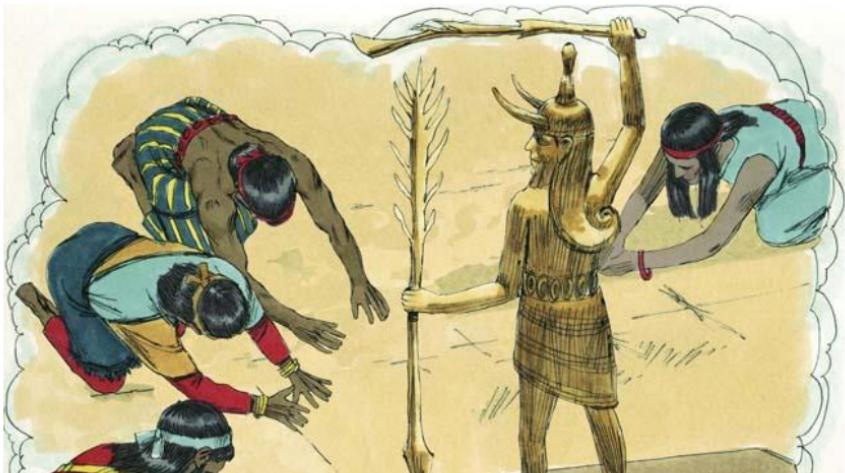
Худо Мусога синдирилган тош лавҳалар ўрнига ўнта амр учун янги тош лавҳалар ясашни буюрди. Мусо шундай қилди. У яна тоқقا чиқиб, Худо халқни кечириши учун ибодат қилди. Худо Мусони эшитди, Истроил халқини кечирди ва янги тош лавҳаларга ўнта амрни ёзди. Мусо бу тош лавҳалар билан тоғдан қайтди. Шундан кейин Худо Истроил халқини Синай тоғидан ваъда қилинганди етаклади.

Муқаддас Китоб ҳикояси Чиқиш 19-34 дан олинган

14. Чўлда сарсон бўлиш

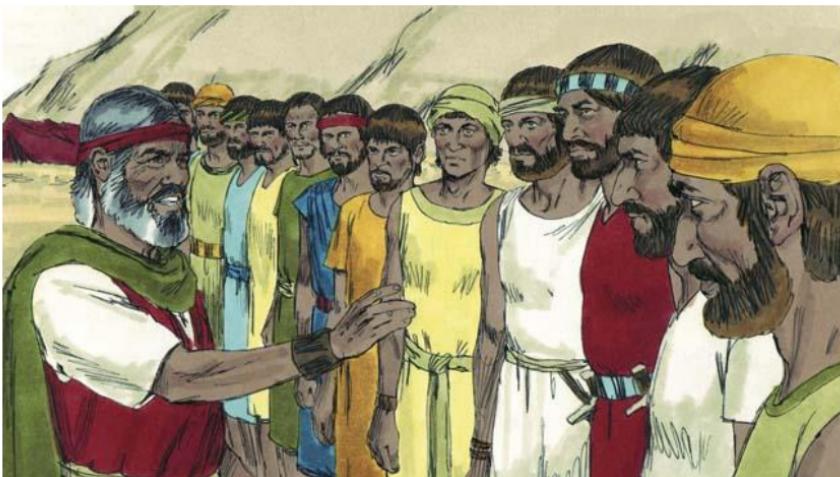
Худо исроилликларга У билан тузилган аҳдда бажарилиши керак бўлган барча қонунларни берганидан кейин, уларни Синай тоғидан олиб кетди. Худо устун шаклидаги булатда халқ олдида кетарди, халқ эса Унга эргашарди. Худо уларни Канъон деб номланган ваъда қилинган ерга олиб боришни хоҳларди.

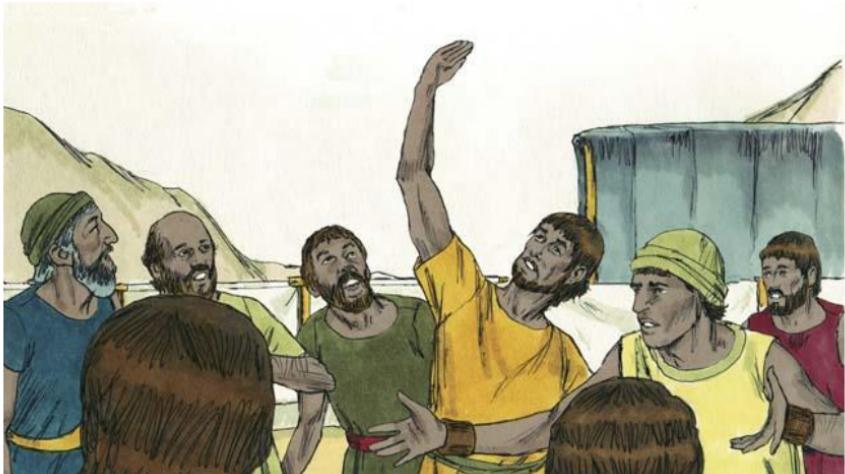
Худо Иброҳим, Исҳоқ ва Ёқубга ваъда қилинган ерни уларнинг авлодларига беришини айтган эди, аммо ўша даврда у ерда турли халқлар яшар эди. Улар канъонликлар деб аталган. Канъонликлар Худога сажда қилмасдилар ва Унга бўйсунмасдилар. Улар сохта худоларга сифинардилар ва кўп ёвуз ишлар қилардилар.

Худо исроилликларга шундай деди: "Сизлар ваъда қилинган ерга кирганингизда, барча канъонликларни қириб ташлашингиз керак. Улар билан бирлашманглар ва турмуш қурманглар. Сизлар уларнинг бутларини бутунлай йўқ қилишингиз керак. Агар сиз айтганимдек қилмасангиз, унда сизлар Менга эмас, уларнинг сохта худоларига сажда қилишни бошлайсизлар".

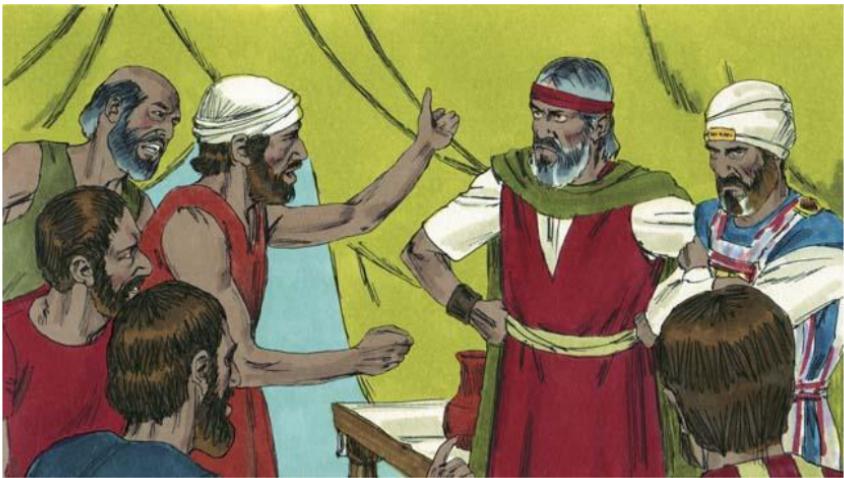
Исройилликлар Канъон чегараларига яқинлашганларида, Мусо Исройилнинг ҳар бир қабиласидан биттадан эркак кишини танлади. У бу ўн икки кишини Канъон ери қандай эканини билиш учун юборди. Шунингдек улар канъонликлар қанчалик кучли ёки заиф эканлигини билишлари керак эди.

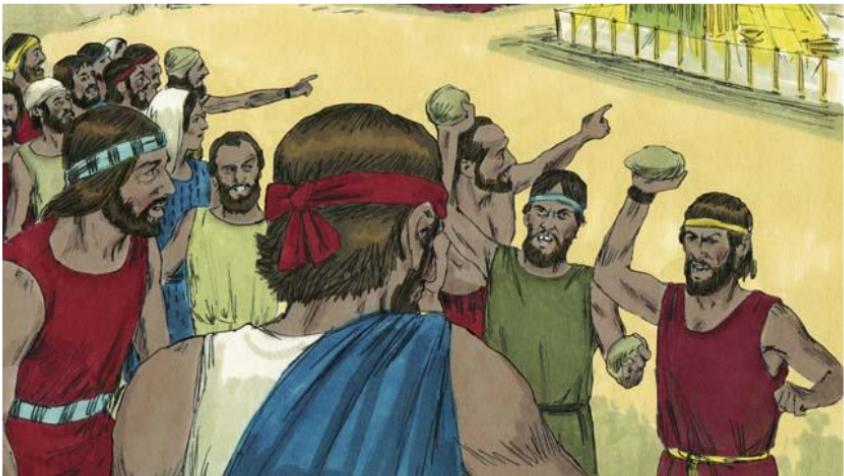
Үн икки эркак қирқ кун давомида Канъон бўйлаб юриб, қайтиб келдилар. Уларнинг ҳаммаси халқа шундай дедилар: “Ер жуда яхши ва мўл ҳосил берар экан!” Аммо улардан ўнтаси: “У жойларнинг шаҳарлари жуда мустаҳкам, одамлари эса дев қомат экан! Агар уларнинг устига бостириб борсак, шубҳасиз, улар бизларни ўлдирадилар”, — деб таъкидлашар эди.

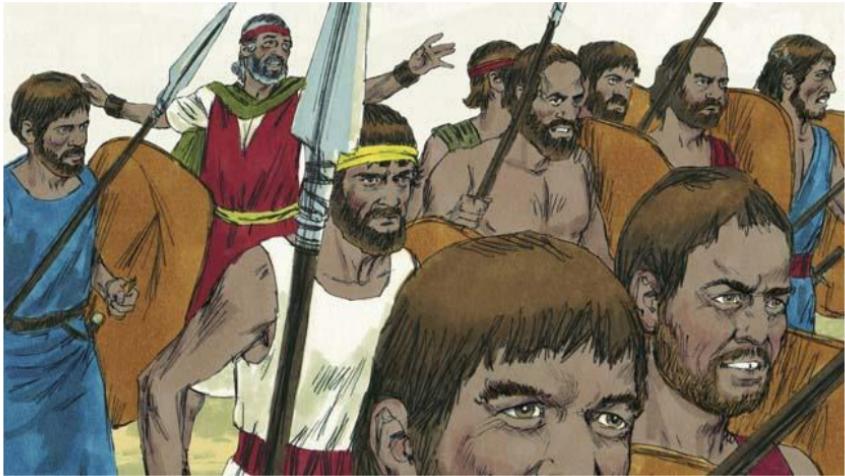
Қолган икки айғоқчи — Холиб ва Нун ўғли Ёшуа эса шундай дедилар: “Ҳақиқатан ҳам Канъон одамлари баланд бўйли ва кучли, лекин биз уларни енга оламиз! Худо биз учун жанг қиласди!”.

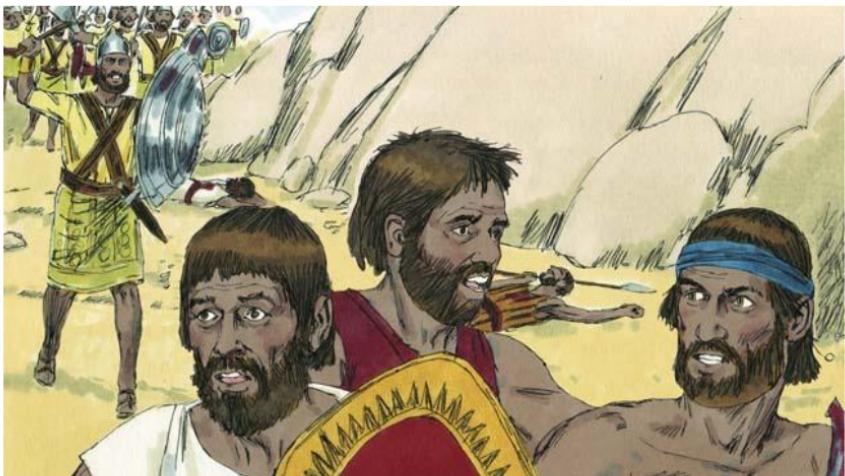
Бироқ халқ Холиб ва Нун ўғли Ёшуанинг гапларига қулоқ солмади. Одамлар Мусо ва Ҳорундан ғазабланиб: "Нима учун бизни бу даҳшатли ерга олиб келдингиз? Мисрда қолганимиз яхши эди. Агар биз ўша ерга борсак, жангда ҳалок бўламиз, хотин ва фарзандларимиз эса Кањон ҳалқларига қул бўладилар", — деб айтдилар. Ҳалқ уларни Мисрга қайтариб олиб борадиган йўлбошли танлашни истади.

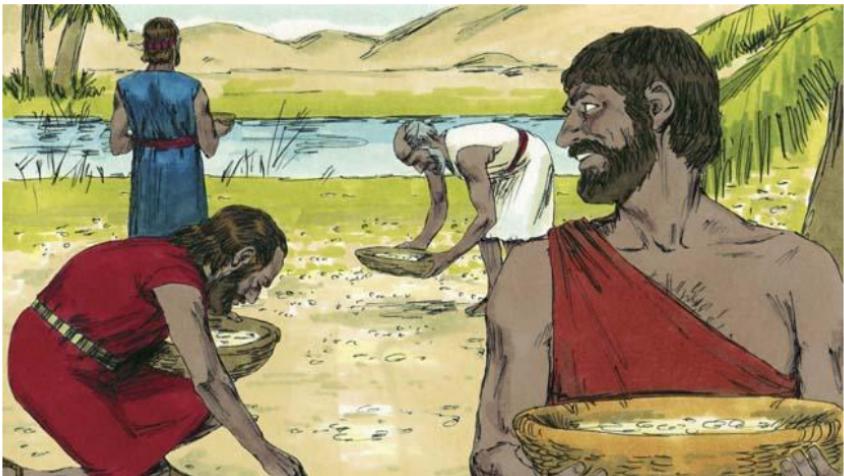
Ҳалқнинг сўзларини эшитган Худо ғазабланди. У Учрашув Чодирига келиб шундай деди: "Сиз Менга қарши бош кўтарганингиз учун, бутун халқ чўлда сарсон бўлади. Йигирма ёшдан катта бўлганларнинг ҳаммаси шу ерда ўлиб кетади ва Мен сизларга бераётган ерга кира олмайди. У ерга фақат Нун ўғли Ёшуа ва Холиб кирадилар".

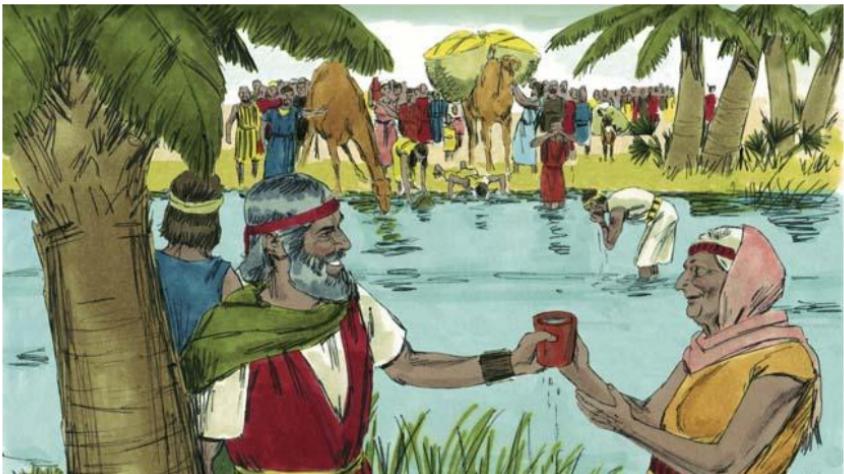
Одамлар Худонинг бу сўзларини эшитгач, гуноҳ қилганларига пушаймон бўлдилар. Улар Канъон халқига қарши урушга боришга қарор қилдилар. Мусо уларни Канъонга қарши урушга бормасликлари ҳақида огохлантириди, чунки Худо улар билан бирга бормасди, лекин улар Мусога қулоқ солмадилар.

Худо исроилликлар билан бу жангга бормади ва шунинг учун канъонликлар уларни мағлуб этиб, кўпларини ўлдирдилар. Сўнгра исроилликлар Канъондан жўнаб кетдилар. Шундан сўнг улар қирқ йил чўлда сарсон бўлдилар.

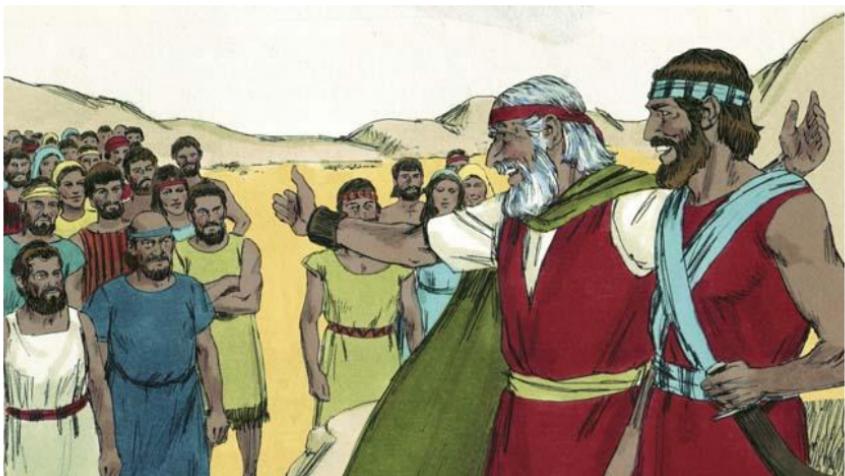
Улар чўлда кезган шу қирқ йил мобайнида Худо улар ҳақида ғамхўрлик қиласарди. У уларга осмондан “манна” деб номланган нон берарди. Бу вақт мобайнида Худо уларнинг кийимлари ва пойабзаллари эскиришига йўл қўймади.

Худо уларга мўъжизавий йўл билан сув берар эди. Лекин шунга қарамай, Исройл халқи нолирди ва Худодан, ҳамда Мусодан норози эди. Худо аввалгидек Ўзининг ваъдалирга содиқ қоларди. У Иброҳим, Исҳоқ ва Ёқубнинг авлодлари билан ҳудди ваъда қилганидек йўл тутарди.

Бир куни халқнинг суви тамом бўлди. Шунда Худо Мусога деди: "Қояга сув беришни буюр, шунда ундан сув оқади". Лекин Мусо бутун халқнинг олдида Худога итоатсизлик қилиб, қояга сув беришни буюриш ўрнига, унга икки маротаба ҳассаси билан урди. Қоядан сув оқди ва барча бу сувдан ичди. Худонинг эса жаҳли чиқди ва У Мусога деди: "Шундай қилганинг учун, сен ваъда қилинган ерга кирмайсан!"

Қирқ йил саҳрова сарсон бўлгандан сўнг, Худога қарши чиққанлар ўлиб кетди. Шунда Худо халқни яна ваъда қилинган ернинг чегарасига олиб келди. Мусо кексайиб қолган эди ва Худо халқнинг йўлбошчиси қилиб Нун ўғли Ёшуани танланди. Мусога эса Худо бир куни Мусонинг ўзига ўҳашаш бошқа пайғамбар юборишни ваъда қилди.

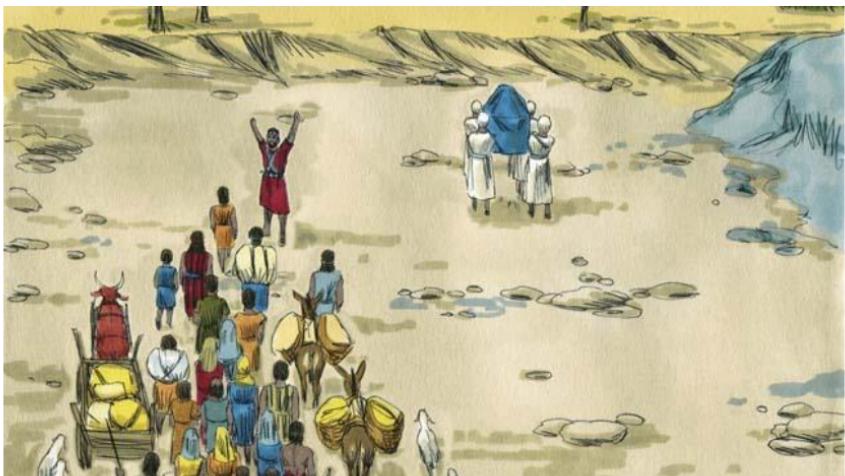
Худо Мусога ваъда қилинган ерни кўриш учун тоғнинг чўққисига кўтарилишни буюрди. Мусо ваъда қилинган ерни кўрди, лекин у ерга киришга Худо руҳсат бермади. Кейин Мусо дунёдан ўтди ва исроилликлар ўттиз кун аза тутиб йиғладилар. Нун ўғли Ёшуа уларга янги йўлбошчи бўлди. У Худога ишониб, Унга итоаткор бўлгани учун, халқни яхши бошқарар эди.

Муқаддас Китоб ҳикояси Чиқиши 16-17; Саҳрода 10-14; 20; 27; Қонунлар 34 дан олинган

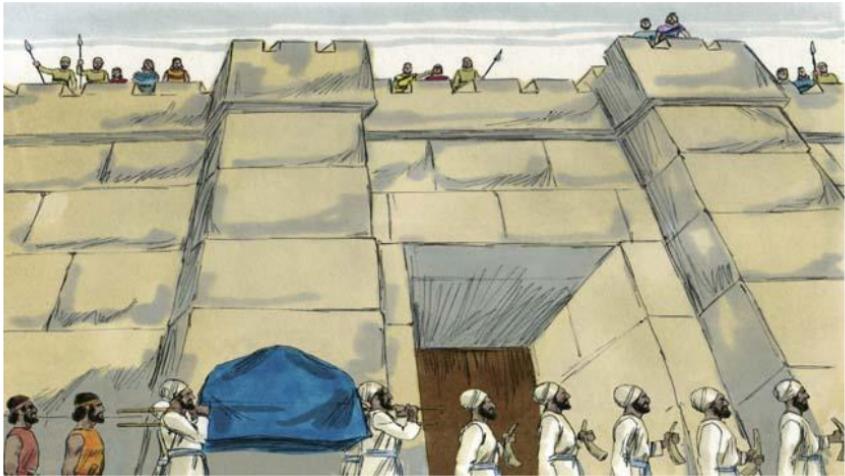
15. Ваъда қилинган ер

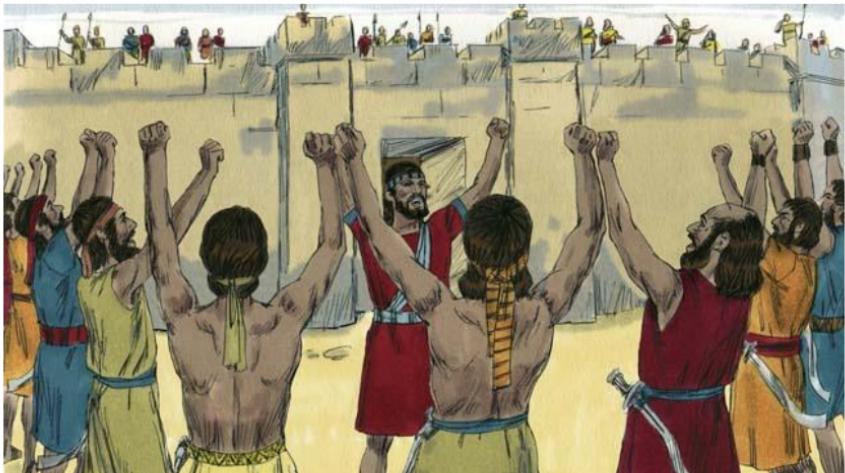
Ниҳоят исроилликлар учун Худо ваъда қилган ер — Канъонга кириш вақти келди. Бу ерда Ерихо деган шаҳар бор эди. Бу шаҳар мустаҳкам деворлар билан ҳимояланган эди. Нун ўғли Ёшуа Ерихога иккита айғоқчи юборди. Бу шаҳарда Раҳоба исмли бир фоҳиша яшарди. У айғоқчиларни ўз уйида яшириб, кейинроқ шаҳардан қочиб кетишларига ёрдам берди. Чунки у Исроил Худосининг қудратига ишонди. Айғоқчилар Раҳобага исроилликлар Ерихо шаҳрини барбод қилгандалига, уни ва унинг оиласини ҳимоя қилишга ваъда бердилар.

Ваъда қилинган ерга кириш учун исроилликлар Иордан дарёсидан ўтишлари керак эди. Худо Нун ўғли Ёшуага: “Руҳонийлар олдинда юришсин” — деди. Руҳонийлар Иордан дарёсига киришлари билан дарёдаги сув оқишдан тұхтади ва исроилликлар қуруқлиқдан юриб дарёнинг нариги қирғоғыга үтдилар.

Халқ Иордан дарёсідан үтганидан кейин, Худо Нун ўғли Ёшуага курдатли Ерихо шаҳрига ҳужум қилишга тайёргарлик күришни буюрди. Худо Нун ўғли Ёшуага руҳонийлар ва жангчилар олти күн давомида кунига бир марта шаҳар атрофини айланиб чиқышларини айтди. Руҳонийлар ва жангчилар Худонинг буюрганини бажардилар.

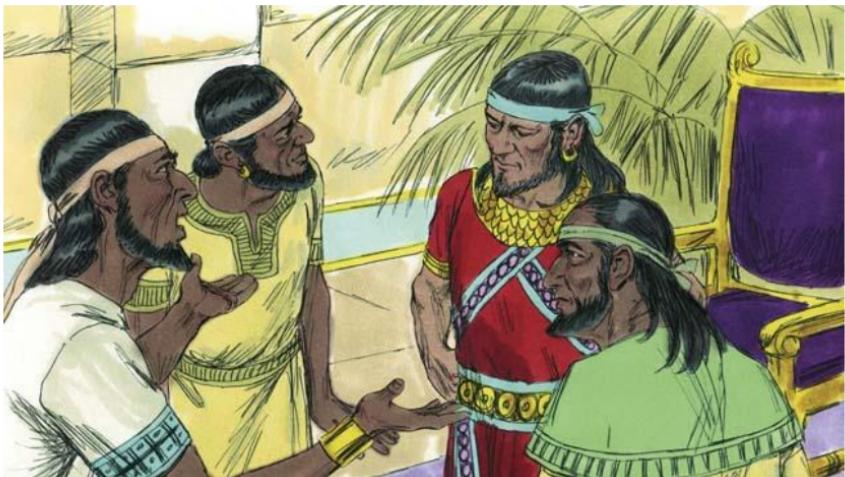
Шунингдек Худо исроилликлар еттинчи күн шаҳар атрофини етти марта айланиб чиқышлари кераклигини айтди. Шундан кейин руҳонийлар бурғы чалишлари, халқ эса баланд овозда ҳайқириши керак зди. Шунда Ерихо деворлари кулайды ва улар шаҳарни босиб оладилар. Исроил халқи худди шундай қилди.

Улар Худонинг амрларини бажаришлари билан Ерихо деворлари кулади! Худо буюрганидек, Исройл ҳалқи шаҳардаги барчани қириб ташлади. Улар фақат Раҳоба ва унинг оиласига раҳм қилдилар. Раҳоба кейинчалик Исройл халқининг бир қисмига айланди. Исройлликлар Ерихони яксон қилганларини эшигтан бошқа Канъон ҳалқлари, улар бизга ҳам хужум қилади, деб қўрқар эдилар.

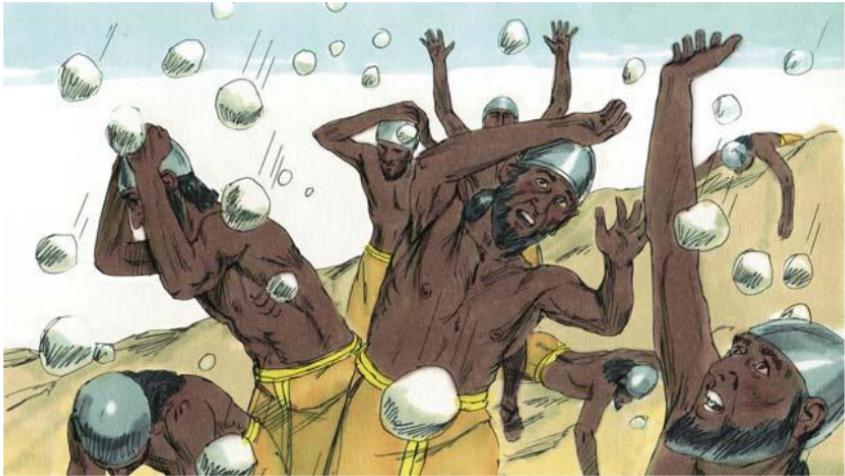
Худо исроилликларга Канъондаги ҳеч бир ҳалқ билан иттифоқ тузмасликни буюрди. Аммо Канъондаги бир ҳалқ Нун ўғли Ёшуани алдади. Бу ҳалқ Гивон ҳалқи эди. Улар Канъондан узокда туришларини айтиб, Нун ўғли Ёшуа улар билан иттифоқ тузишини сўрадилар. Нун ўғли Ёшуа ва Исройлнинг бошқа етакчилари бу ишнинг тўғри ёки нотўғрилигини Худодан сўрамай туриб, гивонликлар билан иттифоқ туздилар.

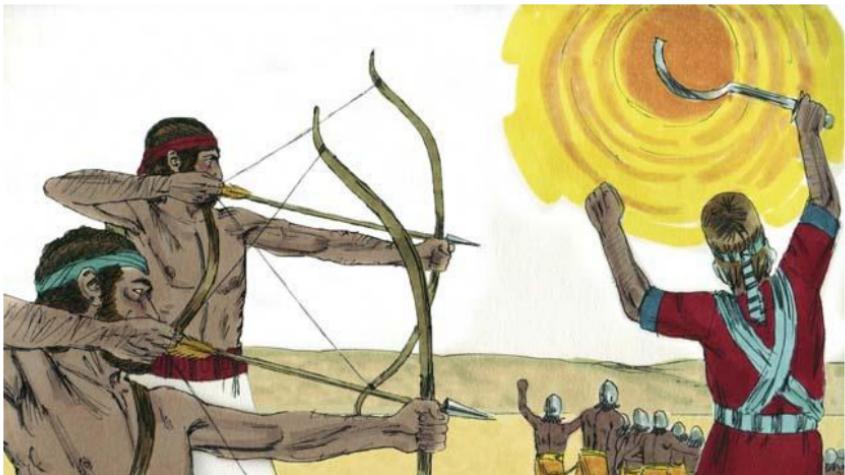
Уч кундан кейин гивонликлар аслида Канъонда яшашини исроилликлар билиб қолдилар. Гивонликлар уларни алдагани учун исроилликларнинг ғазаби келди. Лекин исроилликлар ҳамон тузилган тинчлик аҳдига амал қиласадилар, чунки улар буни Худога ваъда қилган эдилар. Бироз вақт ўтгач, Канъондаги бошқа халқнинг, Амор халқининг шоҳлари гивонликлар исроилликлар билан келишув тузганини билиб қолдилар. Бу шоҳлар лашкарларини бирлаштириб, биргаликда Гивонга ҳужум қилдилар. Шунда гивонликлар ёрдам сўраб Нун ўғли Ёшуага мурожаат қилдилар.

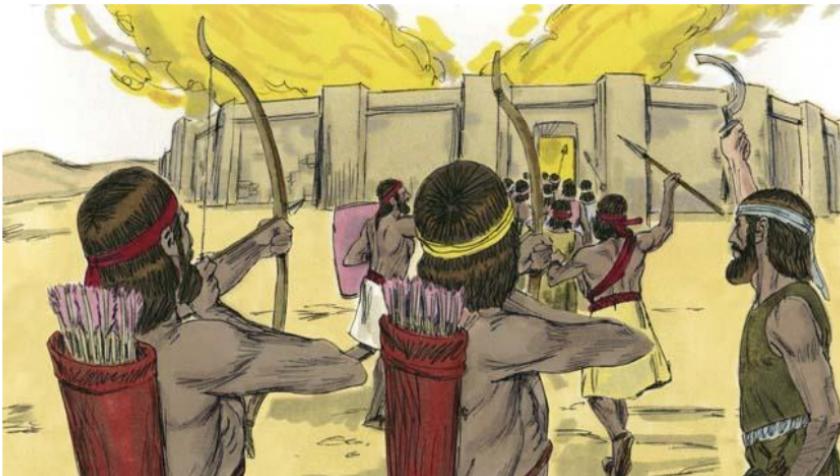
Нун ўғли Ёшуа Исроил лашкарини йиғди. Улар бутун тун давомида гивонликлар томон юрдилар. Эрта тонгда эса аморликларга беҳосдан бостириб келдилар.

Үша куни Худо Исройл учун жанг қиларди. У Амор халқи орасида қий-чув күттарди ва кўпчиликни ўлдирган дўл юборди.

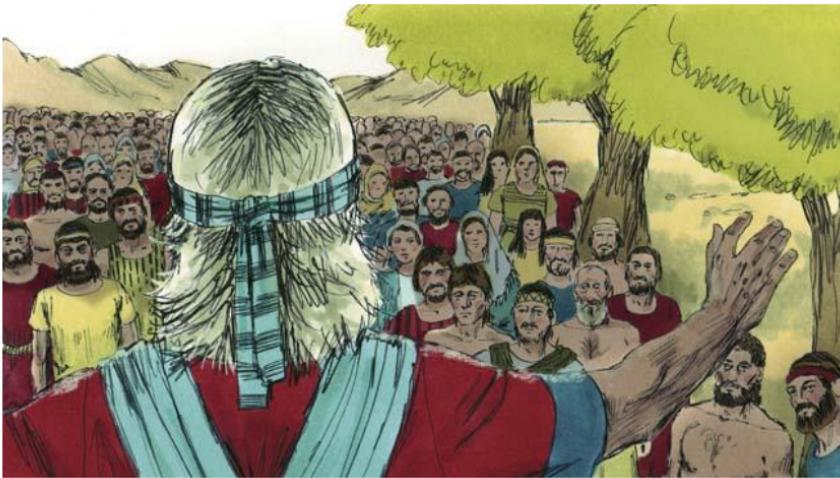
Бундан ташқари, исроилликлар аморликларни тор-мор қилишларига вақт етарли бўлиши учун, Худо осмонда қуёшни тұхтатди. Үша куни Худо Исройл учун буюк ғалаба қозонди.

Худо бу қүшинларни мағлубиятга учратганидан сүнг, Канъондаги бошқа күплаб халқлар биргаликда Истроилга хужум қилиш учун тұпландылар. Лекин истроилликлар Нун ўғли Ёшua бошчилигіда уларға хужум қилиб, уларни йўқ қилдилар.

Ушбу жангдан сүнг, Худо Истроилнинг ҳар бир авлодига ваъда қилинган ернинг хусусий қисмини берди ва Истроилнинг барча чегараларида тинчлик үрнатди.

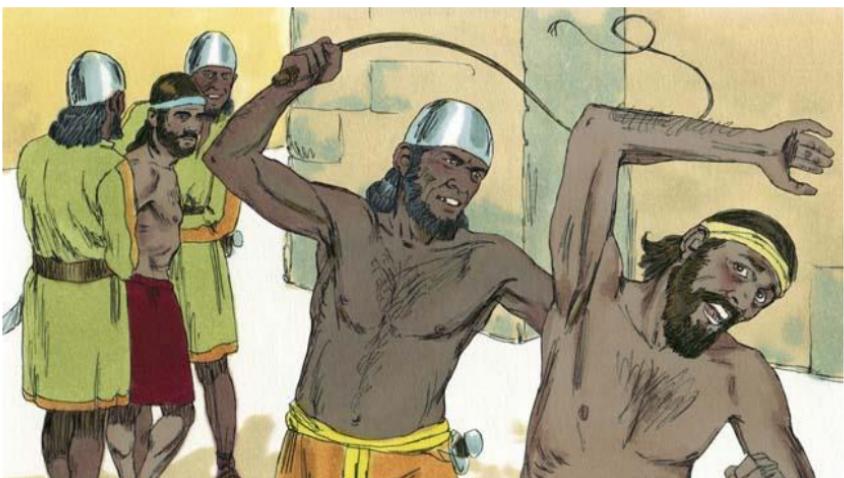
Нун ўғли Ёшua кексайганида, бутун Исройлни бирга йиғди. У исроилликларга Худо улар билан Синай тоғида тузган аҳдни бажаришга вәъда бергандарини эслатди. Халқ Худога содиқ қолишша ва унинг қонунларига риоя қилишга вәъда берди.

Муқаддас Китоб ҳикояси Ёшua 1-24 дан олинган

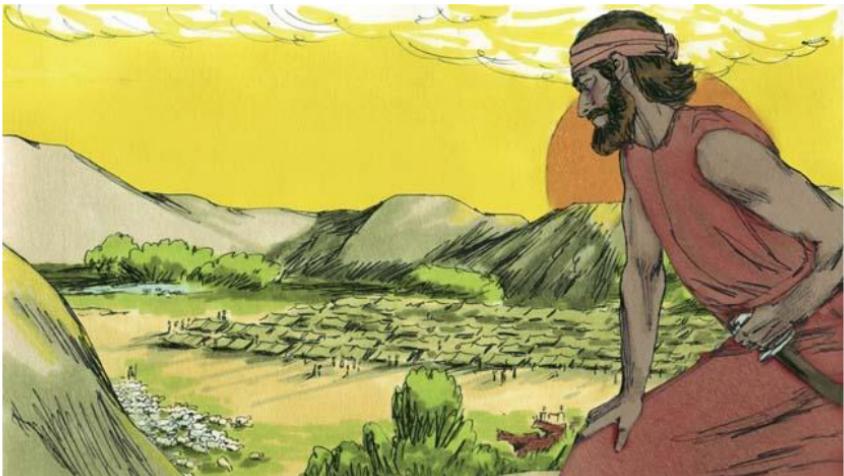
16. Ҳакамлар

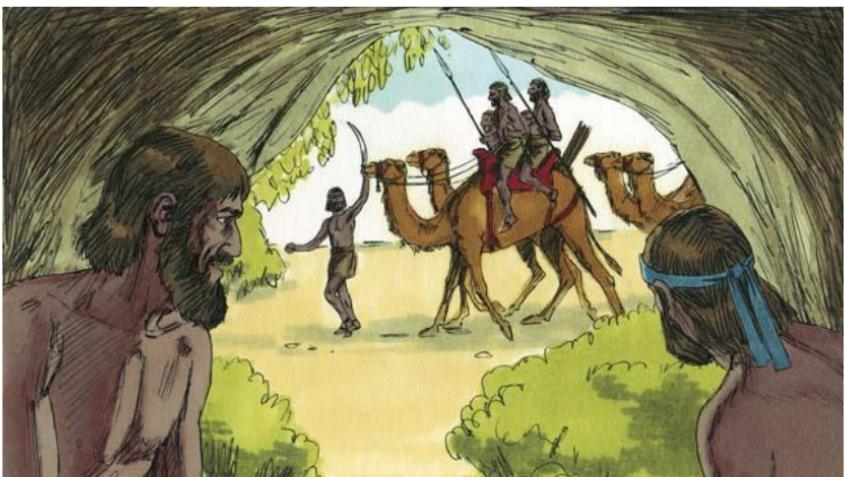
Нун ўғли Ёшуанинг вафотидан сүнг Истроил халқи Худога итоат этмади ва Унинг қонунларини бажармай кўйди. Истроилликлар қолган халқларни Канъондан ҳайдаб чиқармадилар, тирик Худога, Эгамизга сажда қилиш ўрнига канъонликларнинг худоларига сифина бошладилар. Истроилда шоҳ йўқ эди, шунинг учун ҳар бир инсон ўзи тўғри деб билган ишни қиласи эди.

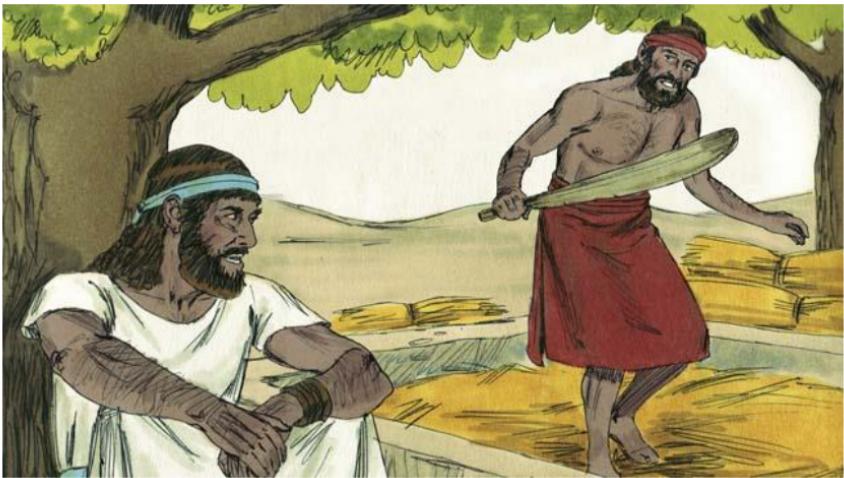
Истроил халқи бир неча йил давомида Худога итоатсиз бўлганида, У халқни жазолаб, уларни душманлари қўлига, қўшни халқларга топширади. Душманлар Истроилни мағлуб қиласи эдилар, талонтарож қилиб, мол-мулкини яксон қиласи эдилар, истроилликларнинг кўпини ўлдиради эдилар. Ниҳоят, кўп йиллик жабрлардан сүнг Истроил тавба қилиб, душманлардан озод қилишни Худодан сўради. Бу ҳол кўп бора қайтарилган.

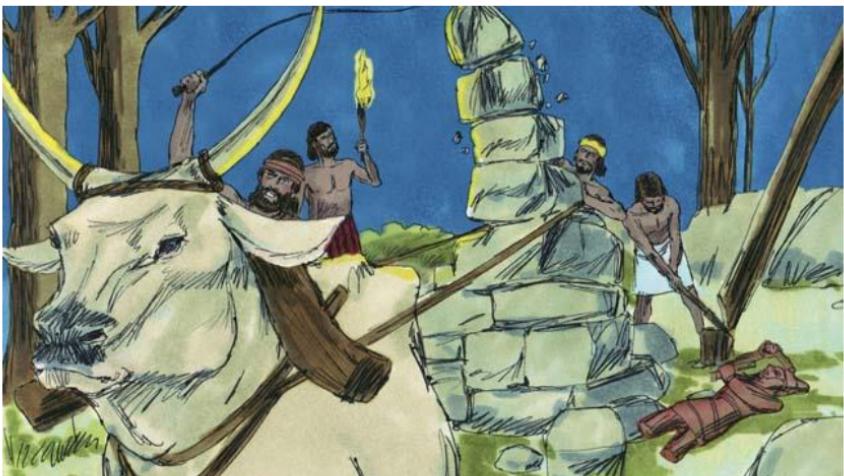
Хар сафар Истроил халқи тавба қилганида, Худо уларни күтқарарди. У халққа ҳакам берарди. Ҳакам душманга қарши чиқиб, халқни озод қилар эди. Шунда юртда тинчлик үрнатилиб, ҳакам халқни адолат билан бошқарар эди. Эгамиз Истроилни күтқарыш учун жуда күп ҳакамларни юборган. Эгамиз құшни душман халққа, мидиёнлиklарға Истроил устидан ғалаба қозонишга йўл қўйганида, бундай ҳакамлардан бири юборилган эди.

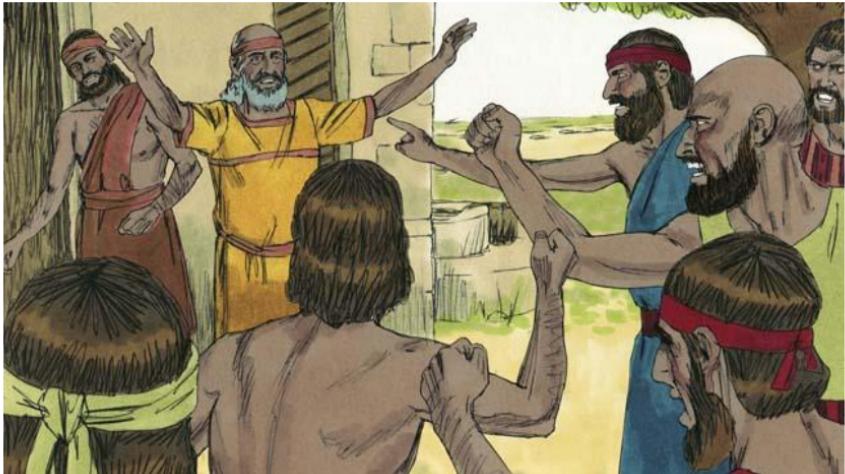
Етти йил давомида мидиёнлиklар истроилликларнинг бор ҳосилини тортиб оларди. Истроилликлар доимий кўркувда яшаб, мидиёнлиklар уларни топиб олмасликлари учун ғорларга яширинардилар. Нихоят, улар Худога юз бурдилар ва Ундан ўтиниб нажот сўрадилар.

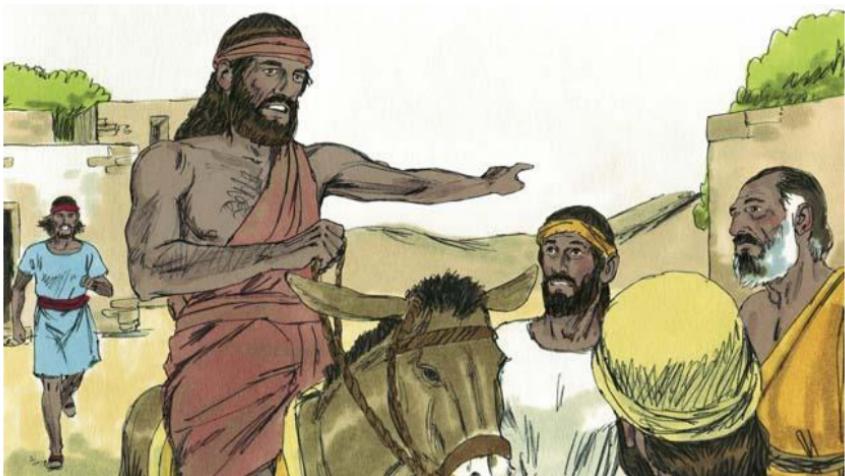
Ўша пайтда Гидўн исмли истроиллик яшар эди. Бир куни у мидиёнликлардан беркиниб, яширинча дон янчаётганида, унинг олдига Эгамизнинг фариштаси келиб шундай деди: “Кудратли жангчи, Худо сен билан! Бор, истроилликларни мидиёнликлар кўлидан қутқар!”

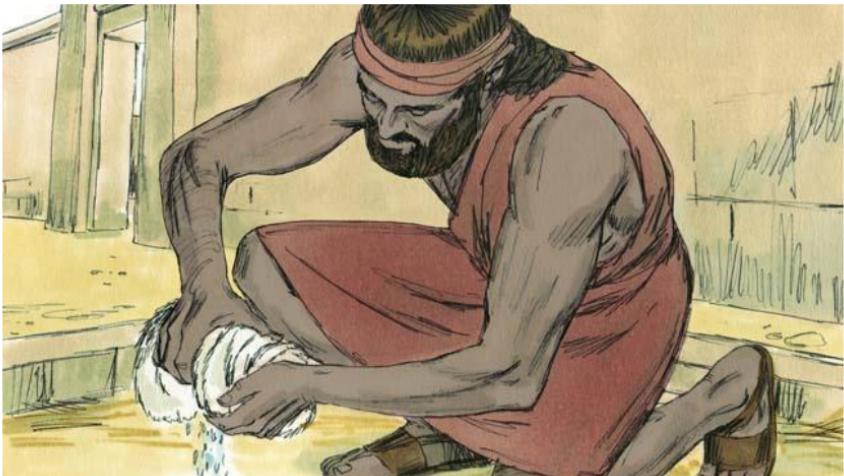
Гидўннинг отасида бутга бағишлиланган қурбонгоҳ бор эди. Худо Гидўнга бу қурбонгоҳни бузиб, ўрнига Худовандга қурбонгоҳ куришни буюрди. Гидўн халқдан қўрқар эди, шунинг учун тун бўлишини кутиб турди-да, кейин бутга бағишлиланган қурбонгоҳни бузиб, парчалаб ташлади. Вайрон бўлган қурбонгоҳ ўрнида Гидўн Худога қурбонгоҳ қурди ва унинг устида қурбонлик келтирди.

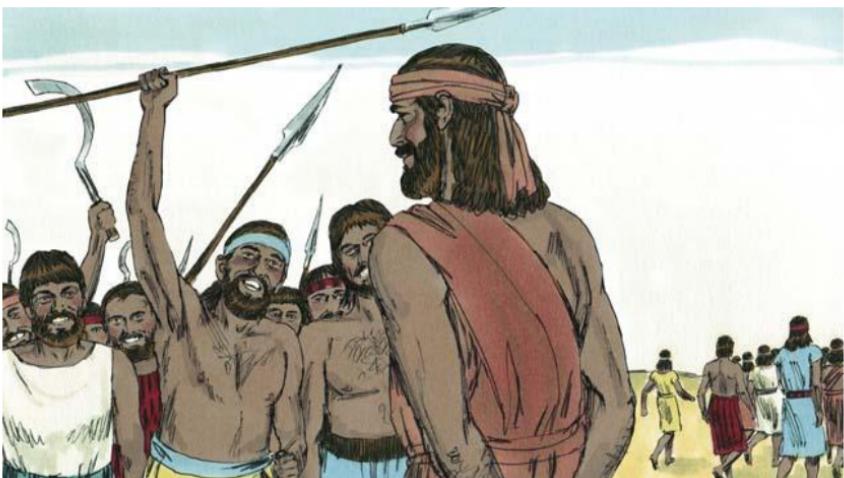
Эрталаб одамлар қурбонгоҳ вайрон бўлганини кўриб, қаттиқ ғазабландилар ва Гидўннинг уйига бориб, уни ўлдирмоқчи бўлдилар. Аммо Гидўннинг отаси: “Нима учун сиз ўз худоингизни ҳимоя қилмоқчи бўляпсиз? Агар у худо бўлса, ўзини ҳимоя қилсин!” - деди. Бу сўзларни эшитиб, одамлар Гидўнни ўлдирмасликка қарор қилдилар.

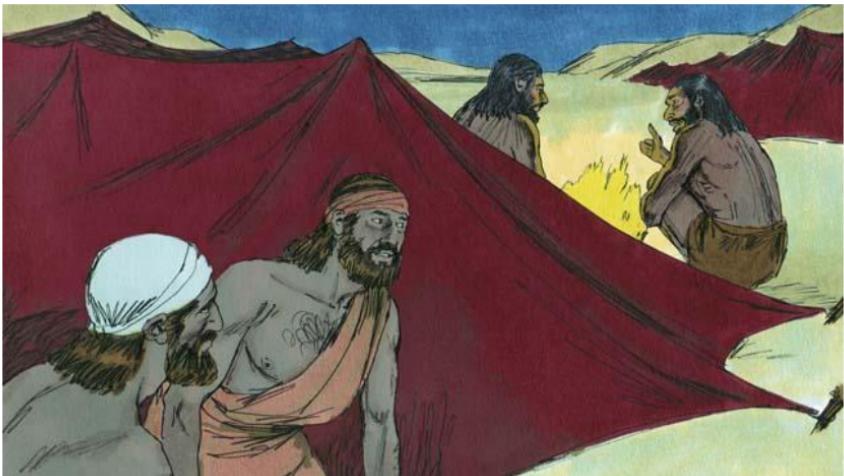
Кўп ўтмай мидиёнликлар яна исроил халқини талон-тарож қилиш учун келдилар. Мидиёнликлар шунчалик кўп эдики, уларни санаб бўлмасди. Гидўн исроилликларни душманлари билан жанг қилиш учун чақирди. Худо уни ҳақиқатан ҳам Исроилни мидиёнлаклардан қутқариш учун чақираётганига ишонч ҳосил қилиш мақсадида Гидўн Худодан иккита аломат сўради.

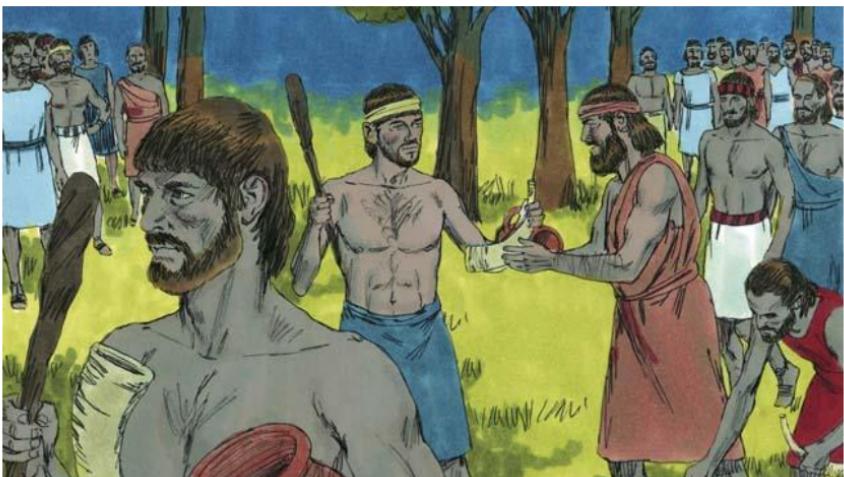
Биринчи аломат учун Гидүн күй жунини ерга қўйди ва Худодан эрталабки шудринг фақат жун устида бўлишини, ер эса куруқ қолишини сўради. Худо шундай қилди. Кейинги кеча Гидүн ер нам бўлишини, жун эса куруқ қолишини сўради. Худо шундай ҳам қилди. Бу икки аломат Гидүнни Худо ҳақиқатдан ҳам Исроилни мидиёнликлардан қутқариш учун уни чақираётганига ишонтириди.

Бундан кейин Гидүн жангчиларни чақирди ва унинг ёнига 32 минг киши келди. Лекин Худо бу жудаям кўп эканлигини айтди. Шунда Гидүн жанг қилишдан кўрқсан 22 минг жангчини уйига қайтариб юборди. Худо Гидўнга у ҳамон керагидан ортиқ одамларга эга эканлигини айтди. Шунда Гидўн Худо кўрсатган 300 жангчини олиб қолиб, қолганларини уйларига юборди.

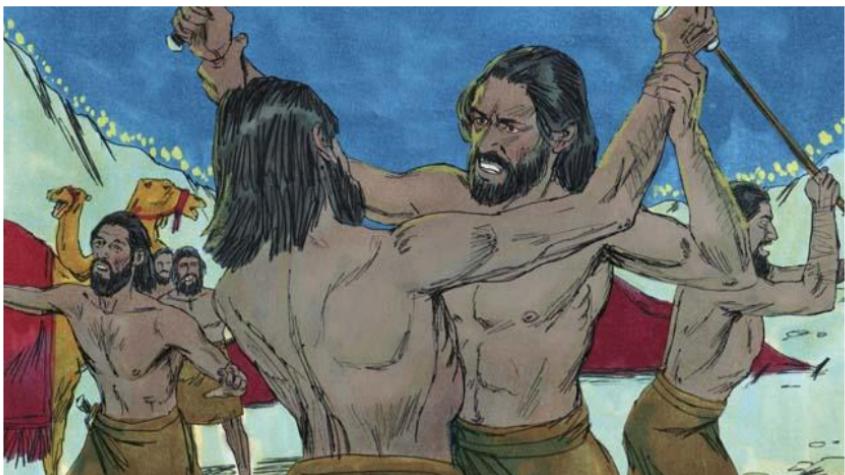
Ўша тун Худо Гидўнга деди: "Мидиёнликларнинг қароргоҳига тушиб, улар нима ҳақида гаплашайтганига қулоқ сол. Уларнинг сўзларини эшитганингда, уларга ҳужум қилишга кўрқишидан тўхтайсан". Тунда Гидўн қароргоҳга тушиб ва бир мидиёнлик жангчи иккинчи жангчига тушини баён қилаётганини эшитди. Жангчининг тушида арпадан пиширилган думалок нон мидиёнликларнинг қароргоҳида думалаб, чодирни вайрон қилган эди. Иккинчи жангчи: "Бу тушнинг маъноси Гидўннинг лашкари бизнинг мидиён лашкаримизни вайрон қилишидадир" — деди. Буни эшитган Гидўн Худонинг олдида бош эгди.

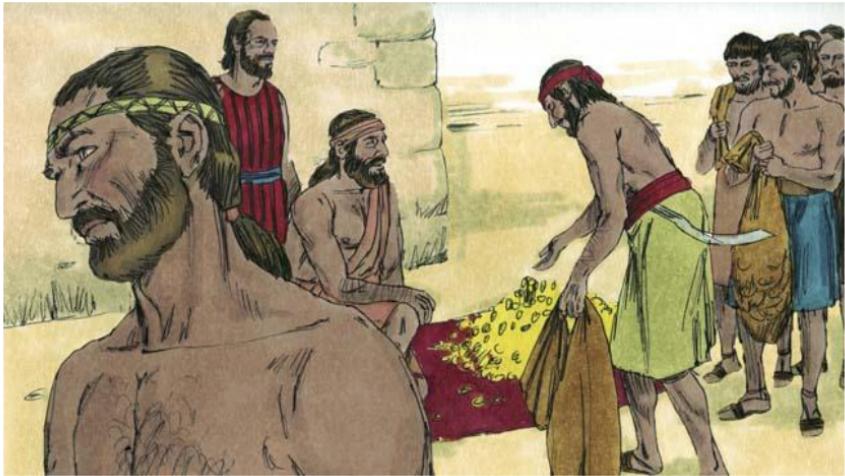
Сўнгра Гидўн жангчиларининг олдига қайтди ва Худо мидиёнликларни уларнинг қўлига беряётганини айтди. Бу сўзлардан кейин Гидўн ҳар бирининг қўлига бурғу, сопол кўза ва машъал берди. Улар бориб, мидиёнликлар ухлаётган қароргоҳни ўраб олдилар. Мидиёнликлар ёнаётган машъалларни кўрмасликлари учун, Гидўннинг уч юзта жангчиси ёқилган машъалларни кўзаларнинг ичида ушлардилар.

Кейин Гидүннинг барча жангчилари бир вақтда кўзаларини синдиридилар — ва машъалларнинг оловидан атроф бирданига ёришиб кетди. Жангчилар бурғу чалиб, ҳайқирдилар: "Эгамизнинг ва Гидүннинг қиличи!"

Худо мидиёнликларни саросимага солди ва улар бир-бирларига хужум қилишни ва ўлдиришни бошладилар. Гидүн дархол чопарларни юбориб, мидиёнликларни кувиш учун иложи борича кўпроқ исроилликларни чақириб келишларини буюрди. Исроилликлар уларнинг кўпчилигини ўлдиридилар, қолганларини эса ўзларининг еридан қувиб чиқардилар. Ўша куни 120 минг мидиёнликлар ҳалок бўлди ва Худо Исроилни асраб қолди!

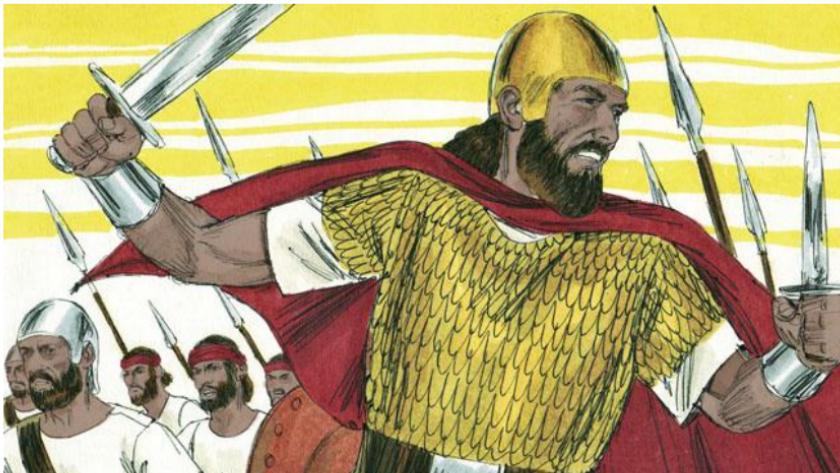
Халқ Гидүнни ўзига шоҳ қилиб олишни истади. Аммо Гидүн рози бўлмади, бунинг ўрнига улардан мидиёнликлардан олинган олтин узукларни сўради. Халқ Гидўнга жуда кўп олтин олиб келди.

Ушбу олтиндан Гидўн олий руҳонийнинг кийимига ўхшаш маҳсус кийим ясади ва уни она шаҳрида қолдирди. Лекин халқ бу кийимга бутга сифингандек сифина бошлади. Гидўн қариб, вафот этганидан сўнг, исроилликлар яна бутларга сифина бошладилар. Бу қилмиши учун Худо Исроилни жазолади ва душманлар уларнинг устидан ғалаба қозонишига рухсат берди. Охир оқибат исроилликлар яна Худодан ёрдам сўрадилар ва Худо уларга бошқа бир ҳакамни юборди.

Бу ҳол кўп маротаба қайтариларди: исроилликлар гуноҳ қилардилар — Худо уларни жазоларди, улар тавба қилардилар — Худо уларни кутқарадиган ҳакамни юборарди. Узоқ йиллар давомида Худо исроилликларга уларни душманларидан кутқарадиган кўплаб ҳакамларни бериб келарди.

Оқибатда исроилликлар Худодан барча ҳалқлар сингари шоҳга эга бўлишни сўрадилар. Улар ҳалқни жангга олиб борадиган шоҳ истадилар. Ҳалқнинг бу сўрови Худога ёқмаган бўлса-да, У барибир уларга ўзлари сўраганидек шоҳни берди.

Муқаддас Китоб ҳикояси Ҳакамлар 1-3; 6-8 дан олинган

17. Худонинг Довуд билан аҳди

Исроилнинг биринчи шоҳи Шоул бўлди. У баланд бўйли ва келишган эди ва халқ уни яхши кўрарди. Исроилга шоҳлик қилган биринчи йилларда Шоул яхши шоҳ бўлди. Лекин кейин у жаҳлдор бўлиб қолди ва Худога қулоқ солмай қўйди. Шунинг учун Худо унинг ўрнига бошқа шоҳни танлади.

Худо Довуд исмли ёш исроилликни танлади ва уни Шоулдан кейин шоҳ бўлишга тайёрлади. Довуд Байтлаҳм шаҳридан бўлиб, у чўпон эди. Довуд отасининг қўйларини ўтлатган вақтида, у қўйларга ҳужум қиласиган шер ва айиқларни ўлдиришига тўғри келар эди. Довуд камтар ва солиҳ инсон эди. У Худога ишонарди ва Унга итоат қиласиди.

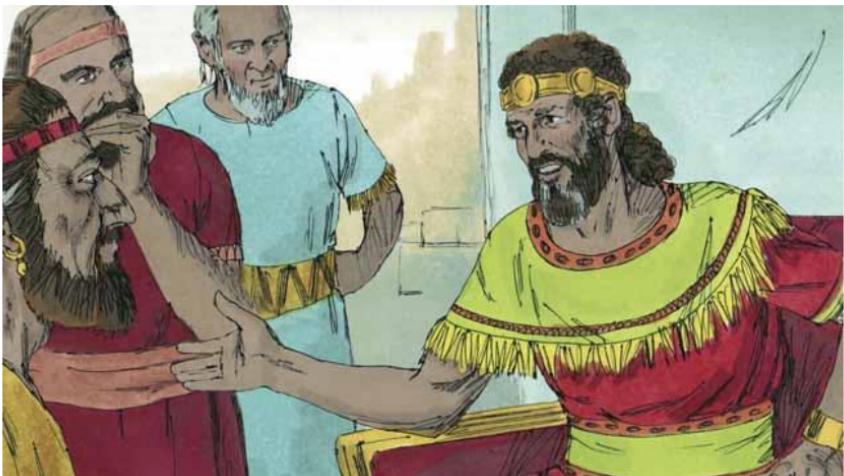
Довуд ҳали ёш йигит бўлган даврида, у Гўлиёт исмли девқомат одам билан жанг қилди. Гўлиёт жуда кучли ва тажрибали аскар бўлиб, унинг бўйи деярли 3 метр эди! Лекин Худо Довудга Гўлиётни ўлдириб, Истроилни қутқаришга ёрдам берди. Кейинчалик Довуд кўп маротаба Истроилнинг душманлари устидан ғалаба қозонади. У буюк аскарга айланади ва Истроилни бир талай жангларда етаклади. Довуд ироиликларга хуш келарди ва улар Довудни мақтардилар.

Халқ шунчалик Довудни яхши кўрарди-ки, Шоул ра什қ қилишни ва унда рақибни кўришни бошлади. Шунда Шоул Довудни ўлдиришга қарор қилди. Довуд саҳрга қочиб кетди ва у ерда Шоул, ҳамда унинг аскарларидан яшириниб юрди. Бир куни Шоул аскарлари билан Довудни қидирарди. У Довуд яширинган ғорға кирди, лекин уни кўрмади. Довуд билдирамасдан Шоулнинг орқа томонидан келиб, унинг кийими этагидан бир парча кесиб олди. Кейинроқ, Шоул фордан узоқлашганида, Довуд Шоулни отини айтиб чақирди ва унга кўлидаги кийимнинг парчасини кўрсатди. Шу тариқа Шоул тушунди-ки, Довуднинг имкони бўлса-да, у шоҳ бўлиш учун Шоулни ўлдирамади.

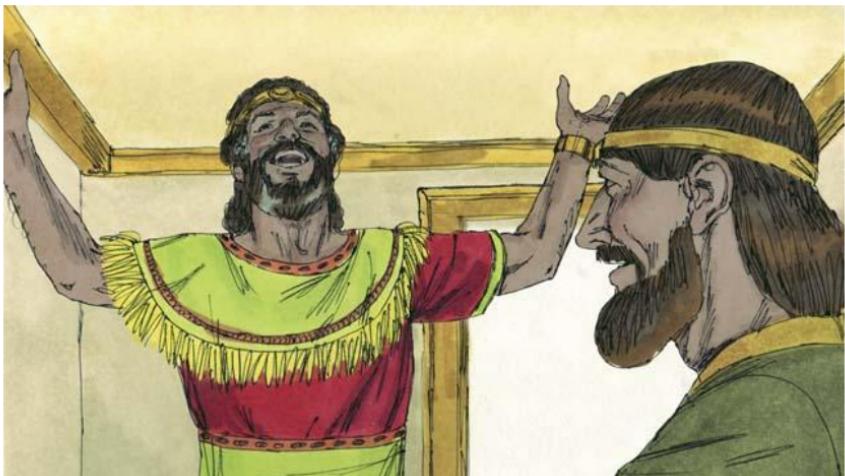
Бир мунча вақт ўтиб, Шоул жангда вафот этди ва Довуд Истроил шоҳи бўлди. Худо Довудни баракалади ва унга муваффақият берди. У яхши шоҳ эди ва халқ уни севарди. Довуд кўплаб урушларда жанг қилди ва Худо унга Истроил душманларини мағлуб этишга ёрдам берди. У Қуддус шахрини босиб олди ва уни ўзи яшайдиган, ҳамда давлатни бошқарадиган пойтахтга айлантирди. Довуд 40 йил шоҳ бўлди. Унинг ҳукмронлиги даврида Истроил курдатли ва бой давлатга айланди.

Довуд барча истроилликлар Худога сажда қиласидиган ва унга қурбонлик келтирадиган Маъбад қуришни истади. Ахир охирги 400 йил давомида халқ Мусо қурган Иифилиш Чодирида Худога сажда қиласидиган ва Унга қурбонликлар келтирган.

Ўша пайтда Натан исмли пайғамбар бор эди. Худо уни шу сўзлар билан Довуднинг олдига юборди: "Сен Мен учун бу Маъбадни курмайсан, чунки сен кўп жанг қилгансан. Маъбадни сенинг ўғлинг куради. Лекин сени сахийлик билан баракалайман. Сенинг авлодларингдан бири Менинг халқимни абадий бошқаради!". Довуднинг абадий ҳукмронлик қила оладиган ягона авлоди — бу Масиҳдир. Масиҳ — бутун дунёning одамларини гуноҳларидан кутқарадиган Худонинг Танланганидир.

Довуд Натаннинг сўзларини эшишиб, унга шундай буюк шараф келтирган ва кўп баракалар берган Худога шукrona айтди ва Уни улуғлади. Худо бу ваъдаларни қачон амалга оширишини Довуд билмас эди. Аммо, биз биламизки, Масиҳнинг келишини исроилликлар кўп йиллар — деярли 1000 йил кутишига тўғри келди.

Довуд кўп йиллар давомида ўз ҳалқини адолат билан бошқарди. У Худога итоат қиласарди ва Худо уни баракаларди. Бироқ кейинчалик Довуд Худо олдида даҳшатли гуноҳ қилди.

Бир куни Довуд саройидан ташқарига қаради ва чўмилаётган гўзал аёлни кўрди. У аёлни танимасди, лекин хизматкорларидан у ҳақида сўради ва унга аёлнинг исми Ботшева эканлигини айтдилар.

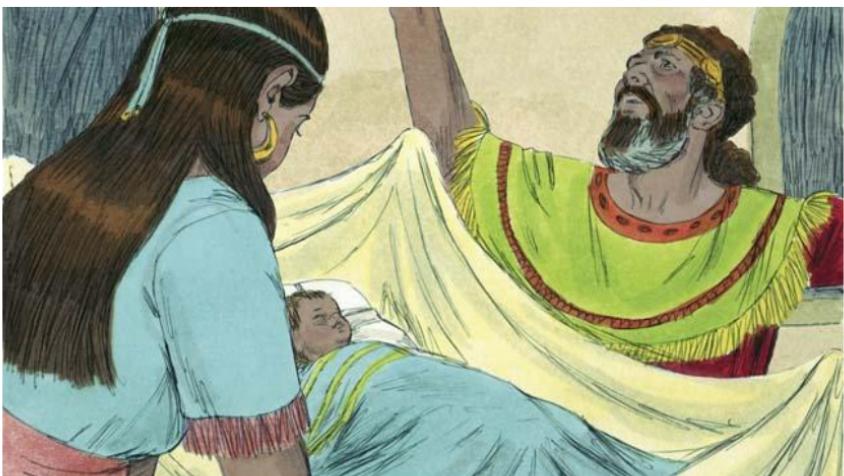
Довуд тескари қараш ўрнига, унинг орқасидан хизматкорларини юборди. Довуд у билан бирга ётди ва кейин уни уйига қайтариб юборди. Бир қанча вақтдан кейин Ботшева Довудга ҳомиладорлиги ҳақида хабар жўнатди.

Ботшева Уриё исмли инсоннинг хотини эди. У Довуд лашкарининг энг яхши аскарларидан бири бўлган. Ўша пайтда Уриё урушда жанг қилаётган эди. Довуд уни урушдан чақириб олиб, хотинининг олдига боришни буюрди. Аммо Уриё бошқа жангчилар урушда жанг қилаётган пайтда уйига бориб дам олишдан бош тортди. Шунда Довуд уни урушга қайтариб, Уриё ўлиши учун уни кучли жанг бўлаётган жойга қўйишни лашкарбошига буюрди. Шундай ҳам бўлди: Уриё жангда вафот этди.

Уриёning ўлиминдан сўнг Довуд Ботшевага уйланди. Сўнг Ботшева унга ўғил туғиб берди. Довуднинг бу ишидан Худо жуда ғазабланди. У Довуд олдига Натан пайғамбарни юбориб, қылган гуноҳи даҳшатли эканини айтди. Довуд гуноҳига тавба қилди ва Худо уни кечирди. Шундан кейин Довуд ҳаётининг оҳиригача, ҳатто оғир дамларда ҳам Худога эргашди ва Унга итоат қилиб яшади.

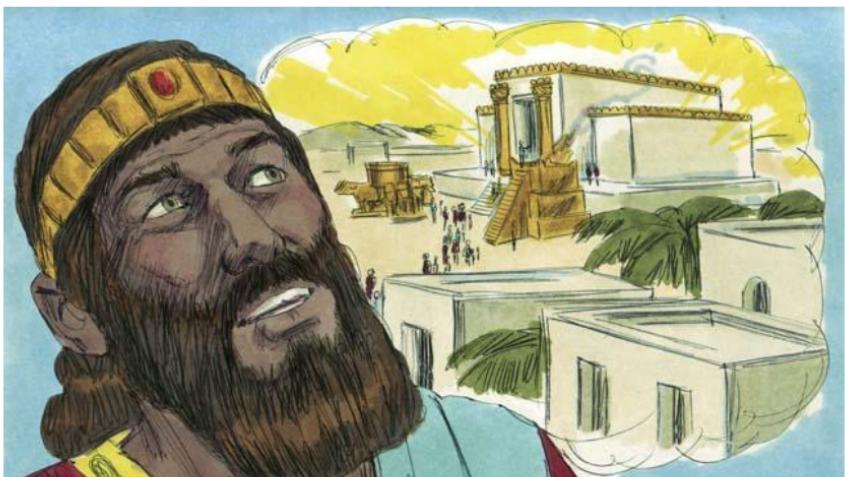
Бунга қарамасдан, Довуднинг ўғли ҳали чақалоқлигига ўлди. Худо Довудни шу тариқа жазолаган эди. Бундан ташқари Довуд оиласининг баъзи аъзолари унга қарши бош кўттарган эдилар, бу ҳол Довуд ҳаётининг оҳиригача давом этди. Унинг ҳокимияти жуда заифлашди. Довуд итоатсизлик қилганига қарамасдан, Худо содик бўлиб қолди ва Довудга берган ваъдасини амалга ошириди. Натижада Довуд ва Ботшевада яна бир ўғил туғилди ва улар унинг исмини Сулаймон деб қўйдилар.

Муқаддас Китоб ҳикояси 1 Шоҳлар 10; 15-19; 24; 31; 2 Шоҳлар 5; 7; 11-12 дан олингган

18. Бўлинган шоҳлик

Довуд 40 йил давомида шоҳлик қилди. Унинг ўлимидан сўнг Исройлда унинг ўғли Сулаймон шоҳлик қила бошлади. Худо Сулаймонга мурожаат қилиб, у энг кўп нимани исташини сўради. Сулаймон Худодан унга халқни бошқариш учун донолик беришини сўради. Худога бу хуш келди ва Худо Сулаймонни дунёдаги энг доно инсон қилди. Худо Сулаймонни доно шоҳ қилишдан ташқари, уни жуда ҳам бой қилди.

Сулаймон Куддусда унинг отаси қуришни истаган Маъбадни курди. Довуд ҳаёт вақтида барча қурилиш молларини тайёрлаб қўйган эди. Энди халқ Худога Йиғилиш Чодирида эмас, балки Маъбадда сажда қиласар ва қурбонлик келтирас эди. Худо Маъбадда ҳозир бўлиб, Узининг халқи билан бирга бўларди.

Сулаймон жуда доно бўлишига қарамай, у Худога қулоқ солмади ва Худо тақиқлаган бошқа халқлардан хотин олишни бошлади. Бу аёллардан кўпи ўзларининг бутларини олиб келиб, уларга сажда қиласардилар. Сулаймон кексайгандага эса, у ҳам уларнинг худоларига сажда қила бошлади.

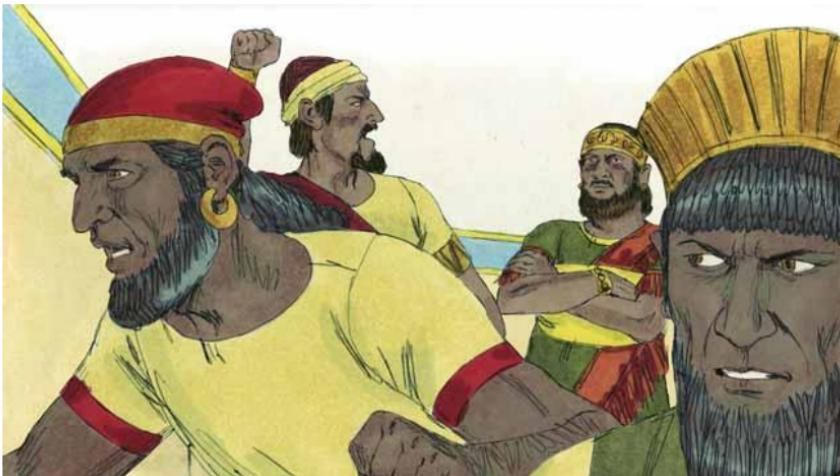
Худо бу учун Сулаймондан ғазабланди ва Исройл халқини икки шохликка бўлиш орқали уни жазолашини айтди. Бу Сулаймоннинг вафотидан кейин содир бўлиши керак эди.

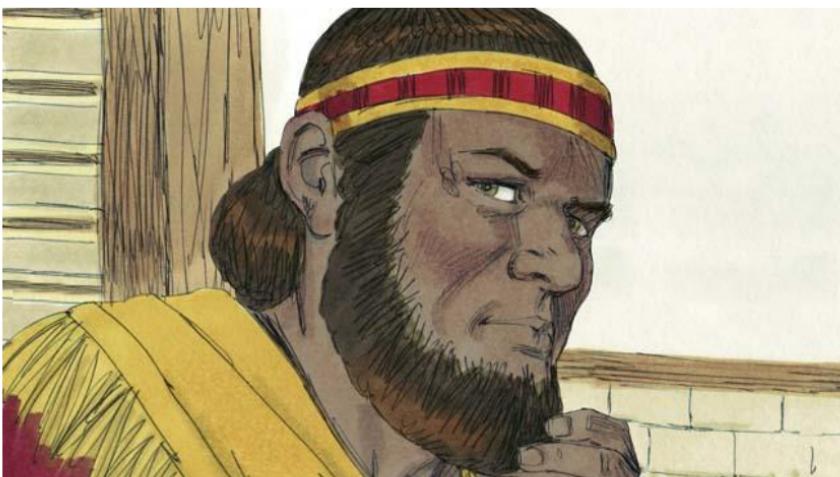
Сулаймон вафот этганиданг сүнг, унинг ўғли Рахабом шоҳ бўлди. Бутун Исройл халқи уни шоҳ деб тан олиш учун бирга тўпланди. Одамлар Рахабомга Сулаймон уларни кўп меҳнат қилишга ва кўп солиқ тўлашга мажбур қилганидан шикоят қилдилар. Улар Рахабомдан ишларини осонлаштиришини сўрадилар.

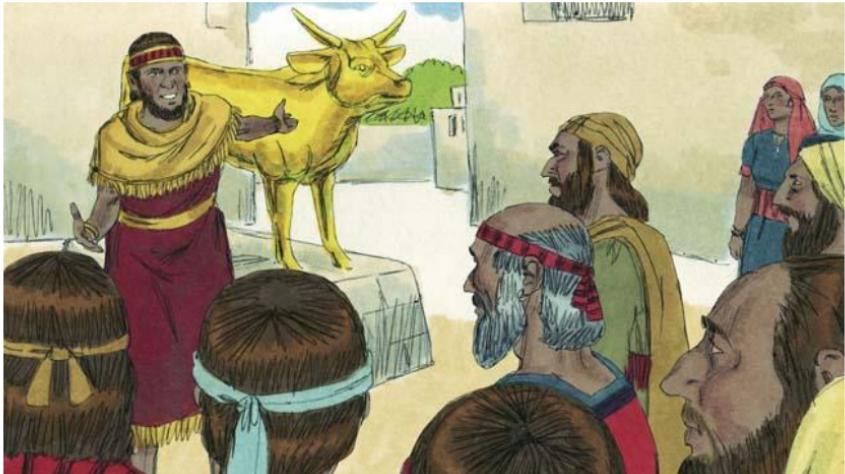
Аммо Рахабом уларнинг илтимосига жуда аҳмоқона жавоб берди: "Отам Сулаймон сизларни қаттиқ меҳнат қилишга мажбур қиласарди деяпсизлар. Мен билан сизлар янада кўпроқ ишлайсизлар ва олдингидан ҳам кўпроқ жазолана сизлар!".

Халқ бу сўзларни эшитганида, кўпчилик Раҳабомга қарши исён кўтарди. Истроилнинг ўнта қабиласи унинг хукмронлиги остида қолишни истамади ва Раҳабомни шоҳ деб тан олишдан бош тортди. Раҳабом билан фақат иккита қабила қолди. Бу шоҳлик Яхудо шоҳлиги ёки Яхудия деб аталди.

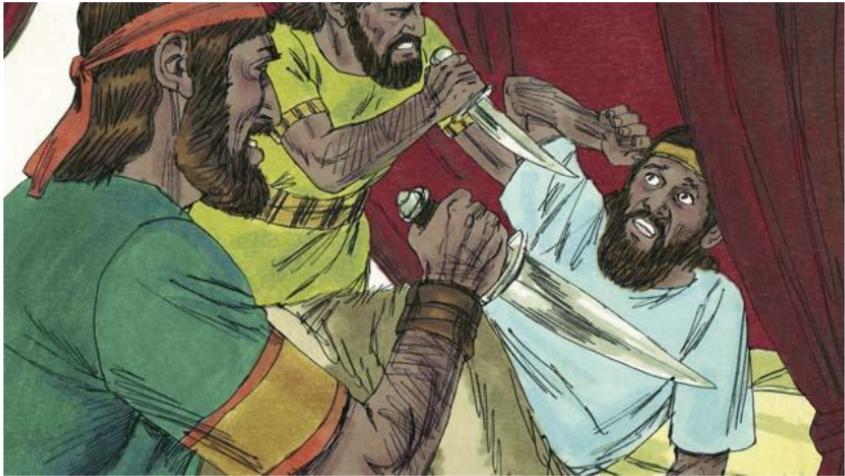
Қолган ўнта қабила эса Ерибом исмли одамни ўзига шоҳ қилиб танлади. Бу ўнта қабила мамлакатнинг шимолида яшарди. Бу шоҳлик Истроил шоҳлиги деб аталди.

Исроил шохи Ерибом ёмон шоҳ бўлиб чиқди. У Худога бўйсунмади ва одамларни гуноҳга етаклади. Ерибом ўз ҳалқи учун иккита бут ўрнатди ва ҳалқ энди Яхудия ҳудудидаги Қуддусга бормасди ва Худога Маъбадда сажда қиласди.

Яхудия ва Исроил шоҳликлари бир-бирига душман бўлиб, тез-тез ўзаро жанглар олиб борар эдилар.

Янги Истроил шоҳлигига барча шоҳлар ёмон ҳукмдор бўлишган. Уларнинг кўпчилигини ўзлари шоҳ бўлишни истаган бошқа истроилликлар ўлдирғанлар.

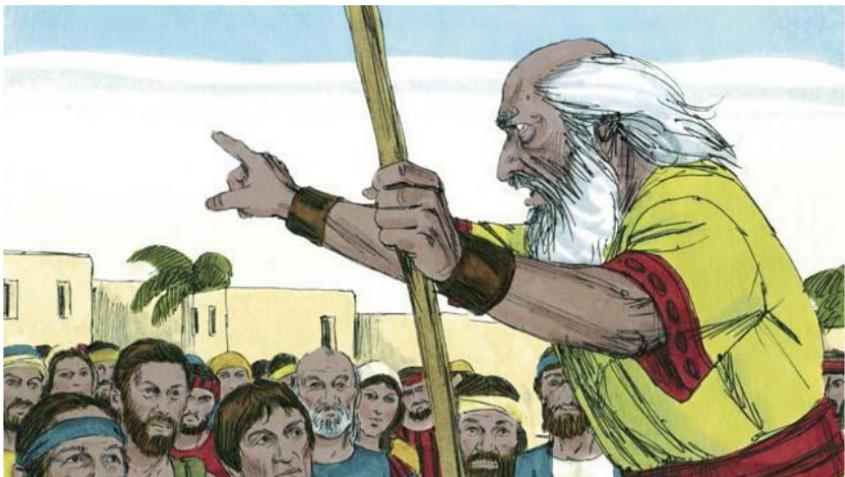
Истроил шоҳлигининг барча шоҳлари ва аҳолисининг катта қисми бутларга сажда қилганлар. Кўпинча бундай сажда бузуқликлар билан, баъзида ҳатто гўдакларни бутларга қурбон қилиш билан ўтган.

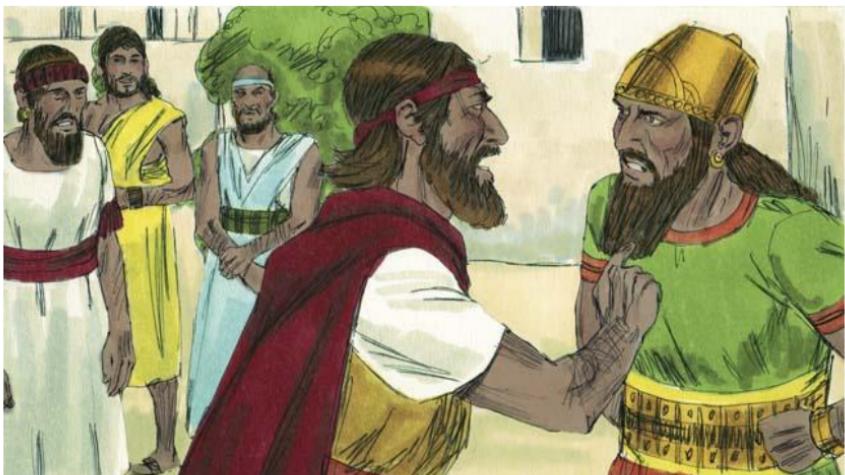
Яхудия шоҳлари Довуддинг авлодлари эди. Бу шоҳларнинг баъзилари яхши одамлар бўлиб, улар адолат билан иш юритганлар ва Худога сажда қилганлар. Аммо Яхудия шоҳларининг кўпчилиги ёмон ҳукмдорлар бўлиб, бутларга сажда қилганлар. Бундай шоҳларнинг баъзилари ўз фарзандларини соxта худоларга курбонлик сифатида келтирганлар. Яхудия аҳолисининг катта қисми ҳам бошқа худоларга сажда қилиб, бу билан Худога қарши бош кўтарган.

Муқаддас Китоб ҳикояси 3 Шоҳлар 1-6; 11-12 дан олинган

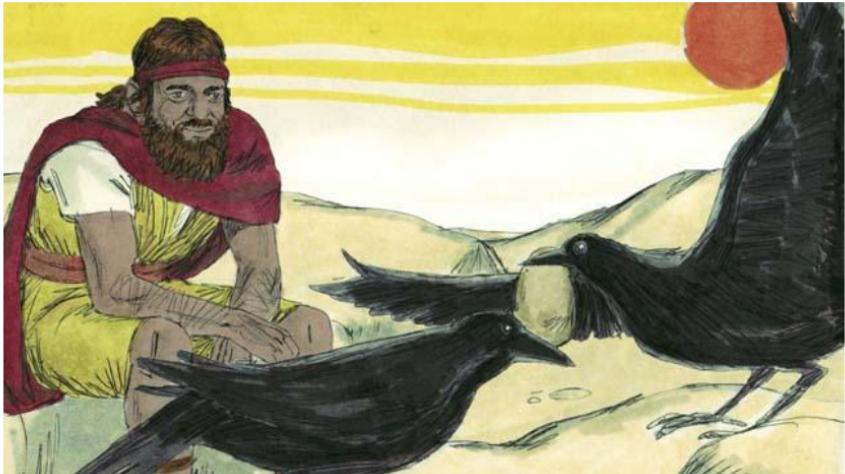
19. Пайғамбарлар

Худо бир неча бор Исройл ва Яхудо шоҳликларига пайғамбарлар юборган. Пайғамбарлар Худонинг сўзларини эшишиб, уларни одамларга етказардилар.

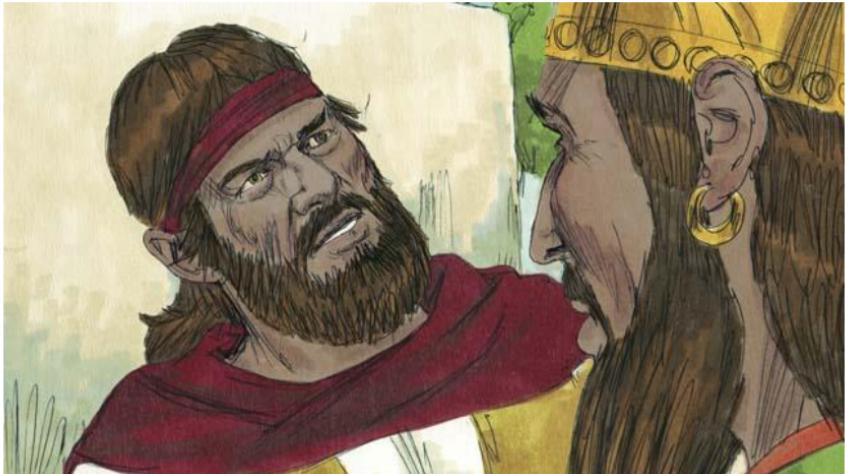
Исройлда Ахаб шоҳлик қилган даврда, у ерда Илёс исмли пайғамбар яшар эди. Ахаб ёвуз инсон эди. У халқни Баал исмли ёлғон худога сажда қилишга ундарди. Илёс Ахабга шундай деди: “Исройлда бутларга сажда қилингани учун, энди токи мен буюргаганимча, на ёмғир, на шудринг бўлмайди”. Буни эшишган Ахаб шунчалар ғазабланди-ки, у Илёсни ўлдиришга қарор қилди.

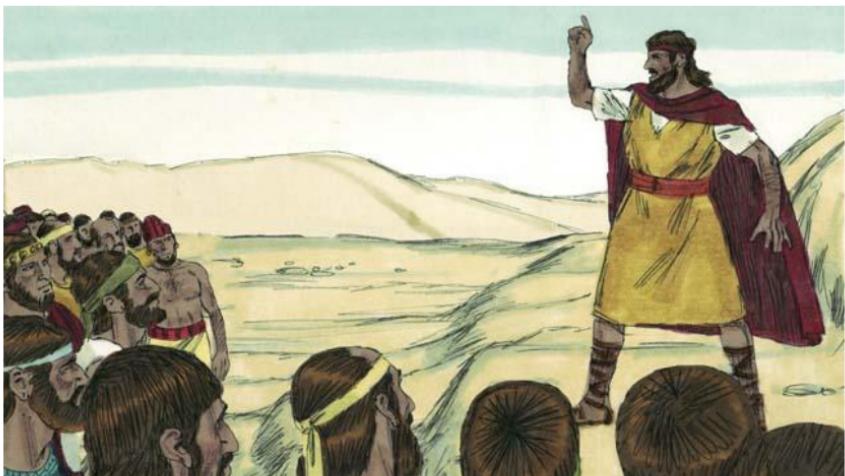
Шунда Худо Илёсга одам яшамайдиган жойга бориб, Ахабдан яширинишни буюрди. Илёс Худо кўрсатган сойнинг бўйига борди. Ҳар куни эрталаб ва кечқурун қарғалар Илёсга нон ва гўшт олиб келарди. Шу пайтда Ахаб ва унинг аскарлари Илёсни қидирардилар, лекин тополмасдилар.

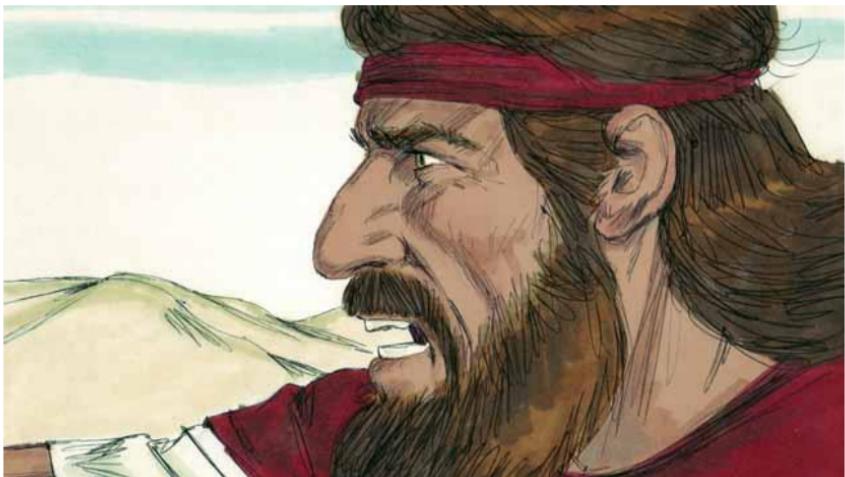
Ёмғир ёғмаганлиги сабабли сой тез орада куриб қолди. Шунда Илёс Худонинг буйруғига биноан қўшни юртга йўл олди. У ерда бир ночор бева аёл ўғли билан яшар эди. Бутун юртда ҳосил бўлмагани туфайли, уларнинг озуқаси деярли тугаган эди. Шундай бўлса-да, улар Илёсга ғамхўрлик қилдилар ва Худо уларни озуқа билан таъминлади: Худо ер юзига ёмғир ёғдирмагунича, уларнинг хумчаларида ун ва ёф тугамади. Шунинг учун, юртдаги қурғоқчилик ва очликка қарамасдан, уларда доим озуқа бор эди. Уч йил давомида шундай бўлди.

Ахийри Худо Илёсга яна ёмғир юбориши ҳақида айтди. Худо Илёсга Исроилга қайтиб, Ахабнинг олдига боришни буюрди. Илёс шоҳнинг олдига келди. Уни кўрган Ахаб: “Мана, Исроилни балога дучор қилган одам келди!”, — деди. Илёс жавобан: “Исроилни сен балога дучор қилдинг! Сен ҳақиқий Худони, Эгамизни қолдириб, Баалга сиғинаяпсан. Исроилнинг одамларини ва ёлfon худоларнинг пайғамбарларини Кармил тоғига тўплагин!”, — деди.

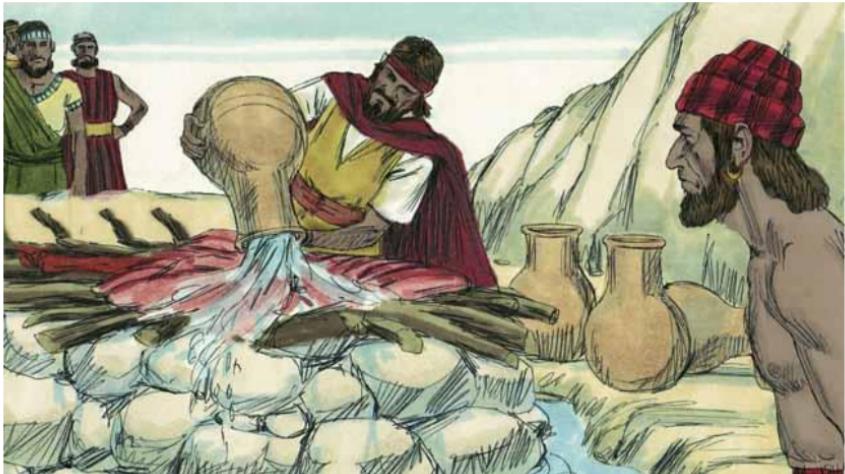
Ахаб шундай қилди. Исроил одамлари Кармил тоғига йиғилдилар. Баал номидан гапирган одамлар ҳам келди. Улар Баалнинг пайғамбарлари эди. Илёс одамларга: “Қачонгача иккиланасизлар? Агар Эгамиз — Худо бўлса, унда Эгамизга сажда қилингар! Агар Баал — худо бўлса, унда Баалга сажда қилинглар!” — деди.

Сўнг Илёс Баалнинг пайғамбарлари га шундай деди: “Буқани сўйиб, уни бўлакларга бўлинглар ва қурбонгоҳга қўйинглар, лекин олов ёқманглар. Кейин мен ҳам ҳудди шундай қиласман ва ҳайвонни Худонинг қурбонгоҳига қўяман. Қурбонгоҳга олов юборадиган Худо ҳақиқий Худодир”. Баалнинг пайғамбарлари қурбонлик тайёрладилар, лекин олов ёқмадилар.

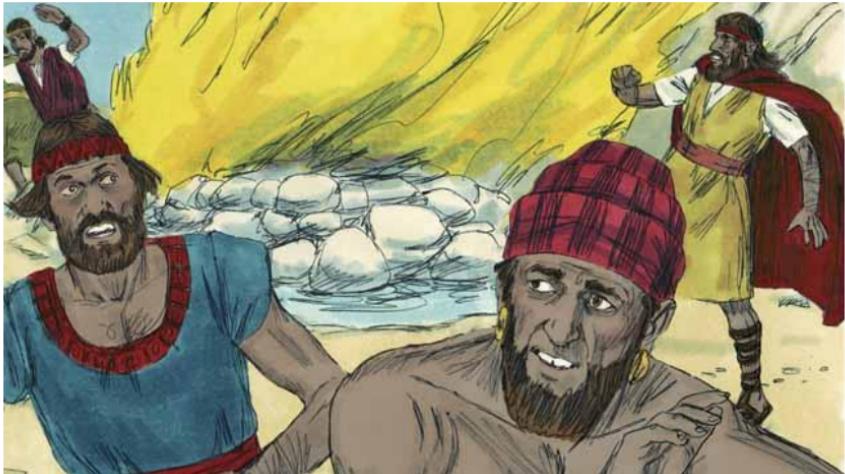
Кейин улар ўзларининг худосига ибодат қилишни бошладилар: “Эй Баал, бизни эшитгин!”. Улар кун бўйи ибодат қилдилар, қичқирдилар, ҳатто ўзларини пичноқ билан кесдилар, лекин Баал жавоб бермасди ва олов юбормасди.

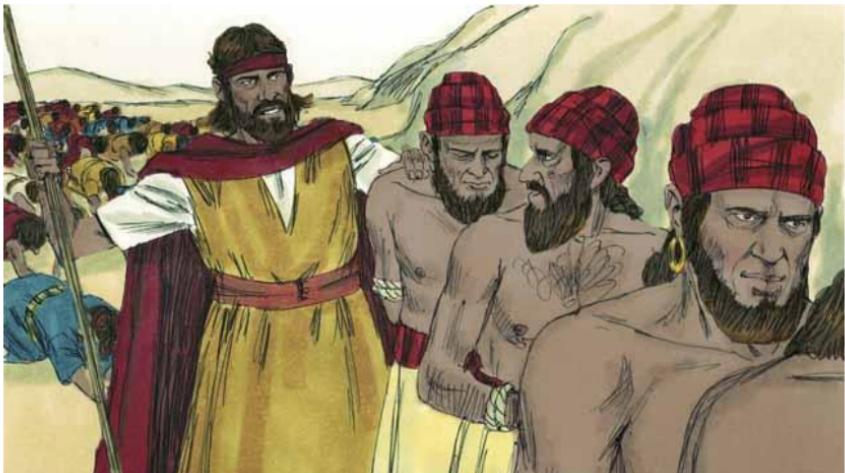
Баалнинг пайғамбарлари деярли бутун кун унга ибодат қилдилар. Кечга яқин ибодат қилишни тұхтатдилар. Шунда Илес ҳайвонни Худонинг қурбонгоҳында қойды. У одамларга токи гүшт, үтін ва ҳатто қурбонгоҳ атрофидаги ер бутунлай ҳүл бўлмагунича, қурбонлик устига ўн иккита катта идишдаги сувни қуишишни буюрди.

Кейин Илес шундай деб ибодат қилди: “Эй Эгам, Иброҳим, Исҳоқ ва Ёқубнинг Худоси! Сен — Исройлнинг Худоси эканлигингни, мен эса — Сенинг хизматкоринг эканлигимни бугун бизга кўрсат. Менга жавоб бер, бу одамлар Сенинг ҳақиқий Худо эканлигингни билишсин”.

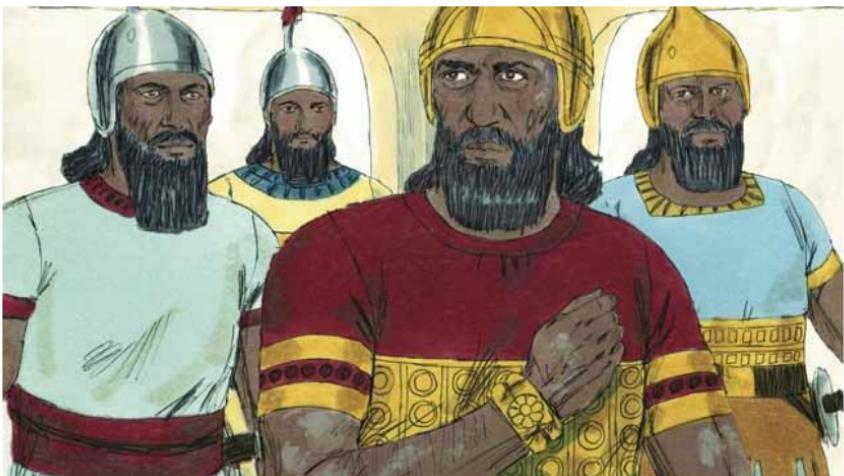
Шу захоти осмондан олов тушди ва гүшт, ўтин, тошлар, ҳатто курбонгоҳ атрофидаги сувни ҳам ёқиб юборди. Буни кўрган халқ ерга йиқилиб: “Эгамиз — ҳақиқий Худодир! Ягона ҳақиқий Худодир!” — деб бақириб юборди.

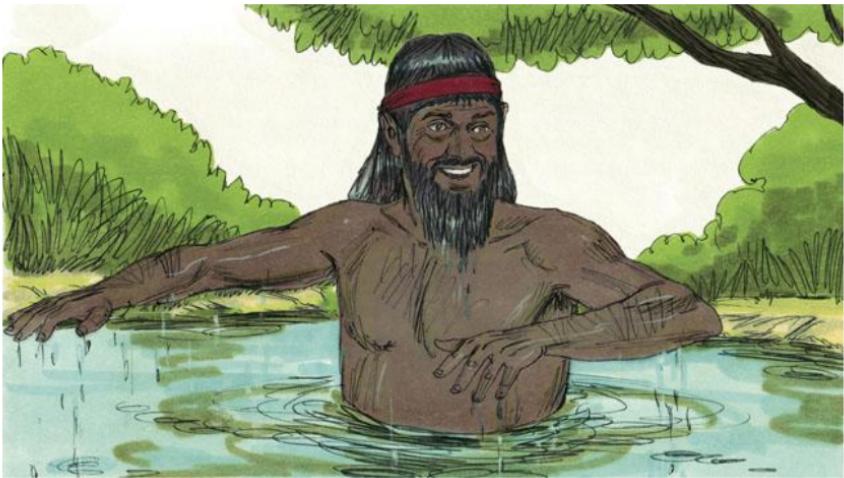
Шундан кейин Илёс: “Баалнинг пайғамбарларидан ҳеч бири қочиб кетмасин” — деди. Халқ Баалнинг пайғамбарларини тутиб олиб, бошқа жойга олиб кетди ва ўлдирди.

Шунда Илёс шоҳ Ахабга: “Тезроқ уйга қайт, ёмғир бошланяпти” — деди. Кўп ўтмай осмон қорайиб, кучли ёмғир ёға бошлади, чунки Эгамизнинг амри билан қурғоқчилик тугаган эди. Бу Унинг хақиқий Худо эканлигининг тасдиғи бўлди.

Илёс ер юзидағи ҳизматини тугатганида, Худо Элишай исмли бир кишини пайғамбар қилиб танлади. Худо Элишай орқали кўп мўжизалар яратди. Бу мўжизалардан бири душман лашкарининг кўмандони Нўъмон билан содир бўлди. Нўъмон даволаб бўлмайдиган тери касаллигига чалинган эди. Нўъмон Элишай хақида эшилди ва унинг олдига бориб, шифо беришини сўради. Аммо Элишай Нўъмоннинг олдига чиқмади, лекин ўз хизматкорини юбориб, Нўъмон Иордан дарёсига етти марта шўнғишини айтди.

Олдинига Нўъмон аччиқланди ва буни қилгиси келмади, чунки Элишай унинг олдига чиққани ҳам йўқ эди. Аммо кейин фикридан қайтиб, Иордан дарёсига борди ва етти бора сувга шўнғиди. У сувдан чиққанида Худо уни шифолади.

Элишайдан кейин Худо Истроил халқига кўп бошқа пайғамбарларни юборди. Уларнинг ҳаммаси одамларга: “Бутларга сиғинишни бас қилинглар, бошқаларга нисбатан адолатли ва раҳм-шафқатли бўлинглар”, — деб айтардилар. Пайғамбарлар, агар одамлар ёвузлик қилишни бас қилиб, Худога итоатли бўлишни ўрганмасалар, Худо уларнинг айби учун ҳукмлаб, жазо юбориши ҳақида огоҳлантирар эдилар.

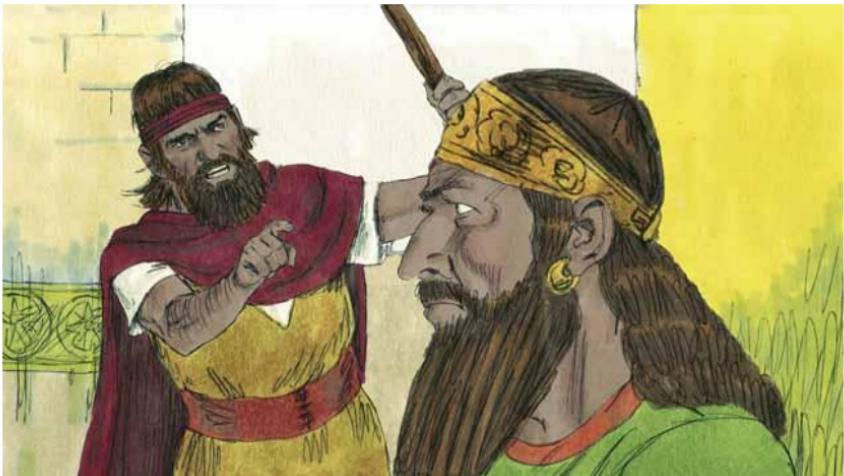
Аммо кўпинча халқ Худога итоат этмасди. Одамлар пайғамбарларга шафқатсиз бўлган ҳолатлар ҳам кам эмас. Масалан, Еремиё исмли бир пайғамбарни қуриб қолган қудуққа тушириб, ўз ўлимини кутишга ташлаб кетган эдилар. Шоҳнинг унга раҳми келиб, уни ҳали тириклигига қудуқдан чиқаришга буйруқ бермагунича, Еремиё қудуқ тубидаги балчиқда ётарди. Одамлар пайғамбарлардан нафратланиб, уларнинг баъзиларини ҳатто ўлдирганлар.

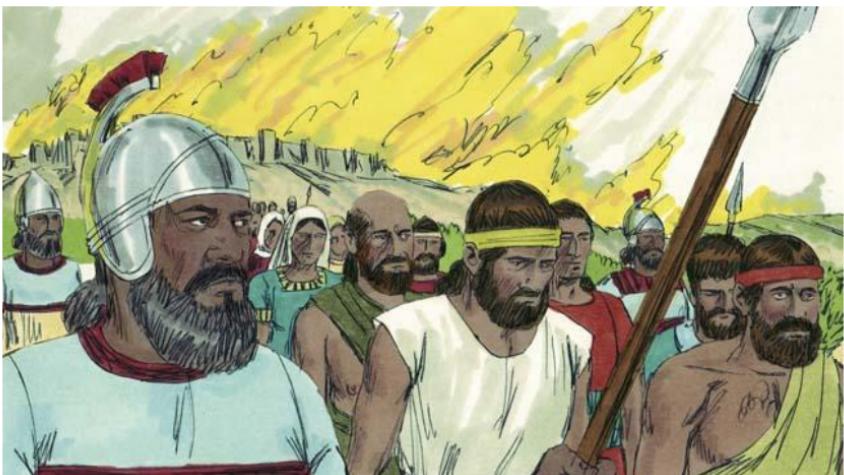
Бу нафратга қарамасдан пайғамбарлар Худо сўзини етказишни давом эттирадилар. Агар одамлар тавба қилмасалар, Худо уларни йўқ қилиб юбориши ҳақида пайғамбарлар огоҳлантирганлар, халқни Худога итоатли бўлишга чақирганлар. Шунингдек пайғамбарлар Худо Масихни юборишни ваъда қилганини ҳам эслатиб турардилар.

Муқаддас Китоб ҳикояси 3 Шоҳлар 16-18; 4 Шоҳлар 5; Еремиё 38 дан олинган

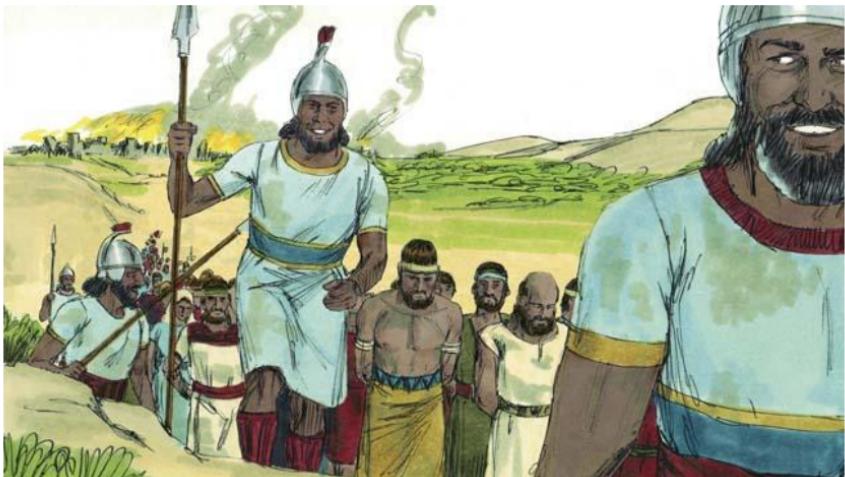
20. Асирга олиниш ва қайтиш

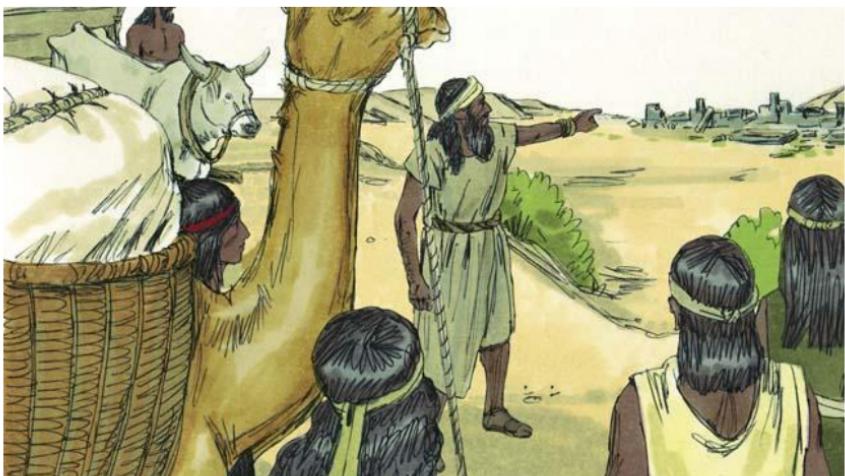
Исроил ҳам, Яхудия ҳам, Худога қарши гуноҳ қиласарди. Улар Худо Синай тогида улар билан тузган аҳдни бузардилар. Халқ тавба қилиб, яна Худога сажда қилишлари учун, Худо бир неча марта пайғамбарларни юборди, лекин одамлар Унга қулоқ солмасдилар.

Худо иккала шоҳликни ҳам итоатсизлик учун жазолаб, душманлар уларни қириб ташлашларига йўл қўярди. У даврларда энг кучли давлатлардан бири Оссурия деб номланарди. Оссурияликлар бошқа халқлар билан бешафқатча йўл тутардилар. Улар Исроилга ҳужум қилиб, уни босиб олдилар. Оссурияликлар Исроил шоҳлигидаги кўпчиликни ўлдириб, барча қимматбаҳо нарсаларни олиб кетиб, давлатнинг кўп қисмини ёқиб юбордилар.

Бундан ташқари, оссурияллар барча сардорлар, усталар ва бой одамларни Оссурияга олиб кетдилар. Истроилда фақат қамбағал одамлар қолди.

Кейин оссурияллар олдин Истроил шоҳлиги бўлган ерга бошقا халқларни жойлаштирудилар. Бу халқлар вайронга бўлган шаҳарларни бошқатдан курдилар. Улар қолган истроиллиллар билан турмуш курдилар. Бошқа халқлар билан турмуш қурган истроиллилларнинг авлодлари самарияллиллар деб аталарди.

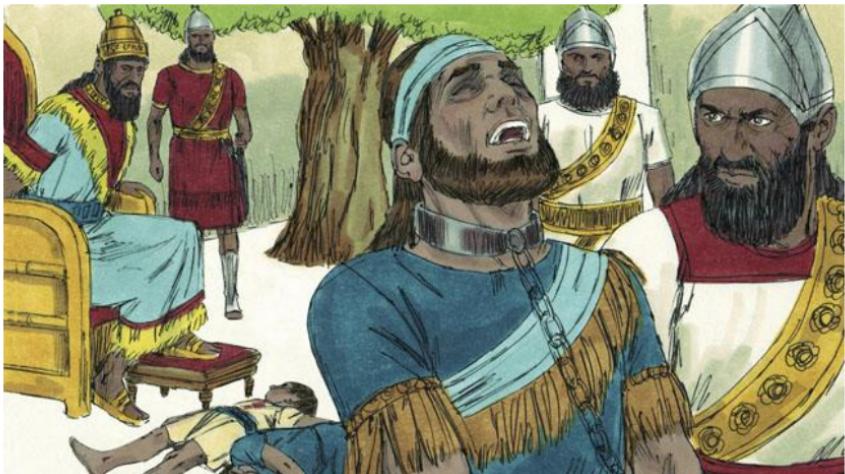
Яхудия аҳолиси Худо Истроилни итоатсизлик ва имонсизлик учун қандай жазолаганини кўради. Лекин шунга қарамай, улар бутларга ва Канъоннинг санамларига сажда қилишни давом эттирдилар. Уларни огоҳлантириш учун Худо пайғамбарларни юборарди, лекин одамлар кулоқ солмасдилар.

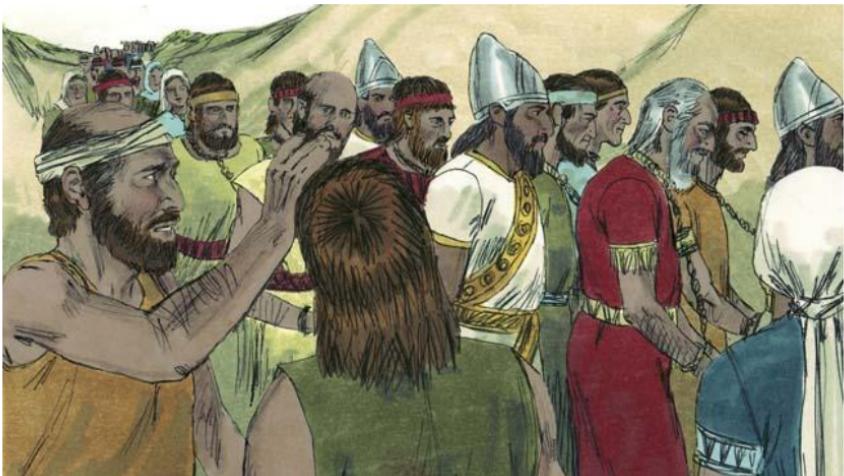
Оссуриялклар Истроилни вайрон қилганидан сўнг тахминан 100 йил ўтиб, Худо Яхудияга Бобил шохи Навуходназарни юборди. Ўша пайтда Бобил қудратли империя эди. Яхудия шохи Навуходназарнинг хизматкори бўлишга ва ҳар йили унга солик тўлашга мажбур бўлди.

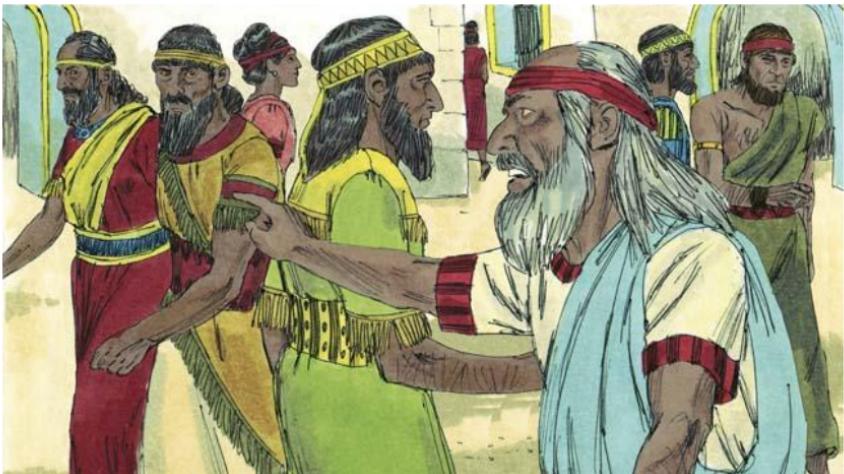
Лекин бир неча йил ўтгач, Яхудия шохи Бобилга қарши кўтарилиди. Шунда бобилликлар қайтиб келиб, Яхудияга хужум қилдилар. Улар Куддусни кўлга олиб, Маъбадни вайрон қилдилар, ҳамда шаҳар ва Маъбаднинг барча хазиналарини олиб кетдилар.

Исён учун жазо сифатида Навуходназарнинг аскарлари Яхудо шохининг ўғилларини унинг кўз ўнгидаги ўлдирдилар, кейин эса унинг кўзларини ўйиб ташладилар. Улар шохни Бобилга олиб кетдилар ва у зинданда вафот этди.

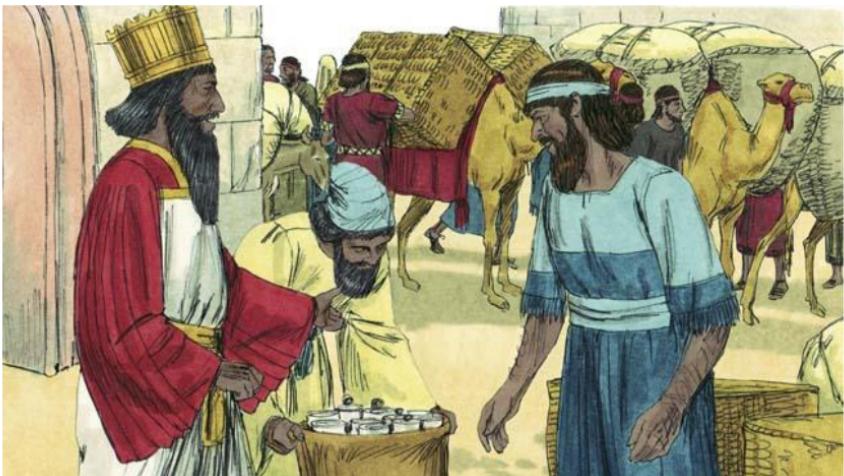
Навуходназар ва унинг қўшини деярли бутун Яхудо ҳалқини Бобилга олиб кетиб, энг камбағалларни эса ерга ишлов бериш учун қолдирдилар. Худонинг ҳалқи ваъда қилинган ердан ташқарида яшашга мажбур бўлган вақт Бобил асирилиги деб аталади.

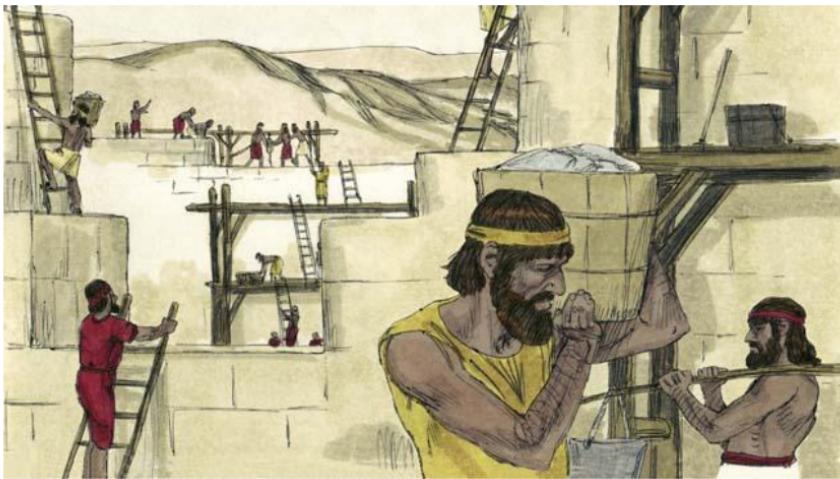
Худо Ўз ҳалқини гуноҳлар учун жазолаб, улар асирга олинишига руҳсат берган бўлса ҳам, У Ўз ҳалқини унумасди ва Уз ваъдаларини ёдда тутарди. Худо Ўз ҳалқига ғамхўрлик қилишда давом этиб, пайғамбарлари орқали уларга мурожаат қиласарди. Худо 70 йилдан кейин исроилликлар яна ваъда қилинган ерга қайтишларини ваъда қилган эди.

Тахминан 70 йилдан кейин Форс шохи Куруш Бобилни яксон қилди. Энди күп ҳалқлар устидан Бобил империяси эмас, Форс империяси хукмронлик қила бошлади. Ўша даврда исроилликларни яхудийлар деб номладилар. Уларнинг кўпчилиги бутун ҳаётини Бобилда ўтказган эдилар. Ўз ерини эслай оладиган бир нечтагина кекса яхудийлар қолган эди.

Форс империяси кучли эди, лекин форслар бўйсунган ҳалқларга яхши муносабатда бўлғанлар. Куруш Форс империясининг шохи бўлиши билан бир амр берди, унга кўра барча Яхудия ерига қайтишни хоҳлаган яхудийлар Форс империясини қолдириб кетишлари мумкин эди. У ҳатто Маъбад тикланиши учун зарур бўладиган барча нарсаларни ҳам берди! Шундай қилиб, асириликдаги 70 йилдан сўнг яхудийларнинг кичик гуруҳи Куддус шаҳрига қайтди.

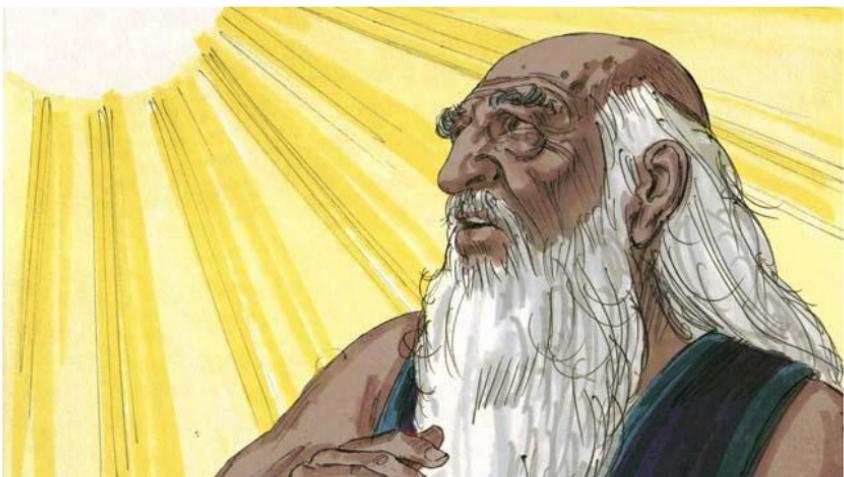
Улар Қуддусга қайтғанларида Маъбадни ва шаҳар атрофидағи деворларни тикладилар. Яхудийлар ҳали ҳам форсларга қарам бўлсалар-да, улар яна ваъда қилинган ерда яшаб, Худога Маъбадда сажда қила бошлидилар.

*Муқаддас Китоб ҳикояси 4 Шоҳлар 17; 24-25; 2 Солномалар 36; Эзра 1-10;
Нахимиё 1-13 дан олинган*

21. Худо Масих келишини ваъда қилади

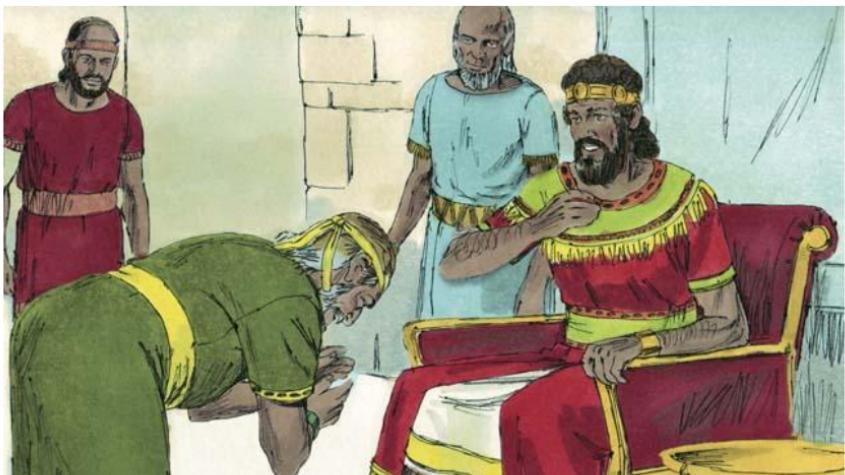
Худо дунёни ярататганида, У узоқ келажакда дунёга Масихи юборишими билар эди. Худо буни Одам Ато ва Момо Ҳавога вайда қилди. У Момо Ҳаводан илоннинг бошини эзадиган авлод түғилишини айтди. Бу илон шайтон эди. У илон каби пайдо бўлди ва Момо Ҳавони алдади. Худо Момо Ҳавонинг авлоди илоннинг бошини эзишини айтганида, У келадиган Масих шайтонни тамомила йўқ қилишини назарда тутар эди.

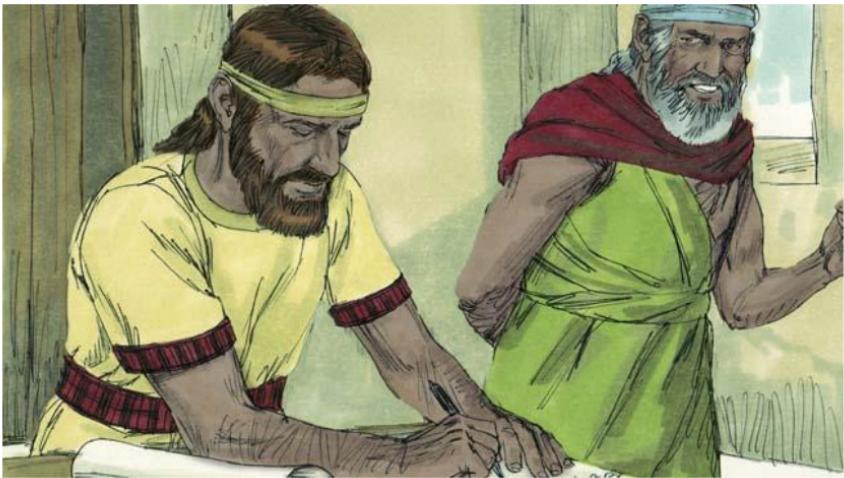
Худо Иброҳимга бу насл орқали дунёнинг барча халқлари баракага эга бўлишини вайда қилди. Худо келажакда Масихни юборганида бу марҳамат вайдасини бажаради. Масих барча халқлардан бўлган одамларни гуноҳдан қутқаради.

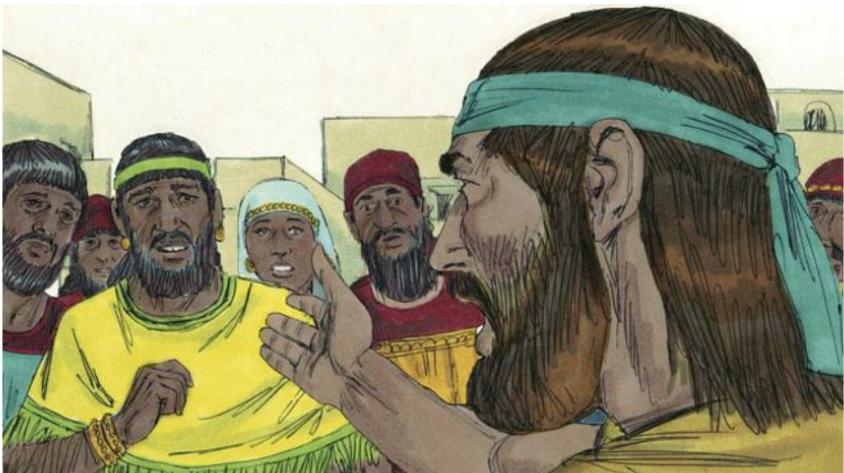
Худо Мусога келажакда Мусо каби бошқа пайғамбар юборишини ваъда қилди. Шундай қилиб, Худо Масиҳни юборишга яна бир бор ваъда берди.

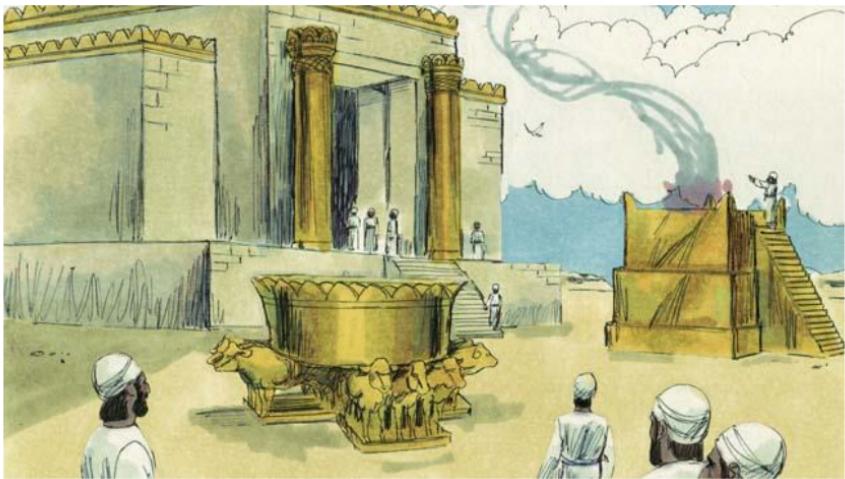
Худо Довудга унинг авлодларидан бири Масиҳ бўлишини ҳам ваъда қилганди. Худо бу насл Шоҳ бўлишини ва Худонинг халқи устидан абадий хукмронлик қилишини айтди.

Худо Еремиё пайғамбарга одамлар билан Янги Аҳд тузишини айтди. Худо Синай тоғида Исройл билан тузган Эски Аҳидан фарқли ҳолда, Янги Аҳдда одамлар Худони шаҳсан билишлари мумкин бўлади. Худо Ўз қонунларини одамларнинг табиатига ва қалбига жойлаштиришини айтди. Ҳар бир одам Худони севади ва Унинг қонунларини бажаришини истайди. У уларнинг Худоси бўлади, одамлар эса Унинг халқи бўладилар. Чунки Худо уларнинг гуноҳларини кечиради ва бошқа эсламайди. Бу Янги Аҳдни одамлар билан Масиҳ тузади.

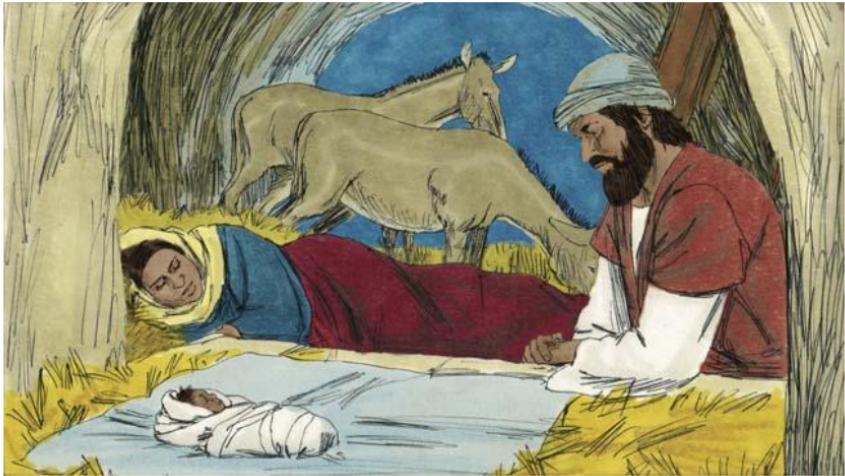
Худонинг пайғамбарлари бўлажак Масиҳ Пайғамбар, Руҳоний ва Шоҳ бўлишини ҳам айтганлар. Пайғамбар — бу Худонинг сўзларини эшитиб, уларни одамларга етказадиган инсондир. Худо ваъда қилган Масиҳ мукаммал пайғамбар бўлади. У Худонинг сўзларини бенуқсон эшитади, тушунади ва одамларга ўргатади.

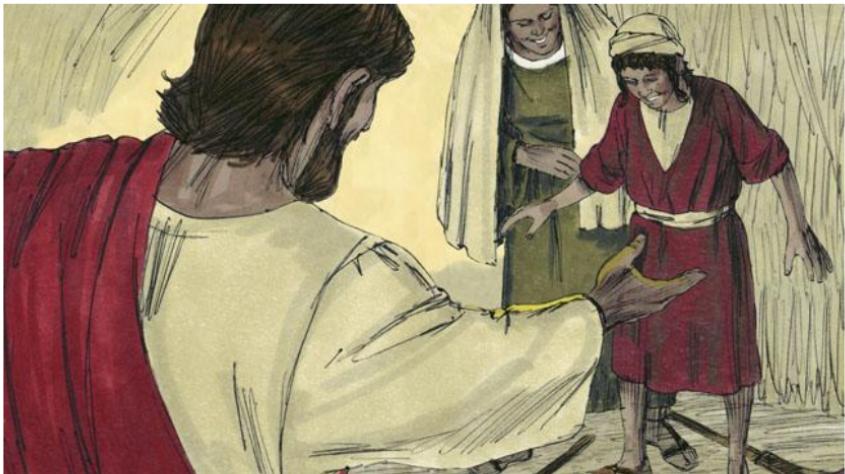
Исроил рұхонийлари Худога халқ үчүн ибодат қилиб, халқ номидан курбонликлар келтирдилар. Бу қурбонликлар Худо одамларни гуноҳ әвазига жазоламаслиги учун келтириларди. Одамлар рұхонийларга нұқсонсиз ҳайвон олиб келардилар, рұхонийлар эса уни Худога курбонлик қилардилар. Масиҳ Узини Худога бенуқсон қурбонлиқкка келтирадиган мұкаммал олий рұхоний бўлиши керак эди. Бу Масиҳ бегуноҳ бўлишини, Узини қурбонлиқкка келтиришини ва бу курбонлиқдан кейин бошқа қурбонлик керак бўлмаслигини билдиради.

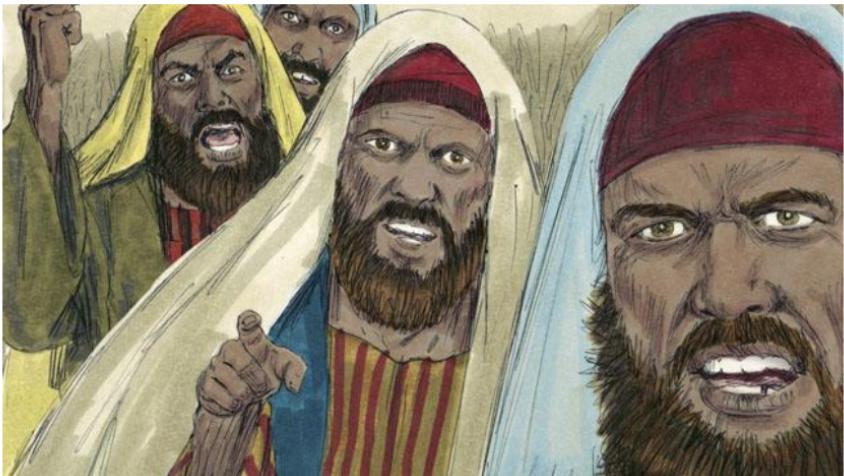
Ҳар бир халқнинг ўз шоҳлари ва раҳбарлари бўлган. Улар доим ҳам Худога итоат қилмаганлар ва хатоларга йўл қўйганлар. Агар Довуд фақат исроилликлар устидан ҳукмронлик қилган бўлса, Довуддинг авлоди бўлган Масиҳ эса бутун дунёни бошқаради. Унинг ҳукмронлиғи адолатли, доно ва абадий бўлади.

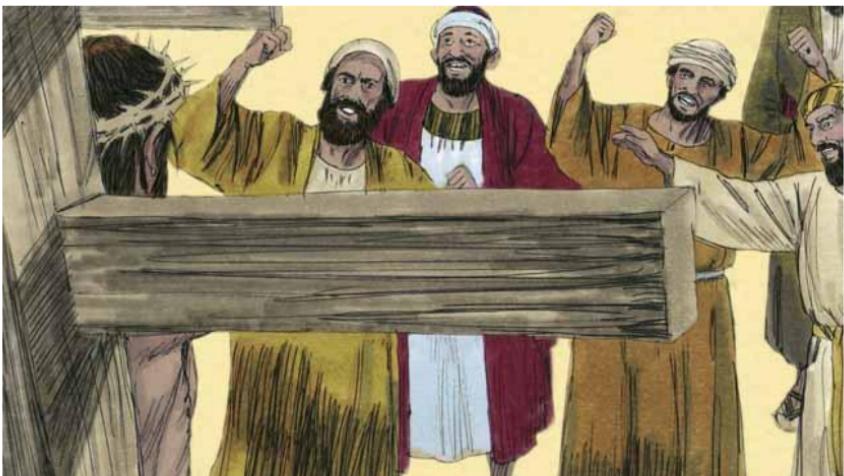
Худонинг пайғамбарлари Масиҳ қандай бўлишини айтгандар. Шундай қилиб, Малаки пайғамбар Масиҳ келишидан олдин Илёс пайғамбар келишини айтган. Унинг хизмати ўта муҳим бўлади. Ишаё пайғамбар Масиҳ бокира қиздан туғилишини ёзган. Михо пайғамбар эса Масиҳ Байтлаҳм шаҳрида туғилишини айтган.

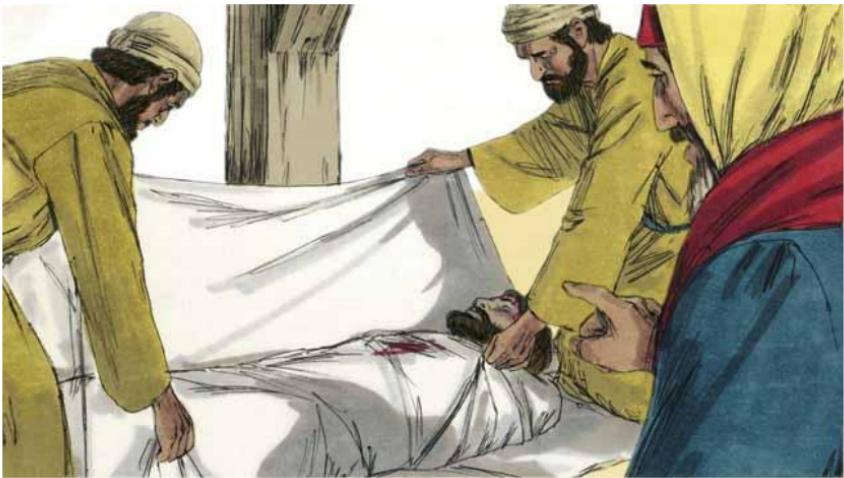
Ишаё пайғамбар Масиҳ Жалилада яшашини айтган. У ғамгин одамларга тасалли беради, асиrlарни озод қилади. Бундан ташқари, Масиҳ касалларга шифо беради, ҳатто эшитмайдиган, кўрмайдиган, гапирмайдиган ва юра олмайдиганларни даволайди.

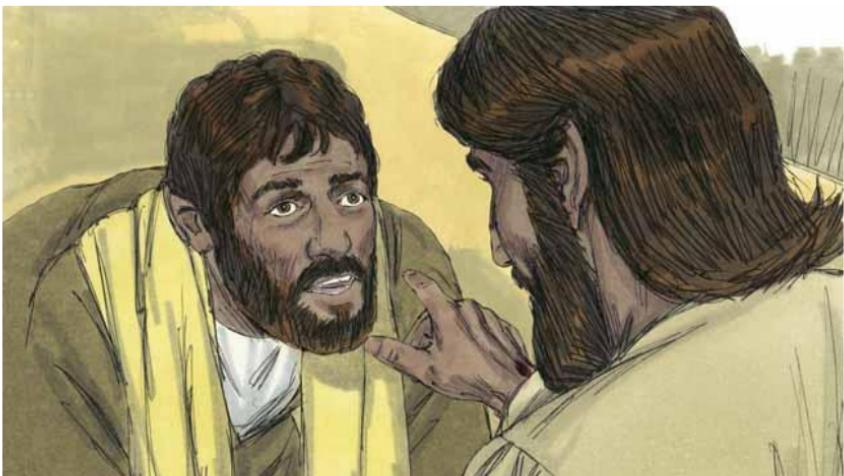
Ишаё пайғамбар Масиҳдан ҳеч қандай сабабсиз нафратланишларини ва уни қабул қилишдан бош тортышларини ҳам айтган. Пайғамбарлар Масиҳга яқын одами хоинлик қилишига ишора қилғанлар. Закариё пайғамбар бу одам хоинлиги эвазига 30 кумуш танга олишини айтган. Шунингдек, баъзи пайғамбарлар одамлар Масиҳни ўлдиришини ва қотиллар Унинг кийимига эгалик қилиш учун қуръа ташлашини айтганлар.

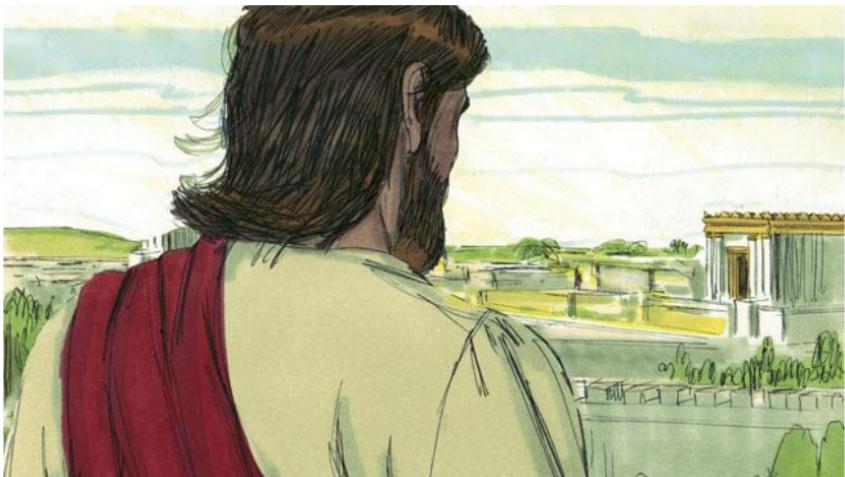
Пайғамбарлар Масиҳнинг қандай ўлиши ҳақида гапирғанлар. Ишаё пайғамбар одамлар Масиҳга тупуришини, Уни ҳақорат қилиб, калтаклашини башорат қилған. Улар Масиҳга найза санчадилар ва үчек қандай гуноҳ қилмаган бўлса ҳам, қийноқларда ва азобда ўлади.

Пайғамбарлар Масиҳнинг бегуноҳ инсон бўлишини ҳам айтган эдилар. У комил инсон бўлади. Лекин Масиҳ ўлади, чунки Худо Уни барча инсонларнинг гуноҳи учун жазолайди. Унинг ўлими Худо ва инсонлар орасига тинчлик олиб келади. Шу сабабдан Худонинг режаси бўйича Масиҳ ўлиши керак эди.

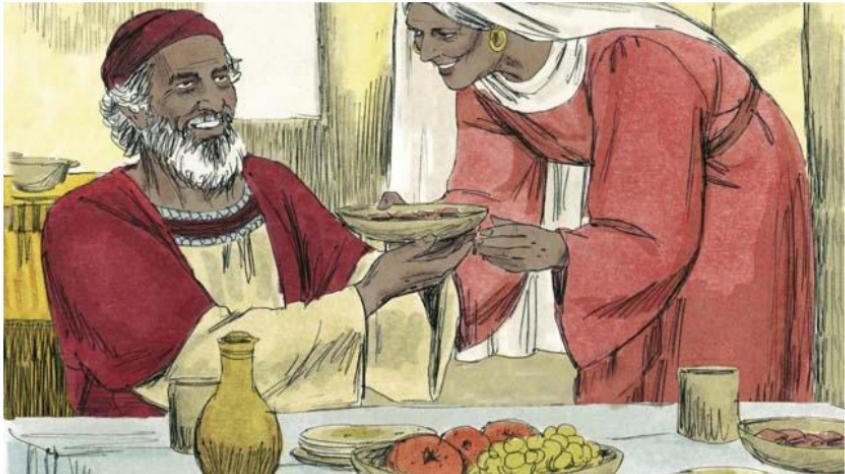
Пайғамбарлар Худо Масиҳни ўликлардан тирилтиришини ҳам айтган эдилар. Шу тариқа Исонинг ўлими ва тирилиши (Масиҳ туғилганида Унга айнан шу исм берилади) Худонинг Янги Аҳд тузиш режасининг бир қисми бўлгани тасдиқланади. Худо Унга қарши гуноҳ қилганларни шу йўл билан қутқаришни режалаштирган эди.

Худо пайғамбарларга Масих түғрисида кўп ҳақиқатларни кўрсатди, аммо пайғамбарларнинг барчasi Масиҳни кўрмай ўтиб кетишиди. Бу башоратларнинг охиргисидан кейин 400 йилдан ортиқ вақт ўтди ва Худо белгилаган вақтида ер юзига Масиҳни юборди.

Муқаддас Китоб ҳикояси Ибтидо 3:15; 12:1-3; Қонунлар 18:15; 2 Шоҳлар 7; Еремиё 31; Ишаё 59:16; Дониёр 7; Малаки 4:5; Ишаё 7:14; Мухо 5:2; Ишаё 9:1-7; 35:3-5; 61; 53; Забур 21:19; 34:19; 68:5; 40:10; Закариё 11:12-13; Ишаё 50:6; Забур 16:10-11 дан олинган

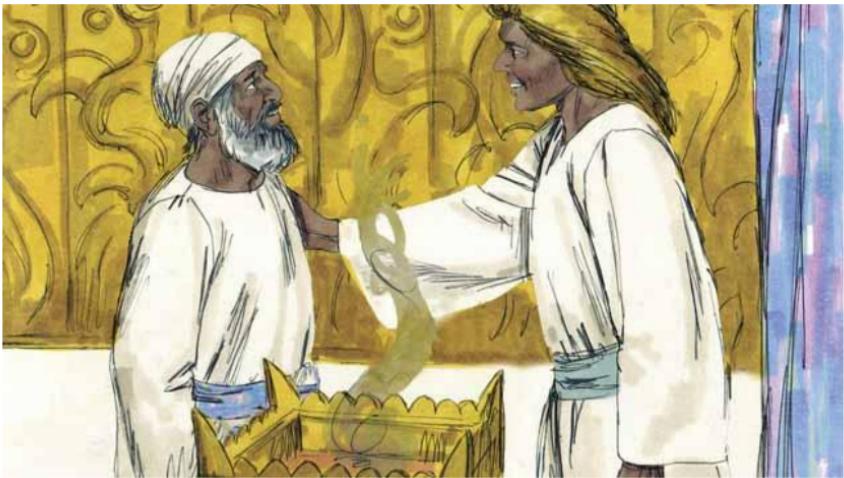
22. Яхёнинг туғилиши

Ўтмишда Худо Ўз пайғамбарлари билан гаплашарди, улар эса Худонинг сўзларини халқа етказишлари керак эди. Аммо кейин 400 йиллик сукунат келди ва шу йиллар давомида Худо одамларга ҳеч нарса гапирмади. Ниҳоят бир куни Худо Закариё исмли руҳонийнинг олдига фариштани юборди. Закариё ва унинг рафиқаси Элисабет Худони иззатлардилар. Уларнинг иккаласи ҳам кексайган эди ва уларнинг фарзанди йўқ эди.

Закариё Маъбадда хизмат қилаётганида, унинг олдига фаришта келди ва шундай деди: “Сенинг хотининг ўғил туғади. Унинг исмини Яҳё қўясан. Худо уни Муқаддас Руҳга тўлдиради ва Яҳё одамларни Масиҳнинг келишига тайёрлайди!”. Закариё: “Бу амалга ошишини қаердан биламан? Аҳир биз фарзанд кўриш учун қаримиз-ку” — деб сўради.

Фаришта шундай жавоб берди: "Сенга бу яхши хабарни олиб келиш учун Худо томонидан юборилганман. Сен менга ишонмаганинг учун, токи фарзанд туғилмагунича, сен гапиролмайсан". Шу заҳоти Закариё гапириш қобилиятини йўқотди. Фаришта кетди, Закариё эса уйига қайтди. Кўп ўтмай, унинг хотини ҳомиладор бўлди.

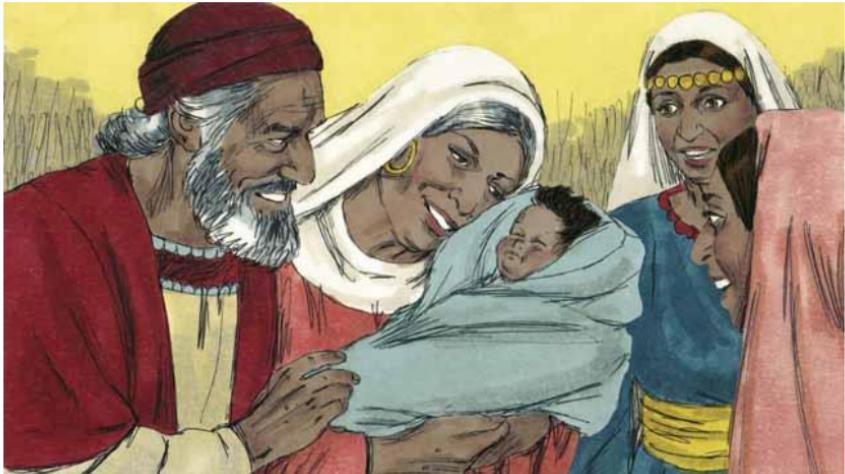
Элисабетнинг ҳомиласи олти ойлик бўлганида, ҳудди шу фаришта кутилмаганда Элисабетнинг Марям исмли қариндошининг олдига келди. Марям бокира бўлиб, Юсуф исмли йигитга унаштирилган эди. Фаришта: "Сен ҳомиладор бўлиб, Үғил туғасан. Унга Исо деб исм кўй. У Худойи Таолонинг Үғли бўлиб, абадий хукмронлик қиласи" — деди.

Марям жавоб берди: "Бу қандай бўлади, мен бокираман-ку?". Фаришта тушунтириди: "Муқаддас Руҳ сенга келади ва Худонинг кудрати сенга тушади. Шунинг учун Бола муқаддас бўлади ва Худонинг Ўғли бўлади". Марям фаришта айтганларига ишонди.

Кўп ўтмай Марям Элисабетни кўргани борди. Марям у билан саломлашгани заҳоти, Элисабетнинг қорнидаги боласи шодон ўйноқлаб кетди. Муқаддас Руҳ Элисабетни қамраб олди ва у қаршисида бўлғуси Масиҳнинг онаси турганини тушунди. Аёллар Худонинг улар учун қилган ишларидан шодланиб, Унга шукроналар айтишди. Марям Элисабетникида уч ой бўлиб, сўнг уйига қайтди.

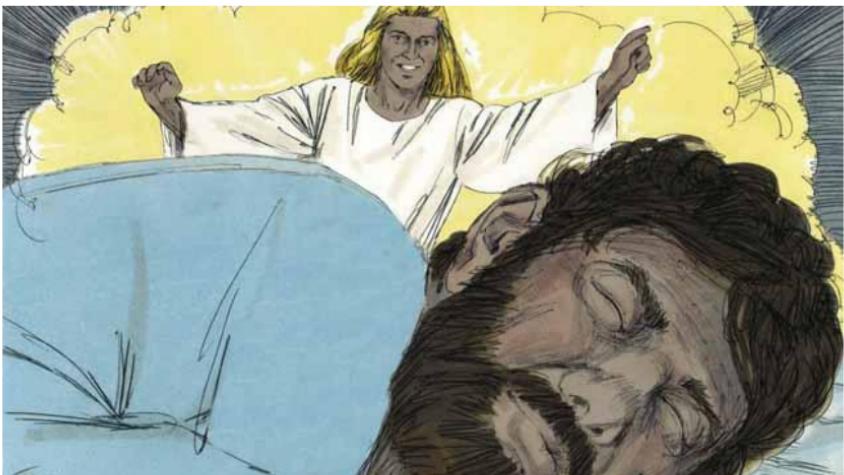
Бир оз вақтдан кейин Элисабет ўғил күрди. Закариё ва Элисабет, фарышта буюрганидек, чақалоққа Яхё деб исм беришди. Шундан сўнг Худо Закариёга гапириш қобилиятини қайтарди. Закариё шундай деди: "Худони улуғлайман, чунки У Ўз халқини йўқлаб келди ва унга мадад берди! Сен, менинг ўғлим, Худойи Таолонинг пайғамбари бўласан. Одамларга уларнинг гуноҳлари қандай кечирилиши мумкинлигини айтиб берасан!"

Муқаддас Китоб ҳикояси Луқо Ҳушхабари 1-бобдан олинган

23. Исонинг туғилиши

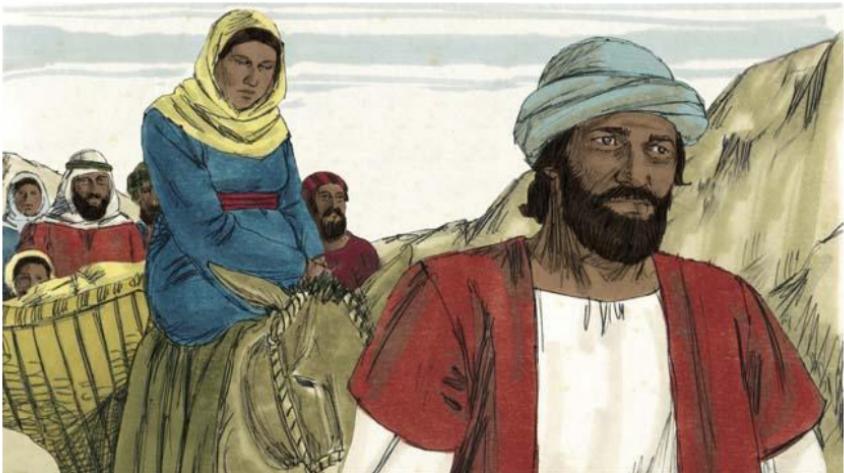
Марям Юсуф исмли солиҳ инсонга унаштирилган эди. Юсуф Марям хомиладор эканлигини билганида, унинг раҳми келди ва Марям шарманда бўлмаслиги учун, унаштирувни яширинча бузмоқчи бўлди. Лекин у буни амалга оширишга улгурмай, унинг тушида фаришта зоҳир бўлди ва унга мурожаат қилди.

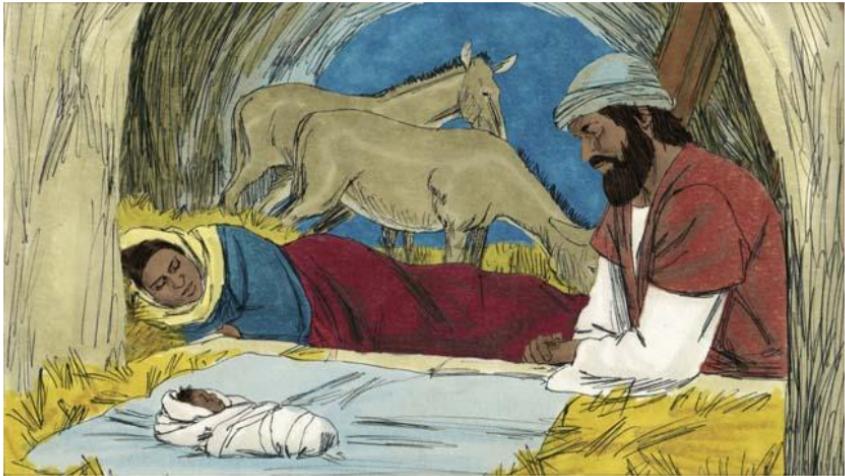
Фаришта деди: "Юсуф, Марямга уйланишдан қўрқма. Унинг ичидаги Боласи Муқаддас Рӯҳдандир. Марям Ўғил туғади. Унинг исмини Исо кўй (бу исм "Эгамиз қутқаради" деган маънога эга), чунки У одамларни гуноҳларидан озод қиласади".

Юсуф Марямни хотин сифатида ўз уйига олди, лекин у туғмагуничა, у билан бирга бўлмади.

Шу вақтда Рим ҳукмдори Истроилдаги барча одамларни ҳисоблашга қарор қилди. У ҳар бир инсон аждодлари туғилган жойга боришини буюрди. Марям ва Юсуф Байтлаҳмда туғилган шоҳ Довуднинг авлоди эдилар, шунинг учун улар айнан ўша ерга кетишди ва у ерда Марямининг туғишиш вақти келди.

Байтлаҳмда Марям ва Юсуф тұхташи учун ҳайвонлар боқиладиган жойдан бошқа жой топилмади. У ерда Марям Чақалоқни туғди. Чақалоқни ётқизишга жой бүлмагани учун, Марям Уни охурға ётқизди. Марям ва Юсуф Чақалоққа Исо деб исм бердилар.

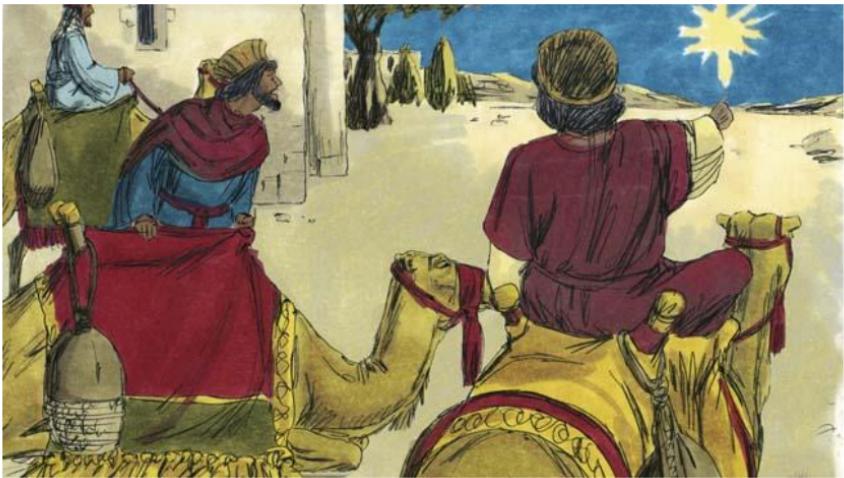
Үша тунда яқин атрофдаги далада бир нечта чўпонлар қўйларини қўриқлаётган эдилар. Тўсатдан уларнинг олдида порлаб турган фаришта пайдо бўлди. Чўпонлар жуда қўрқиб кетдилар, лекин фаришта деди: “Кўрқманглар, сизлар учун хушхабарим бор. Байтлаҳмда Раббий Масиҳ туғилди!”

Сиз охурда ётган ва йўргакланган Чақалоқни топасизлар. Тўсатдан осмон фаришталар билан тўлди. Улар Худога ҳамду сано айтиб: “Осмонда Худога шон-шарафлар! Ер юзида эса тинчлик ва одамларга марҳамат!” — деб куйлашарди.

Кейин фаришталар ғойиб бўлди. Чўпонлар қўйларини қолдириб, Чақалоқни кўриш учун кетдилар. Кўп ўтмай улар Исо бўлган жойга келдилар ва фаришта айтганидек, уни охурда йўргакланган ҳолда топдилар. Чўпонлар катта ҳаяжонда эдилар. Улар Юсуф билан Марямга бу Бола ҳақида фаришталардан эшитганларини айтиб бердилар. Кейин чўпонлар кўрган ва эшитганлари учун Худога ҳамду сано айтиб, далага, қўйлари олдига қайтдилар.

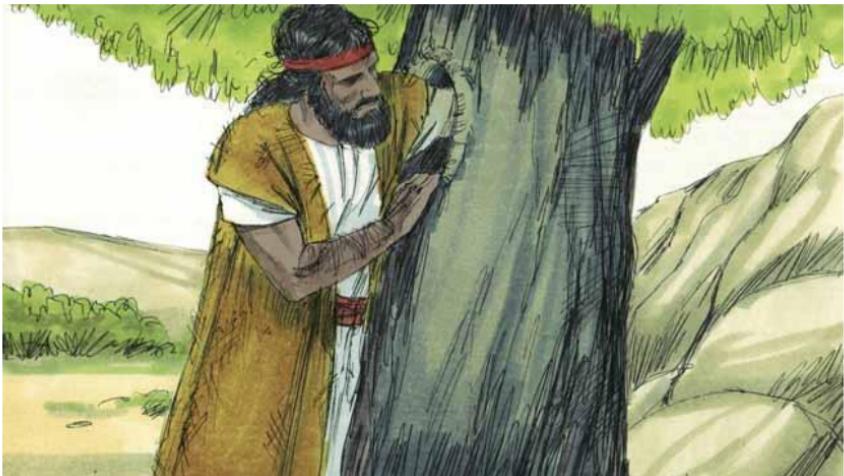
Узоқ шарқда донишмандлар яшар әдилар. Улар юлдузларни ўрганардилар. Бир куни донишмандлар осмонда ўзгача юлдузни кўрдилар. Улар тушундиларки, бу юлдуз ўзига хос яхудий Шоҳининг туғилишига ишора қиляпти. Шу сабабдан улар Шоҳга таъзим қилиш мақсадида йўлга тушишга қарор қилдилар. Узоқ йўл юриб, донишмандлар Байтлаҳмга етиб келдилар. Улар Исо ва Унинг отонаси яшайдиган уйни топдилар.

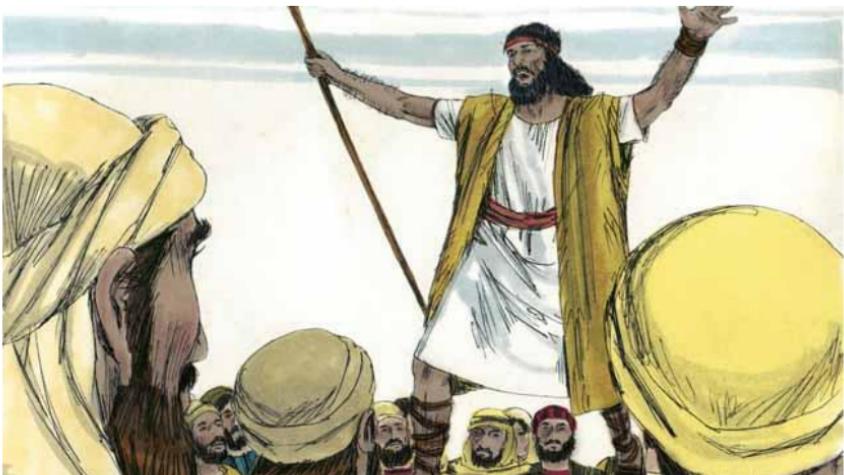
Донишмандлар Исо ва Унинг онасини кўрганларида, ерга мук тушиб, Унга таъзим қилдилар. Сўнг донишмандлар Исога қимматбаҳо совғаларни тақдим қилиб, уйга қайтиб кетдилар.

Муқаддас Китоб ҳикояси Матто Хушхабари 1-боб ва Луқо Хушхабари 2-бобдан олинган

24. Яхё Исони чўмдиради

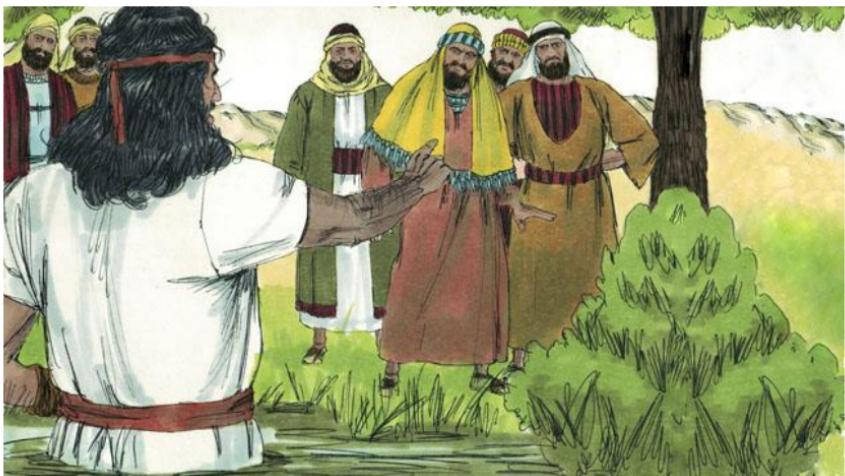
Закариё ва Элисабетнинг ўғли Яхё улғайиб, пайғамбар бўлди. У чўлда яшаб, ёввойи асал билан чигиртка ерди ва тую жунидан қилинган кийим киярди.

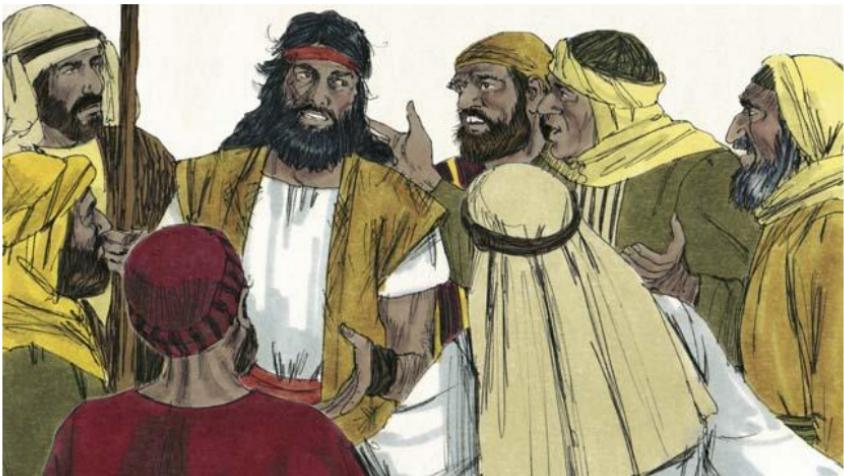
Кўплаб одамлар Яхёни тинглаш учун чўлга келишарди. У қуйидаги сўзлар билан ваъз қиласарди: “Гуноҳларингизга тавба қилинглар, зеро Худонинг Шоҳлиги яқинлашмоқда!”

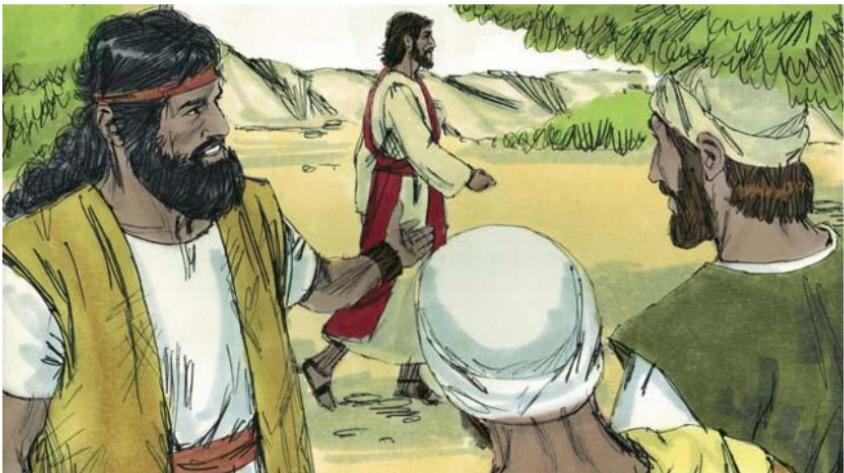
Яхёning сўзларини эшитган кўп одамлар гуноҳларига тавба қилардилар ва Яхё уларни Иордан дарёсида сувга чўмдирарди. Чўмдирилиш учун кўплаб дин уламолари ҳам келишарди, лекин улар ўз гуноҳларини тан олмасдилар ва тавба қилмасдилар.

Яхё дин уламоларига деди: "Сизлар заҳарли илонсизлар! Тавба қилинглар ва ўзгаринглар. Худо яхши мева бермайдиган ҳар бир дарахтни кесиб, оловга ташлайди". Кўпчилик Яхёни Худодан келган пайғамбар деб биларди ва уни хурмат қиларди. Яхё пайғамбарлар айтганларини амалга оширди: "Қара, Мен Сендан олдин Ўз элчимни юбораман, у Сенга йўл ҳозирлайди. Барча жарликлар тўлдирилсин, тоғлар пасайсан, эгри йўллар тўғрилансан ва қийшиқ йўллар текислансан".

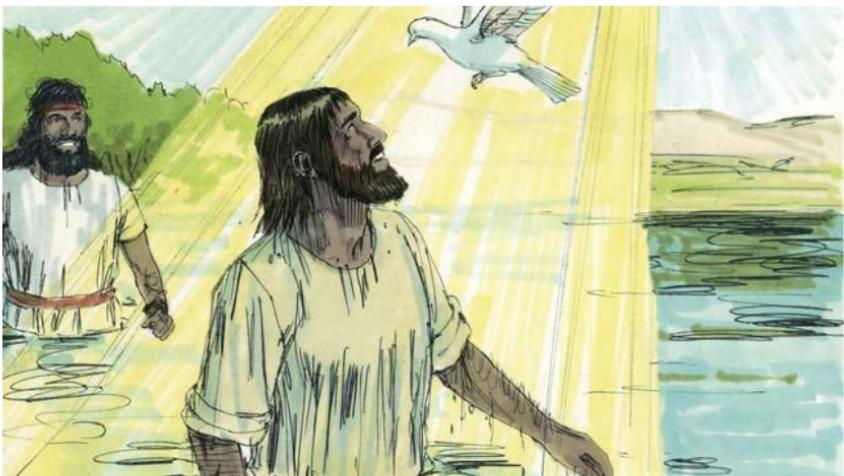
Айрим дин уламолари Яҳёдан: “Сен Масиҳмисан?” — деб сўрашарди. Яҳё эса : “Мен Масиҳ эмасман. У мендан кейин келади. У шунчалик кудратлики, мен ҳатто Унинг чориқларини ечишга ҳам лойик эмасман” — деб жавоб берарди.

Эртаси куни Исо сувга чўмдирилиш учун Яҳёнинг олдига келди. Яҳё уни кўриб: “Қаранглар! Мана Худонинг Қўзиси, У дунёни гуноҳдан поклайди” — деди.

Кейин Яхё Исола деди: "Мен Сени сувга чўмдиришга лойиқ эмасман. Сен мени чўмдиришинг керак". Лекин Исо деди: "Йўқ, сен Мени сувга чўмдиришинг керак, чунки Худонинг иродаси шундай амалга ошади". Шундан кейин, Исо ҳеч қачон гуноҳ қилмаган бўлса ҳам, Яхё Уни сувга чўмдирди.

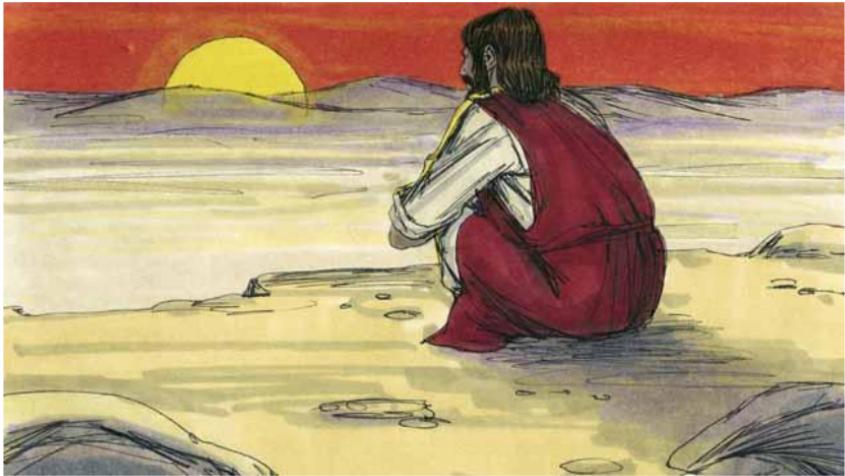
Исо чўмдирилгандан сўнг сувдан қўтарилиганида, Худонинг Руҳи капитар кўринишида осмондан тушиб, Исонинг устига қўнди. Шу заҳоти Худо осмондан: "Бу Менинг Ўғлим! Мен Уни севаман ва Ундан жуда мамнунман!" — деди.

Худо Яхёга ҳаммаси айнан шундай бўлишини илгари айтган эди: "Муқаддас Рух тушиб, сен чўмдирған бир Одамга қўнади. Ўша Одам Худонинг Ўғлидир". Бу ҳикоя бизга фақат ягона Худо борлигини ва У уч Шахсада эканини кўрсатади. Яхё Исони чўмдирганида Ота-Худо гапирганини эшилди, Ўғил-Худони, яъни Исони, шунингдек Муқаддас Рух-Худони кўрди.

Муқаддас Китоб ҳикояси Матто Ҳушхабари 3-боб, Марк Ҳушхабари 1:9-11, Юҳанно Ҳушхабари 1:6-34 ва Луқо Ҳушхабари 3:1-23 дан олинган

25. Шайтон Исони васваса қилади

Исо чўмдирилганидан кейин, Муқаддас Руҳ Уни чўлга етаклаб кетди. Исо у ерда 40 кун ва 40 тун бўлди. Шу кунлар давомида У рўза тутди ва оҳири қаттиқ очлик ҳис қилди. Шунда Исонинг ёнига шайтон келди ва Уни васваса қила бошлади.

Шайтон Исолага шундай деди: "Сен Худонинг йўғли бўлсанг, бу тошларни еса бўладиган нонга айлантир!"

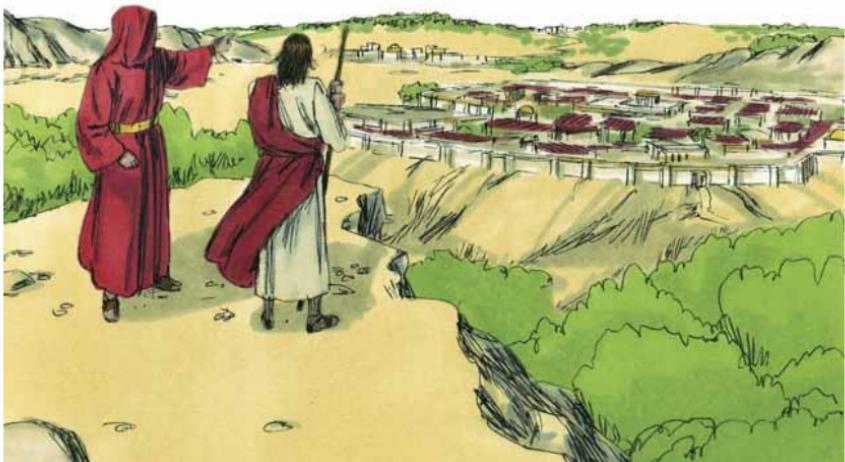
Лекин Исо шайтонга жавобан шундай деди: "Худонинг Каломида ёзилган: "Одамларга яшаш учун нафақат нон, балки Худонинг айтган барча сўzlари ҳам керакдир!"".

Сўнг шайтон Исони Маъбаднинг тепасига олиб чиқди ва шундай деди: "Агар Сен Худонинг Ўғли бўлсанг, ерга сакра, ахир: "Оёғинг тошга урилмаслиги учун, Худо фаришталарига Сени олиб юришни буюради" — деб ёзилган-ку".

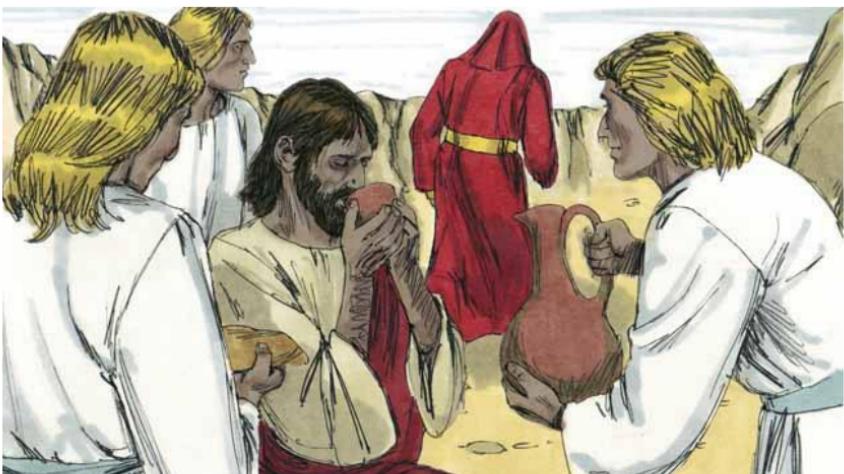
Лекин Исо шайтон ҳохлаган ишни қилмади. У: "Худо ҳаммага шундай айтади: "Эганг Худовандни синама"" — деди.

Шундан кейин шайтон Исони жуда баланд тоқقا олиб чиқди ва Унга дунёning барча шоҳликларини, уларнинг қудрати ва бойликларини кўрсатди. Шайтон Исога деди: "Агар менинг олдимда ерга йиқилиб, менга таъзим қилсанг, буларнинг ҳаммасини Сенга бераман".

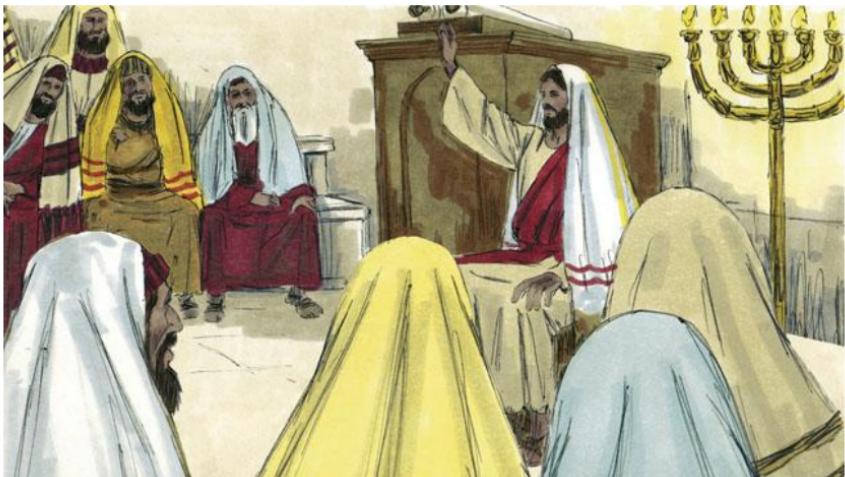
Аммо Исо шундай жавоб берди: "Тинч қўй Мени, шайтон! Худо йўз Сўзи орқали ҳалқига амр берган: "Фақат Эганизга, ўз Худоинизга сажда қилинглар. Фақат Уни Худо деб иззатланглар"".

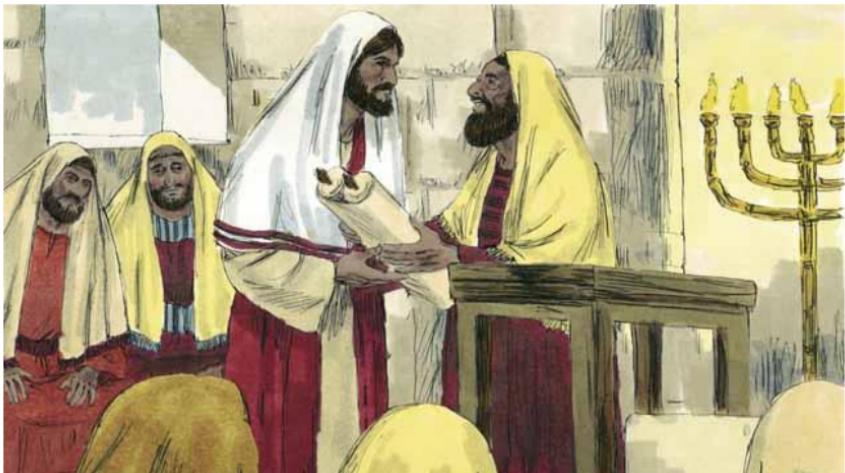
Исо шайтоннинг васвасалариға ён бермади ва шайтон Уни тарк этди. Бундан сўнг Исонинг олдига фаришталар келиб, Унга ғамхўрлик қилдилар.

Муқаддас Китоб ҳикояси Матто Хушхабари 4:1-11, Марк Хушхабари 1:12-13 ва Луқо Хушхабари 4:1-13 дан олингган

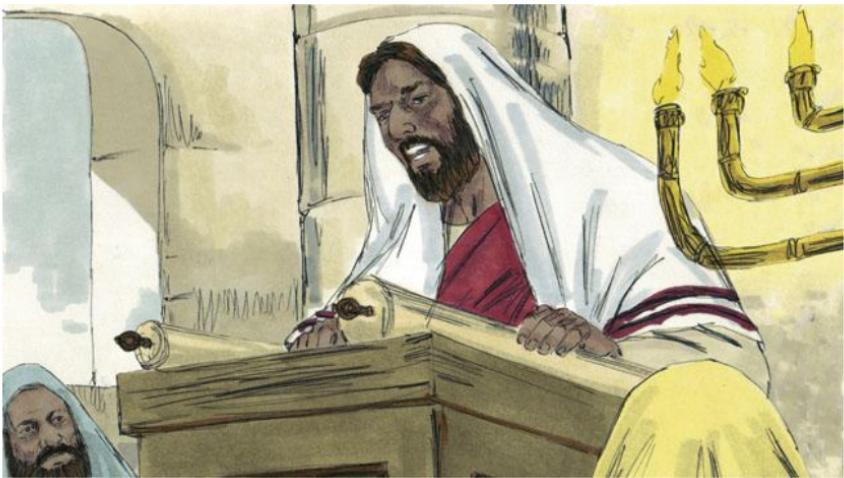
26. Исо хизматини бошлайди

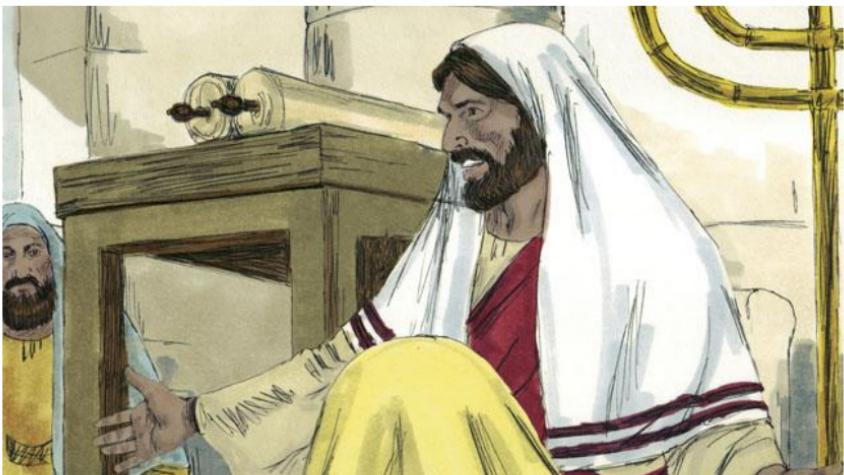
Исо шайтонни васвасасидан ўтгач, У Жалилага, Ўз яшаш жойига қайтди. Муқаддас Рух Үнга улкан куч ато этарди. Исо Жалила бўйлаб бир шаҳардан бошқа шаҳарга юриб, турли жойларга борар эди ва одамларга насиҳатлар берар эди. Барча У ҳақда яхши фикрда эди.

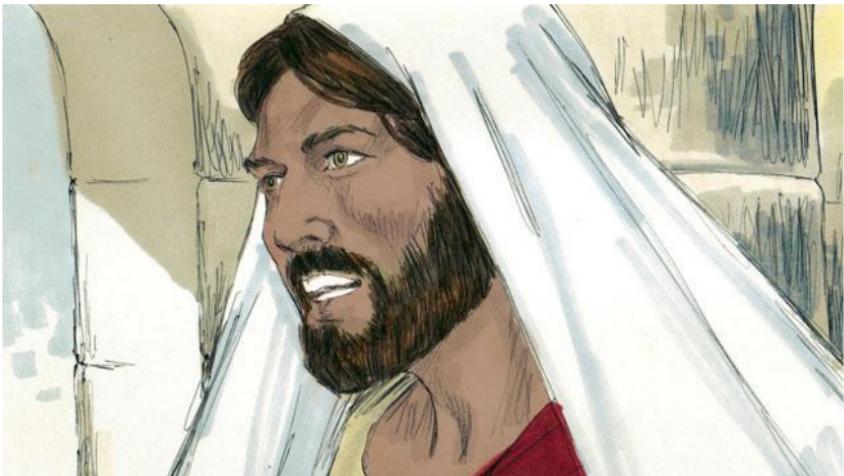
Бир куни Исо Унинг болалиги ўтган Носира шахрига боради. Шанба куни Исо синагогага, ибодат жойига борди. У ерда У овоз чиқарип ўқиши учун, Унинг қўлига Ишаё пайғамбарнинг сўзлари ёзилган ўроғлик қофозни беришди. Исо уни очиб, ўқий бошлади.

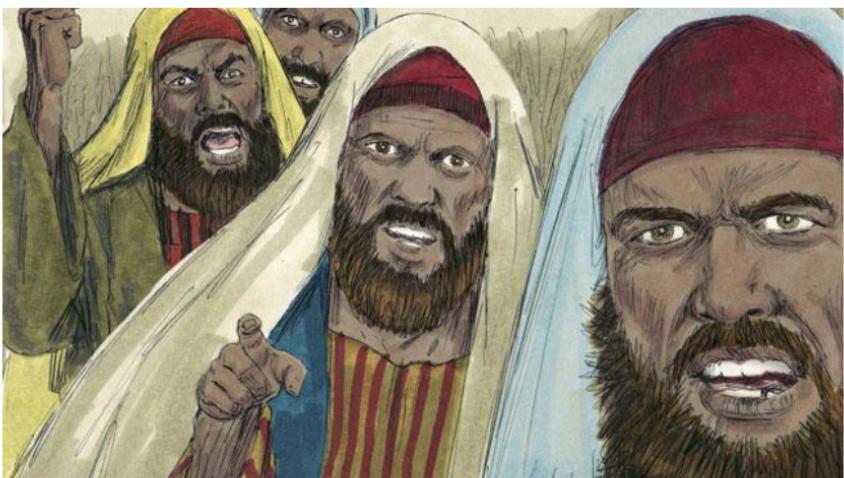
У овоз чиқарыб ўқиди: “Мен ночорларга хушхабарни етказишим учун, Худо Менга Ўз Руҳини берди. У Мени асиirlарни озод қилишим, кўрларнинг кўзларини очишим ва эзилганларни эркинликка чиқаришим учун юборди. Бу Эгамиз бизга меҳрибон бўладиган ва бизга ёрдам берадиган вақтдир”.

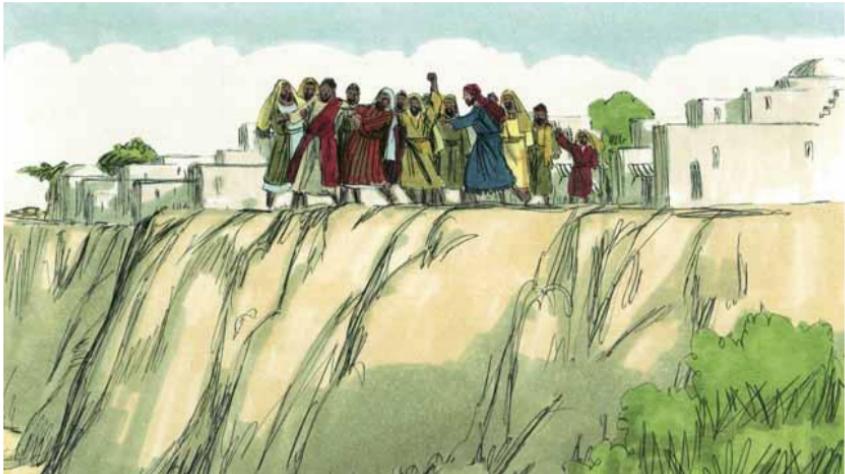
Шундан кейин Исо ўтирди. У ерда ўтирганларнинг барчаси Унга дикқат билан қаرارди. Улар Исо ўқиган Муқаддас битикнинг парчаси Масих ҳақида ёзилганини билар эдилар. Исо деди: “Мен хозир сизларга ўқиганларимнинг барчаси шу дам амалга ошмоқда”. Барча одамлар жуда ҳайратландилар. Улар: “Бу Юсуфнинг ўғли эмасми?”- дердилар.

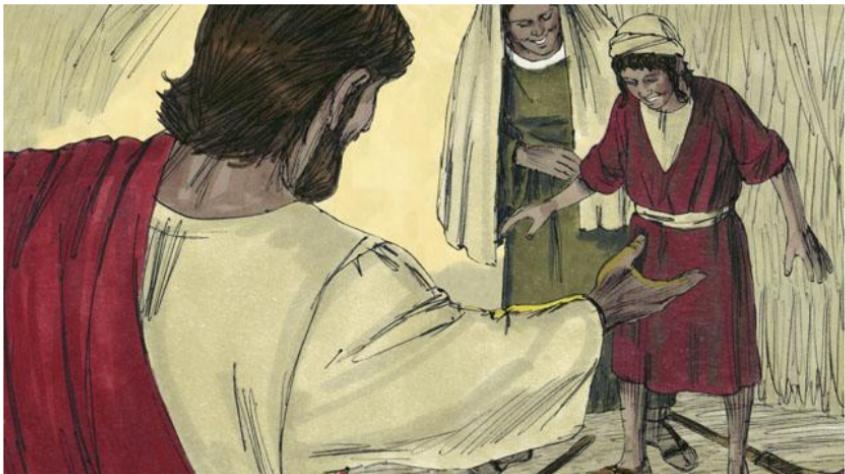
Шунда Исо деди: "Пайғамбар ўзи ўсган шаҳарда ҳеч қачон қабул қилинмаслиги ҳақиқатдир. Илёс Пайғамбар даврида Исройлда бева аёллар кўп эди. Лекин уч ярим йил ёмғир ёғмаганида, Худо Илёсни Исройллик бева аёлнинг олдига эмас, балки бошқа халқдан бўлган бева аёлнинг олдига юборди".

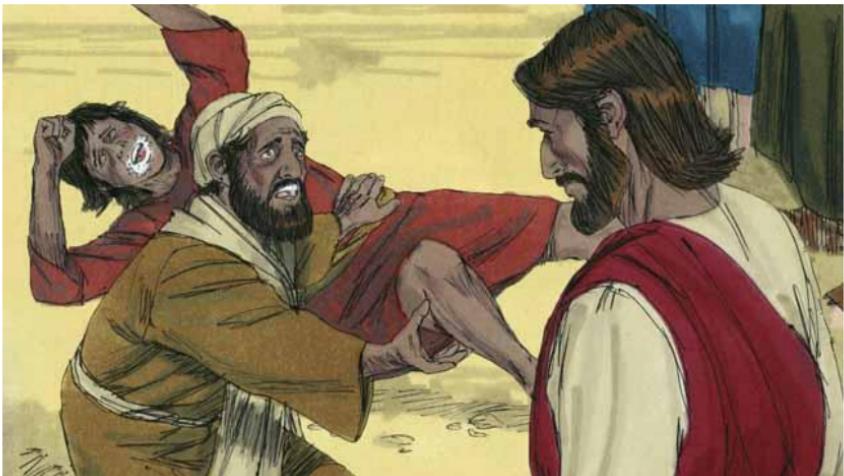
Исо сўзини давом эттири: "Элишай пайғамбар даврида ҳам Исройлда тери касаллигига чалинган одамлар кўп эди. Лекин Элишай уларнинг ҳеч бирига шифо бермади. Аммо Исройлнинг душманларидан бири, Нўймон исмли қўмондоннинг тери касаллигини шифолади". Исонинг сўзларини эшитган одамлар яхудий эди. Шунинг учун Ундан бундай сўзларни эшитиб, улар фазабландилар.

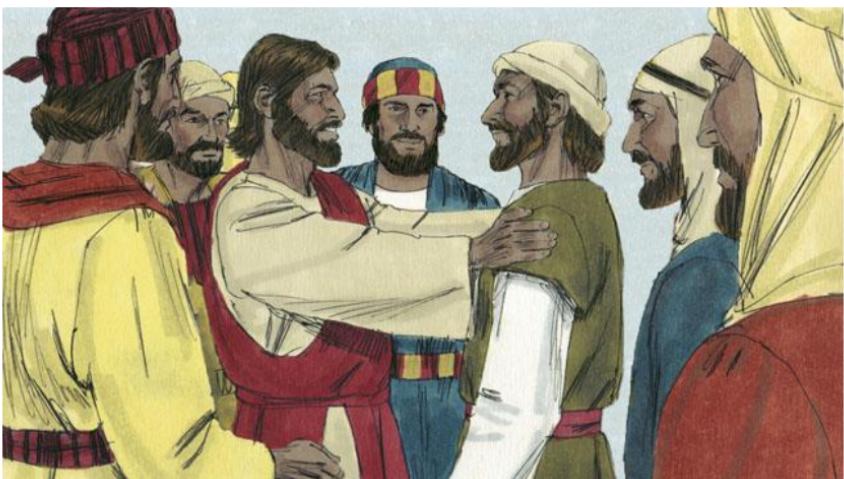
Носира аҳолиси Исони ушлаб олиб, Уни синагогадан олиб чиқди. Улар Исони пастга ташлаб ўлдириш мақсадида, Уни қоянинг четига олиб келдилар. Аммо Исо оломоннинг орасидан ўтди ва Носирадан чиқиб кетди.

Шундан сўнг Исо бутун Жалила ҳудуди бўйлаб юарди, Унинг олдига тўда-тўда оломон келарди. Оломон Исо олдига кўп хасталарни, шунингдек кўрларни, чўлоқларни, карларни ва соқовларни олиб келарди. Исо эса уларга шифо берар эди.

Шунингдек Исо олдига ёвуз руҳга чалинган кўп одамларни олиб келишган. Исо ёвуз руҳларга одамдан чиқишни буорганида, улар бўйсунарди. Кўпинча ёвуз руҳлар: "Сен — Худонинг Ўғлисан!" — деб қичқиришарди. Лекин Исо уларга Унинг Кимлигини айтишни тақиқлар эди. Оломон ҳайратда қолиб, Исода бўлган куч ва ҳокимият учун Худони улуғлар эди.

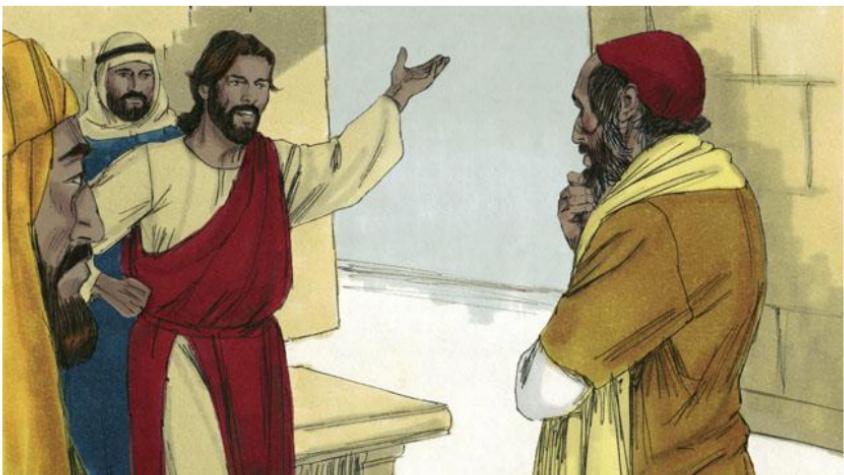
Кўпчилик одамлар Исога эргашарди ва уларнинг баъзилари Унинг шогирдларига айланар эди. Исо Ўз шогирдлари орасидан 12 кишини танлади, улар Исонинг алоҳида вакиллари бўлдилар. Исо уларни "ҳаворийлар" деб номлади. Ҳаворийлар Исо билан юриб, Ундан таълим олар эдилар.

Муқаддас Китоб ҳикояси Матто Хушхабари 4:12-25, Марк Хушхабари 1:14-15, 35-39; 3:13-21 ва Луқо Хушхабари 4:14-30, 38-44 дан олинган

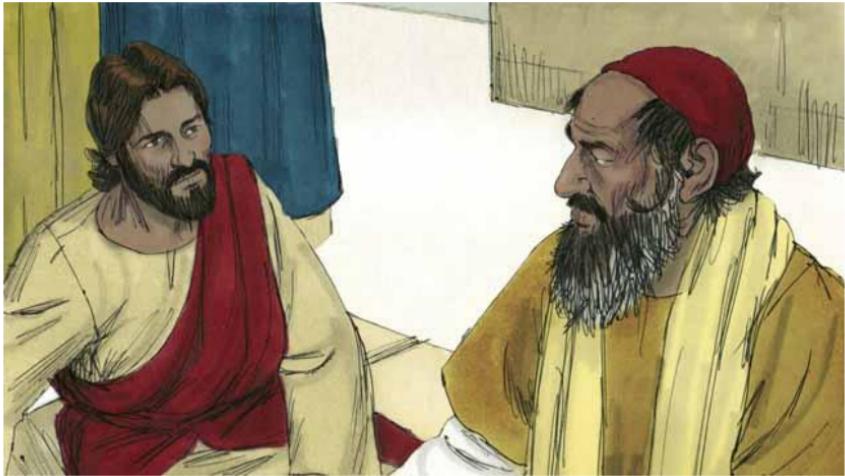
27. Мәхрибон самариялик ҳақида ҳикоя

Бир куни Исонинг олдига яхудийлар Қонунининг муаллими келиб, одамларга Исонинг таълимоти нотўғри эканини кўрсатмоқчи бўлади. Шунинг учун у шундай деди: “Устоз, абадий ҳаётга эга бўлиш учун нима қилишим керак?”. Исо жавобан: “Худонинг Қонунида нима деб ёзилган?” — деди.

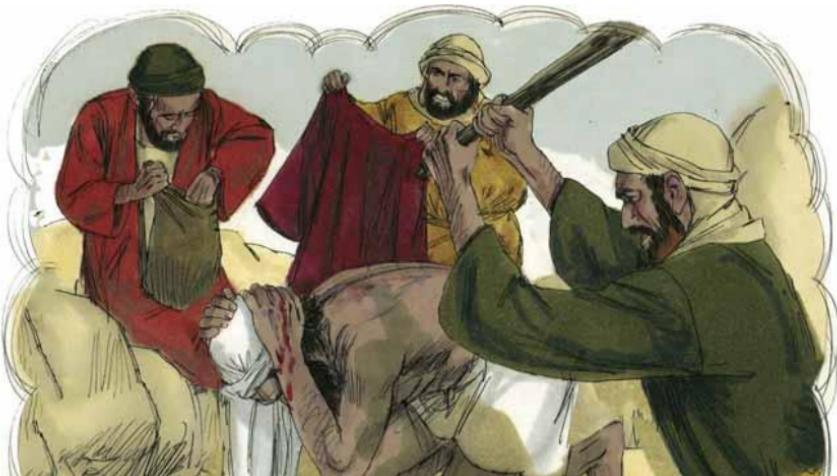
У одам шундай жавоб берди: “У ерда: “Эганг Худони бутун қалбинг, жону дилинг, онгинг ва кучинг билан сев. Яқинингни ўзингни севгандай сев” деб ёзилган”. Исо айтди: “Сен тўғри жавоб бердинг! Шуларни бажарсанг, абадий ҳаётга эга бўласан”.

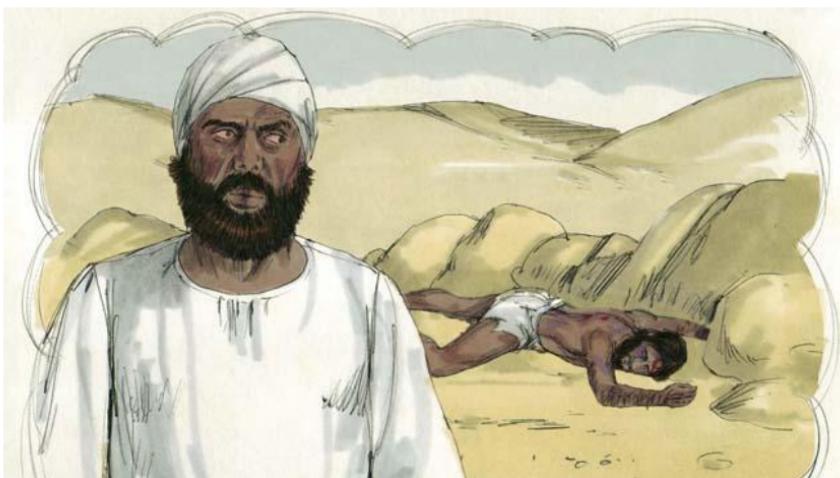
Қонун муаллими одамларга ўзининг ҳаёт тарзи тўғри эканлигини кўрсатмоқчи бўлиб, Исодан: "Менинг яқиним ким?" — деб сўради.

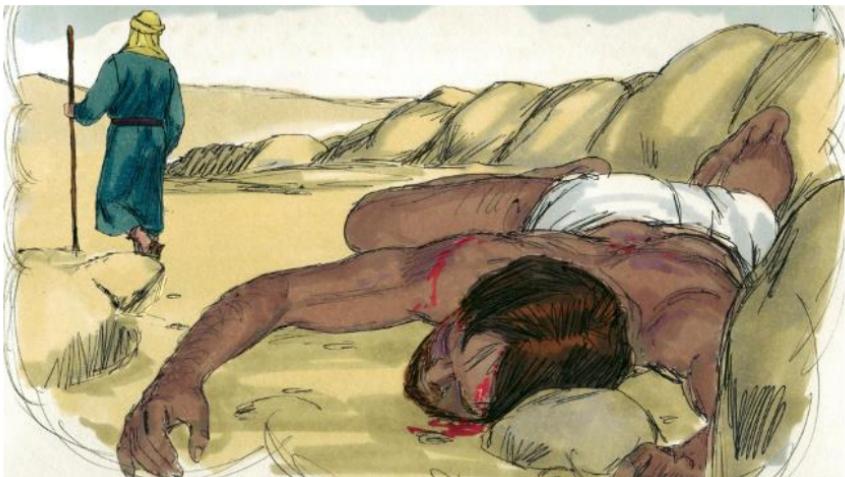
Бунга жавобан Исо Қонун муаллимига бир ҳикоя сўзлаб берди: "Бир куни яхудий инсон Қуддусдан Ерихога кетаётган эди.

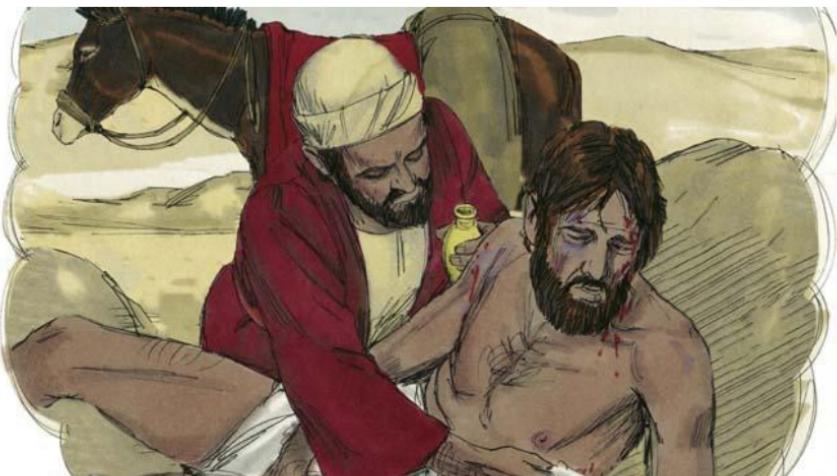
Йўлда унга қароқчилар ҳужум қилди. Унинг бор нарсаларини олиб кўйиб, ўлгидек калтаклаб, сўнг ғойиб бўлдилар.

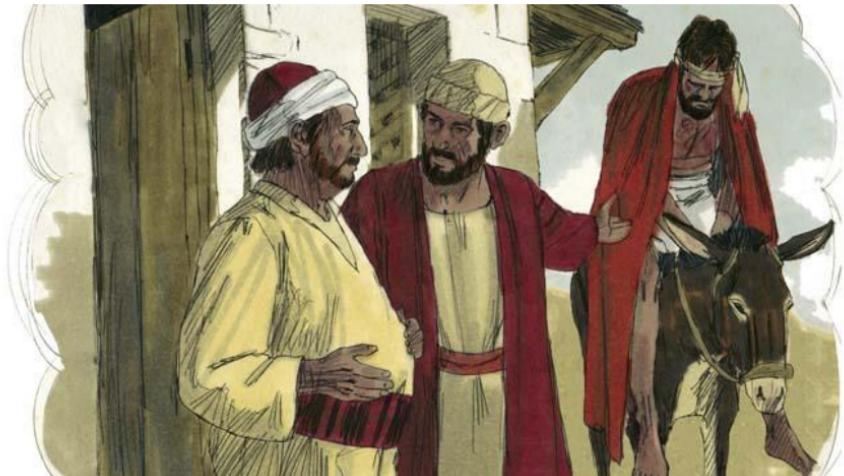
Кўп ўтмай, худди шу йўлдан яхудий руҳонийси ўтарди. У йўлда ётган одамни кўриб, йўлнинг нариги тарафига ўтди. Сўнгра руҳоний бу одамга ёрдам бериш ўрнига ўз йўлида давом этди.

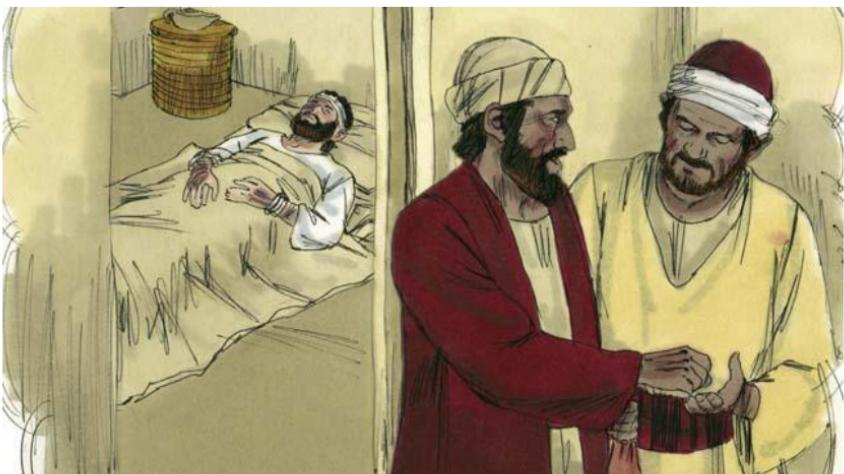
Кейин бу йўлдан леви ўтарди. Леви — маъбадда хизмат қиласдиган, Левилар авлодидан бўлган яхудийдир. У калтакланган одамнинг олдига келиб, унга қаради ва ёрдам бермасдан ўз йўлида давом эди.

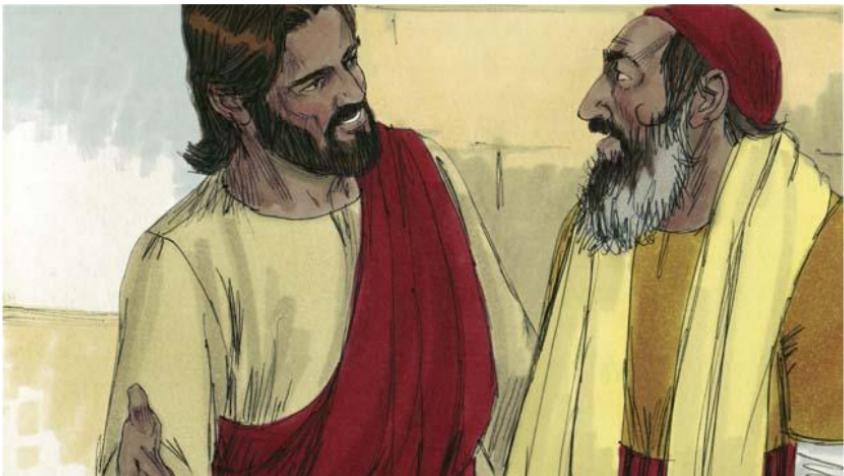
Левидан кейин бу йўлдан Самариялик бир одам ўтиб кетарди. Ўша вақтда самарияликлар ва яхудийлар бир-бирларидан нафратланардилар ва ҳатто бир-бирлари билан мулоқот қиласдилар. Самариялик йўлда калтакланган одамни кўрди. У бу одамнинг яхудийлигини билса-да, унга меҳр-шавқат кўрсатди. Самариялик калтакланган одамнинг олдига бориб, унинг яраларини боғлади.

Сүнг Самариялик одам уни күтариб, эшагининг устига миндириди ва йўл бўйида жойлашган меҳмонхонага олиб борди. У ерда Самариялик бу одамни парвариш қилишни давом эттириди.

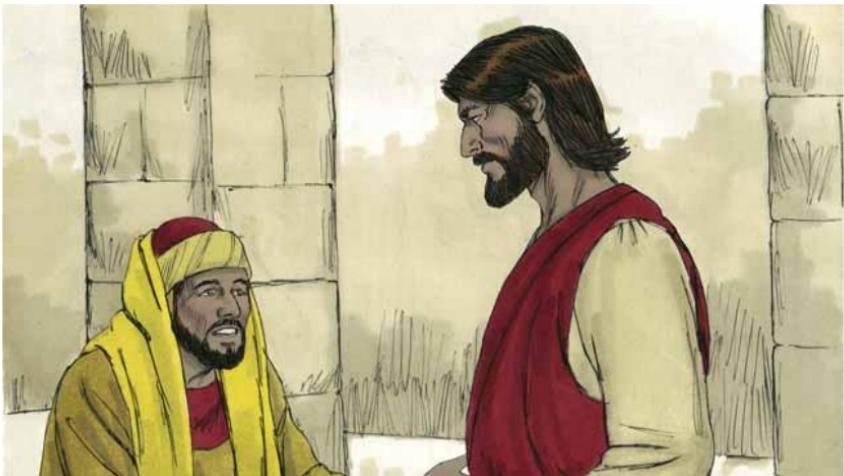
Кейинги кун Самариялик одам йўлини давом эттириши керак эди. У меҳмонхона эгасига пул берди-да, шундай деди: “Бу одамга ғамхўрлик қилишингизни сўрайман. Агар сизга берганимдан кўпроқ пул сарфлассангиз, қайтганимда харажатларингизни қоплайман”“.

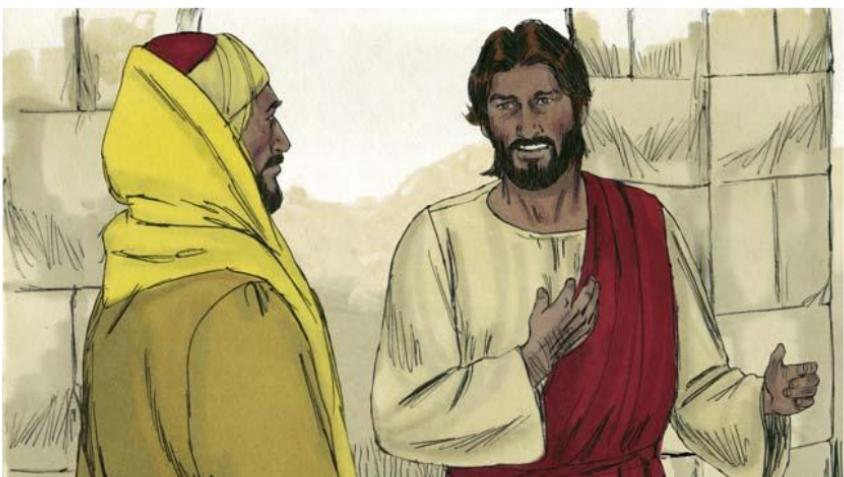
Исо Қонун мұаллимидан сүради: “Нима деб үйлайсан, таланған ва калтакланған одам учун шу уч кишидан қайси бири яқини бўлиб чиқди?” Қонун мұаллими: “Унга раҳм-шафқат кўрсатиб, ёрдам бергани” — деб жавоб берди. Исо унга деди: “Бориб, сен ҳам шундай қил”.

Мұқаддас Китоб ҳикояси Луқо Ҳушхабари 10:25-37 дан олинган

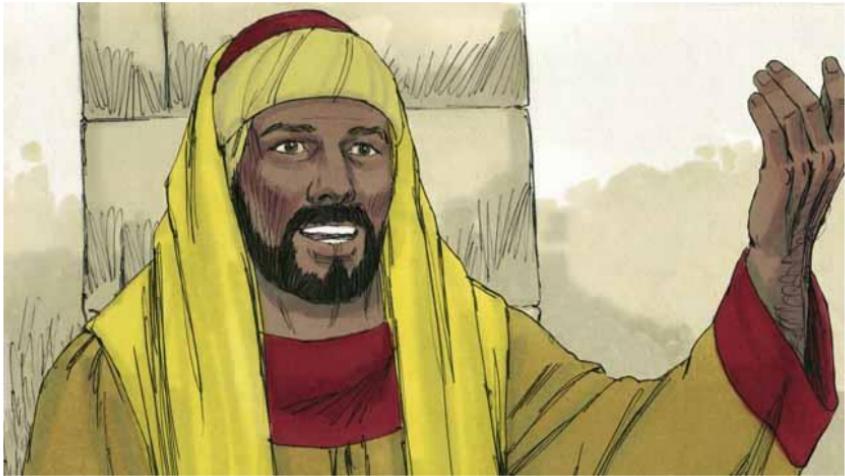
28. Бой ва нуфузли йигит

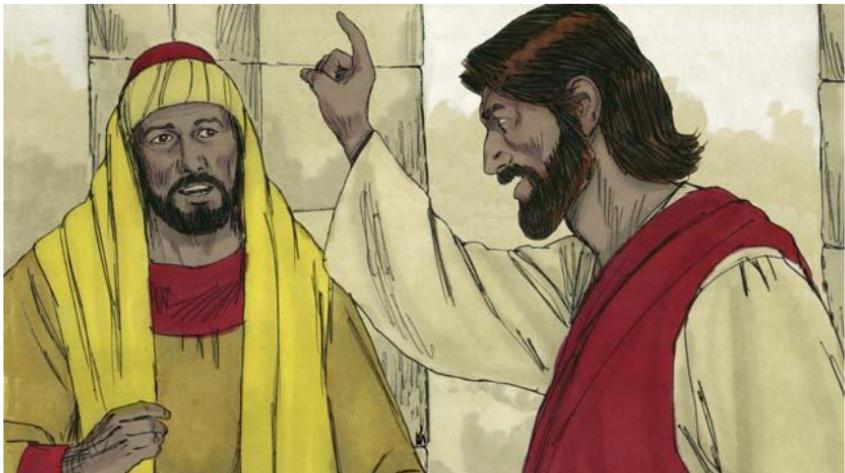
Бир куни Исонинг олдига бой ва нуфузли йигит келиб, ундан сўрайди: “Раҳмдил Устоз, абадий ҳаётга эга бўлишим учун нима қилишим керак?”. Исо жавоб берди: “Нима учун Мени “раҳмдил” деб атайсан? Фақатгина Худо раҳмдил. Агар абадий ҳаётга эга бўлишни истасанг, Худонинг амрларини бажаргин”.

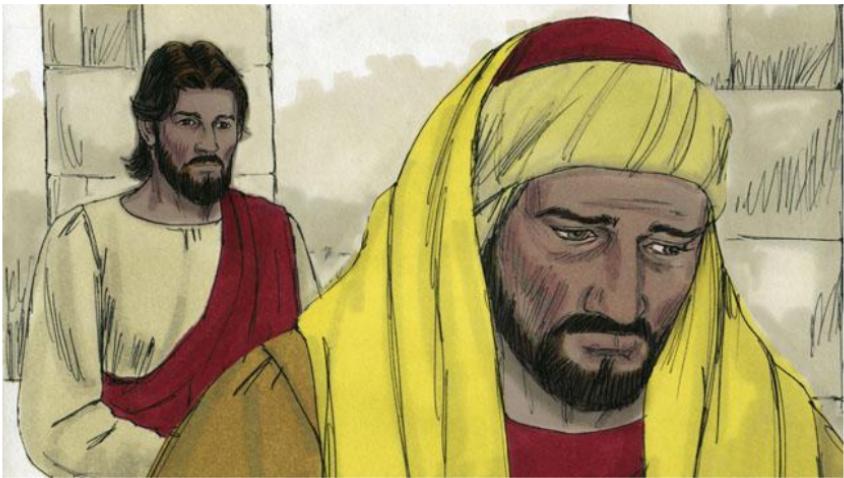
“Айнан қайси амрларни бажаришим керак?” — деб сўради йигит. Исо жавоб қайтарди: “Қотиллик қилма. Турмуш ўртоғингга хиёнат қилма. Ўғрилик қилма. Ёлғон гапирма. Ота-онангни хурмат қил ва яқинингни ўзингни севгандай сев”.

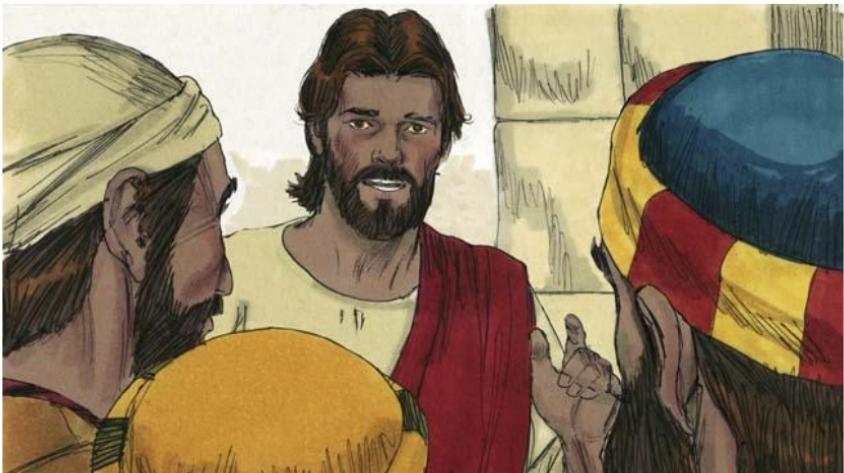
Йигит эса: "Бу амрларнинг барчасини болалигимдан бажариб келаман. Абадий яшаш учун нима қилишим керак?" — деди. Исо унга меҳр билан қаради ва жавоб қайтарди.

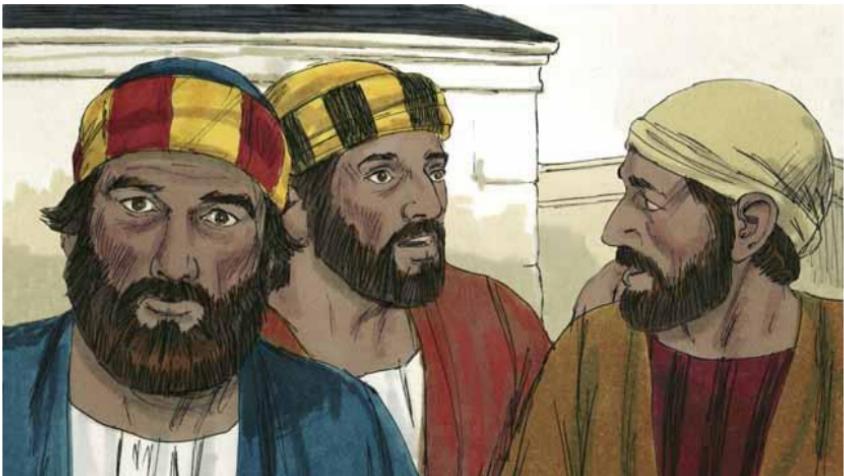
Исо деди: "Агар сен мукаммал бўлишни истасанг, бор ва барча нарсангни сотиб, пулини камбағалларга тарқат. Шунда сен осмонда хазинага эга бўласан. Кейин қайтиб кел ва Менга эргаш".

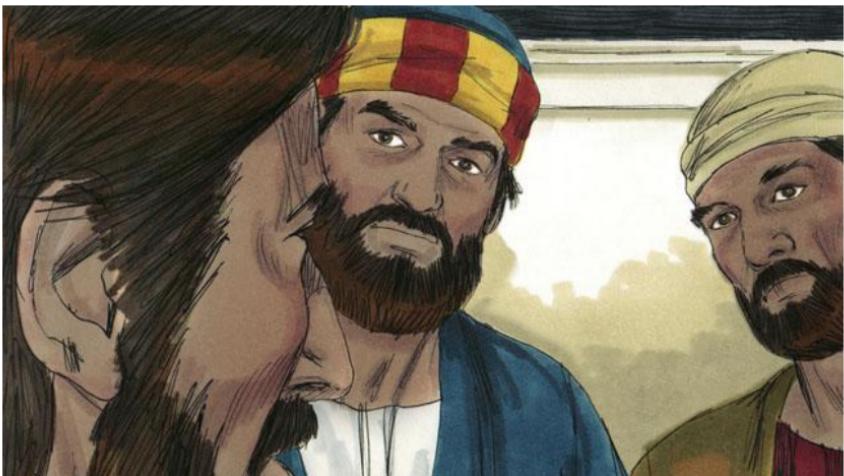
Йигит Исонинг сўзларини эшитганидан сўнг, жуда хафа бўлди ва Исонинг олдидан кетди. Ахир, у жуда бой одам эди ва эга бўлган барча нарсасини бериб юборишни истамасди.

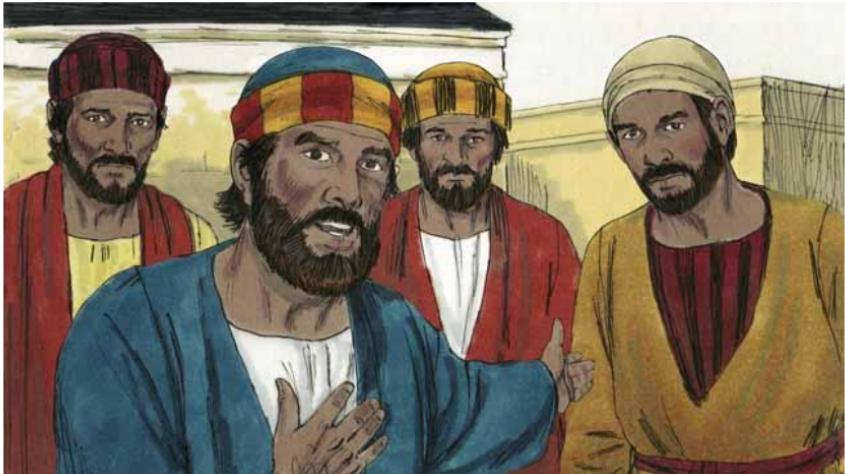
Исо Ўз шогирдларига: “Бой одамнинг Худо Шоҳлигига кириши жуда қийин! Бойнинг Худо Шоҳлигига киришидан кўра, туюнинг игна тешигидан ўтиши осонроқдир” — деди.

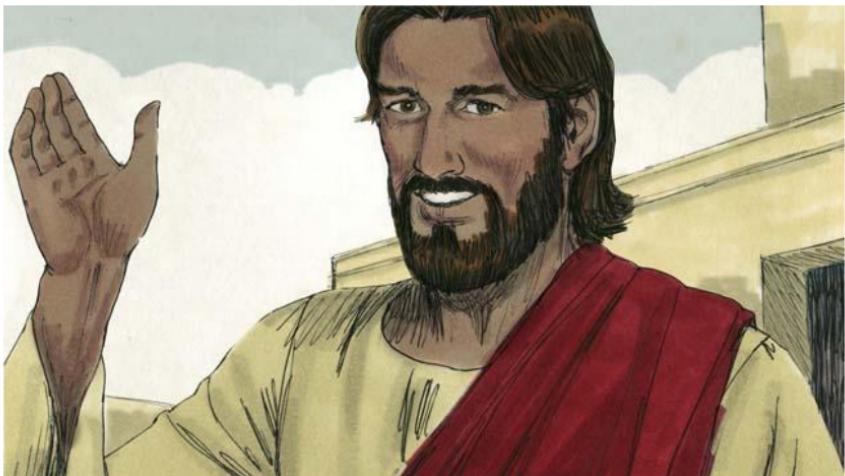
Исонинг шогирдлари Унинг бу сўзларини эшишиб, ҳайратландилар. Улар: “Ундан бўлса ким қутқарилади?” — деб сўрадилар.

Исо Ўз шогирдларига қараб, шундай жавоб берди: “Одамлар ўзини қутқара олмайди. Лекин Худо учун имконсиз нарса йўқ”.

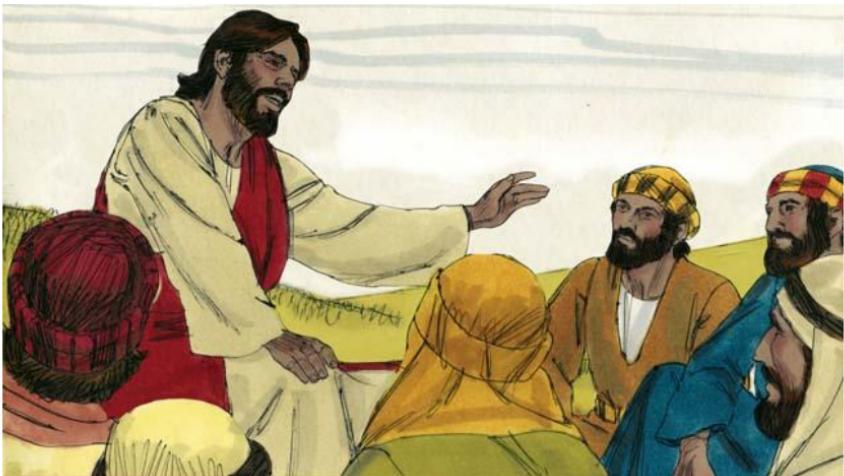
Шунда Бутрус Исодан сўради: “Биз, шогирдлар, боримизни қолдириб, Сенга эргашдик. Биз қандай мукофот оламиз?”

Исо жавоб берди: “Мен учун уйларини, ака-укаларини, опасингилларини, отасини, онасини, болаларини ёки мол-мулкини қолдирган ҳар ким, юз баробар ортигига эга бўлади. У абадий ҳаётга ҳам эга бўлади. Ва биринчи бўлганларнинг кўплари охирги бўладилар, охиргилар эса биринчи бўладилар”.

Муқаддас Китоб ҳикояси Матто Хушхабари 19:16-30, Марк Хушхабари 10:17-31 ва Луқо Хушхабари 18:18-30 дан олинган

29. Шафқатсиз хизматкор хақида ҳикоя

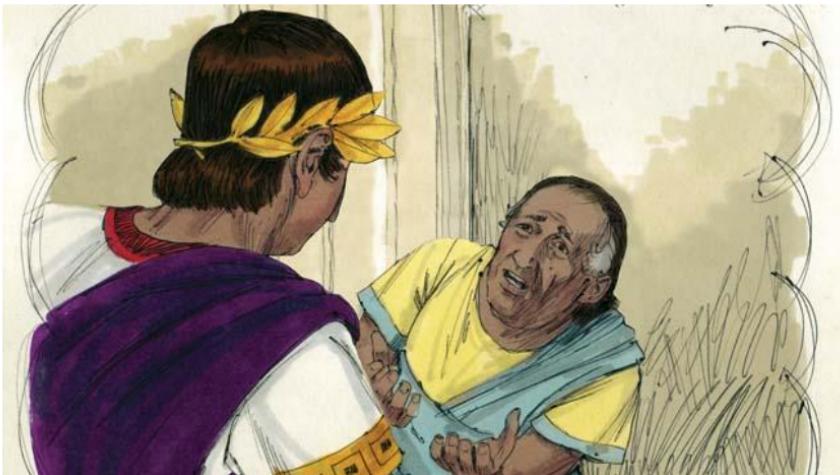
Бир куни Бутрус Исодан сўради: “Устоз, агар биродарим менга қарши гуноҳ қилса, уни неча марта кечиришим керак? Етти мартами?”. Исо жавоб берди: “Етти марта эмас, етмиш карра етти марта!”. Исо биз доим кечиришимиз кераклигини назарда тутган. Кейин Исо шундай хикоя сўзлаб берди:

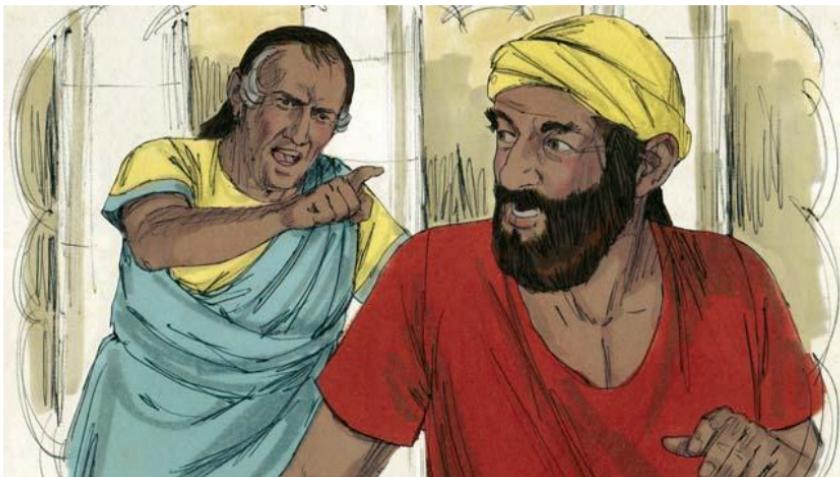
“Худонинг Шоҳлиги хизматкорларидан қарзини қайтариб олишни истаган шоҳга ўхшайди. Бир хизматкорнинг ғоят катта қарзи бўлиб, бу қарз 200 000 йиллик маошга тўғри келарди.

Хизматкор бу қарзни түлай олмагани учун, шоҳ буйруқ берди: “Бу одамни ва унинг оиласини қарз эвазига қул қилиб сотинг.”

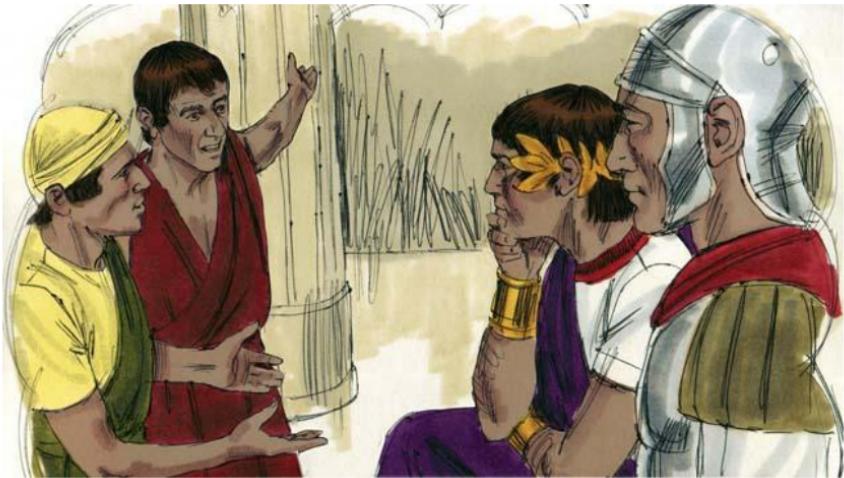
Шунда хизматкор шоҳнинг олдида тиз чўкиб, унга ёлворди: “Илтимос, сабр қилинг, мен қарзимни тўлиқ қайтараман”. Шоҳнинг хизматкорга раҳми келди. У қарзни кечирди ва уни қўйиб юборди.

Хизматкор шоҳнинг олдидан чиқиб, ундан қарздор бошқа бир хизматкорни учратиб қолди. Унинг қарзи тўрт ойлик маошга teng эди. Хизматкор қарздорни ушлаб олиб: “Сен мендан олган қарзингни қайтар!” — деди.

Қарздор тиз чўкиб, унга ёлворди: “Илтимос, бир оз сабр қил, сендан қанча қарз бўлсам, ҳаммасини бераман”. Лекин қарздор қарзини тўламагунича, хизматкор уни зиндонга ташлади.

Бошқа хизматкорлар бўлган воқеани кўрдилар ва бу уларни ранжитди. Улар шоҳнинг олдига бориб, ҳаммасини унга айтиб бердилар.

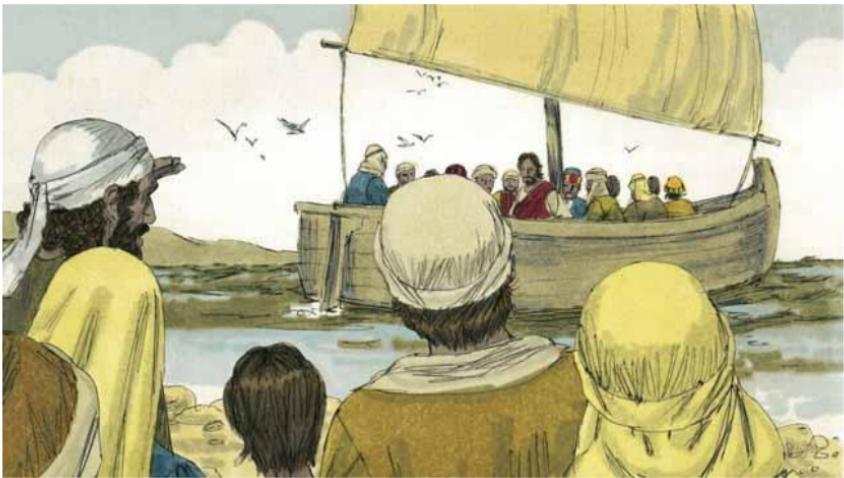
Шунда шоҳ ўша хизматкорни чақиртирди ва унга шундай деди: “Сен ярамас хизматкорсан! Мендан раҳм-шафқат сўраб ёлворганинг учун, қарзингни кечирган эдим. Сен ҳам шундай қилишинг керак эди”. Шоҳ шу даражада ғазабландики, ярамас хизматкорни ҳамма қарзини тўламагунича зиндонга ташлади”.

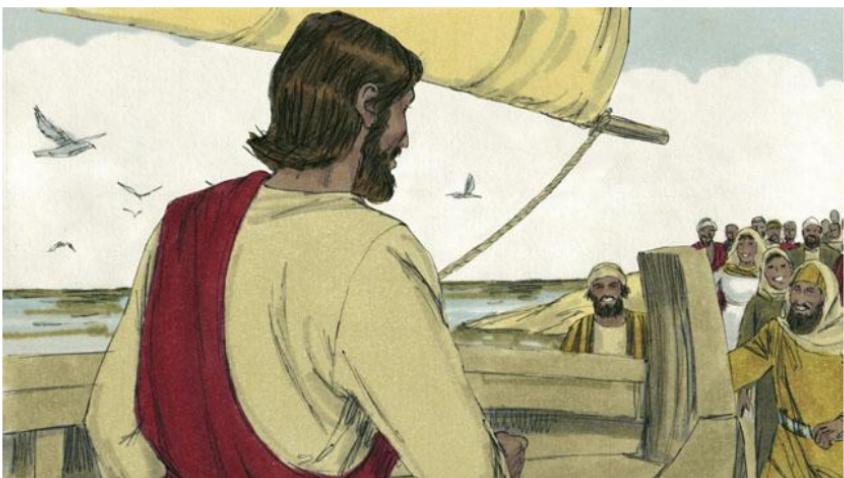
Исо деди: "Агар сизлар ўз биродарларингизни чин дилдан кечирмасангиз, Менинг Осмондаги Отам ҳам сизларни худди шу кўйга солади".

Муқаддас Китоб ҳикояси Матто Хушхабари 18:21-35 дан олинган

30. Исо беш минг кишини овқатлантириди

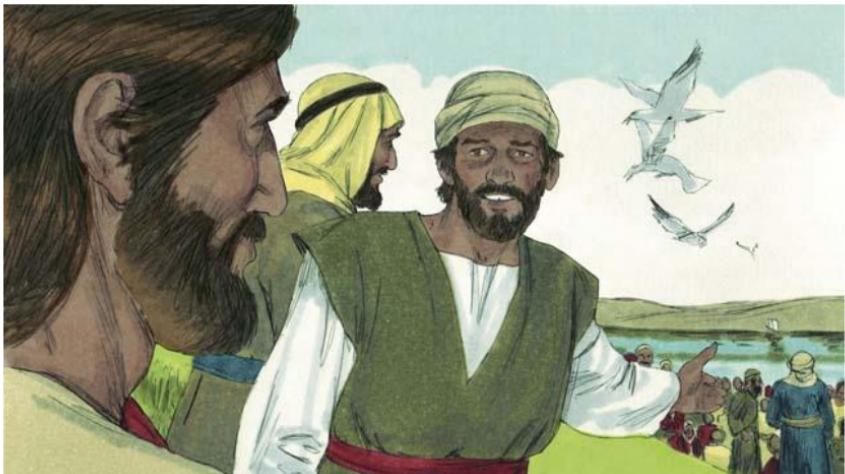
Одамларга ваъз қилиб, уларга Худонинг Шоҳлиги ҳақида ўргатиш учун, Исо ҳаворийларини турли қишлоқларга юборди. Шогирдлар Исонинг олдига қайтиб келганида, Унга барча қилган ишлари ҳақида сўзлаб бердилар. Исо уларга қўлнинг у бетидаги тинч жойга сузиб бориб, бир оз дам олишни таклиф қилди. Улар қайиқقا ўтириб, нариги қирғоққа сузиб кетдилар.

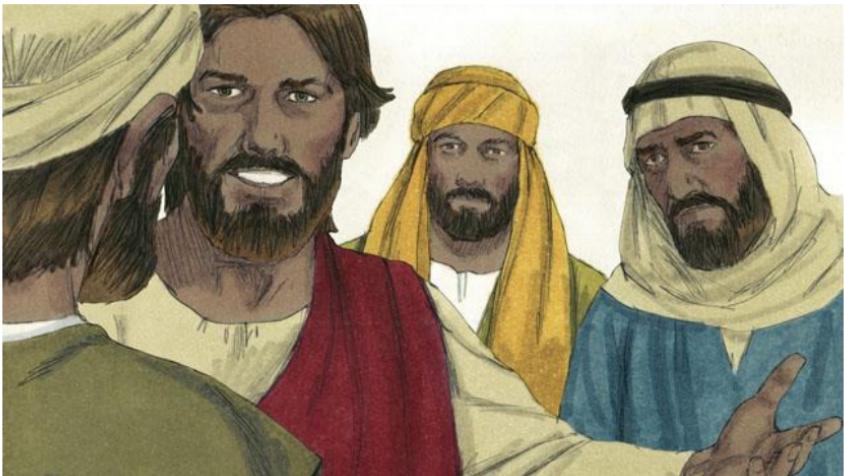
Кўплаб одамлар Исо ва Унинг шогирдлари қайикда сузиб кетганини кўрди. Нариги қирғоққа Исодан олдин етиб бориш учун, бу одамлар кўл бўйлаб югуриб кетдилар. Шунинг учун Исо шогирдлари билан етиб келганида, уларни оломон кутарди.

Бу оломон ичида аёллар ва болаларни ҳисобга олмаганда 5000 дан ортиқ одам бор эди. Исо бу одамларга жуда ачинди. Улар Исо учун чүпонсиз қўйлар каби эдилар. Шунинг учун У уларга кўп таълим бериб, касалларга шифо бера бошлади.

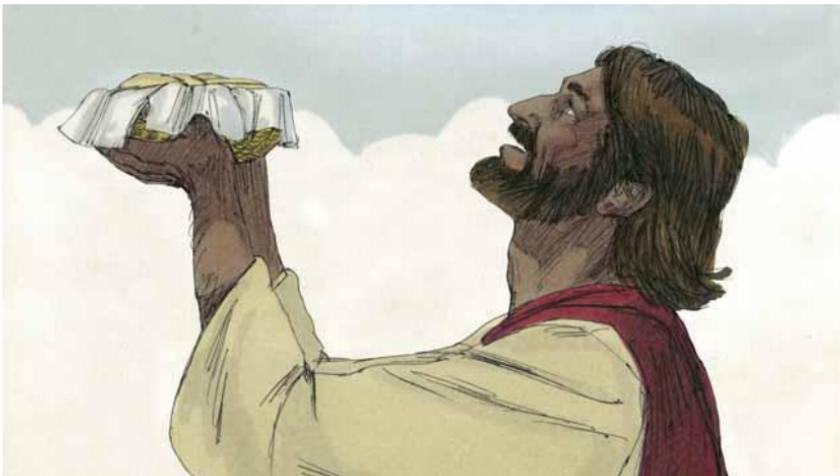
Кечқурун шогирдлар Исога: "Кеч бўлди. Одамлар яқин қишлоқларга бориб, ўзларига озиқ-овқат сотиб олишлари учун уларни қўйиб юбор" — дедилар.

Лекин Исо шогирдларига деди: "Сиз уларга овқат беринг!"
Шогирдлар сүради: "Биз буни қандай қиласыз? Бизда бор-йүғи
бешта нон билан иккита кичкина балиқ бор".

Шунда Исо шогирдларига деди: "Одамларга айтинг, улар элликтадан
гүрухларга бўлиниб, ерга ўтирсинглар".

Шундан сүнг Исо бешта нон ва иккита балиқни олиб, осмонга қаради-да, Худога овқат учун шукронада айтди.

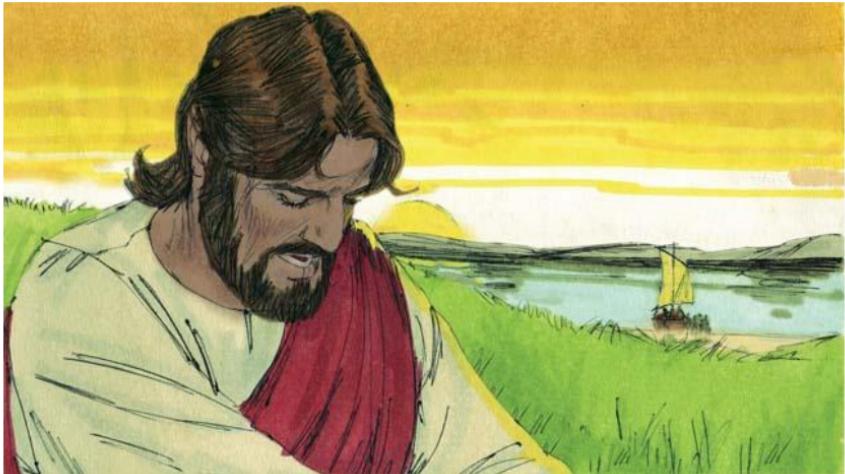
Кейин Исо нон ва балиқни бўлакларга бўлди. У бўлакларни одамларга тарқатишсин деб, йўз шогирдларига берди. Шогирдлар овқат тарқатар эдилар, овқат эса тугамасди! Ҳамма одамларга етди, улар тўйгунча едилар, овқат ҳатто ортиб қолди.

Бундан сўнг шогирдлар қолган овқатни йиғиб олдилар ва у билан 12 саватни тўлдиридилар. Бу овқатнинг ҳаммаси мўжизавий равишда бешта нон ва иккита балиқдан пайдо бўлган эди!

*Муқаддас Китоб ҳикояси Матто Хушхабари 14:13-21, Марк Хушхабари 6:31-44,
Луқо Хушхабари 9:10-17 ва Юҳанно Хушхабари 6:5-15 дан олинган*

31. Исо сувнинг устида юради

Исо оломонни овқатлантирганидан сүнг, шогирдларига қайиқта ўтириб, кўлнинг у қирғоғига сузиб ўтишни буюрди ва одамларни уйларига қўйиб юборди, йизи эса ибодат қилиш учун тоқقا кўтарилиди. У ерда ёлғиз қолиб, тунгача ибодат қилди.

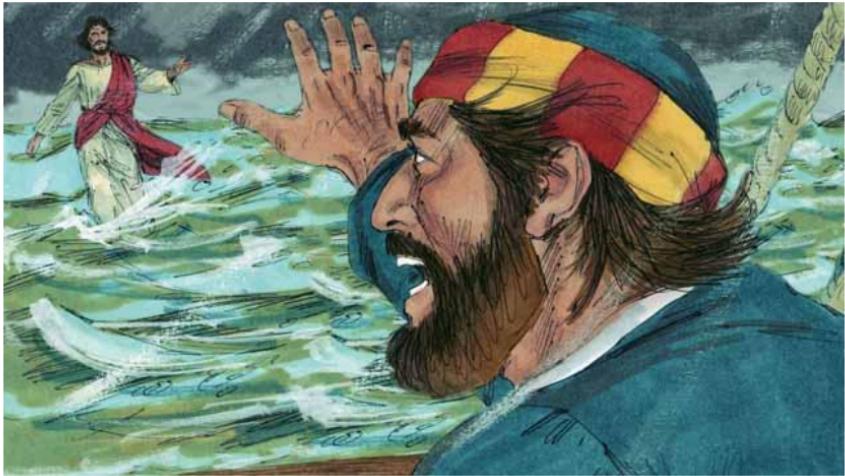
Шу вақтда шогирдлар қайикда сузиб кетардилар. Қарши шамол эсгани туфайли, улар ярим кечагача атиги кўлнинг ўртасига етиб бордилар.

Шу орада Исо ибодатни якунлаб, шогирдлари томон йўл олди. У сув устида юриб, қайиқقا яқинлашарди.

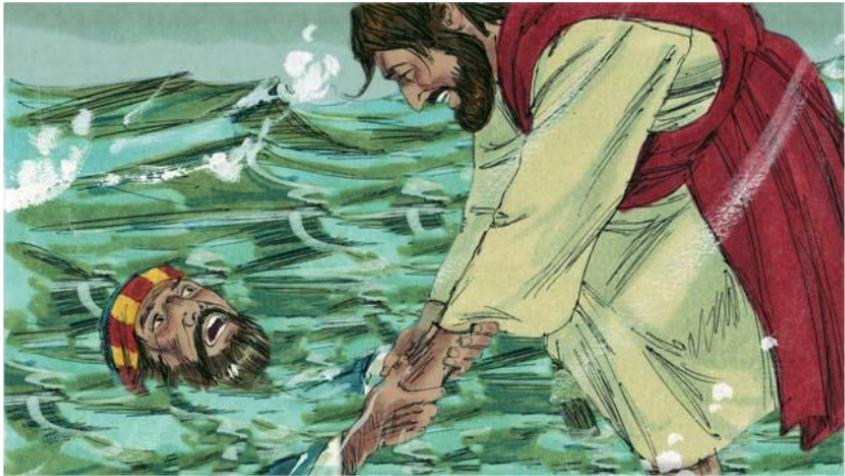
Шогирдлар Уни кўриб, кўрқиб кетдилар, чунки Уни арвоҳ деб ўйладилар. Исо уларнинг кўрқсанини кўрди ва шунинг учун уларга шундай деди: "Кўрқманглар. Бу Мен!"

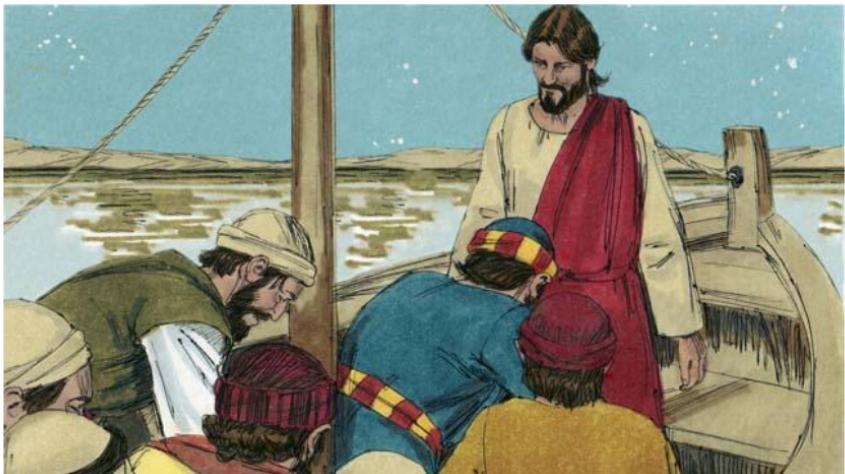
Шунда Бутрус Исога деди: "Устоз, агар бу Сен бўлсанг, менга сув устида юриб, Сенинг олдинга келишни буюр". Исо Бутрусга: "Кел!" — деди.

Бутрус қайикдан чиқиб, сув устида юриб, Исонинг олдига кетди. Аммо бир оз юргач, назарини Исодан узди ва кучли шамол эсаётганини, атрофда катта тўлқинлар борлигини пайқади.

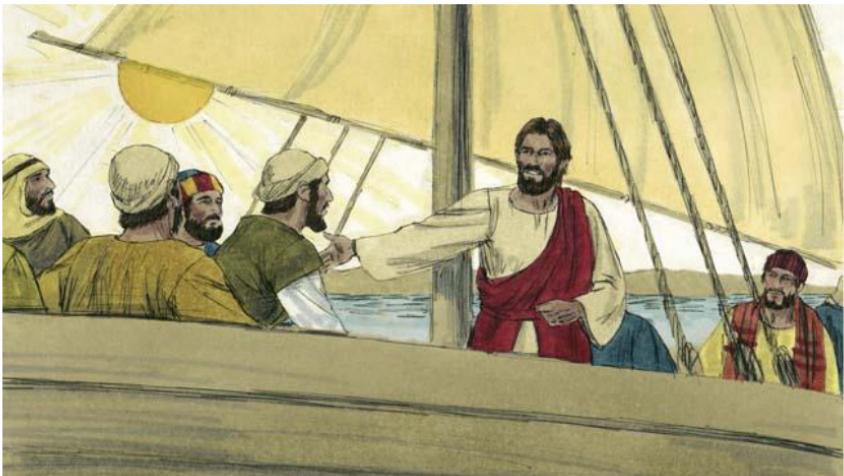
Бутрус қўрқиб кетди ва чўка бошлади. "Устоз, мени қутқар!" — деб бақирди. Исо шу заҳоти қўлини чўзиб, уни ушлаб олди. У Бутрусга шундай деди: "Имонинг шунчалар суст! Нега иккиланишни бошладинг?"

Шундан сўнг Бутрус ва Исо қайиққа тушдилар, шамол дарҳол тўхтади, сув эса тинчланди. Шогирдлар жуда ҳайратландилар. Улар Исога сажда қилиб: "Сен ҳақиқатан ҳам Худонинг Ўғлисан!" — дедилар.

*Муқаддас Китоб ҳикояси Матто Ҳушхабари 14:22-33, Марк Ҳушхабари 6:45-52
ва Юҳанно Ҳушхабари 6:16-21 дан олинган*

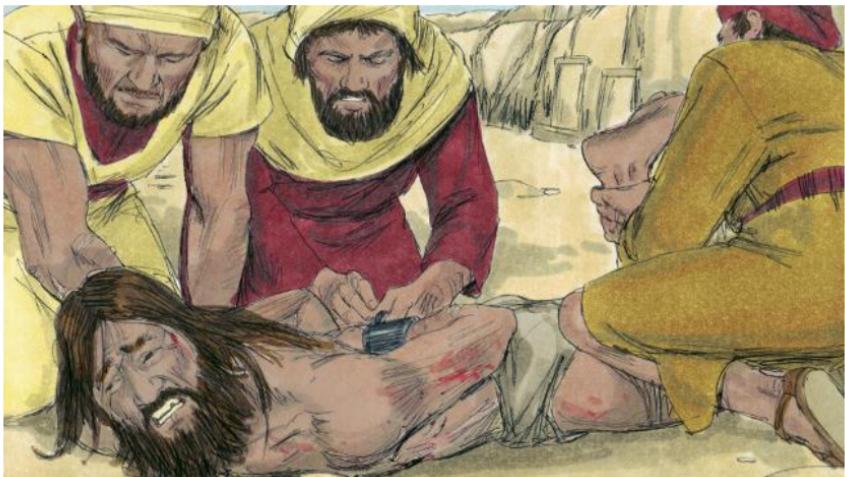
**32. Исо жинларга чалинган одамни ва
касал аёлни шифолайди**

Исо ва Унинг шогирдлари қайиқда Гадара шаҳри томон йўл олдилар. Улар қирғоқقا етиб бориб, қайиқдан чиқдилар.

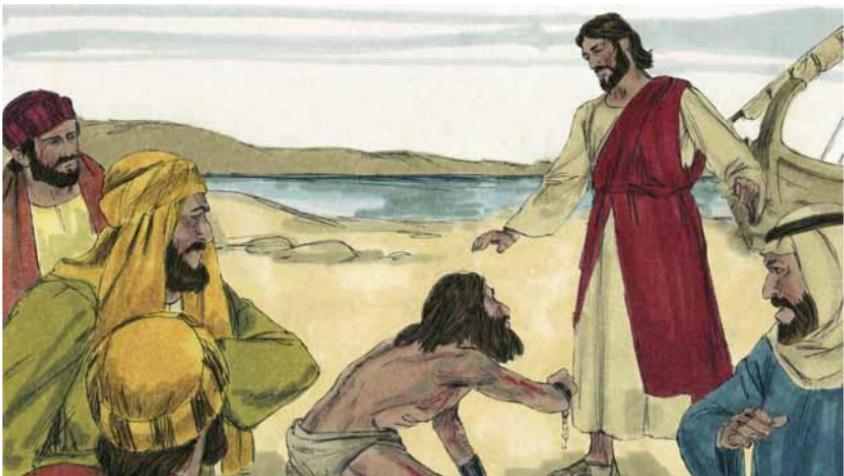
У ерда жинларга чалинган одам яшар эди.

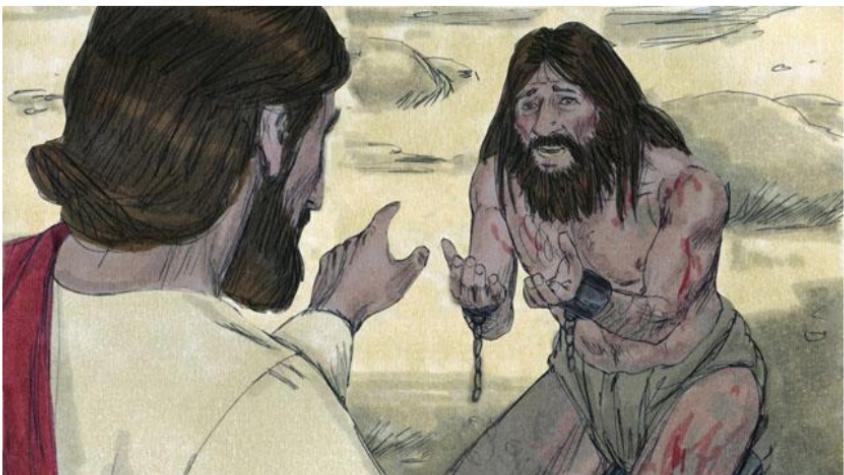
У одам шунчалар кучли эди-ки, ҳеч ким уни тинчitolмасди. Одамлар кўп маротаба унинг қўл-оёқларини занжирлаб қўярдилар, лекин у одам занжирларни узиб юборарди.

Бу одам гўрларнинг орасида яшарди. У куну тун бақираради, кийим киймасди ва ўзини тошлар билан тиларди.

У Исонинг олдига югуриб борди ва Унинг олдида тиз чўкди. Одамнинг ичидаги жин баланд овозда бақирди: “Худойи Таолонинг йўғли Исо, Сен мендан нима истайсан? Ёлвораман, мени қийнама!”

Исо жинга қараб деди: “Бу одамдан чиқ!”. Кейин Исо жиндан сўради: “Сенинг исминг нима?”. У жавоб берди: “Менинг исмим Тумонат, чунки бизлар кўпчиликмиз”.

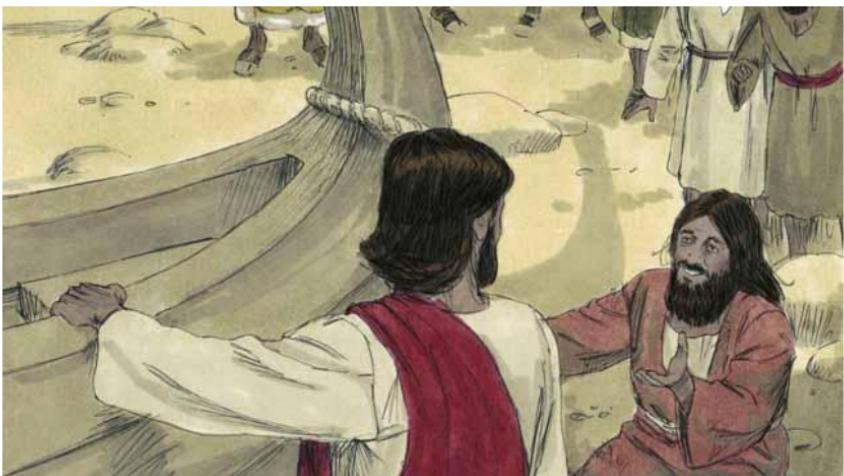
Жинлар Исодан ўтниишни бошладилар: "Илтимос, бизни бу жойлардан ҳайдама!". Яқын атрофдаги тепаликта чүчқалар подаси ўтлаб юрар эди. Жинлар Исога ёлворди: "Илтимос, бизни бу чүчқаларга юборгин!". Исо бунга рухсат берди.

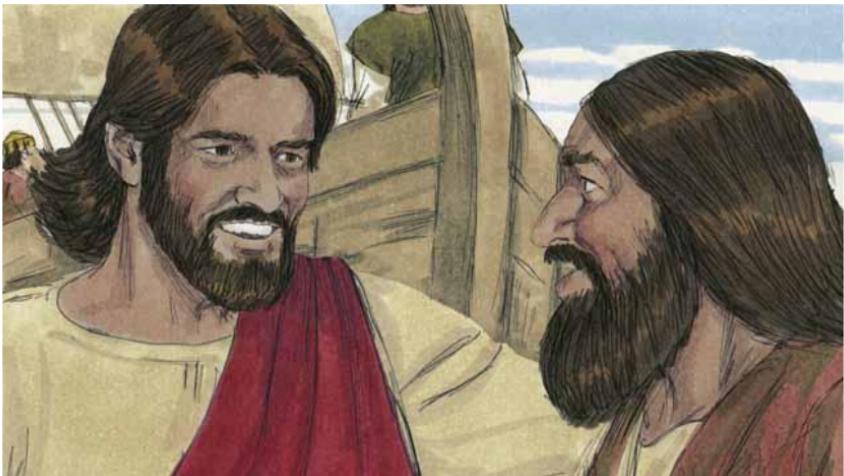
У подада икки мингга яқин чүчқа бор эди. Жинлар одамдан чиқиб, чүчқаларга кирди. Пода тик қирғоқдан пастга сакраб, күлда чўкиб кетди.

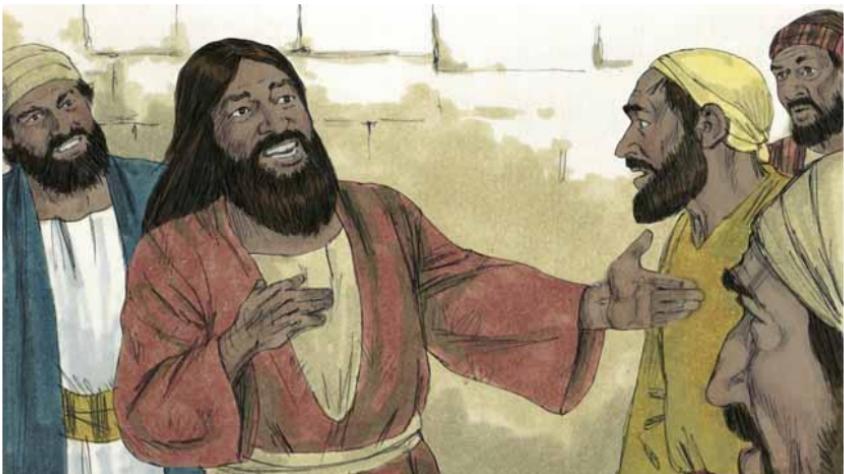
Чүчқаларни боқаётган чўпонлар нима бўлганини кўриб, шаҳарга югурдилар ва ҳаммага Исо нима қилганини айтиб бердилар. Шаҳар аҳолиси келиб, илгари жинлари бўлган одамни кўрди. У хотиржам ва кийинган бўлиб, ўзини оддий одам каби тутарди.

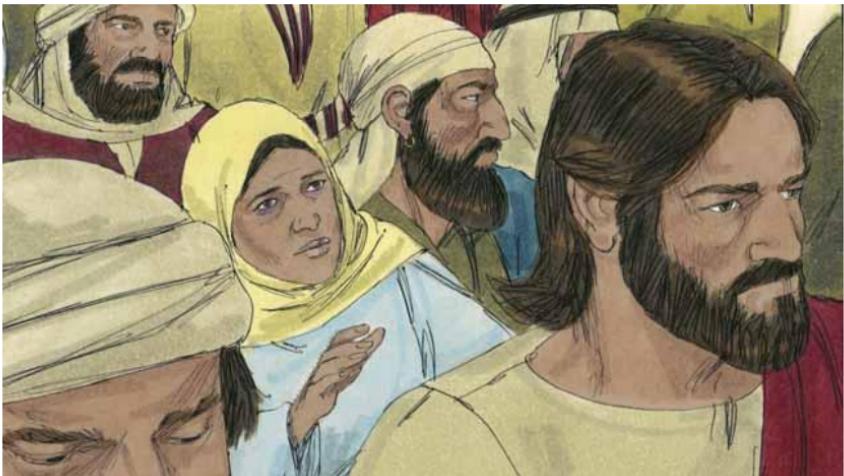
Одамлар жуда қўрқиб кетиб, Исодан уларнинг юртини тарк этишни сўрадилар. Шундан кейин Исо қайиқقا ўтиради, илгари жинлари бўлган одам эса Исодан У билан бирга боришга рухсат сўради.

Бироқ Исо унга жавоб беріб деді: "Йўқ, Мен сенинг уйға боришингни ва Худо сен учун нима қылгани ҳақида ҳаммага айтіб беришингни истайман. У сенга қандай раҳм қылганини ҳаммага айт".

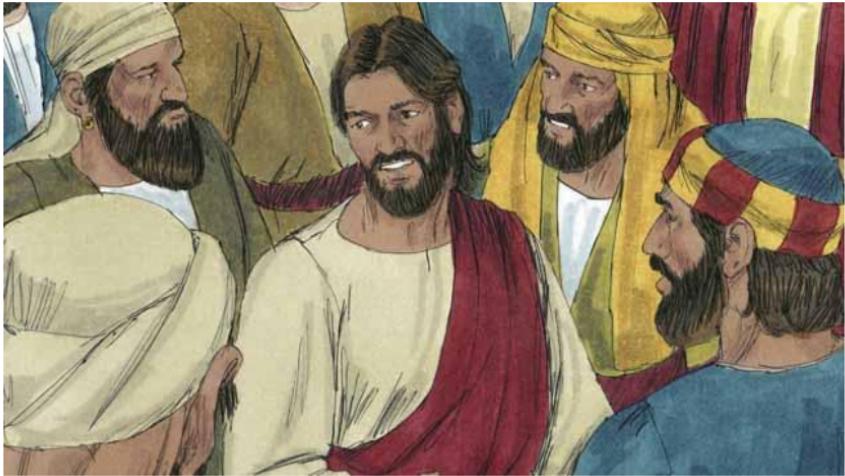
Бу одам бориб, Исо у учун қылган ишлари ҳақида ҳаммага гапириб берди. Унинг ҳикоясини эшитган ҳар бир киши ҳайрон қоларди.

Шу вақтда Исо күлнинг нариги қирғоғига ўтди. Ўша ерга етиб келганида, Унинг атрофида катта оломон йиғилди. Одамлар шунчалик күп эдики, улар Исони қисиб қўядилар. Оломон орасида 12 йилдан бери қон кетишдан азоб чекаётган бир аёл ҳам бор эди. У ҳамма пулларини табиблардан шифо топиш учун сарфлаган эди, аммо аҳволи баттар ёмонлашганди.

Бу аёл Исонинг күп хасталарга шифо берганини эшитган эди ва ўйлади: “Мен шунга ишонаманки, Исонинг кийимига бир тегиб олсам, соғайиб кетаман!”. Шунинг учун у Исонинг орқасидан келди ва кийимига қўл тегизди. Унга тегиши билан қон кетиши тўхтади.

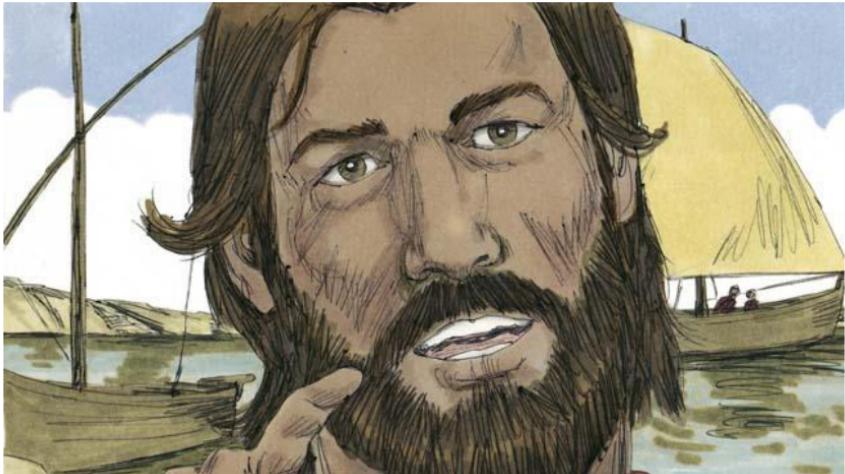
Шу он Исо Ўзидан бир куч чиққанини сезди. У орқасига ўгирилиб: “Менга ким тегди?” — деб сўради. Шогирдлар жавоб бердилар: “Атрофингда кўп одам тўпланган. Улар доим Сенга тегяпти. Нимага Сен: “Менга ким тегди?” — деб сўраяпсан?”

Шунда аёл Исонинг олдида тиз чўкиб, қўрқувдан титраб, нима қилганини ва қандай шифо олганини айтиб берди. Исо унга жавобан: “Ишончинг сени соғайтирди. Эсон-омон бор” — деди.

Муқаддас Китоб ҳикояси Матто Ҳушхабари 8:28-34; 9:20-22, Марк Ҳушхабари 5:1-20; 5:246-34 ва Луқо Ҳушхабари 8:26-39; 8:426-48 дан олинган

33. Дәхқон ҳақидаги ҳикоя

Бир куни Исо кўлнинг бўйида эди. У оломонга таълим берарди. Уни тинглаш учун жуда кўп одам йифилди. Шунинг учун У сувдаги қайиқقا тушиб, одамлар уни bemalol эшишилари ва кўришлари учун, бироз сузиг кетди. Қайиқقا ўтириб, У одамларни ўқита бошлади.

Исо Уни тинглаётган одамларга шундай ҳикоя сўзлаб берди: “Бир дехқон уруғ экишга чиқди. У уруғ сепаётганида, уруғнинг бир қисми тасодифан йўл бўйига тушди. Қушлар келиб, уруғларни чўқиб кетишиди.

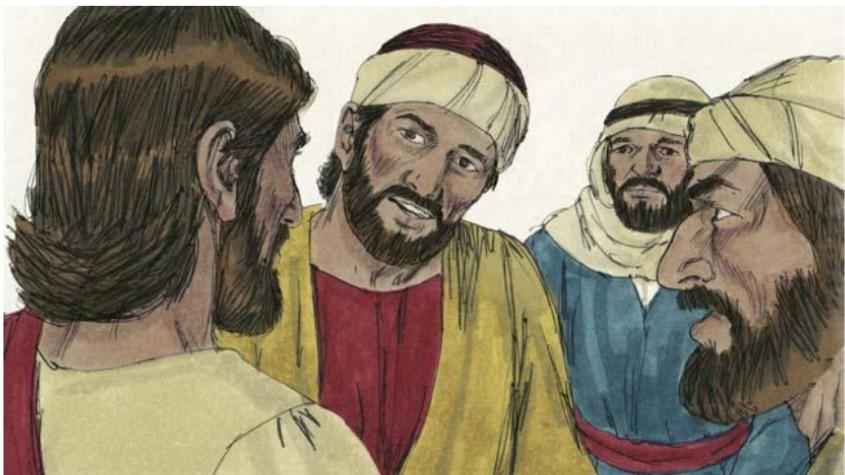
Бошқа уруғлар тупроқ кам бўлган тошлоқ ерга тушди. Тошли ердаги уруғлар тезда униб чиқди, аммо уларнинг илдизлари тупроққа чуқур кира олмади. Қуёш кўтарилиб, иссиқ бўлганида, ниҳоллар қуриб, нобуд бўлди.

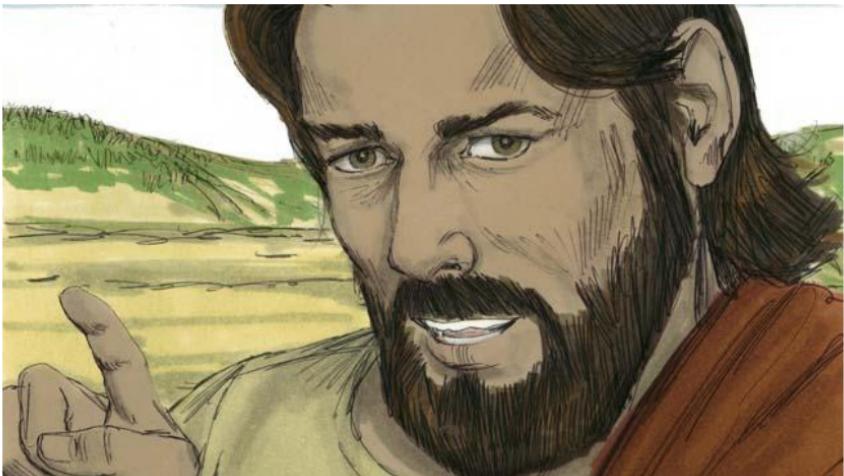
Тиканли буталар орасига тушган уруғлар ҳам бор эди. Бу уруғлар униб чиқа бошлаганди, аммо тиканлар уларни бўғиб қўйди. Шунинг учун тиканлар орасида ўсган ўсимликлар ҳеч қандай дон ҳосил қилмади.

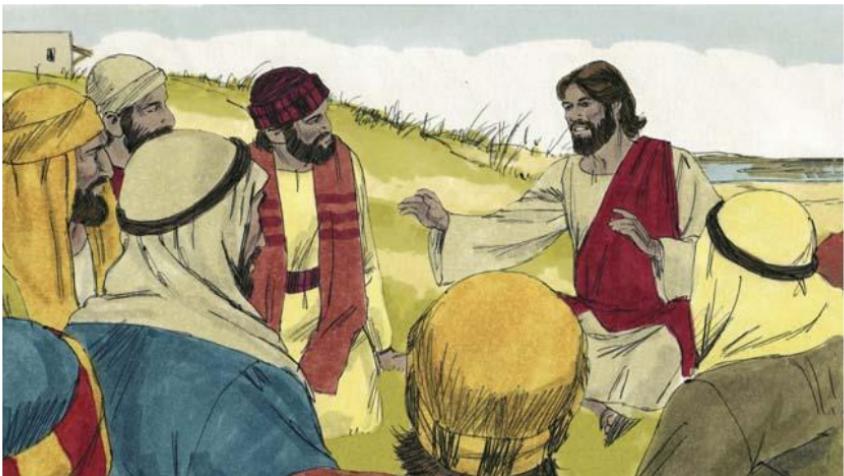
Яхши тупроқقا тушган уруғлар ҳам бор эди. Улар ўсиб, экилганидан 30, 60 ва ҳатто 100 баравар кўп уруғ келтирди. Ким Худога эргашишни хоҳласа, Менинг гапларимга эътибор берсин!"

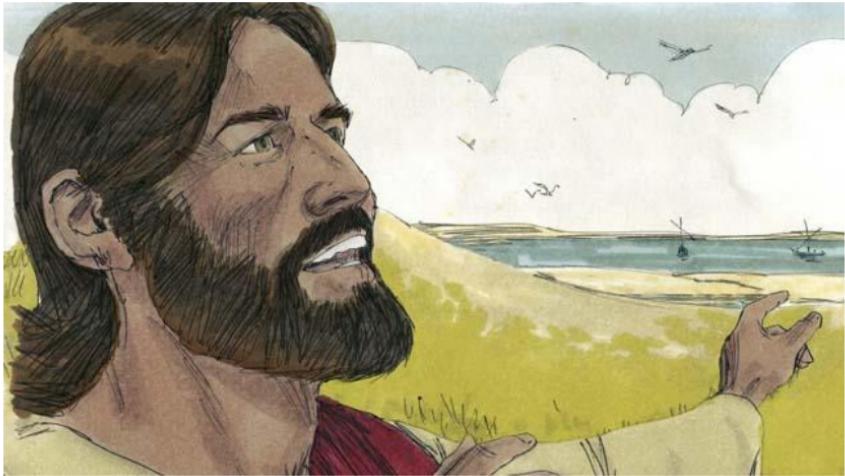
Шогирдлар бу ҳикояни тушунмадилар, аммо Исо улар билан ёлғиз қолганда унинг маъносини тушунтириди: "Уруғлар — бу Худонинг Каломи. Йўл — бу Худонинг каломини эшигадиган, лекин уни тушунмайдиган одам. Шу сабабли шайтон одам ишонмаслиги ва најот топмаслиги учун ундан Сўзни ўғирлайди.

Тошлоқ ер — шундай одамки, у Худонинг Сўзини эшитади ва уни севинч билан қабул қилади. Бироқ қийинчилик келганида ёки бошқа одамлар уни азоб чекишга мажбур қилганида, у Худодан қайтади. Худога ишонч билдиrmай қўяди.

Тиканакли ер — шундай одамки, у Худонинг Сўзини эшитади. Аммо у турли ташвишларга берилиб, кўпроқ пул топишга ҳаракат қилади ва анча нарсага эга бўлишга уринади. Бир оздан сўнг у Худони севмай қўяди. Худонинг Сўзидан ўрганганлари эса Худони мамнун қилишга ёрдам бермай қўяди. Бундай одам дони бўлмаган буғдой поясига ўхшайди.

Яхши тупроқдаги уруғлар эса шундай одамки, у Худонинг Сўзини эшитади, бу Сўзга ишонади ва шу сабабли ҳосил келтиради".

Муқаддас Китоб ҳикояси Матто Ҳушхабари 13:1-8, 18-23, Марк Ҳушхабари 4:1-8, 13-20 ва Луқо Ҳушхабари 8:4-15 дан олинган

**34. Исо турли ҳикоялар сўзлаб, халқقا
таълим беради**

Исо Худонинг Шоҳлиги ҳақида турли ҳикоялар сўзларди. Масалан, У шундай деган: “Худонинг Шоҳлиги далада экилган хантал уруғига ўхшайди. Хантал уруғи барча уруғлардан кичкина эканлигини биласиз.

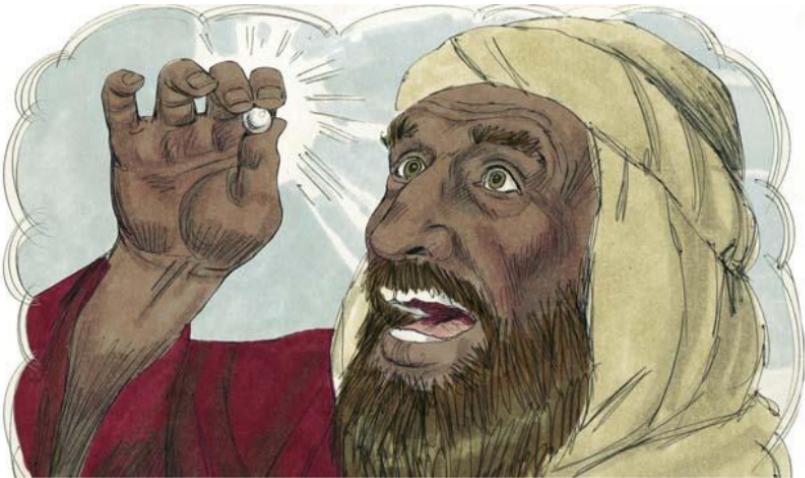
Лекин хантал уруғи ўсиб чиққанида, у барча буталардан баланд бўлади ва шунчалик катта дараҳт бўлади-ки, ҳатто қушлар келиб, унинг шоҳларида ин қуради”.

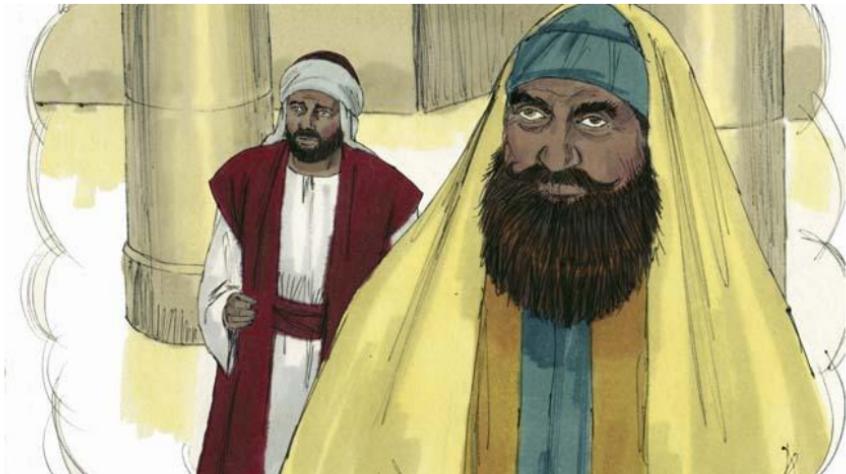
Исо яна бир ҳикоя сўзлаб берди: "Худонинг Шоҳлиги хамиртурушга ўхшайди. Аёл уни хамирга солади ва хамиртуруш хамирни оширади.

Шунингдек, Худонинг Шоҳлиги далада яширилган хазинага ўхшайди. Бир киши бу хазинани топиб олди ва уни ўзига олишни хоҳлади. Шунинг учун, ҳеч ким топиб олмасин деб, хазинани яна кўмиб қўйди. Кейин эса топганидан хурсанд бўлиб, борини сотди ва хазина яширилган далани сотиб олди.

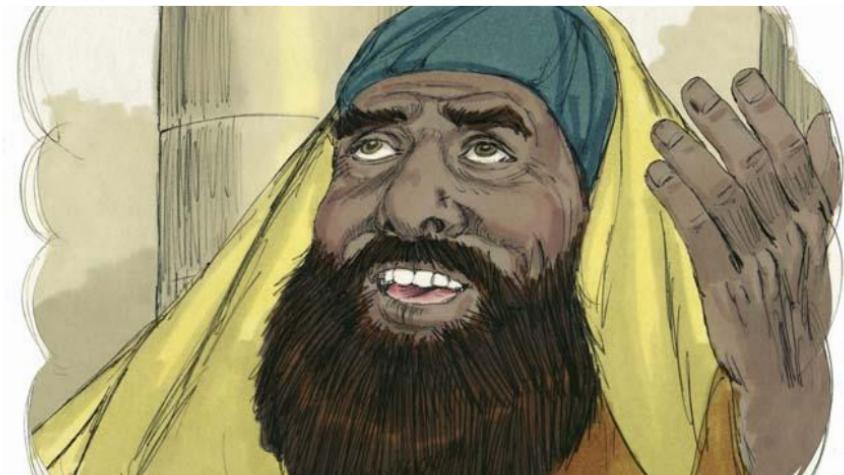
Худонинг Шоҳлиги нуқсонсиз марваридни излаётган савдогарга ҳам ўхшайди. У қимматбаҳо марваридни топгач, бориб, бор нарсасини сотди ва уни сотиб олди."

Исонинг орқасидан юрган оломон ичида ўзларининг солиҳлигига ишонган одамлар бор эди, чунки улар савоб ишлар қиласардилар. Бу одамлар савоб ишлар қилмаган одамларга паст назар билан қараардилар. Исо улар учун шундай ҳикояни айтиб берди: "Икки киши ибодат қилиш учун маъбадга келди. Улардан бири солиқ йиғувчи, иккинчиси эса фарзий эди.

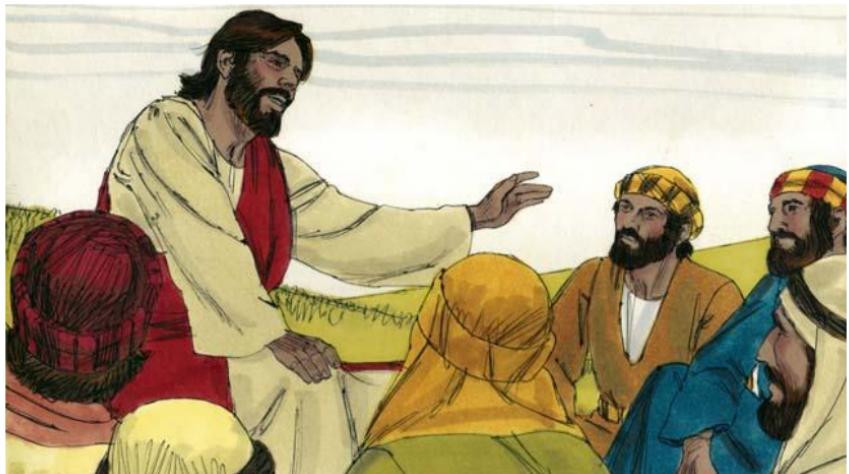
Фарзий шундай ибодат қиласарди: “Худо, мен бошқа одамлар сингари гуноҳкор эмаслигим учун миннатдорман: қароқчилар, фирибгарлар, хоинлар ёки мана бу солиқ йиғувчи каби эмасман.

Мен ҳафтасига икки марта рўза тутаман, барча пулларим ва даромадларимнинг ўндан бир қисмини Сенга бераман”.

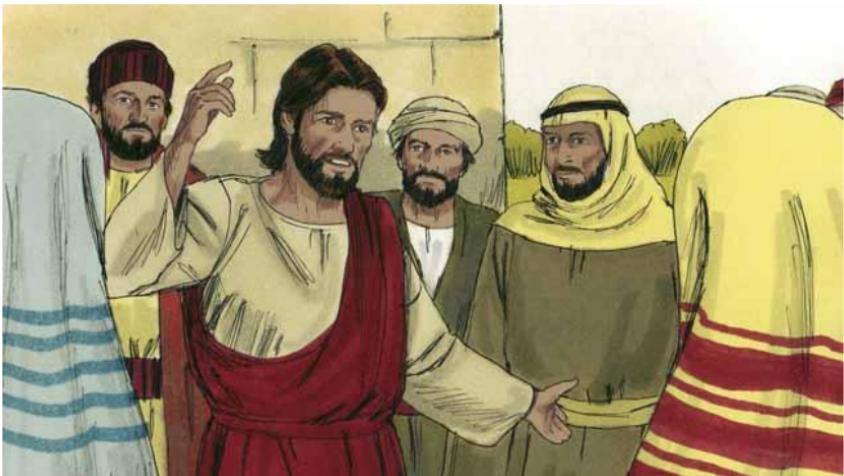
Солиқ йиғувчи эса фарзийдан узоқда турарди. У ҳатто осмонга күзларини күтаришга ботинолмасди, фақат мушти билан күкрагига уриб: "Худо, ўтинаман, менга раҳм қил, чунки мен гуноҳкорман" — дея ибодат қиласын жасады.

Исо деди: "Сизларга айтаман, Худо фарзийни эмас, солиқ йиғувчини солиҳ деб ҳисоблайды. Чунки, ўзини бошқалардан юксалтирган камситилади, ўзини ҳаммадан паст тутган эса, юксалтирилади".

Мұқаддас Китоб ҳикоясы Матто Ҳушхабары 13:31-33, 44-46, Марк Ҳушхабары 4:30-32 әсірлерде 13:18-21; 18:9-14 дан олинған

35. Йүқотилған үғил ҳақида ҳикоя

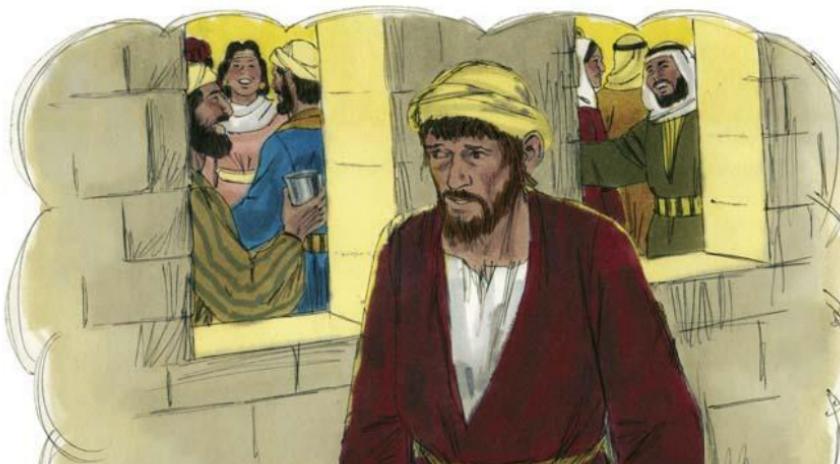
Бир куни Исо Уни тинглаш учун йиғилган оломонга таълим берарди. Уларнинг орасида Мусонинг қонунини бажармайдиган солиқ йиғувчилар ва бошқа одамлар бор эди. Бу одамларни гуноҳкор деб билишарди.

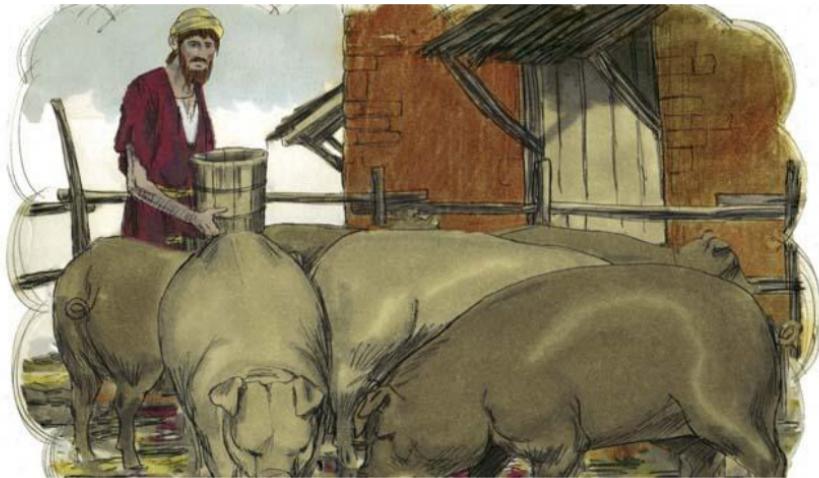
Фарзийлар ва Қонун муаллимлари Исо у одамлар билан дўст каби гаплашаётганини кўрдилар. Шунинг учун улар ғазабланиб, дедилар: “У нотўғри қилмоқда, У гуноҳкорлар билан гаплашиб, ҳатто улар билан бирга таом тановул қилмоқда”. Исо буни эшитди ва уларга шундай ҳикоя сўзлаб берди:

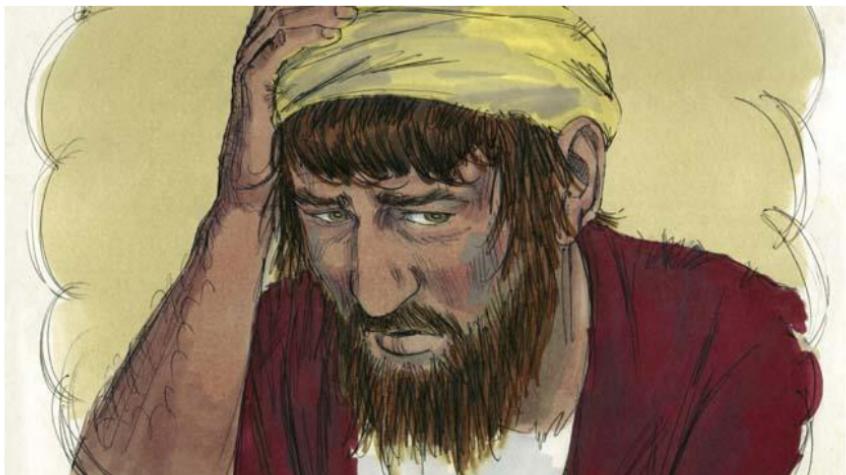
“Бир одамнинг икки ўғли бор экан. Бир куни кичик ўғли отасига: “Ота, мен ҳозироқ ўзимнинг меросимга эгалик қилишни истайман!” — деди. Шунда отаси бор мол-мулкини икки ўғилга бўлиб берди.

Шундан сўнг кичик ўғил унга тегишли бўлган барча меросни олиб, узоқ юртга жўнади ва у ерда бор пулинин гуноҳкор ва бузуқ ҳаётга сарф қилди.

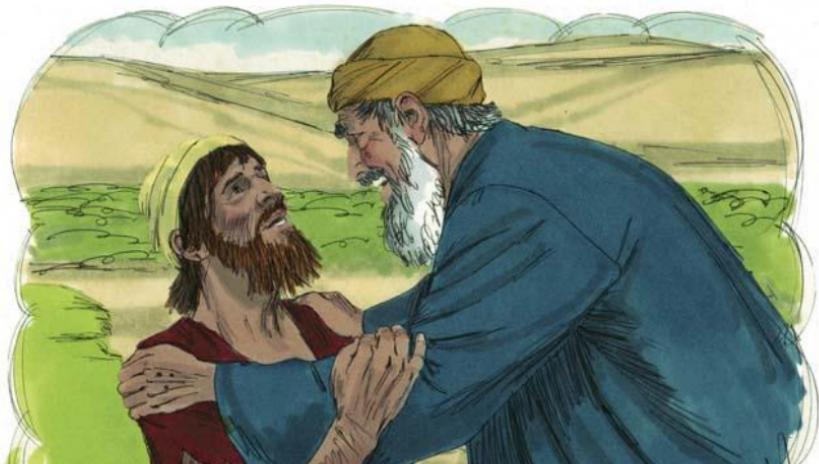
Тез орада ўша мамлакатда қаттиқ очарчилик бошланди ва унинг озуқа учун ҳам пули қолмади. Шу сабабдан у чўчқаларни боқиш учун ишга ёлланди. Бу у топа олган ягона иш эди. У шунчалик оч эди-ки, ҳатто чўчқа овқатини истеъмол қилишга ҳам хурсанд бўларди, лекин бунга руҳсат беришмасди.

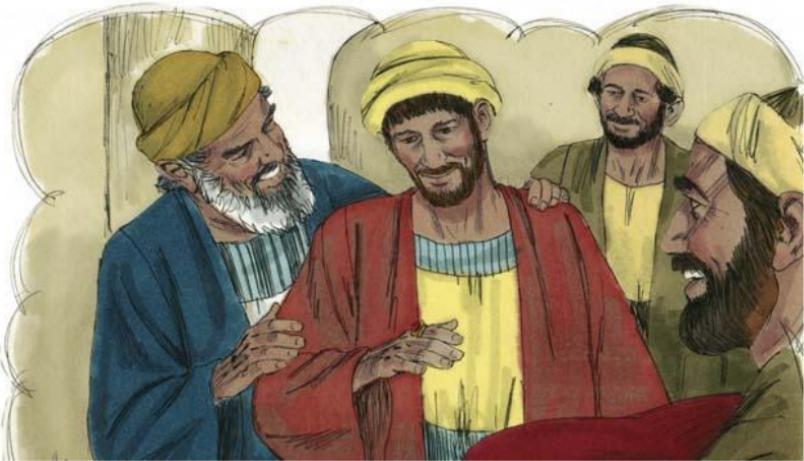
Ниҳоят, кичик ўғил ўзига-ўзи деди: "Мен нима қиляпман? Отамнинг кўп хизматкорлари бор ва уларнинг ҳаммаси тўйиб овқатланади, мен эса бу ерда очимдан ўляпман. Мен отамнинг олдига қайтиб, унинг хизматкори бўлишни сўрайман".

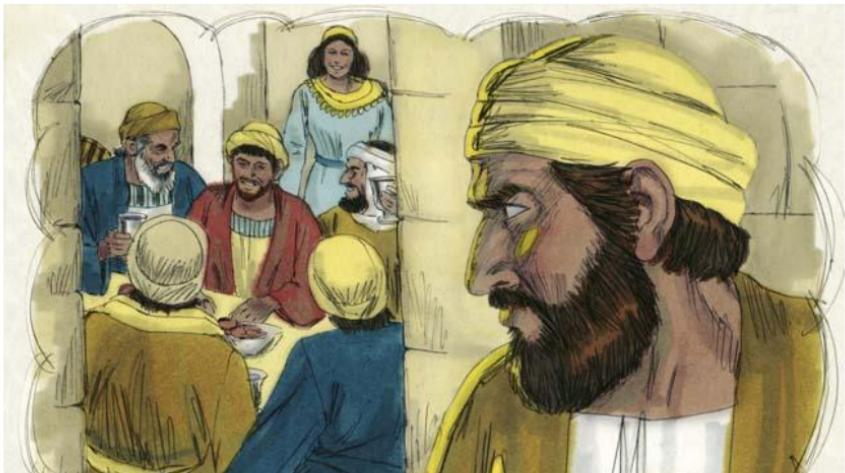
Шундай қилиб, кичик ўғил отасининг уйига қайтиб кетди. У ҳали узокда бўлганида, отаси уни кўриб, унга раҳми келди. У ўғлинни кутиб олиш учун югуриб борди, уни қучоқлади ва ўпди.

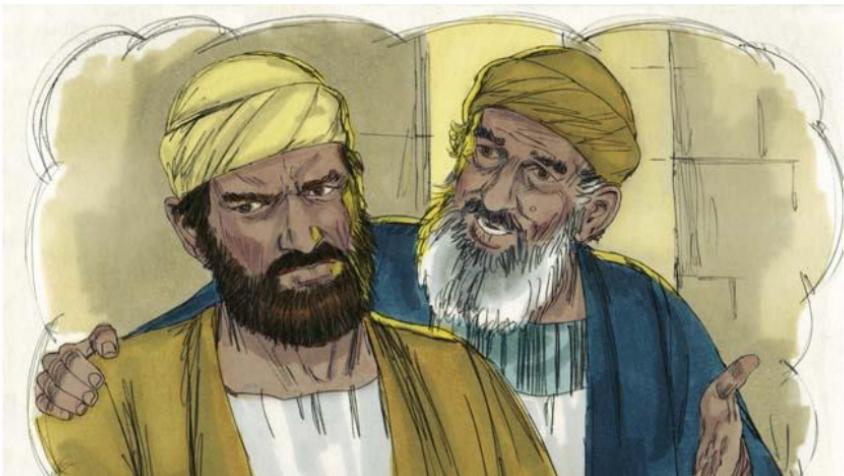
Ўғил: "Ота, мен Худога ва сизга қарши гуноҳ қилдим. Мен сизнинг ўғлингиз бўлишга лойиқ эмасман" — деди.

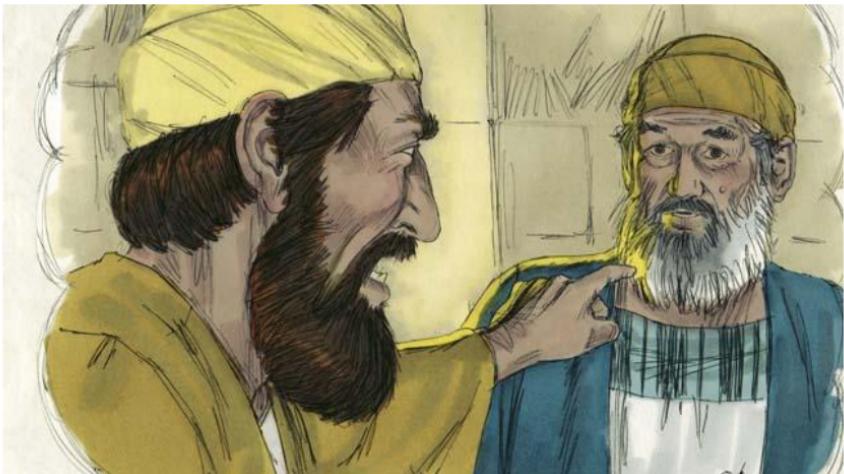
Бироқ ота хизматкорларидан бирига шундай деди: "Тезроқ бориб, энг яхши кийимлардан олиб кел ва ўғлимни кийинтири! Бармоғига узук ва оёғига чориқ кийидир. Кейин бўрдоқи бузоқни сўй. Биз зиёфат қиласиз, чунки ўғлим ўлган эди, лекин ҳозир тирик! У йўқолган эди, аммо ҳозир топилган!"

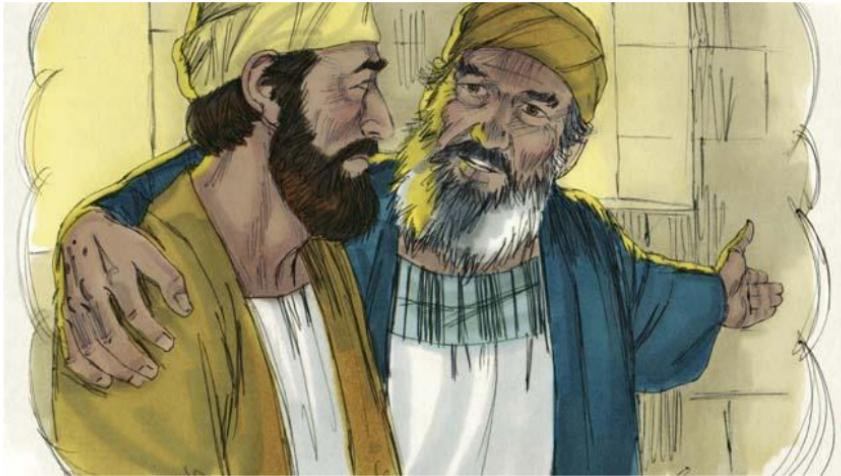
Ҳамма байрам қила бошлади. Кўп ўтмай, тўнғич ўғил ишлаётган даласидан уйига қайтди. У мусиқа ва рақс товушларини эшитди ва хизматкорларидан бирини чақириб, у ерда нима бўлаётганини сўради.

Тұнғич ўғил, укаси қайтгани учун уйда байрам бўлаётганини билгач, жуда ғазабланди ва ҳатто уйга кирмади. Отаси чиқиб, ундан уйга киришини ўтиниб сўради, ўғли қайтганини у билан бирга нишонлашни илтимос қилди, аммо тұнғич ўғил бош тортди.

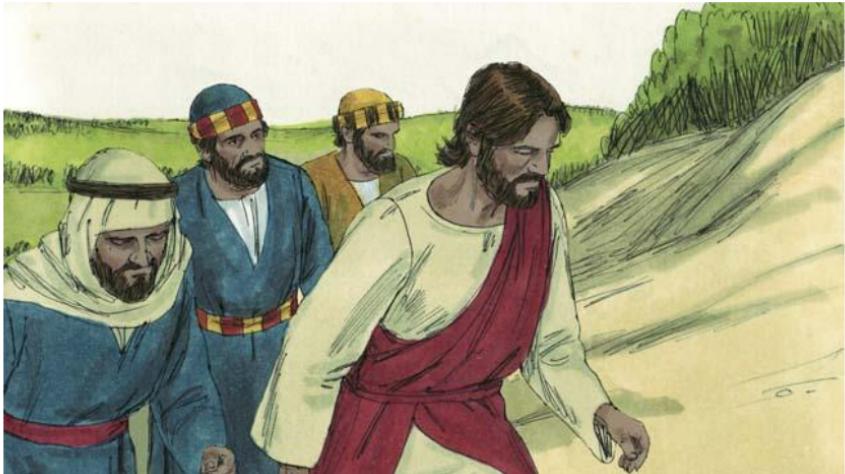
У отасига шундай деди: "Шунча йилдан бери сизга астойдил хизмат қилдим. Доим сизга итоат этдим, аммо сиз дўстларим билан хурсандчилик қилишим учун ҳатто кичкина улоқчани ҳам бермагансиз. Анави ўғлингиз эса гуноҳкор ва бузуқ ҳаёт кечириб, пулларингизни кўкка совурди. Энди у уйга қайтди, ва сиз буни нишонлаш учун бўрдоқи бузоқни сўйдингиз!"

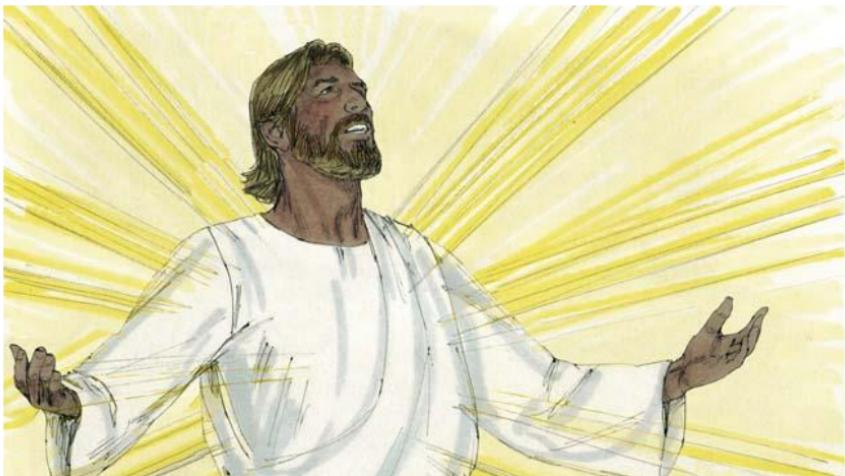
Ота жавоб берди: "Үғлим, сен доим мен билансан, менда бори — сеники. Биз байрам уюштириб, түфри иш қиляпмиз. Чунки сенинг уканг ўлган эди, лекин ҳозир тирик. У йўқолган эди, аммо ҳозир топилди!"

Муқаддас Китоб ҳикояси Луқо Ҳушхабари 15:11-32 дан олинган

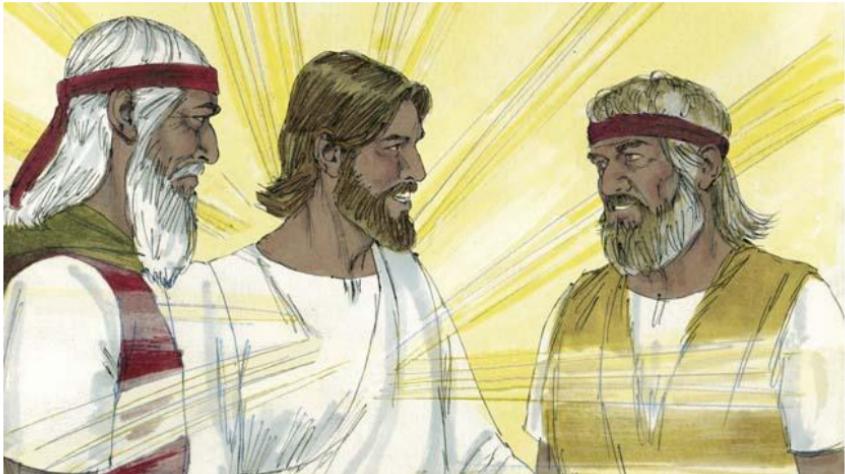
36. Қиёфанинг ўзгариши

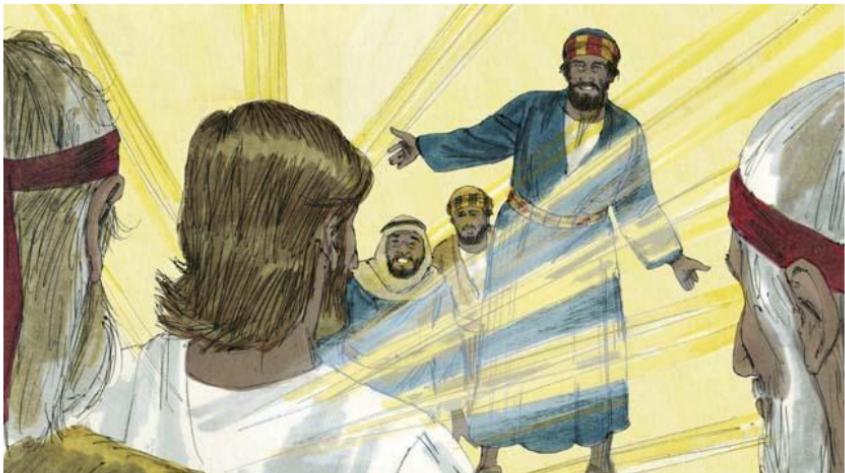
Бир куни Исо ибодат қилиш учун баланд тоқقا күтарилди. Ўзи билан
У уч шогирдини олди: Бутрус, Ѓұкаб ва Юҳаннони.

Исо тоғда ибодат қилаётганида, Унинг юзи қуёш сингари ёрқин
бўлди. Унинг кийимлари кўзни оладиган оқ ранг бўлиб қолди, бу
шундай оқ ранг эди-ки, бу дунёда ҳеч бир инсон бирор нарсани
шунчалик оқартиrolмайди.

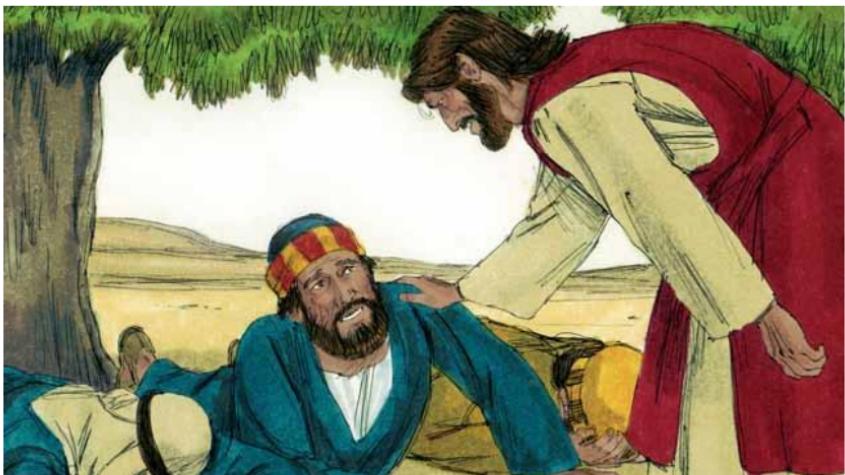
Бирдан асрлар олдин ер юзида яшаган Мусо ва Илёс пайғамбар пайдо бўлдилар. Улар тоғда пайдо бўлиб, Исо билан Унинг ўлими ҳақида ва У яқинда Қуддусда ўлиши кераклиги ҳақида гаплашдилар.

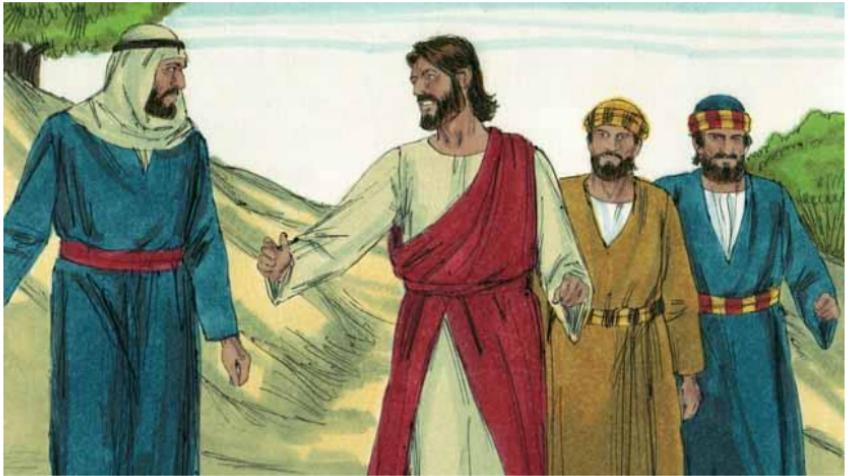
Мусо ва Илёс Исо билан гаплашаётганида, Бутрус Исога деди: "Бизга бу ер жуда ёқяпти! Кел, учта чайла қурайлик: бири Сен учун, бири Мусо учун ва яна бири Илёс учун". Кўрқувдан Бутрус ўзи нима гапираётганини тушунмасди.

Бутрус ҳали гапириб турганида, уларнинг устига порлаб турган булат тушди ва уларни ўраб олди. Булутдан бир овоз эшитилди: “Бу Менинг Ўғлим, Мен Уни яхши кўраман! Мен Ундан мамнунман. Унга қулоқ солинглар”. Уч шогирд жуда кўрқиб кетдилар ва юзлари билан ерга ииқилдилар.

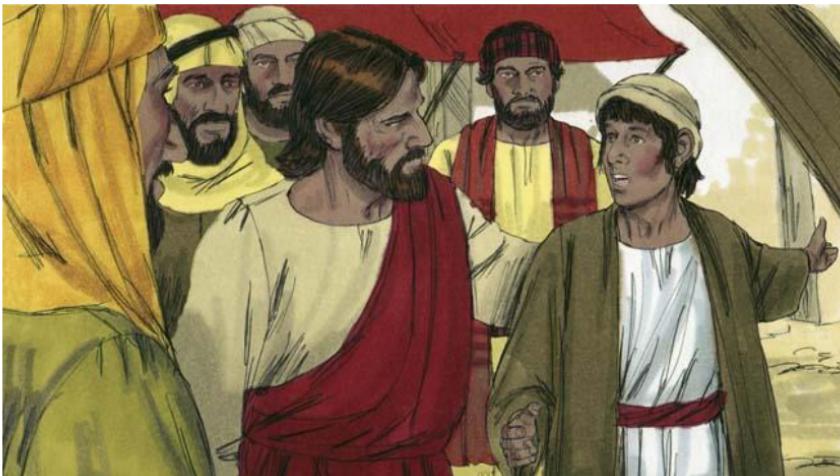
Шунда Исо уларга қўлини теккизди-да, шундай деди: “Кўрқманглар! Туринглар!” Улар атрофга қарадилар, аммо Исодан бошқа ҳеч кимни кўрмадилар.

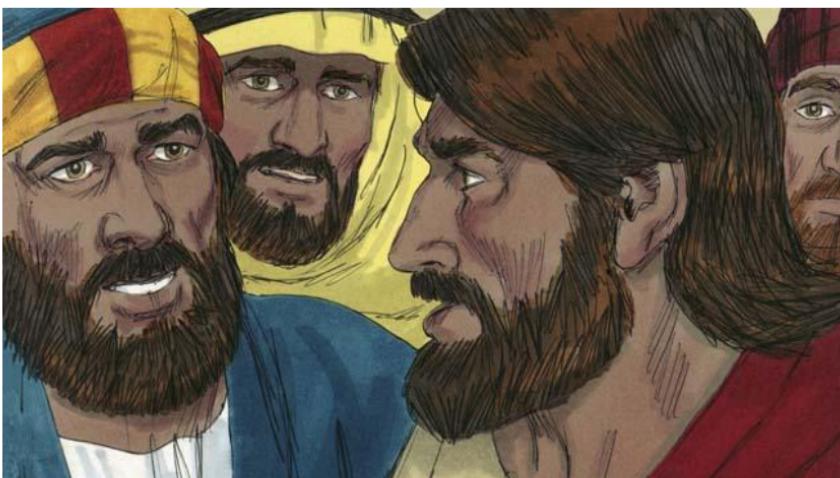
Шундан кейин Исо уч шогирди билан тоғдан тушди. Исо уларга: “Бу ерда бўлган воқеани ҳеч кимга айтманглар. Яқинда Мен ўламан, сўнг ҳаётга қайтаман. Шундан кейин бу воқеани одамларга айтиб берсангиз бўлади” — деди.

Муқаддас Китоб ҳикояси Матто Хушхабари 17:1-9, Марк Хушхабари 9:2-8 ва Луқо Хушхабари 9:28-36 дан олинган

37. Исо Лазарни ҳаётга қайтаради

Ўша даврда Лазар исмли бир одам яшарди. Унинг Маряム ва Марта исмли икки синглиси бор эди. Лазар, Марта ва Маряム Исонинг яқин дўстлари эди. Бир куни Исога Лазар оғир касал эканлигини айтишиди. Буни эшитган Исо: “Бу касаллик Лазарнинг ўлимига олиб келмайди. Балки у орқали одамлар Худони улуғлайди” — деди.

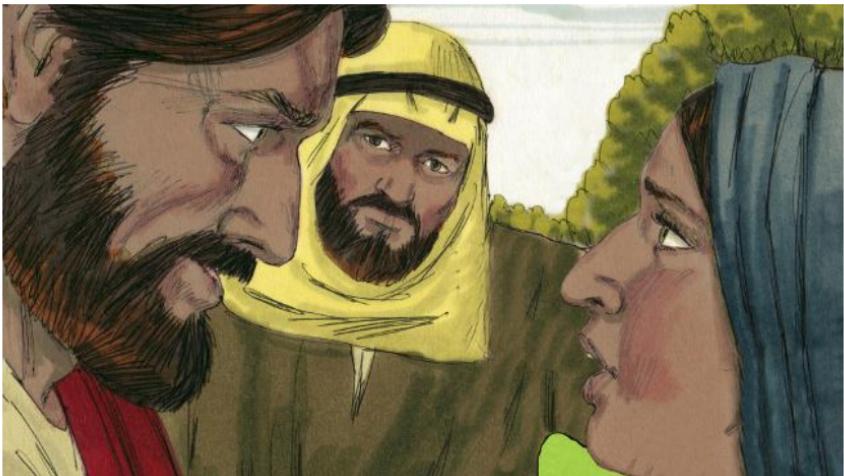
Исо дўстларини яхши кўрар эди, лекин Лазар касал эканлигини билганидан сўнг, яна икки кун ўша жойда қолаверди. Кейин У шогирдларига деди: “Яхудияга қайтайлик”. Лекин шогирдлар жавоб бердилар: “Устоз, яқиндагина Яхудияда яшайдиган инсонлар сени ўлдирмоқчи эдилар-ку!”. Исо жавобан: “Дўстимиз Лазар ухлаб қолиби, Мен уни уйғотиш им керак” — деди.

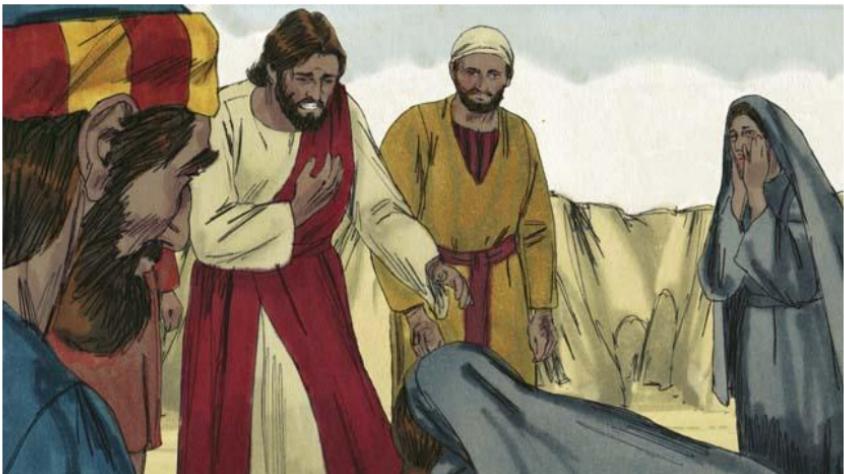
Исонинг шогирдлари жавоб қайтардилар: "Устоз, Лазар ухлаб қолган бўлса, демак у яхши бўлиб кетади". Шунда Исо уларга очиқдан-очиқ гапирди: "Лазар ўлди. Ва ўша вақтда Мен у ерда бўлмаганимдан хурсандман. Чунки энди сизлар аниқ Менга ишонасизлар".

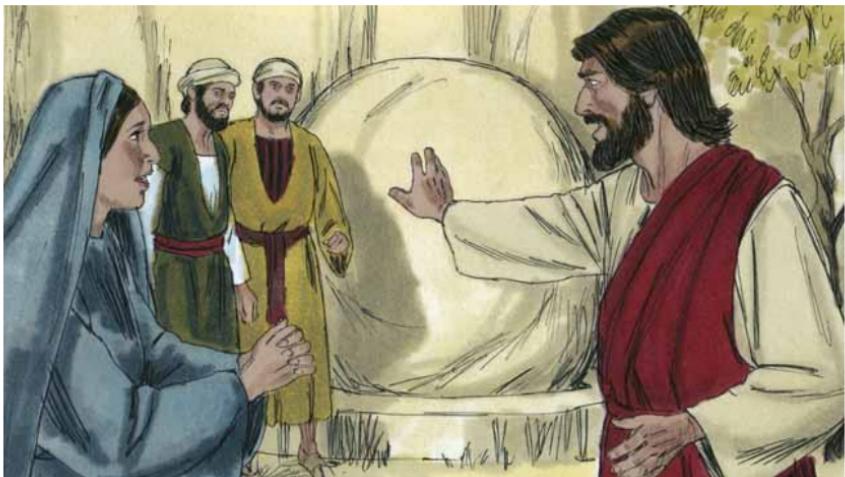
Исо дўстлари яшайдиган қишлоқقا етиб келганида, Лазарнинг ўлганига тўрт кун бўлган эди. Марта Исони кутиб олиш учун чиқиб, шундай деди: "Устоз, агар Сен бу ерда бўлганингда, акам ўлмас эди. Лекин Худодан сўраган барча нарсангни У Сенга беришига ишонаман".

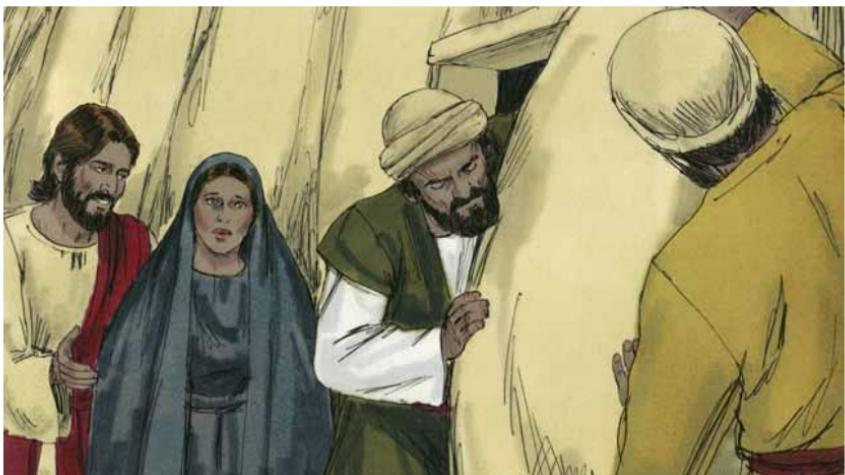
Исо жавоб берди: "Мен — Тирилиш ва Ҳаётман. Ким Менга ишонса, ўлса ҳам яшайди. Менга ишонган ҳар бир одам ҳеч қачон ўлмайди. Ишонасанми?". Марта жавоб берди: "Ҳа, Устоз! Мен Сен — Худонинг йўғли, Масих эканлигингга ишонаман".

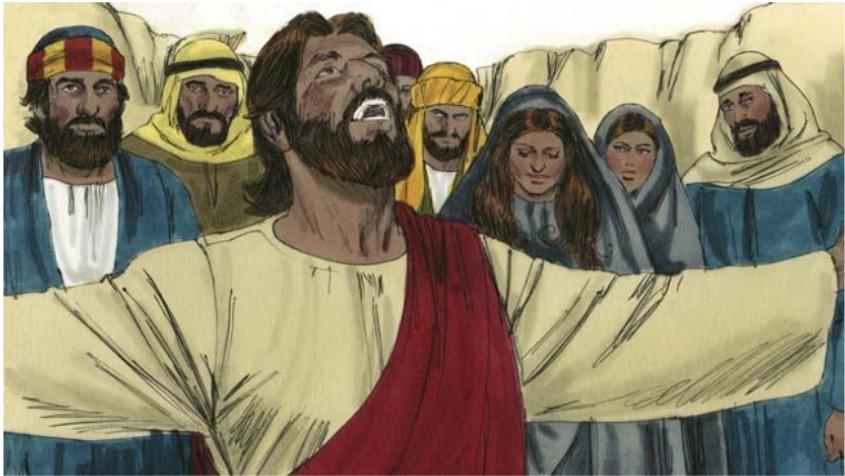
Кейин Марям келди. У Исонинг оёқларига йиқилиб: "Устоз, агар Сен шу ерда бўлганингда, акам ўлмаган бўлар эди" — деди. Исо опасингиллардан сўради: "Лазарни қаерга қўйдингиз?" Улар: "Қабрга. Бориб қара" — деб жавоб бердилар. Исо йиғлаб юборди.

Қабр өөрдә жойлашган бўлиб, унга кириш жойи катта тош билан ёпилган эди. Исо қабрга яқинлашиб: “Тошни ағдаринг” — деди. Аммо Марта шундай деди: “Лазар ўлганига тўрт кун бўлди. Унинг жасади хидланиб қолган”.

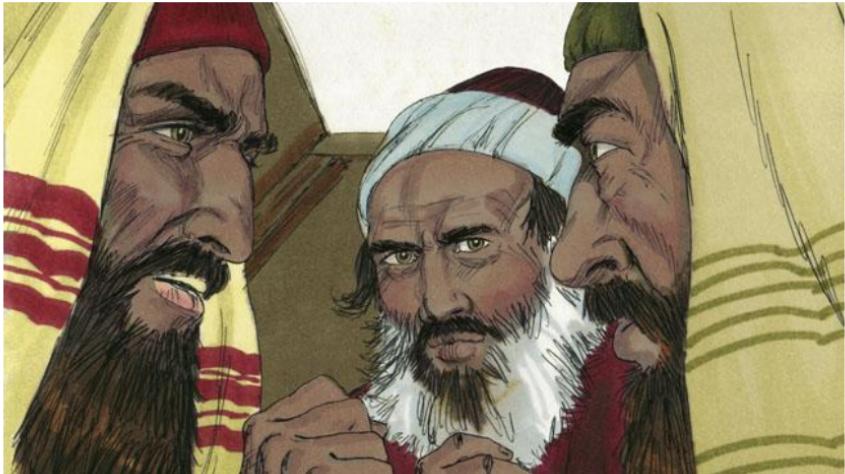
Исо жавоб берди: “Агар Менга ишонсанг, Худонинг құдратини күришиңгни айтмадимми?”. Одамлар қабрни бекитган тошни орқага сурдилар.

Исо осмонга қараб, шундай деди: “Ота, Мени эшитаётганинг учун Сенга шукурлар айтаман. Сен Мени доим эшитишингни биламан. Аммо буларнинг ҳаммасини шу ерда турган халқ Мени Сен юборганингга ишонишига ёрдам бериш учун айтяпман”. Сўнг Исо баланд овозда: “Лазар, ташқарига чиқ!” — деди.

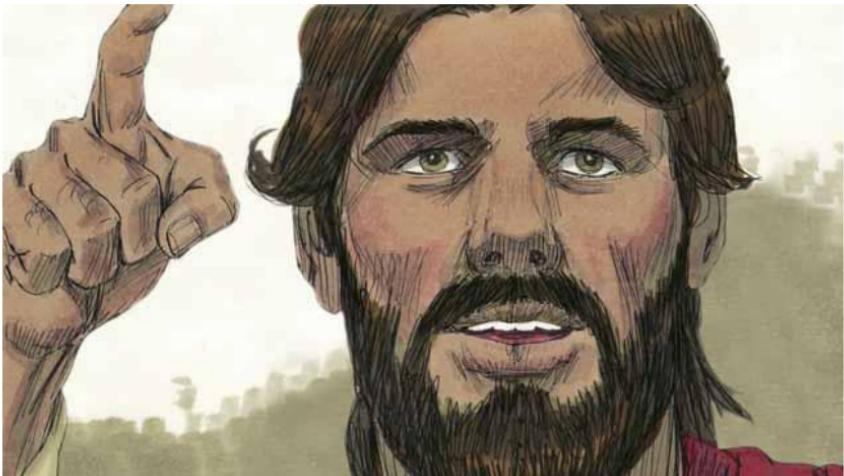
Лазар қабрдан чиқиб келди! У кафангага ўралган эди. Исо одамларга: “Кафанини ечинглар, уни озод қилинглар!” — деди. Бу мўжизани кўрган кўплаб яхудийлар Исога ишондилар.

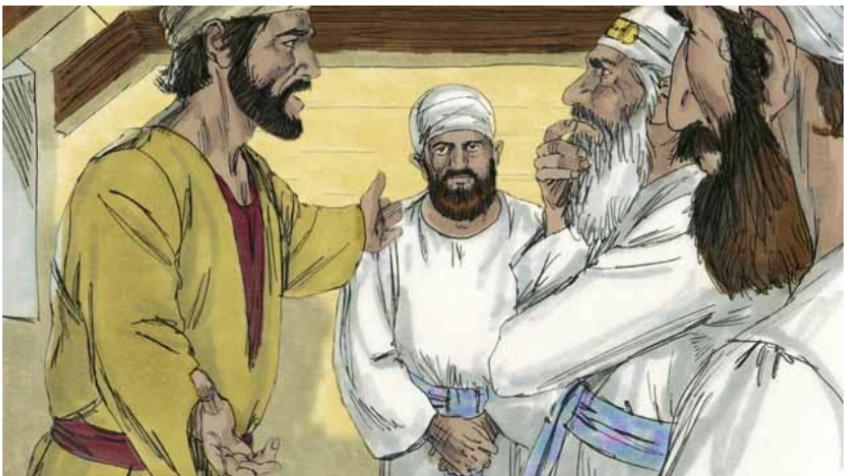
Бироқ яхудий руҳонийлари ва фарзийлар халқ Исога Масиҳ деб имон келтира бошлашидан хавфсирадилар. Шу сабабдан улар Исони ва Лазарни ўлдириш тўғрисида режа тузиш учун бирга йиғилдилар.

Муқаддас Китоб ҳикояси Юҳанно Ҳушхабари 11:1-47, 12:10-11 дан олинган

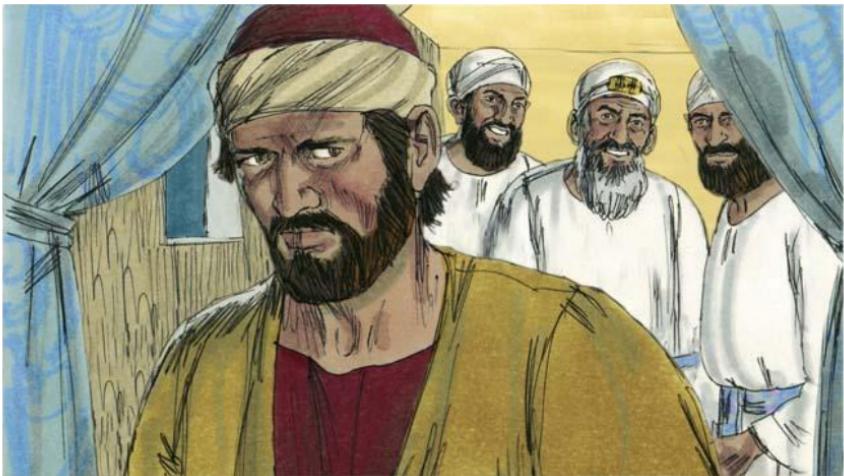
38. Исога хоинлик қиладилар

Исо ваъз қилиб, халқа таълим беришни бошлаганига уч йил бўлди. Кўп шаҳарлардан ўтиб, Исо шогирдлари билан Куддусга келди. Фисиҳ байрами яқинлашарди ва Исо уни шогирдлари билан нишонлашни истади. Яхудийлар Худо уларнинг аждодларини Мисрдаги қулликдан кутқарганини ёдга олиб, ҳар йили Фисиҳ байрамини нишонлардилар. Байрам арафасида Исо шогирдларига яқинда Уни ўлдиришларини айтди.

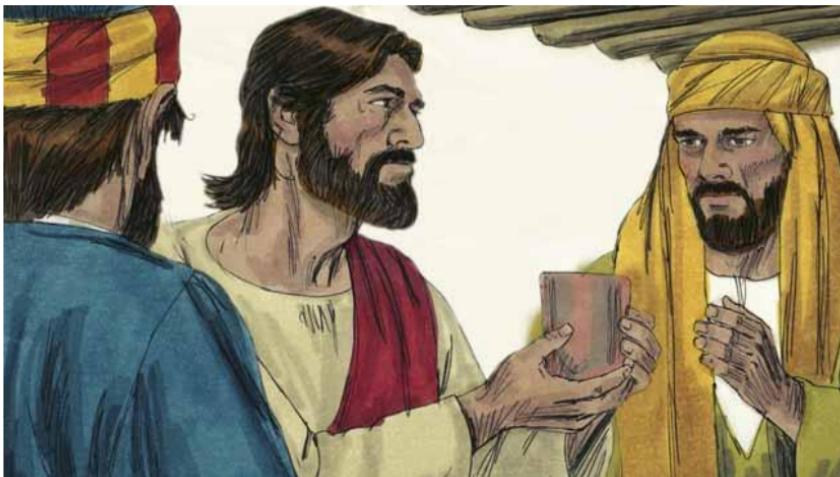
Исонинг ҳаворийларидан бирининг исми Яхудо эди. Яхудо хайр-эҳсон ийғиладиган кутича учун жавобгар эди ва тез-тез унинг ичидан пул ўғирлаб турарди. Исо шогирдлари билан Куддусга келганидан сўнг, Яхудо олий руҳонийларнинг олдига борди. У пул эвазига Исони тутиб беришни таклиф қилди. Олий руҳонийлар Исони Масиҳ деб қабул қилмасликларини ва Уни ўлдиришни исташларини Яхудо биларди.

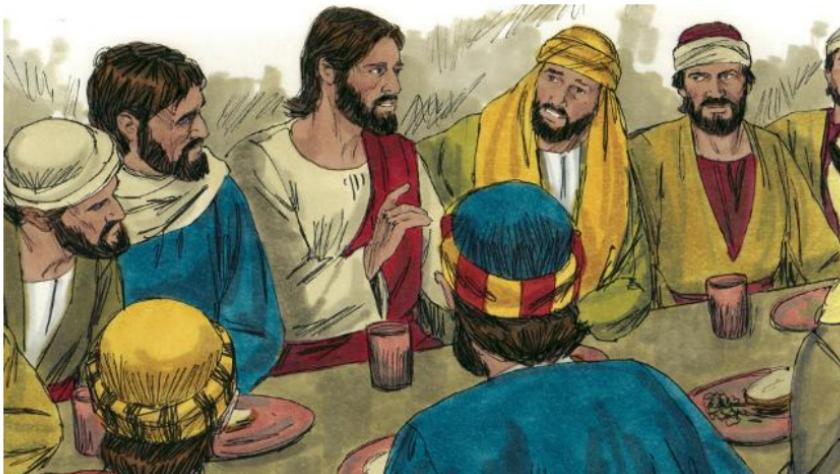
Олий руҳонийнинг бошчилигига қонун муаллимлари ва яхудий қабилаларнинг оқсоқоллари Яхудога Исони тутиб бериши учун 30 кумуш танга тўладилар. Барчаси ҳудди пайғамбарлар Муқаддас Китобда айтганидек бўлди. Яхудо пулни олиб, кетди. Шу пайтдан бошлаб, у Исога хоинлик қилиш учун қулай вақтни кутарди.

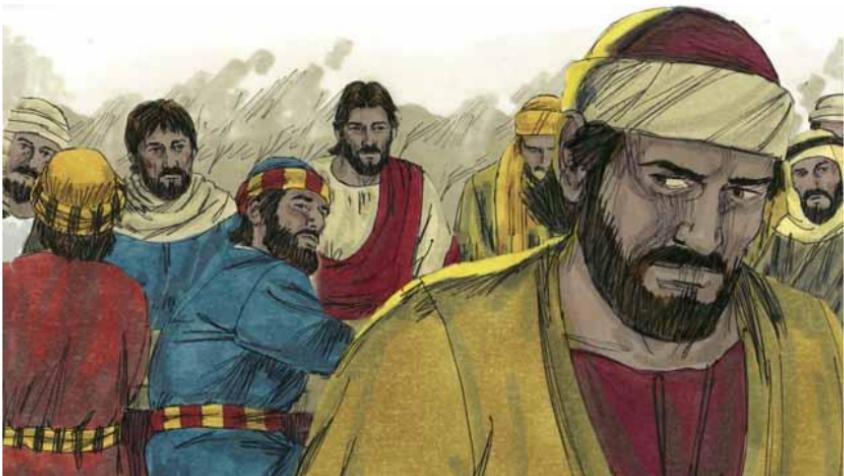
Исо шогирдлари билан Фисих байрамини нишонлаётганида, кечки овқат вақтида нонни олди ва шундай сўзларни айтди: “Олиб, енглар. Бу — Мен сизлар учун беражтан танамдир. Буни Мени хотирлаш учун қилинглар”. Шундай қилиб Исо шогирдалирга улар учун Ўз танини фидо қилиш орқали ўлишини маълум қилди.

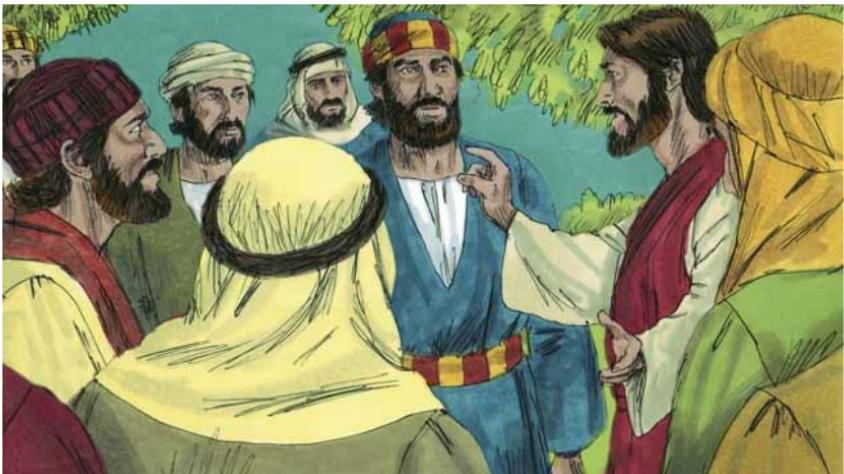
Шундан сўнг, Исо шароб қўйилган косани олди ва деди: “Олинглар ва ичинглар! Бу — Менинг Янги Аҳд қоним, Мен уни Худо сизларнинг гуноҳларингизни кечириши учун тўкмоқдаман. Буни Мени хотирлаш учун қилинглар”.

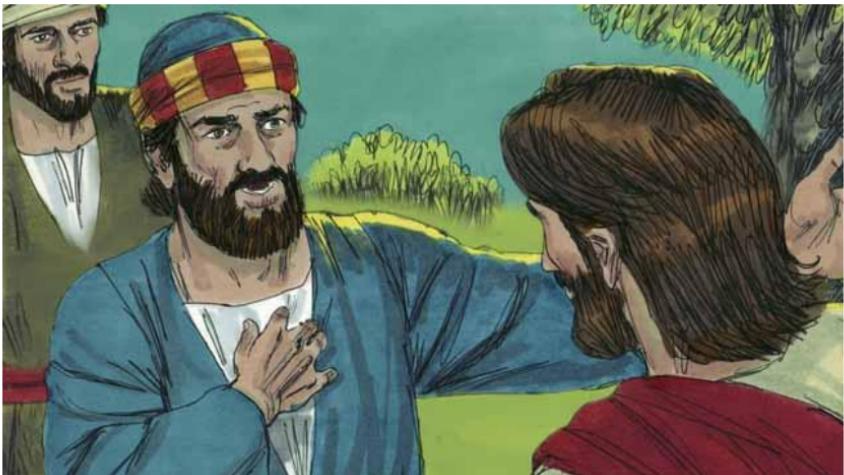
Кейин Исо шогирдларига деди: “Бирингиз Мени сотасиз”. Шогирдлар ҳайрон бўлиб, буни ким қилишини сўрай бошладилар. Исо деди: “Кимга Мен нон бўлагини берсам, ўша хоин”. Ва У нонни Яхудога берди.

Яхудо нонни олиши билан, унинг ичига шайтон кирди. Кейин Исо Яхудога деди: “Қилмоқчи бўлган ишингни тезроқ қил”. Исо қаердалигини айтиб бериш учун Яхудо олий руҳонийларнинг олдига борди. Тун яқинлашарди.

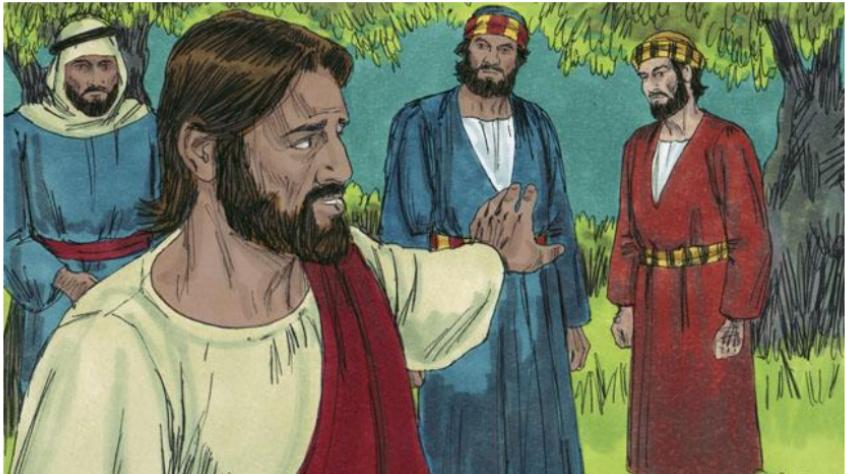
Кечки овқатдан кейин Исо шогирдлари билан Зайтун тогига борди. У ерда Исо: “Бу кеча барчангиз Мени ташлаб кетасиз. Муқаддас Китобда айтилганидек: “Чўпонни ўлдираман ва барча қўйлар тарқаб кетади”” — деди.

Бутрус жавоб берди: "Сени ҳамма тарк этса ҳам, мен ҳеч қачон бундай қилмайман!". Кейин Исо Бутрұсга деди: "Шайтон барчангизга әғалик қилишни ҳохлайди, лекин Мен сенинг имонинг сусаймаслиги учун ибодат қилдим. Шундай бўлса-да, бу кеча хўroz қичқиришидан олдин, сен Мени танимаслигингни уч марта айтасан".

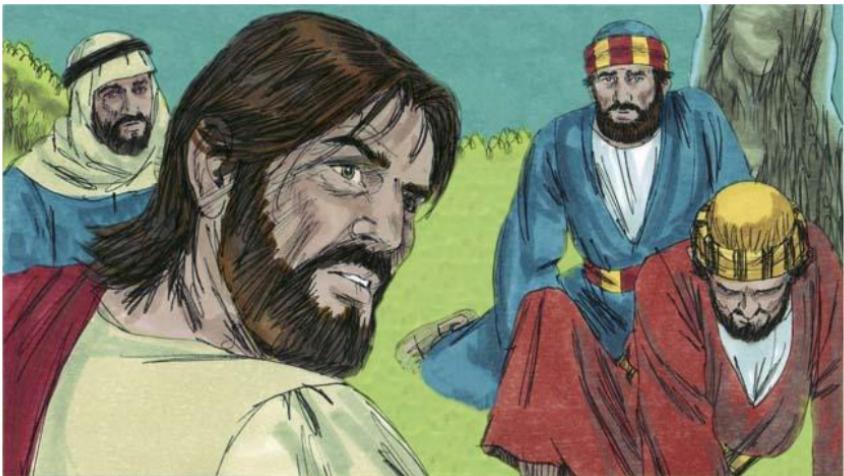
Шунда Бутрус Исога деди: "Агар ўлишим керак бўлса ҳам, мен Сендан ҳеч қачон воз кечмайман!". Қолган шогирдлар ҳам шундай дедилар.

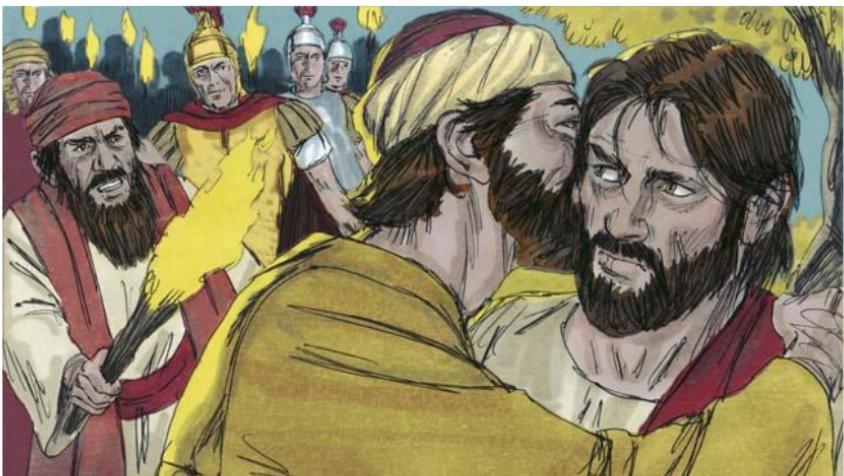
Шундан сүнг Исо шогирдлари билан Гетсемания деб номланган жойга борди. Исо шогирдларига васвасага берилмасликлари учун ибодат қилишни буюрди. Кейин У ёлғизлиқда ибодат қилиш учун улардан бир оз узоқлашди.

Исо уч маротаба шундай деб ибодат қилди: "Ота, Сендан сўрайман, агар бунинг имкони бўлса, азоб косасидан ичмаслигимга ижозат бер. Аммо одамлар гуноҳлари кечирилишининг бошқа йўли бўлмаса, ҳаммаси Сенинг ироданг бўйича амалга ошсин!". Исо кучли изтироб чекарди, Ундан оқаётган тер эса ерга томаётган қон томчиларига ўхшар эди. Уни қўллаб-қувватлаш учун Худо фариштани юборди.

Ҳар сафар шундай ибодатдан кейин Исо шогирдларининг олдига қайтганида, уларни ухлаётган ҳолда топар эди. Исо учинчи бор қайтганида: "Үйғонинглар! Менга хоинлик қилувчы келяпти" — деди.

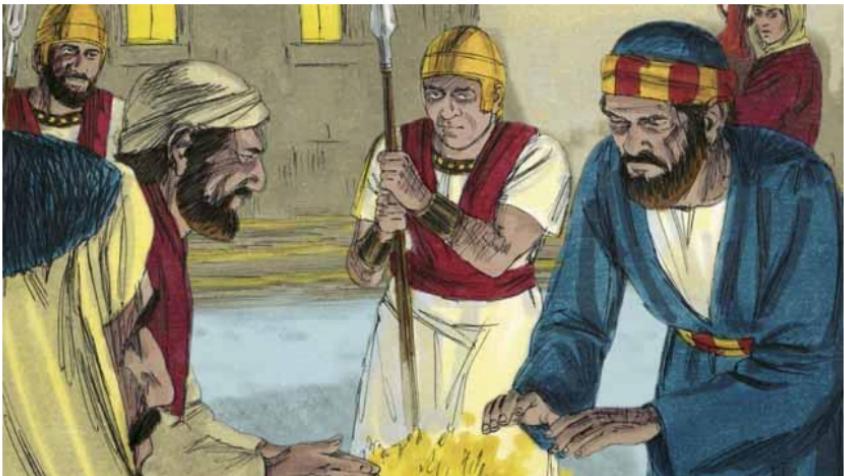
Шу пайт Яхудо олий рухонийлар, маъбад соқчиларининг бошликлари, оқсоқоллар, аскарлар ва бир талай халойиқ билан келди. Улар қиличу таёклар билан қуролланган эдилар. Яхудо Исонинг олдига келиб: "Ассалому алайкум, Устоз!" — деб, Уни ўпди. Буни Яхудо қўлга олиниши керак бўлган Одамни келганларга кўрсатиш учун қилган эди. Исо шундай деди: "Яхудо, сен Менга ўпич билан хиёнат қиляпсанми?"

Аскарлар Исони қўлга олганларида, Бутрус қиличини қинидан чиқариб, олий руҳонийнинг хизматкорининг қулоғини кесиб ташлади. Аммо Исо унга деди: "Қиличингни қинига сол! Мени ҳимоя қилишсин деб, Отамдан фаришталар лашкарини сўрасам бўлади, лекин Мен Отам иродасига итоат этишим керак". Кейин Исо хизматкорининг қулоғини шифолади. Шундан сўнг Исони қўлга олдилар, Унинг шогирдлари эса қочиб кетдилар.

Муқаддас Китоб ҳикояси Матто Хушхабари 26:14-56, Марк Хушхабари 14:10-50, Луқо Хушхабари 22:1-53 ва Юҳанно Хушхабари 12:6; 18:1-11 дан олинган

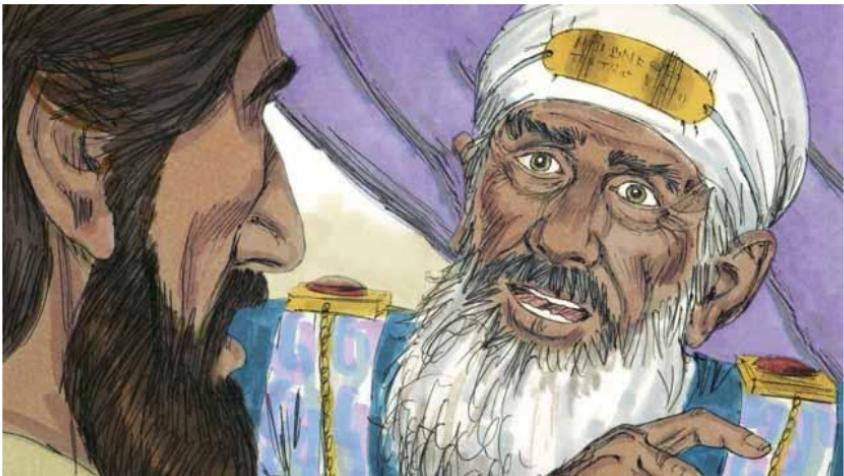
39. Исо маҳкамада туради

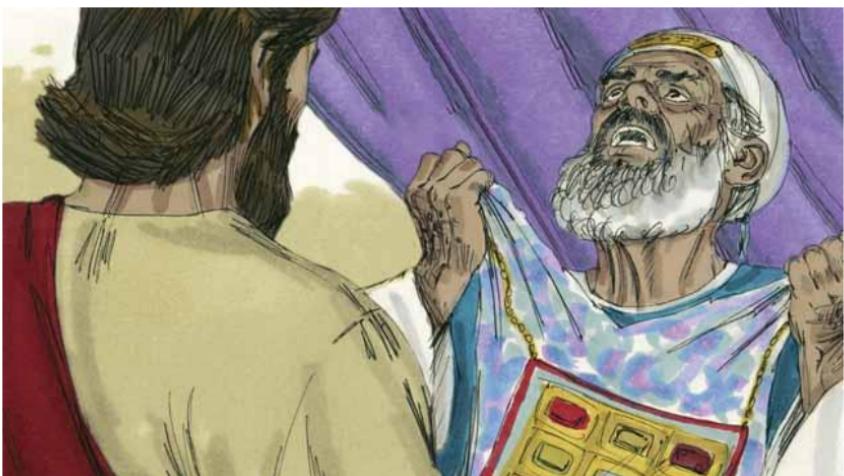
Туннинг ўртасида аскарлар Исони олий руҳонийнинг уйига олиб келдилар, чунки олий руҳоний Уни сўроқ қилишни истарди. Бутрус бироз масофа сақлаб, уларнинг ортидан борарди. Аскарлар Исони олий руҳонийнинг олдига олиб келганларида, Бутрус ташқарида қолиб, хизматкорлар ва соқчилар исинаётган гулханнинг олдига борди.

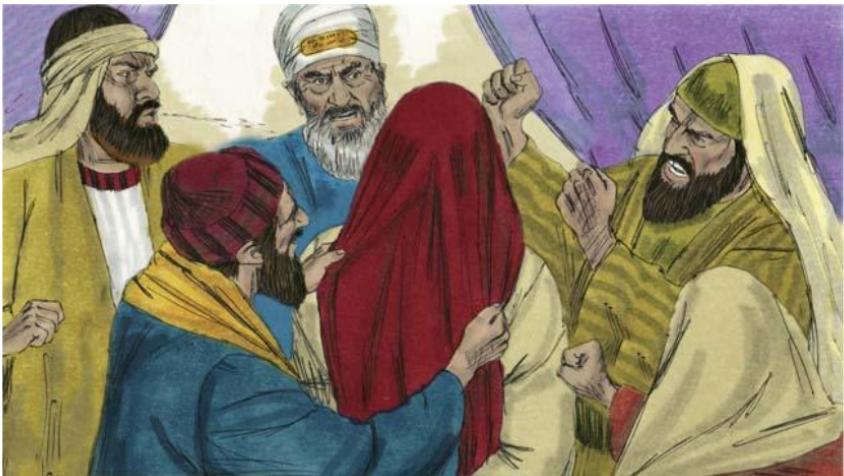
Яҳудий қабилаларининг оқсоқоллари ва Қонун муаллимлари олий руҳонийнинг уйида Исони ҳукмлашни бошладилар. Улар Исони айблайдиган кўп ёлғон гувоҳлар топдилар. Лекин уларнинг айболови бир-бирига тўғри келмасди, шунинг учун улар Исонинг айбини исботлаб беролмадилар. Исо эса Ўзини ҳимоя қилиш учун бирон гап гапирмади.

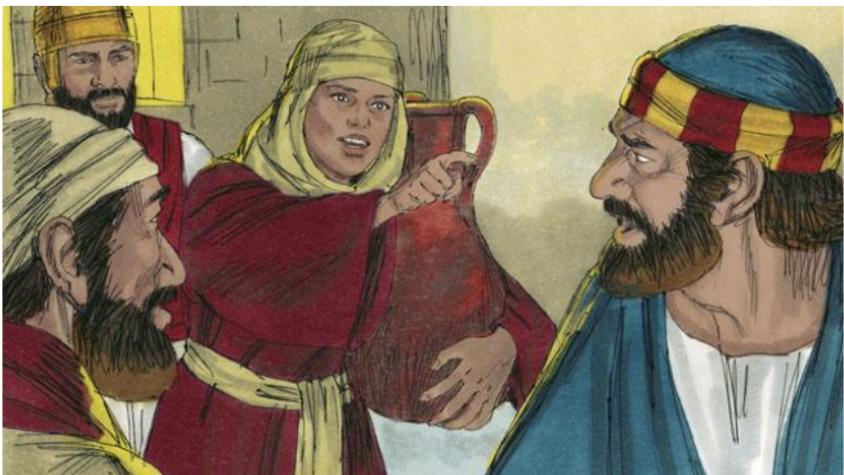
Охири олий руҳоний Исога қараб, туғридан-тўғри савол берди:
“Бизга айт, Сен тирик Худонинг Ўғли, Масиҳмисан?».

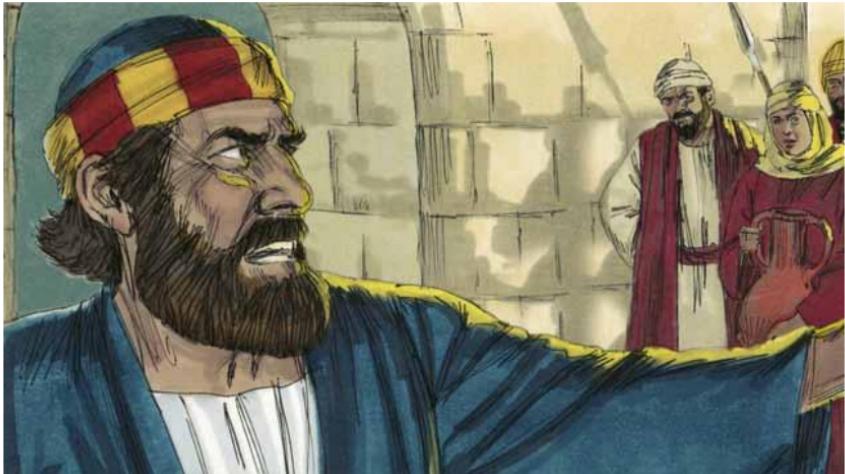
Исо жавоб берди: “Ҳа, Мен Масиҳман, сизлар Мени Худо билан ўтирганимни ва осмондан келаётганимни кўрасизлар”. Исонинг сўзларидан олий руҳонийнинг ғазаби келди ва у ўз кийимларини ийртиб ташлади. У ҳайқирди: “Энди бу Одам нима қилганини айтиб берадиган гувоҳларга муҳтож эмасмиз! Сизлар У Ўзини Худонинг Ўғли деб атаганини эшитдингиз. Унга қарши қандай хуқм чиқарасиз?».

У ерда бўлганларнинг ҳаммаси олий руҳонийга жавобан бақирдилар: “У ўлимга лойикдир!”. Улар Исонинг кўзларини боғлаб, Унга тупуришни, уришни ва масхара қилишни бошладилар.

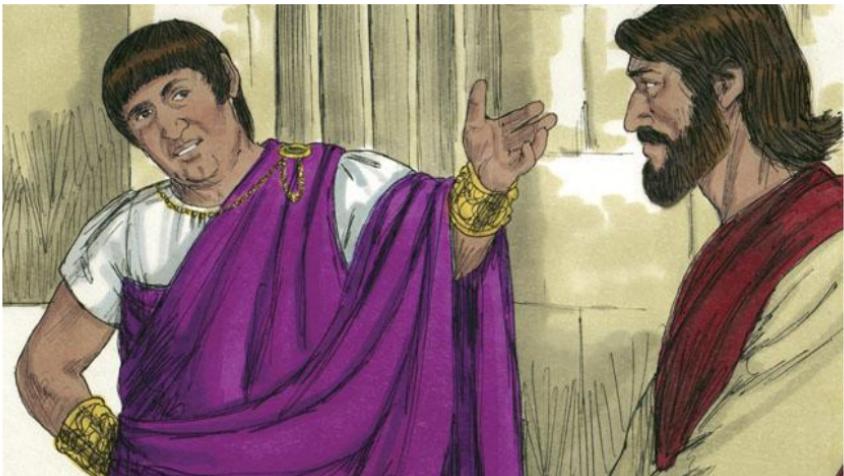
Шу вақтда Бутрус уйнинг ташқарисида кутиб турарди. Уни хизматкорлардан бири кўриб қолди ва унга: “Сен ҳам Исо билан бирга эдинг!” — деди. Лекин Бутрус буни рад этди. Кейинроқ, бошқа бир қиз унга ҳудди шу гапни айтди ва Бутрус яна рад этди. Охири бошқа одамлар гапирди: “Биз сени Исо билан бирга бўлганингни биламиз, чунки икковингиз ҳам Жалиладансиз”.

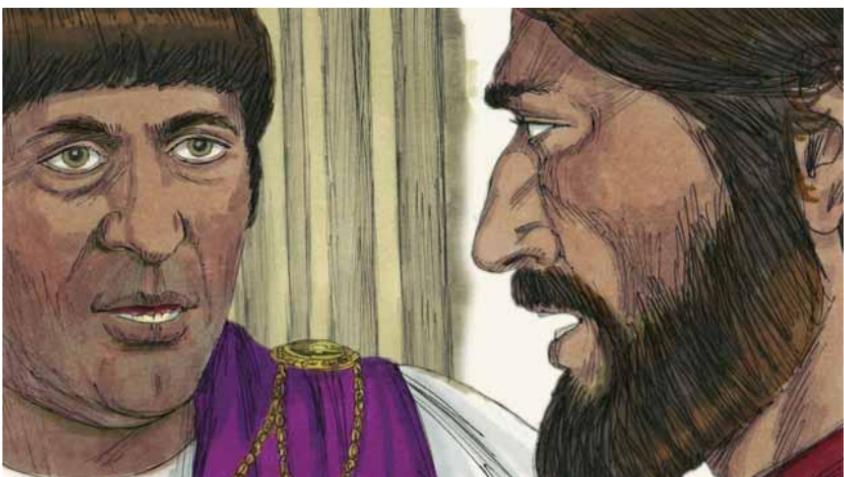
Бутрус Исони билмаслигига қасам ичиб ишонтиришни бошлади. У шундай деди: "Қасам ичаманки, мен бу Одамни билмайман ва сиз нима ҳақида гапираётганингизни тушунмаяпман!". Кейин Исо орқасига ўгирилиб, Бутрусга қаради ва шунда у Исонинг сўзларини эслади: "Бугун кечаси хўroz қичқирмасдан олдин, сен Мени танимаслигингни уч марта айтасан".

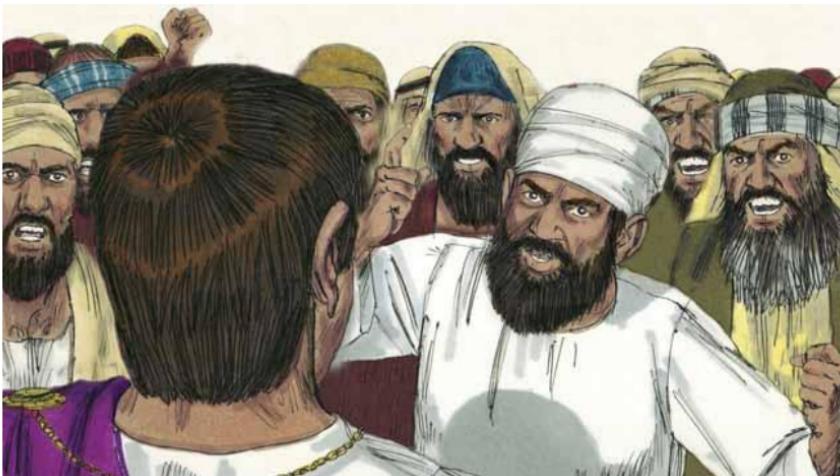
Бутрус ҳовлидан чиқиб, аччиқ йиғлади. Шу вақтда Яхудо у сотган Исони қатл қилмоқчи эканликларини билиб қолди. У тавба қилиб, олган пулини руҳоний ва оқсоқолларга қайтариб берди, кейин бориб ўзини осди.

Үша даврда Пилат Яхудиядаги Рим хукмдори эди. Олий руҳонийлар ва оқсоқоллар Исони Пилатнинг олдига олиб келдилар. Улар Рим хукмдори Исони ҳукм қилиб, Уни ўлимга маҳкум қилишини хоҳлардилар. Пилат Исодан сўради: “Яхудийларнинг Шоҳи Семисан?».

Исо жавоб берди: “Сен тўғри айтдинг. Бироқ Менинг Шоҳлигим бу дунёдан эмас. Шундай бўлганида эди, Менинг хизматкорларим Мен учун курашган бўлардилар. Мен ер юзига Худо ҳақидаги ҳақиқатни айтгани келдим. Ҳақиқатни севадиган ҳар ким Менга кулоқ солади”. Пилат: “Ҳақиқат ўзи нима?” — деб сўради.

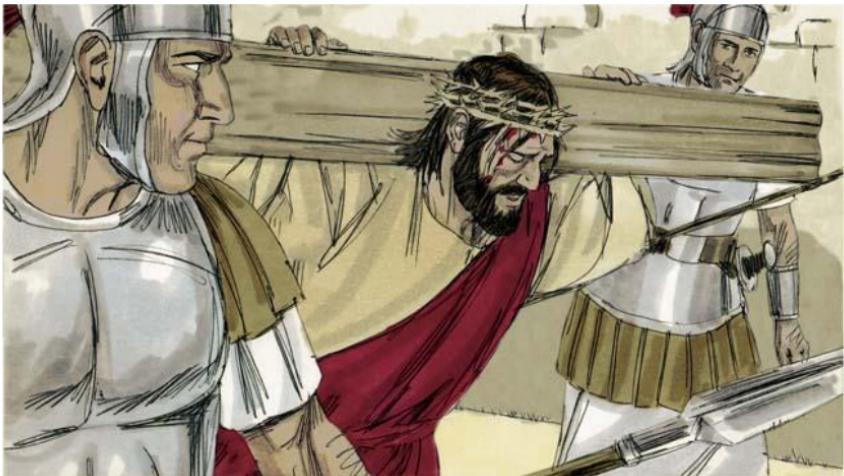
Исо билан сұхбатдан сүнг Пилат халойиқ олдига чиқиб: "Мен бу Оадамда ўлимга лойиқ бирор айб топмадим" — деди. Аммо олий руҳонийлар, оқсоқоллар ва халойиқ: "Уни хочга михла!" — деб бақира кетди. "У сизлар күйган айблардан биронтасини қылғани йўқ" — деб жавоб берди Пилат. Лекин улар қаттиқроқ бақир-чақир қылдилар. Шунда Пилат учинчи бор: "Унинг айби йўқ!" — деди. Аммо халойиқ: "Уни хочга михла!" — деб шовқин күтарди.

Халқ исёнидан хавотирланған Пилат, уларнинг талабларига розилик билдириб, аскарларга Исони хочга михлашни буюрди. Рим аскарлари Исони қамчи билан калтакладилар. Сүнг Унинг устига шоҳона лиbos кийдириб, бошига тиканақдан ўралған тож қўйиб: "Қаранглар, мана яхудийларнинг Шоҳи!" — деб масхара қила бошладилар.

Муқаддас Китоб ҳикояси Матто Хушхабари 26:57-27:26, Марк Хушхабари 14:53-15:15, Луко Хушхабари 22:54-23:25 ва Юханно Хушхабари 18:12-19:16 дан олинган

40. Исо хочга михланди

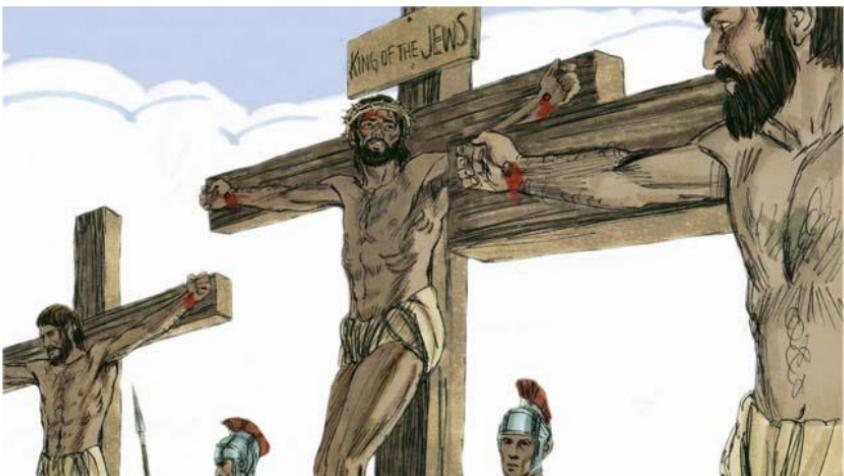
Исони масхаралаб, қамчи билан савалагандан сўнг, аскарлар Уни хочга михлаш учун олиб кетдилар. Улар Исони У михланиши керак бўлган хочни кўтаришга мажбурладилар.

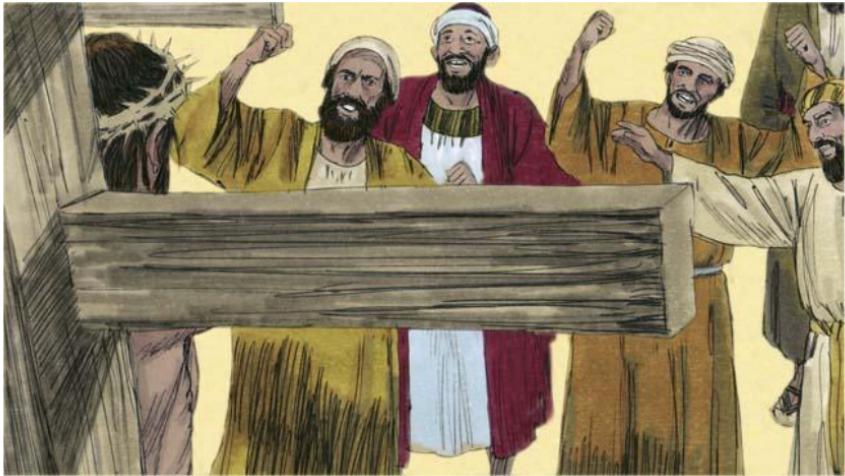
Исони Гўлгота деб аталган жойга олиб бордилар. Гўлгота "бош суяги" деган маънони англатади. У ерда Унинг оёқ ва қўлларини хочга михладилар. Исо осмонга қараб, шундай деди: "Ота, уларни кечиргин, зеро улар нима қилаётганини билмайдилар". Исони хочга михлагандан сўнг, аскарлар Унинг бош томонига айбнома илиб кўйдилар. У айбномага Пилатнинг буйруғига биноан "Яхудийлар шоҳи" деб ёзилган эди.

Аскарлар Исонинг кийимлари кимга тегишли бўлишини ҳал қилиш мақсадида қуръа ташладилар. Шу тариқа Муқаддас Китобдаги башорат амалга ошиди: “Улар Менинг кийимларимни ўзларига бўлиб олдилар ва у учун қуръа ташладилар”.

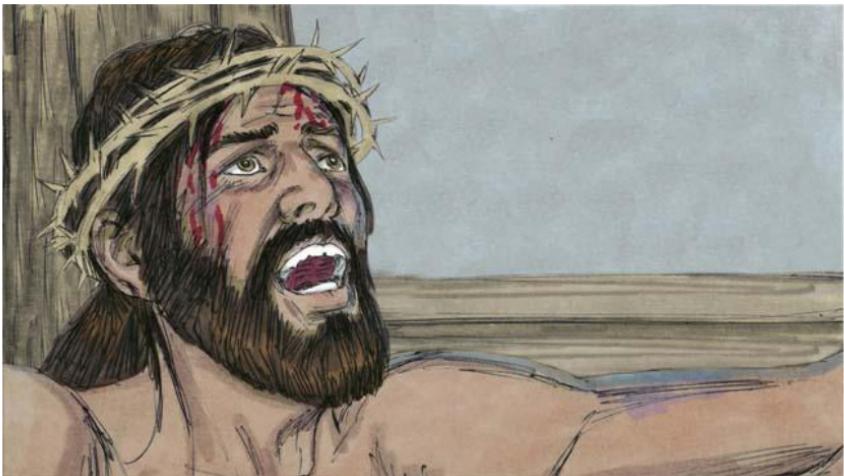
Аскарлар Исонинг ёнида икки қароқчини хочга михладилар, уларнинг хочларини Исонинг икки томонига жойлаштирудилар. Қароқчилардан бири Исоны масхара қила бошлади, иккинчиси эса унга деди: “Худо сени жазолашидан қўрқмайсанми? Биз жиноятларимизда айбормиз, аммо бу Одам айбсиз”. Кейин у Исога деди: “Илтимос, Шоҳлигингга келганингда мени эслаб”. Исо унга жавоб берди: “Бугуноқ Мен билан бирга жаннатда бўласан.”

Оломон орасидаги одамлар, шунингдек олий руҳонийлар, қонун муаллимлари ва оқсоқоллар Исони масхара қилди. Улар Унга: “Агар Сен Худонинг Ўғли бўлсанг, хочдан тушиб, Ўзингни қутқар! Шунда биз Сенга ишонамиз” — дедилар.

Гарчи куннинг ўртаси бўлса ҳам, тўсатдан осмон қоронгулашди ва бу зулмат уч соат давом этди.

Кейин Исо баланд овоз билан деди: “Амалга ошди! Ота, Руҳимни кўлларинга топширяпман”. Шундан кейин У бошини эгиг жон берди. Бирданига зилзила бошланди. Маъбадда одамларни Худонинг хузуридан ажратиб турадиган улкан парда юқоридан пастгача икки қисмга бўлиниб кетди.

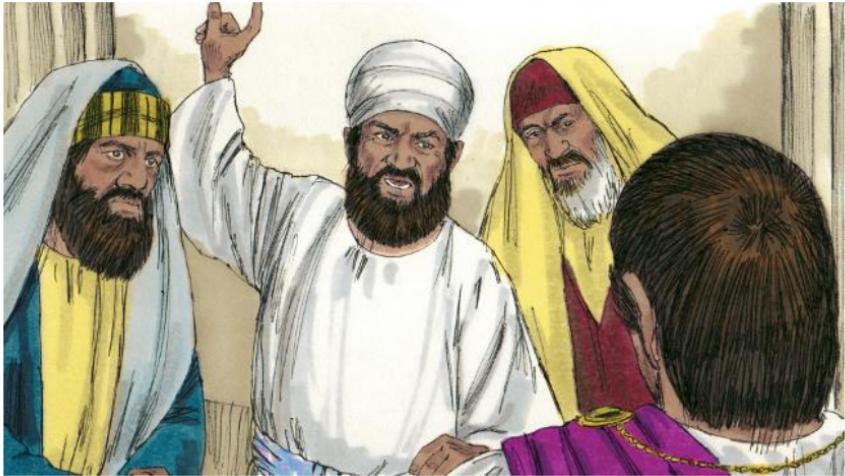
Шу тариқа Исо Ўз ўлими орқали одамлар учун йўл очди, токи барча одамлар Худонинг олдига кела олсин. Исони қўриқлаган аскар бўлган воқеаларни кўрганида: “Бу Одам ҳақиқатан ҳам айбсиз эди! У — Худонинг Ўғлидир” — деди.

Шундан сўнг икки одам — яхудийлар кенгашининг аъзоси Юсуф ва фарзий Никодим — Пилат олдига бориб, Исонинг танасини сўрадилар. Улар Исонинг Масих бўлганига ишонар эдилар. Юсуф ва Никодим Исонинг танасини матога ўраб, қояда ўйилган қабрга олиб бориб қўйдилар. Кейин улар қабр оғзини ёпиш учун катта тошни сяаб қўйдилар.

Муқаддас Китоб ҳикояси Матто Ҳушхабари 27:27-61, Марк Ҳушхабари 15:16-47, Луқо Ҳушхабари 23:26-56 ва Юҳанно Ҳушхабари 19:17-42 дан олинган

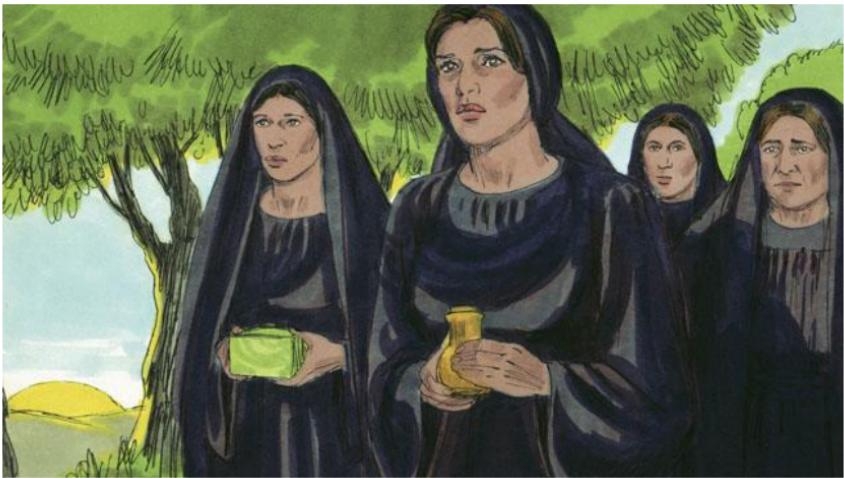
41. Худо Исони тирилтиради

Аскарлар Исони хочга михлаганидан сүнг, олий рухонийлар ва фарзийлар Пилатнинг олдига шундай сўзлар билан келдилар: “Бу ёлғончи ҳали тирик бўлган вақтида уч кундан кейин тирилиши ҳақида гапирган. Шогирдлари Унинг танасини ўғирлаб, халқقا “У ўлиқдан тирилди”, деб айтмасликлари учун, қабрнинг олдига соқчиларни қўйишни амр қил”.

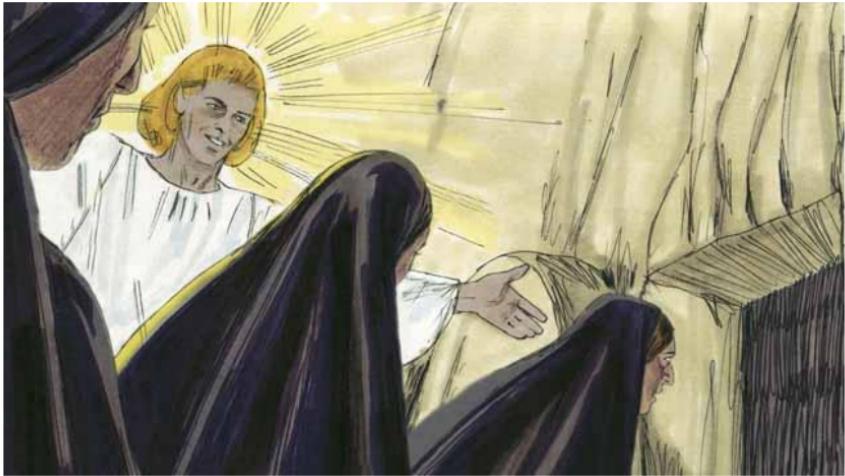
Пилат деди: “Соқчиларни олиб, қабрни истаганингиздек қўриқланг”. Исонинг Танасини ҳеч ким ўғирламаслиги учун, улар бориб, қабрга кираверишдаги тошни муҳрладилар.

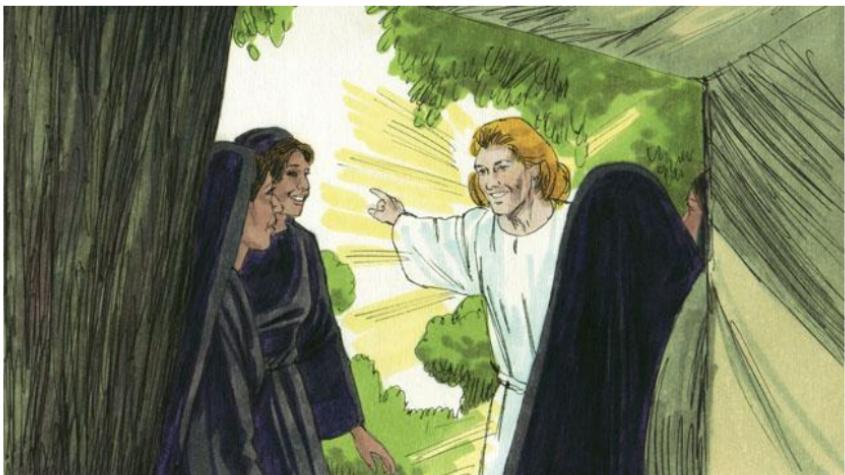
Исонинг ўлнимини эртасига шанба куни эди. Бу кунда ишлаш ва ҳар қандай ишни қилиш тақиқланган эди, шунинг учун Исонинг шогирдлари Унинг қабрига бормадилар. Шанбанинг эртасига эса, эрта тонгда, бир неча аёллар Исонинг қабрига боришга қарор қилдилар. Аёллар Унинг танаси учун хушбўй малҳамларни ва мойларни тайёрладилар.

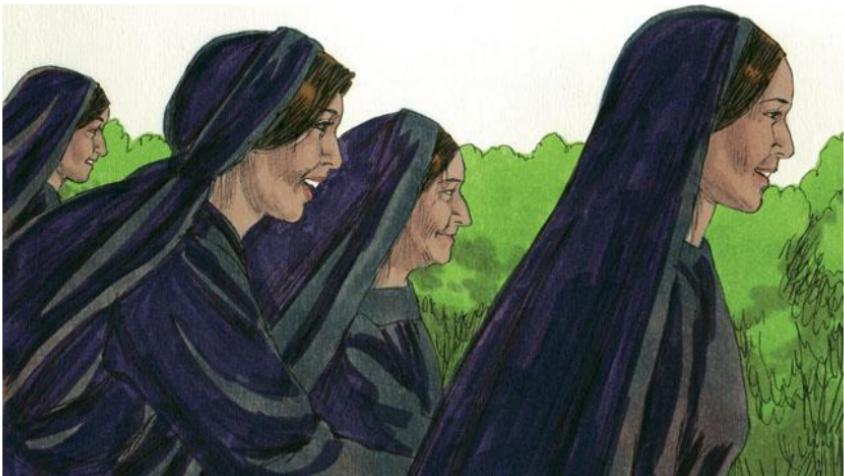
Аёллар қабрга етиб келишга улгурмай, кучли зилзила бошланди. Шу пайт осмондан фаришта тушди. У қабрга киришни бекитиб турган тошни юмалатиб суриб, тошнинг устига ўтирди. Фаришта чақмокдек ёрқин порларди. Қабр олдидаги соқчилар уни кўрдилар ва қўрқиб кетиб, ҳудди ўлиқдек ерга йиқилдилар.

Аёллар қабрга келишганида, улар ҳам фариштани күрдилар. Фаришта аёлларга: “Мендан күркманг. Биламан, сизлар Исоны қидиряпсиз, Лекин У бу ерда эмас. У айтганидек ўликлардан тирилди! Қабрга қаранг ва ўзингиз күринг” — деди. Аёллар қабрга қараб, Исо ётган жойни күрдилар. Унинг жасади у ерда йўқ эди!

Фаришта аёлларга деди: “Бориб шогирдларга: “Исо ўликлардан тирилди ва У сизни Жалилада кутиб олади” — деб айтинг”.

Аёллар жуда ҳайратланиб, хурсанд бўлдилар. Улар бу хушхабарни Исонинг шогирдларига етказиш учун чопиб кетдилар.

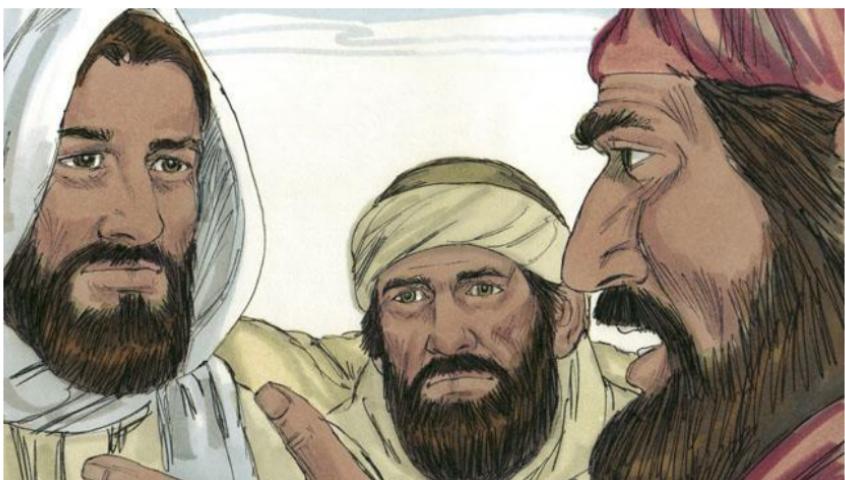
Аёллар ҳали йўлда эканлар, тўсатдан уларнинг қаршисида Исо пайдо бўлди. Улар Исонинг олдида ерга йиқилиб, Унинг оёқларини қучоқладилар. Исо уларга: “Кўрқманглар. Бориб, Менинг шогирдларимга “Жалилага борар экансиз”, деб айтинглар. У ерда улар Мени кўришади” — деди.

Муқаддас Китоб ҳикояси Матто Хушхабари 27:62-28:15, Марк Хушхабари 16:1-11, Луқо Хушхабари 24:1-12 ва Юханно Хушхабари 20:1-18 дан олинган

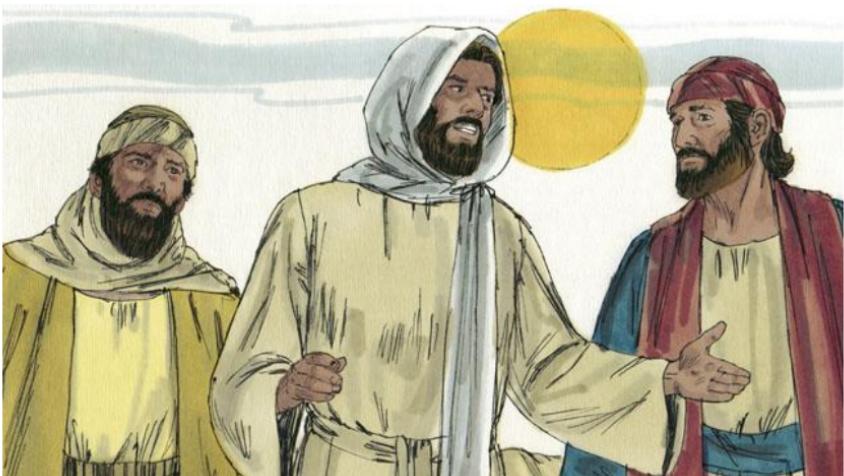
42. Исо осмонга қайтади

Худо Исони ўликлардан тирилтирган куни, Унинг икки шогирди кўшни шаҳарга кетиб борарди. Йўлда улар Исо билан нима содир бўлгани ҳақида, улар Исо Исройлни қутқарадиган Масих деб умид қилганлари, лекин бунинг ўрнига У ўлимга дучор бўлгани ҳақида сўзлаб кетардилар. Шу орада аёллар У яна тириклигини айтдилар. Шогирдлар энди қай бирига ишонишни билмасдилар.

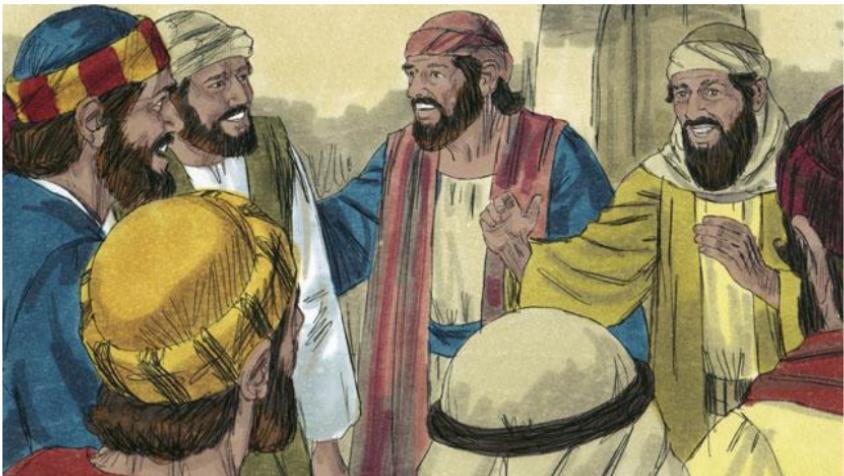
Бу икки шогирд гаплашиб кетаётганида, уларнинг олдига Исо келди ва улар билан юрди. Улар нима ҳақида гаплашаётганларини Исо сўради. Улар эса Уни Куддусдаги воқеалардан бехабар чет эллик инсон деб ўйлаб, шу кунлар давомида Исо билан содир бўлган воқеаларни сўзлаб бердилар.

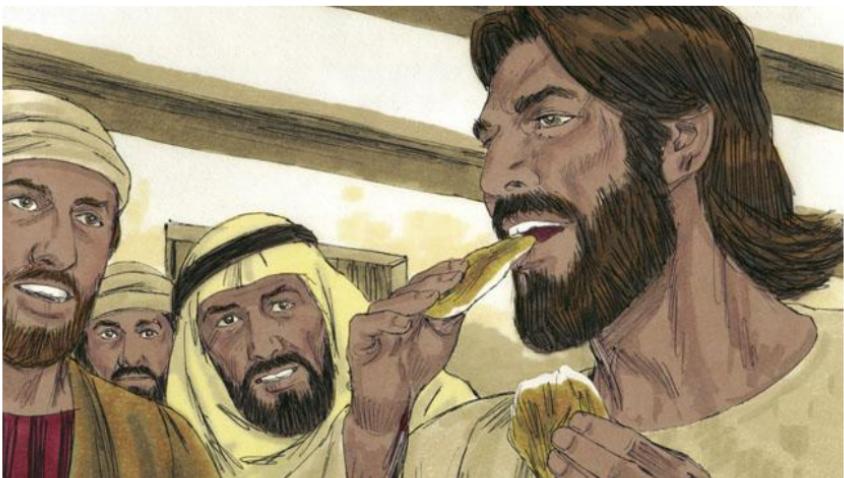
Шунда Исо уларга Худонинг Каломида Масиҳ ҳақида нима ёзилганини тушунтира бошлади. Азалдан пайғамбарлар ёвуз инсонлар Масиҳни азоблаб, Уни ўлдиришлари ҳақида айтганлар. Пайғамбарлар Масиҳ учинчи куни тирилишини ҳам айтганлар.

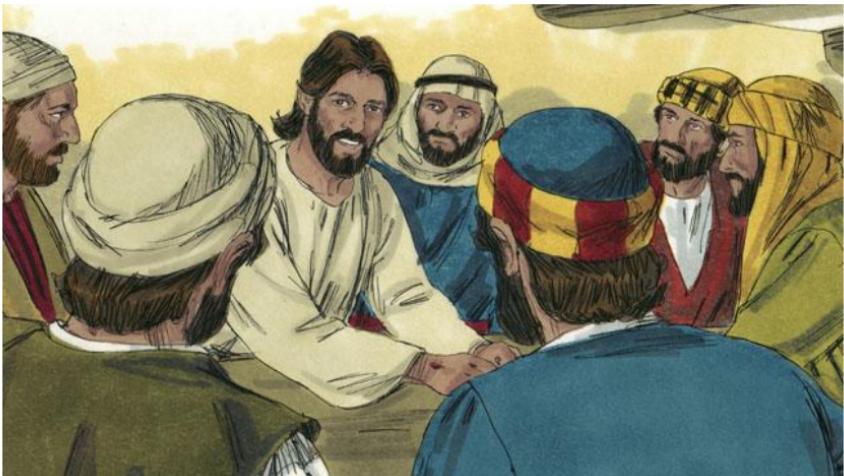
Шогирдлар тунамоқчи бўлган шаҳарга етиб боргандарида, кеч бўлган эди. Шунинг учун улар Исога қолишни таклиф килдилар ва У улар билан бирга уйга кирди. Улар кечки овқатга ўтирганларида, Исо нонни олиб, Худога раҳмат айтди ва нонни синдиради. Шу пайт шогирдлар У Исо эканлигини тушундилар. Лекин Исо шу лаҳзадаёқ уларга кўринмайдиган бўлиб қолди ва ғойиб бўлди.

Кейин бу шогирдлар бир-бирларига дедилар: “Бу Исо эди! Шунинг учун У бизга Худонинг Каломини тушунтирганида, биз завқ билан тингладик!”. Ва улар дарҳол Құддусга отландилар. Шогирдлар у ерга етиб борғанларида, қолган шогирдларга дедилар: “Исо тирик! Биз уни күрдик!».

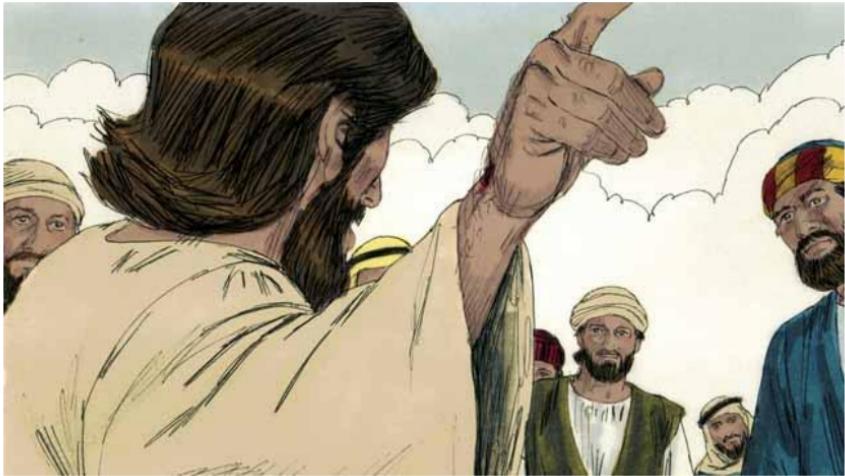
Шогирдлар ҳали гапириб турғанларида, тұсатдан хонада Исо пайдо бўлди. У уларга мурожаат қилди: “Сизга тинчлик бўлсин!». Шогирдлар Уни арвоҳ деб ўйладилар, лекин Исо: “Нега қўрқасиз? Нега бу Мен эканлигимга ишонмаяпсиз? Кўлларим ва оёқларимга қаранг. Арвоҳларнинг танаси борми?” — деди. Уларга арвоҳ әмаслигини исботлаш учун Исо улардан овқат сўради. Шогирдлар Унга бир парча балиқ бердилар, Исо уни еди.

Шундан сўнг Исо деди: "Мен сизга Худонинг Каломида Мен ҳақимда ёзилган ҳамма нарса амалга ошиши кераклигини айтган эдим ва бу амалга ошди". Кейин Исо улар тушуниши учун Худонинг Каломини очди. У шундай деди: "Қадим замонлардан бери пайғамбарлар Мен, Масих, азоб-уқубатларни бошдан кечиришим, ўлишим ва учинчи кун тирилишим ҳақида ёзганлар.

Пайғамбарлар шунингдек Менинг шогирдларим Худонинг хабарини эълон қилишларини ҳам ёзганлар. Улар одамларни тавба қилишга ундейдилар. Шунда Худо одамларнинг гуноҳларини кечиради. Менинг шогирдларим бу хабарни ҳамма жойда эълон қиласидилар ва Қуддусдан бошлаб барча халқларга борадилар. Сиз Мен айтган, бажарган ва Мен билан содир бўлган ҳамма нарсаларнинг гувоҳисиз".

Кейинги 40 кун давомида Исо күп бора Ўз шогирдларига зохир бўлар эди. Бир куни У оломонга зохир бўлди, у ерда беш юздан ортиқ одам бор эди! Исо яна кўп маротаба Ўзининг тириклиги тўғрисида шогирдларига далиллар келтирди, ва уларга Худонинг Шоҳлиги тўғрисида таълим берди.

Исо шогирдларига деди: "Худо Менга осмондаги ва ердаги ҳокимиятни берган. Шунинг учун сизларга айтяпман, бориб, барча халқлардан шогирд орттиринглар. Уларни Ота, Ўғил ва Муқаддас Рух номи билан сувга чўмдиринглар. Мен сизларга айтганларимга амал қилишни уларга ўргатишингиз керак. Мен доим сизлар билан бўлишимни унумтманглар".

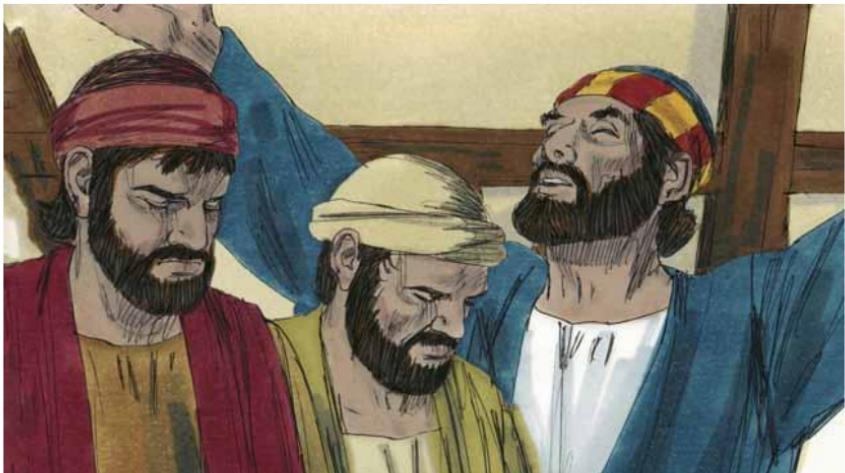
Исо тирилганига қирқ кун бўлганида, У шогирдларига деди: "Отам сизларга куч бермагунича, Қуддусда қолинглар. Отам Муқаддас Руҳини юбориб, буни амалга оширади". Шундан сўнг Исо осмонга кўтарилиди ва булут Уни шогирдларидан яширди. Энди Исо осмонда, Худонинг ўнг томонида, таҳтда ўтириб, бутун борлиқ устидан хукмдорлик қилмоқда.

Муқаддас Китоб ҳикояси Матто Ҳушхабари 28:16-20, Марк Ҳушхабари 16:12-20, Луқо Ҳушхабари 24:13-53, Юҳанно Ҳушхабари 20:19-23 ва Ҳаворийлар 1:1-11 дан олинган

43. Жамоатнинг ташкил этилиши

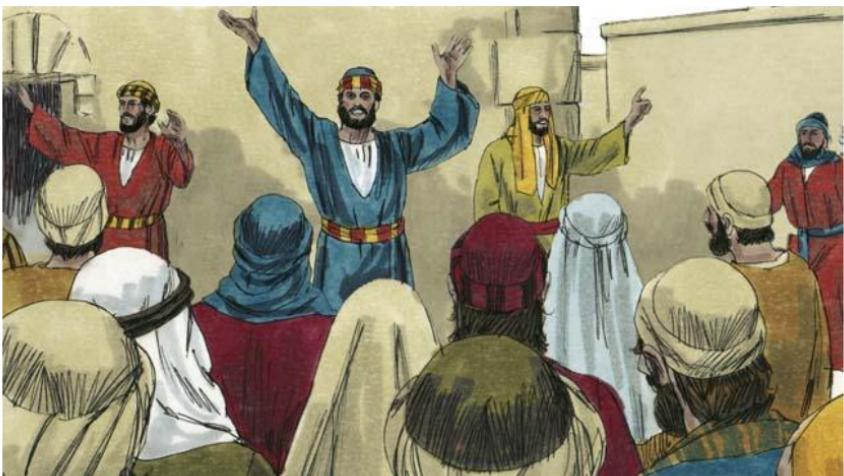
Исо Осмонга қайтганидан сүнг, шогирдлар Унинг буйруғига биноан Куддусда қоларди. Улар ибодат қилиш учун мунтазам равища үйифилардилар.

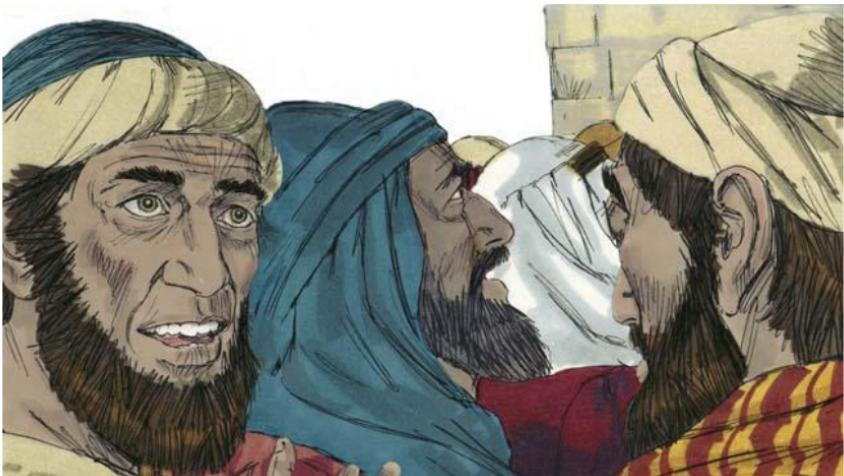
Хар йили Фисих байрамидан 50 кун ўтгач яхудийлар байрам қилиб, буғдой ўримини нишонлардилар. Биргаликда нишонлаш учун бутун дунё яхудийлари Куддусда үйифиларди. Исо хочга михланган ва тирилган йили, байрам Исо Осмонга қайтганидан сүнг тахминан бир ҳафтадан кейин бўлди.

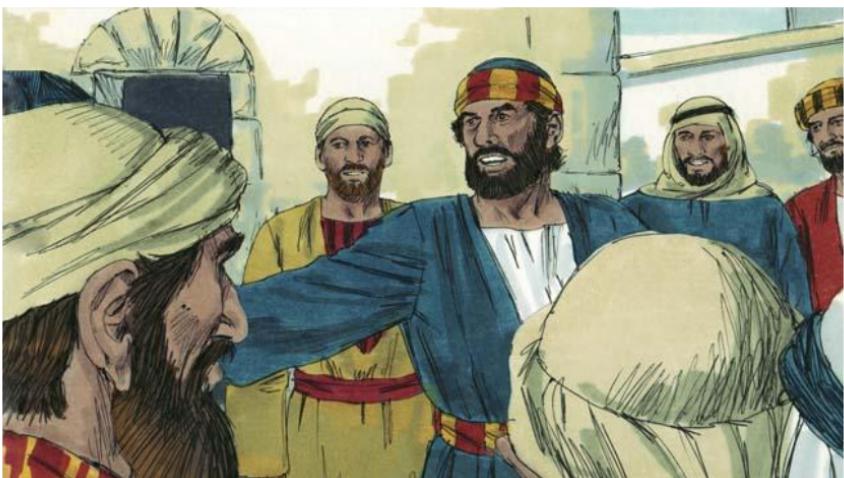
Ушбу байрам куни барча имон келтирганлар бирга эдилар. Бирдан улар йиғилган уй кучли шамолга ўхшаш товуш билан тўлди. Тўсатдан уларнинг устида аланга тилларига ўхшаш нимадир пайдо бўлди. Барча имонлилар Муқаддас Руҳга тўлдилар ва Худони бошқа тилларда улуғлай бошладилар. Улар бу тилларни билмасдилар, лекин бу тилларда гапиришни уларга Муқаддас Руҳ берган эди.

Куддусдаги одамлар бу шовқинни эшитганида, оломон тўпланди. Ҳамма нима бўлаётганини кўришни истарди. Тўпланган одамлар тури мамлакатлардан бўлиб, тури тилларда гапирадилар. Исонинг шогирдлари эса Жалиладан бўлиб, фақат орамий ва юонон тилларида гапиришни билардилар. Аммо шу куни Исонинг шогирдлари тури тилларда гапирадилар ва одамлар жуда ҳайрон бўлди, чунки оломон ичидаги ҳар бир киши ўз она тилида Худо қилган ишлар ҳақидаги хушхабарни эшитарди.

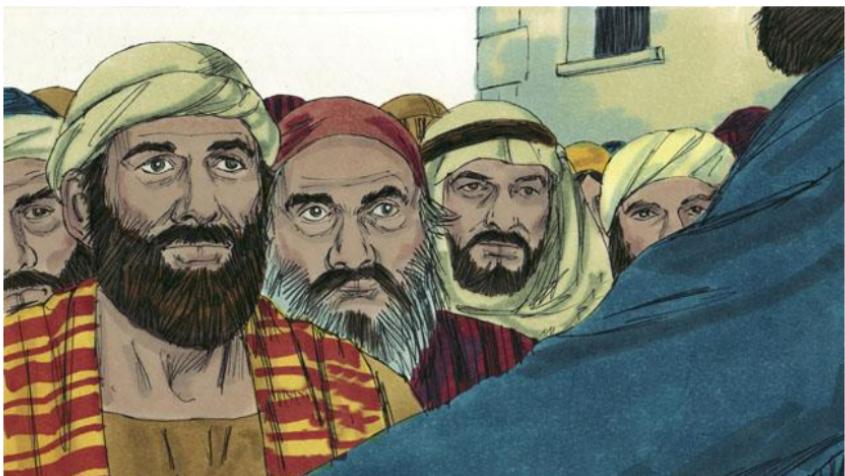
Оломон ичидаги баъзи одамлар шогирдларни масхара қила бошладилар ва уларни шароб ичиб, маст бўлган деб айтдилар. Лекин Бутрус баланд овозда уларга деди: "Менга қулоқ солинглар! Бу одамлар маст эмас! Аммо ҳозир сизлар Йўэл пайғамбар айтганларини кўраяпсизлар: "Худо шундай деди: "Охирги кунларда Мен барча одамларга Руҳимни ёғдираман"".

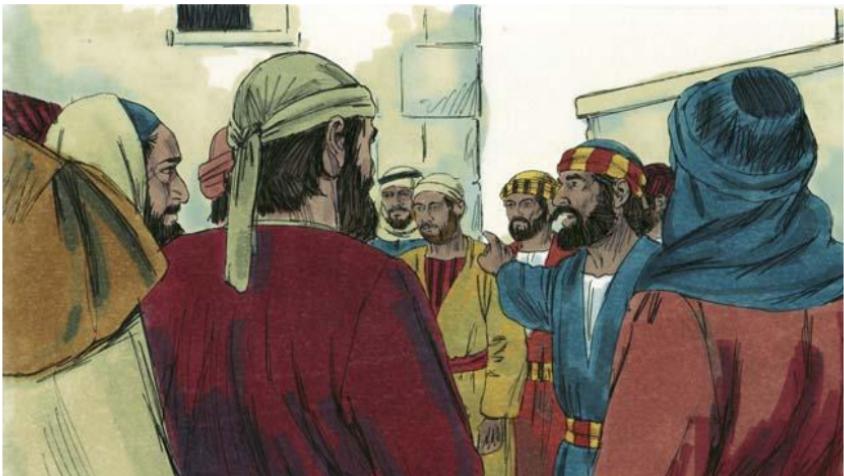
Эшитинг, Истроилликлар, Исо Ўзининг Ким эканлигини кўрсатиш учун кўп мўжиза ва аломатларни яратган Одам эди. У Худонинг курдати орқали кўп мўжиза яратди. Ва сизлар бу ҳақида биласизлар, чунки барчасини кўргансизлар. Лекин сизлар Уни хочга михладингиз!

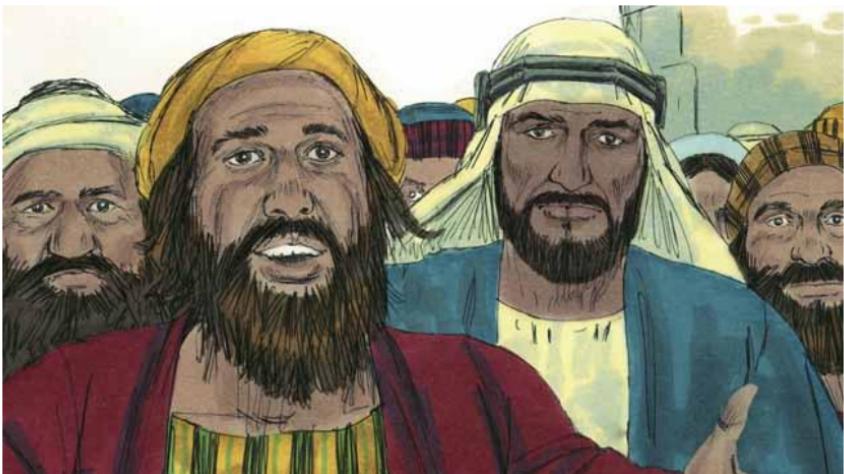
Сизлар Исони ўлдирған бўлсангиз ҳам, Худо Уни ўликлардан тирилтириди. Шундай қилиб башорат амалга ошди, унда шундай ёзилган эди: “Сен Азизингни қабрда чиришига йўл қўймайсан”. Биз эса Худо Исони ҳаётга қайтарганига гувоҳмиз.

Ота Худо Исога Унинг ўнг томонида ўтириш шарафини берди. Исо эса ваъда қилганидек, Муқаддас Рухни бизга юборди. Ҳозир сиз кўраётган ва эшиتاётган барча нарсаларни қилаётган Муқаддас Руҳдир.

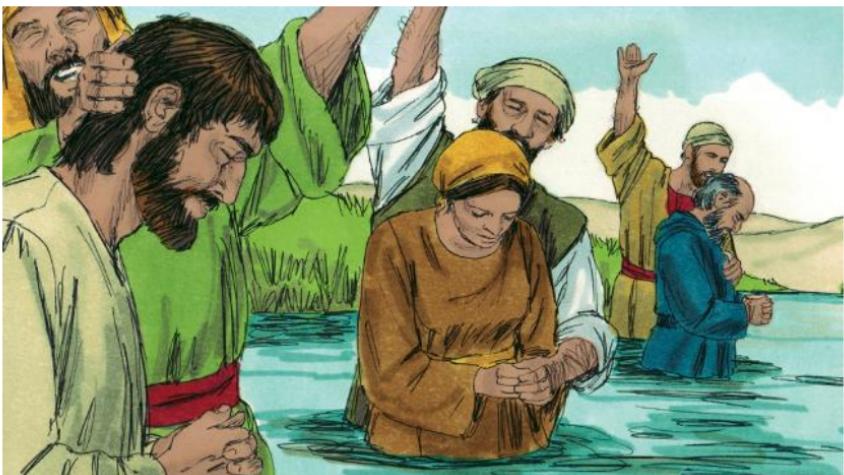
Сиз Исо исмли бу Одамни хочга михладингиз. Аммо билингки, Худо Уни Масиҳ ва мавжуд бўлган барча нарсаларнинг хукмдори қилди".

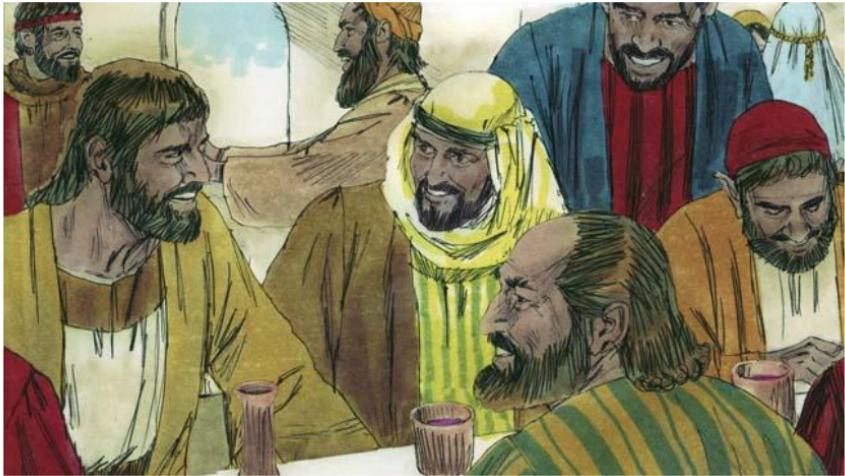
Бутруслар тинглаган одамлар унинг сўзларидан чукур ҳаяжонда эдилар. Улар Бутрус ва шогирдлардан: "Биродарлар, биз нима қилишимиз керак?" — деб сўрадилар.

Бутрус жавоб берди: "Ҳаммангиз Худодан гуноҳлар кечирилишини қабул қилишингиз керак. Бу учун ҳар бирингиз тавба қилиб, Исо Масихнинг номи билан сувга чўминглар. Шунда Муқаддас Руҳни инъом қилиб оласизлар".

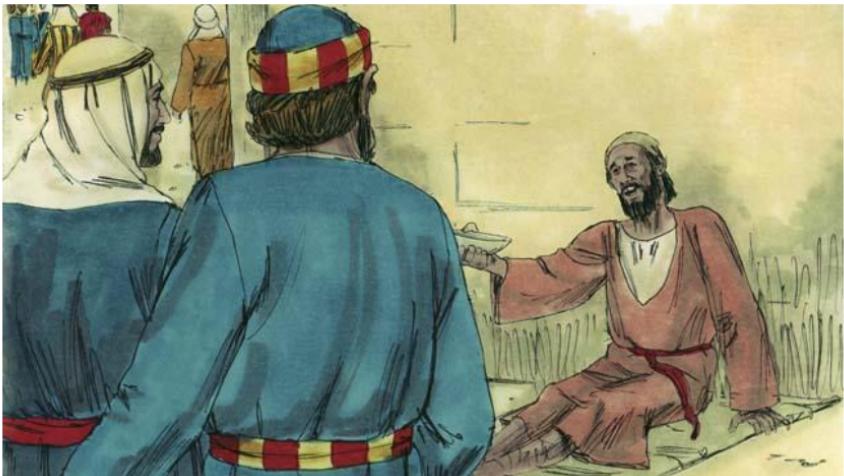
Ўша куни уч мингга яқин одам Бутруснинг сўзларига ишонди. Улар гуноҳлари учун тавба қилдилар, сувга чўмдирилдилар ва Исонинг шогирдлари бўлиб, имонлилар жамоатига қўшилдилар.

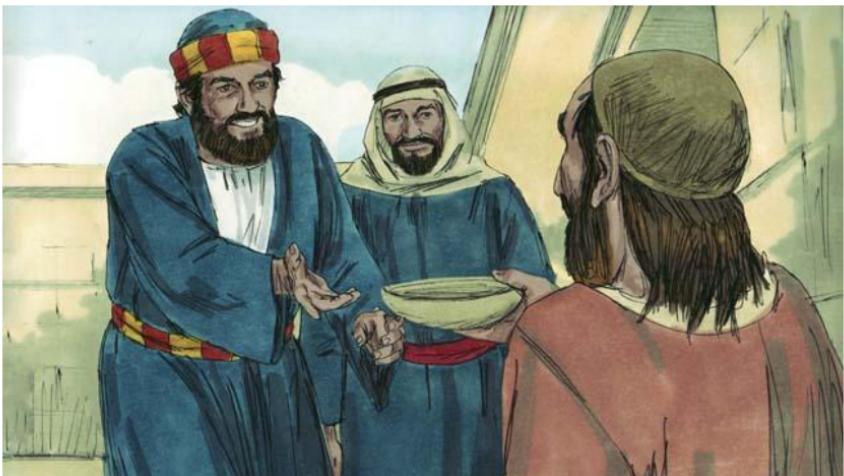
Имонлилар тез-тез йиғилишар эди. Улар доим ҳаворийларнинг таълимотини ўрганардилар, ибодатда бўлиб, Худога ҳамду сано айтардилар. Имонлилар биргаликда овқатланиб, бор нарсаларини бир-бирлари билан баҳам кўрар эдилар. Шаҳардаги барча улар ҳақда яхши фикрда эди. Кундан кунга имонлилар сони ортиб бораарди.

Муқаддас Китоб ҳикояси Ҳаворийлар 2-бобдан олинган

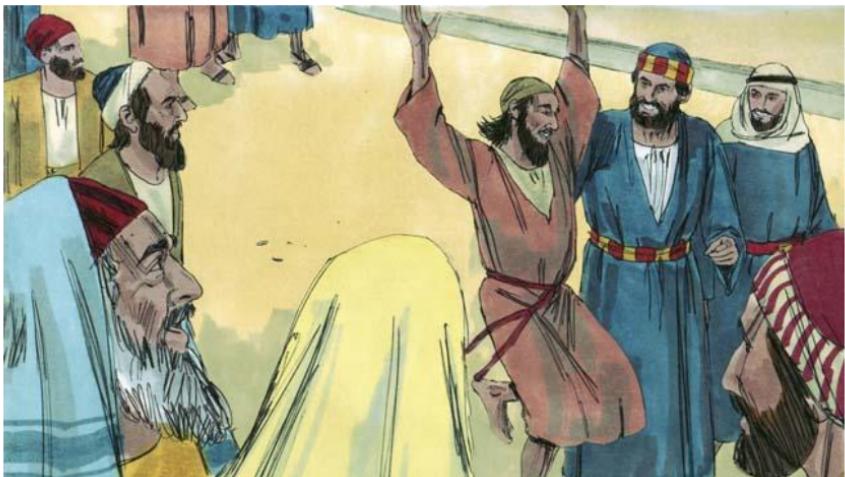
44. Бутрус ва Юҳанно чўлоқни шифолайдилар

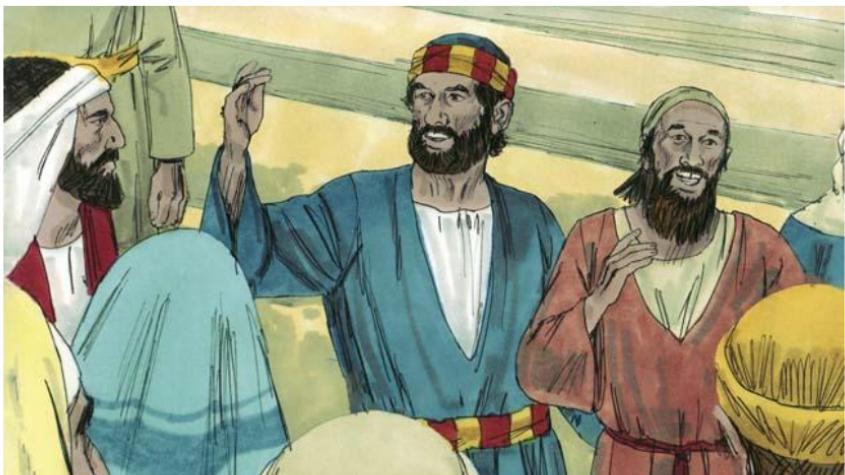
Бир куни Бутрус ва Юҳанно маъбадга кетаётган эдилар. Маъбад дарвозасининг олдида чўлоқ одам ўтириб, пул сўрар эди.

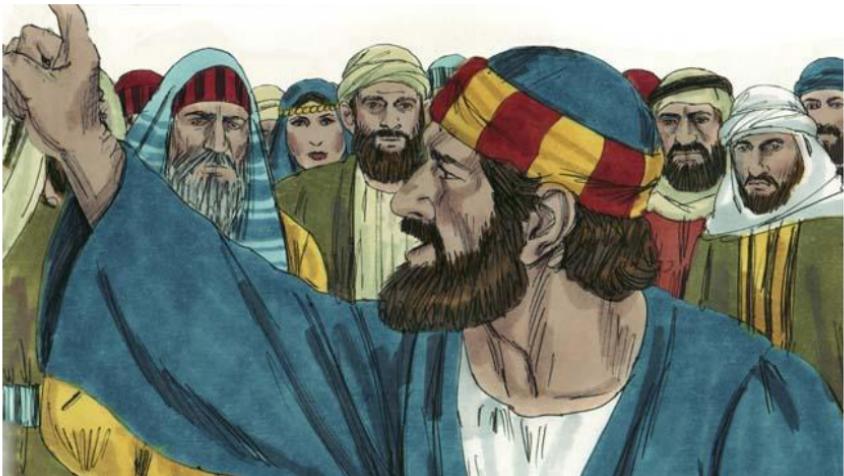
Бутрус у инсонга қараб деди: "Сенга бериш учун пулим йўқ. Лекин ўзимда боримни бераман. Исо номи билан тур ва юр!"

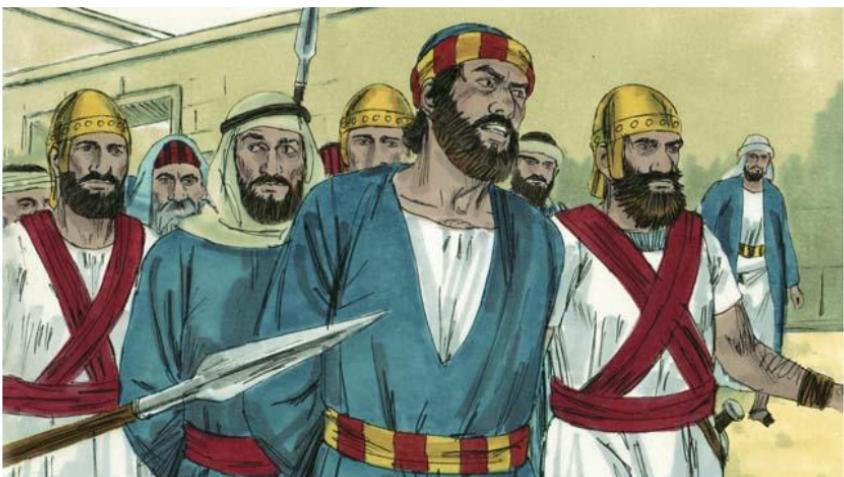
Шу заҳоти Худо чўлоқ инсонни шифолади. У юришни ва сакрашни бошлиди-да, Худони улуғлади. Маъбаддаги одамлар жуда ҳайратландилар.

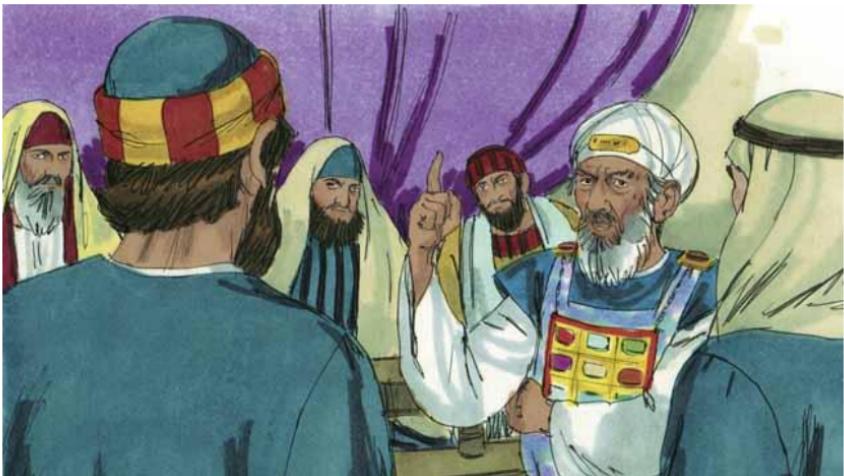
Шифо топган одамни кўришни истаганлар тезда тўпланди. Бутрус деди: “Бу одам соғлом эканлигидан ҳайрон бўлманглар. Биз уни кучимиз ёки солихлигимиз билан шифоламадик. Лекин Йсо Ўз кучи билан уни шифолади, чунки биз Унга ишонамиз.

Рим ҳукмдоридан Исони ўлдиришни талаб қилган сизлар эдингиз. Сиз барчага ҳаёт берадиган Зотни ўлдирдингиз. Лекин Худо Уни ўликлардан тирилтириди. Сизлар нима қилаётганингизни тушунмас эдингизлар, лекин шу орқали пайғамбарларнинг айтганлари амалга ошиди. Улар Масих азоб-уқубатлардан ўтиб, ўлдирилишини айтган. Ва Худо бунинг барчасини амалга оширди. Шундай қилиб, Худо гуноҳларингизни ювиши учун тавба қилинглар ва Унга мурожаат этинглар”.

Рұхонийлар ва маъбад соқчиларининг бошликлари Бутрус ва Юханнони эшишиб, ғазабландилар. Улар ҳаворийларни тутиб, зиндонга ташладилар. Лекин кўп одамлар Бутруснинг гапларига ишонди. Ўша куни Исога ишонгандарнинг сони беш мингга кўпайди.

Эртаси куни бош руҳонийлар, қонун муаллимлари ва оқсоқоллар йиғилдилар. Уларнинг олдига Бутрус ва Юҳаннони, ҳамда илгари чўлоқ бўлган одамни олиб келдилар. Улар Бутрус ва Юҳаннодан сўрадилар: “Сиз бу чўлоқ одамни қандай куч билан шифоладингиз?».

Бутрус уларга шундай жавоб берди: “Олдингизда турган одам Исо Масих қудрати орқали шифо олди. Сиз Исони хочга михлаган эдингиз, Худо эса Уни ўлиқдан тирилтириди! Сиз Уни рад этдингиз, аммо нажотга фақат Исо орқали эришиш мумкин!”

Ўша ердагиларнинг ҳаммаси Бутрус ва Юҳаннонинг жасорат билан гапиришидан ҳайратда қолдилар. Қаршиларидағи одамларнинг оддий, ўқимаган эканини улар күрдилар, сұнг бу одамларни Исо билан бирга күрганларини эсладилар. Шунда рухонийлар ва оқсоқоллар Бутрус ва Юҳаннога шу сүзларни айтдилар: “Одамларга Исо исмли Инсон ҳақида таълим беришда давом этсангиз, биз сизларни жазолаймиз”. Шу дүк-пўписа билан улар Бутрус ва Юҳаннони қўйиб юбордилар.

Муқаддас Китоб ҳикояси Ҳаворийлар 3:1-4:22 дан олинган

45. Стефан ва Филип

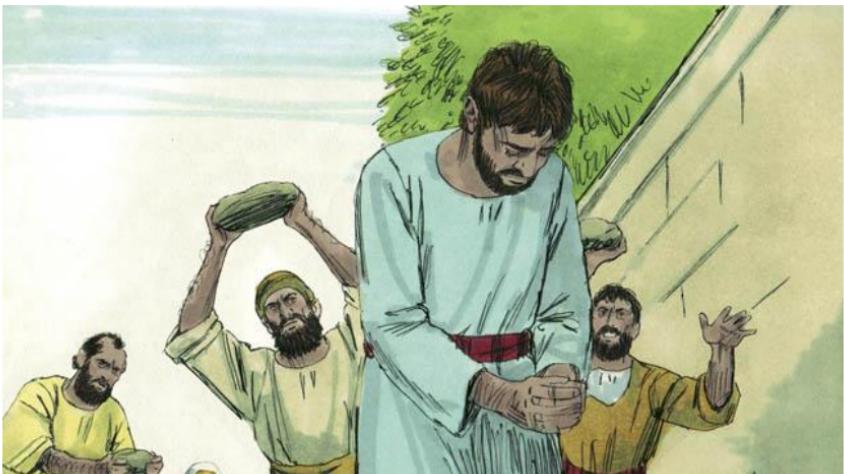
Жамоат ўсарди ва ҳаворийлар жамоатни бошқариш учун ўзларига ёрдамчиларни танладилар. Шундай ёрдамчилардан бирининг исми Стефан бўлиб, барча уни ҳурмат қилас эди. У Муқаддас Рухнинг кучи ва донолигига тўлган бўлиб, кўп мўъжизалар яратарди. Стефаннинг ваъзларидан сўнг кўплаб одамлар Исонинг шогирдига айланардилар.

Бир куни Стефан Исо ҳақида таълим беряётганида, бошқа вилоятлардан келган яхудийлар у билан баҳс қила бошладилар, лекин унинг донолигига қарши чиқа олмадилар. Шунда улар келишиб, Стефан Мусо ва Худо ҳақида ҳақоратли сўзлар гапирди деб, ёлғон миш-миш тарқатишни бошладилар. Бу миш-мишлар оқсоқолларни ва Қонун муаллимларини қаттиқ ғазаблантириди. Улар Стефанни қўлга олиб, уни олий руҳонийнинг олдига олиб келдилар. У ерга соҳта гувоҳлар ҳам келдилар ва Стефан ҳақида ёлғон гапларни гапирдилар.

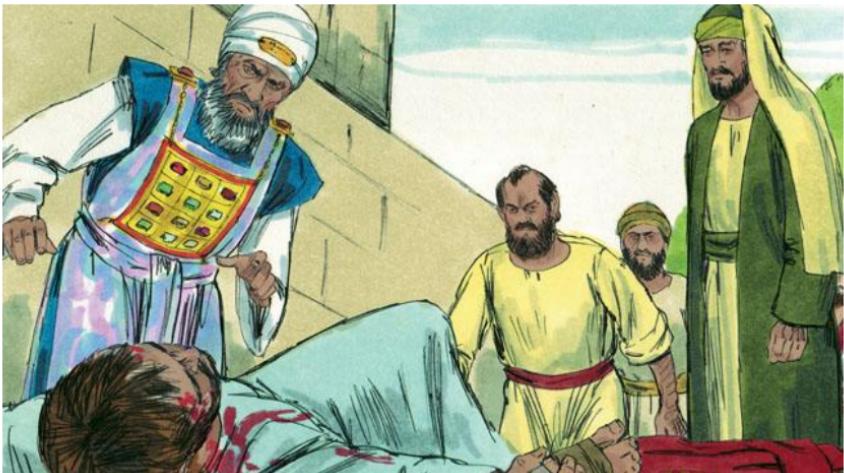
Олий руҳоний Стефанга савол берди: "Бу инсонлар сен ҳақингда рост гапирмоқдами?". Стефан олий руҳонийга узоқ вақт давомида жавоб берип, Худо Истроил халқи учун Иброҳим давридан бошлаб, то Исо яшаган күнгача кўплаб мўъжизалар намоён қилганини айтди. Лекин одамлар Худони тинглашни истамадилар ва Унинг иродасига қарши чиқдилар. Стефан шундай деди: "Сизлар ўжар ва Худога итоат қилмайдиган одамларсизлар! Сизларнинг ота-боболарингиз Худони рад этиб, Унинг пайғамбарларини ўлдиргани сингари, сизлар ҳам Муқаддас Руҳни рад этяпсизлар! Сизлар улардан ҳам ёмонроқ иш қилдингизлар! Сизлар Масиҳни ўлдирдингизлар!".

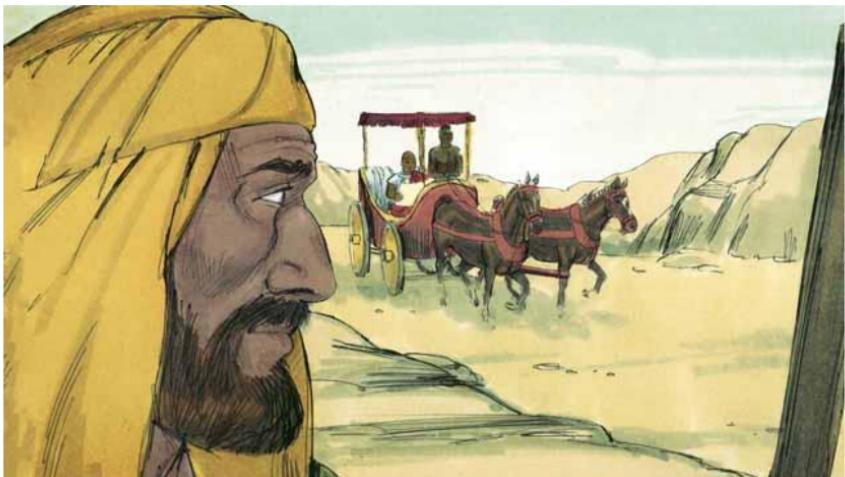
У ердаги одамлар буни эшитганида, шунчалик ғазабландилар-ки, кулоқларини ёпиб, баланд овозда бақириб, Стефанга отилдилар. Уни шаҳардан ташқарига олиб чиқиб, то ўлгунича унга тош отдилар.

Стефанни тошбүрөн қилишаётганида, у шундай дерди: "Исо, рухимни қабул қил!". Кейин тиз чўкиб, баланд овозда: "Устоз, бу гуноҳ учун уларни айблама!" — деб мурожаат қилди. Бу сўзлардан кейин у вафот этди.

Ўша кунларда Қуддусдаги кўп одамлар Исонинг шогирдларини қува бошладилар, шунинг учун имонлилар Яхудия ва Самариянинг турли жойларига қочиб кетдилар. Лекин қувғинларга қарамай, улар қаерга борсалар ҳам, Исо ҳақида вაъз қиласдилар.

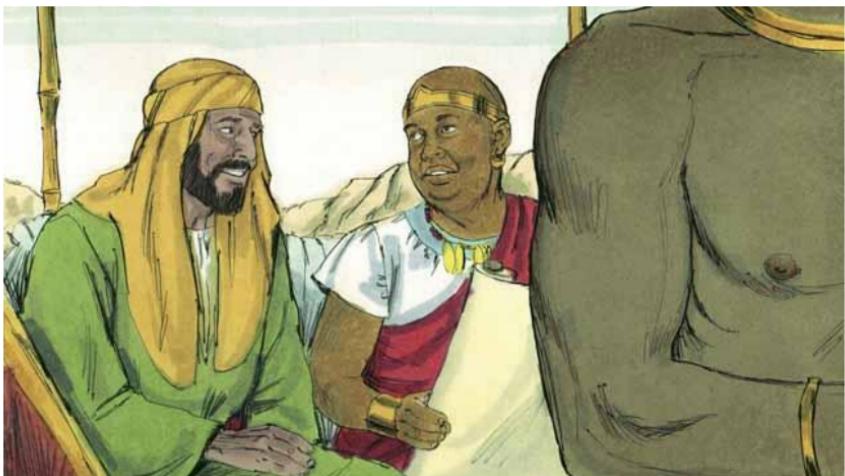
Ҳаворийларнинг ёрдамчиларидан яна бири Филип эди. У ҳам бошқа шогирдлар каби Қуддусдан қочганди. Филип Самарияга бориб, у ерда Исо ҳақида ватъ қилди. Кўп одамлар унга ишондилар ва нажот топдилар. Бир куни Худонинг фариштаси Филиппнинг олдига келиб, унга маълум бир йўл бўйлаб чўлга боришини айтди. Филип шундай қилди. У чўлга бориб, йўлда аравада кетаётган бир одамни кўрди. У одам Хабашистонлик муҳим амалдор эди. Муқаддас Руҳ Филиппга у кишининг олдига бориб, у билан гаплашишни буюрди.

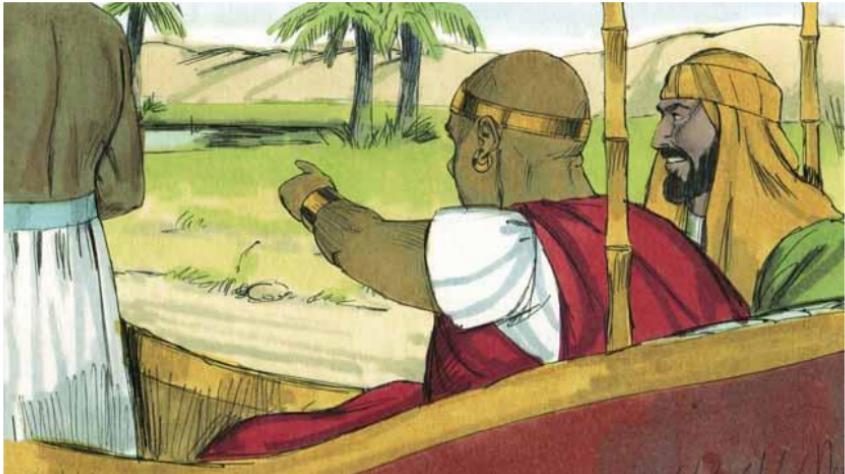
Филип аравага яқинлашганида, Хабашистонлик амалдор Худонинг сўзини ўқиётганини эшитди. Булар Ишаё пайғамбар китобидан олинган сўзлар эди: “Улар Уни қўзичноқ каби сўйиш учун олиб бордилар. У қўзичноқ каби жим бўлиб, бир сўз айтмади. Улар Уни камситдилар, ноҳақ ҳукм қилдилар ва жонини олдилар”.

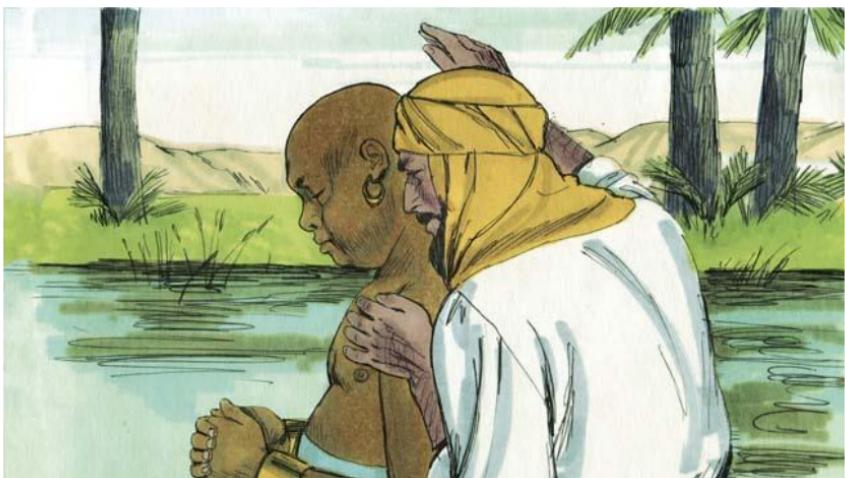
Филип амалдордан сўради: “Сиз нима ҳақида ўқиётганингизни тушуняпсизми?”. Амалдор шундай жавоб берди: “Йўқ. Кимдир буни менга тушунтирмаса, тушуна олмайман. Илтимос, келиб ёнимга ўтиринг. Ишаё ўзи ҳақида ёзганми ёки бошқаси ҳақидами?».

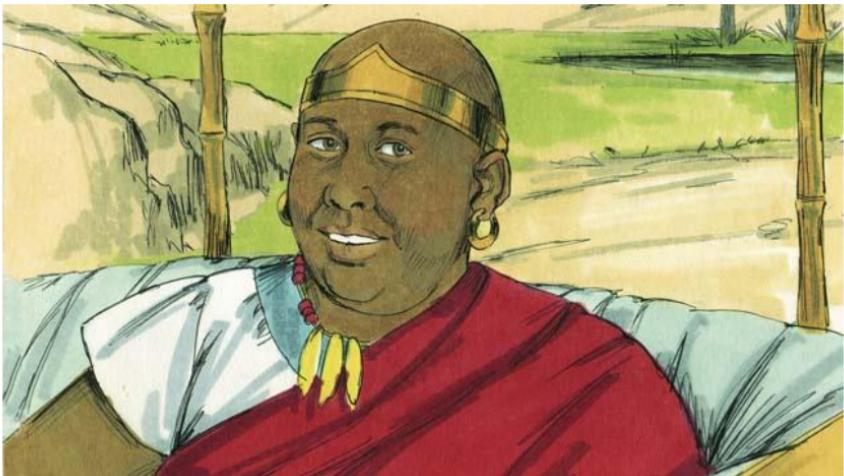
Филип Ҳабашистонлик амалдорнинг аравасига ўтирди ва Ишаё пайғамбарнинг башорат сўzlари Исо ҳақида эканини тушунтирди. Шунингдек Филип Худо Каломининг бошқа кўп жойларидан сўзлаб, бу одамга Исо ҳақидаги Хушхабарни етказди.

Шу пайт Филип ва Ҳабашистонлик амалдор сув бор жойдан ўтаётган эдилар. Амалдор шундай савол берди: "Қаранг, мана сув. Шу ерда сувга чўмдирилсам бўладими?". Филип унга жавоб берди: "Агар бутун қалбингиз билан ишонсангиз, бўлади". Амалдор: "Ҳа, Исо — Худонинг йўғли эканига ишонаман" — деб жавоб қайтарди. Сўнг у аравани тўхтатишни буюрди.

Улар сувга тушдилар ва Филип амалдорни сувга чўмдириди. Улар сувдан чиққанларидан кейин, Муқаддас Рух Филипни бирдан бошқа жойга кўчирди. У ерда Филип одамларга Исо ҳақида гапиришни давом эттириди.

Ҳабашистонлик амалдор эса уйига йўлни давом эттирди. У Исо тўғрисида билганидан баҳтиёр эди.

Муқаддас Китоб ҳикояси Ҳаворийлар 6:8-8:5; 8:26-40 дан олинган

46. Павлус Исонинг шогирдига айланади

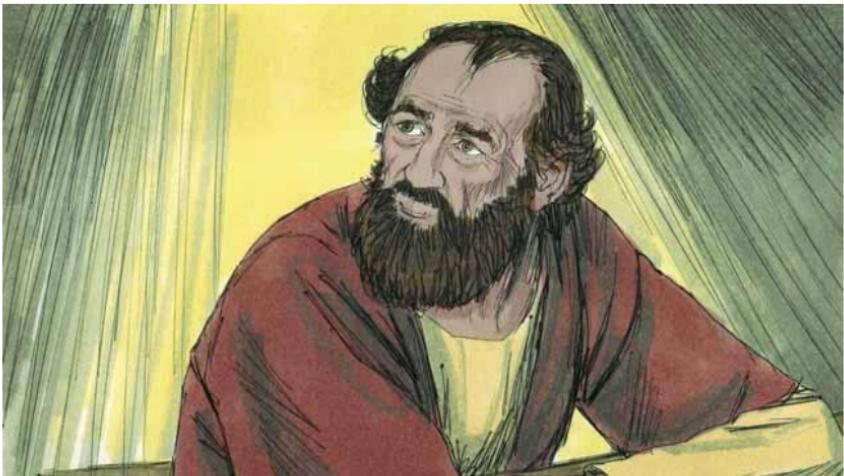
Үша даврларда Шоул исмли бир инсон яшар эди. У Исо ҳақидаги таълимотга қарши эди. Стефанни тош отиб ўлдирғанларида, Шоул ўша ерда бўлиб, қотилларнинг кийимини қўриқлаган эди. Кейин Шоул имон келтирганларни куба бошлади. У Қуддусда уйма-уй юриб, эркак-у аёлларни ушлаб, зинданларга ташлар эди. Бир куни Шоул олий руҳонийнинг олдига келиб, ундан Дамашқдаги синагогалар учун мактублар сўради, токи у ерда ҳам Исонинг издошларини ҳибсга олиб, Қуддусга юбориш ҳуқуқига эга бўлиш учун.

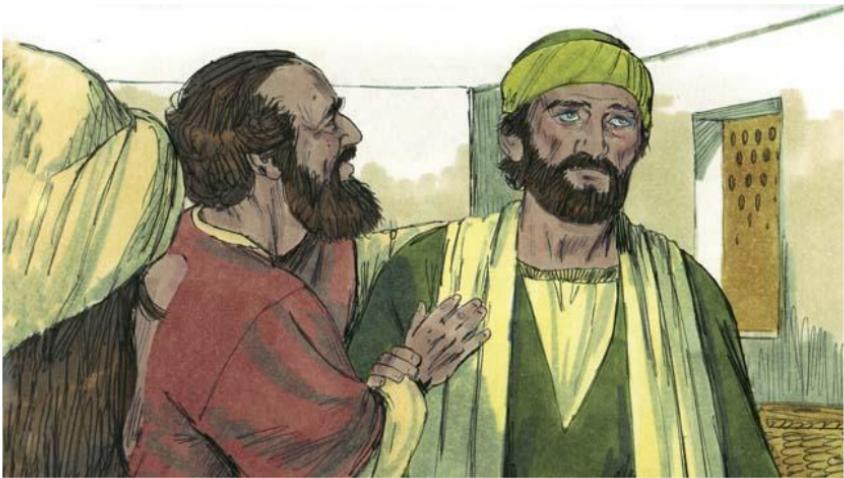
Мактубларга эга бўлгач, Шоул Дамашқقا йўл олди. У шаҳарга яқинлашиб қолганида, атрофни осмондан келган чарақлаган нур ёритди ва Шоул ерга ийқилди. Шоул Биров унга гапираётганини эшилди: "Шоул! Шоул! Нега Мени қувяпсан?". Шоул сўради: "Сен Кимсан, Эгам?". Товуш жавоб қайтарди: "Мен — Сен қубаётган Исонам!".

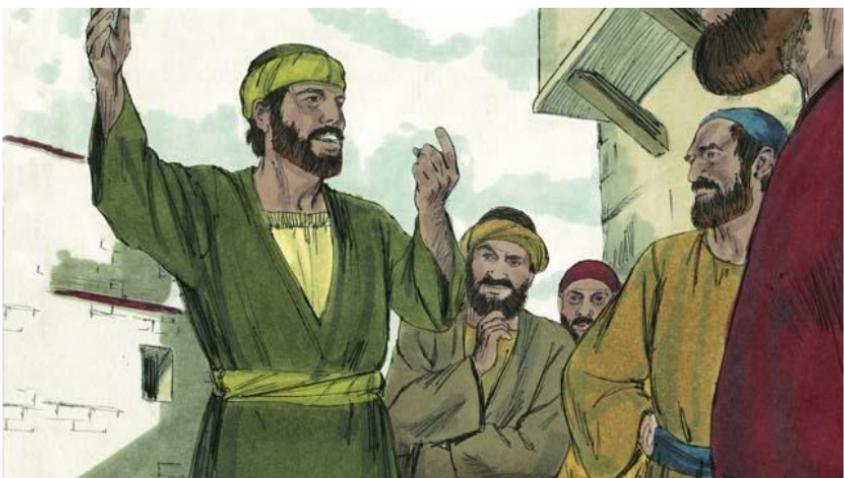
Шоул ердан турганида, у ҳеч нарса кўрмасди. Шоулнинг ҳамроҳлари уни Дамашқقا элтиб қўйдилар. Уч кун давомида у ҳеч нарса емади ва ичмади.

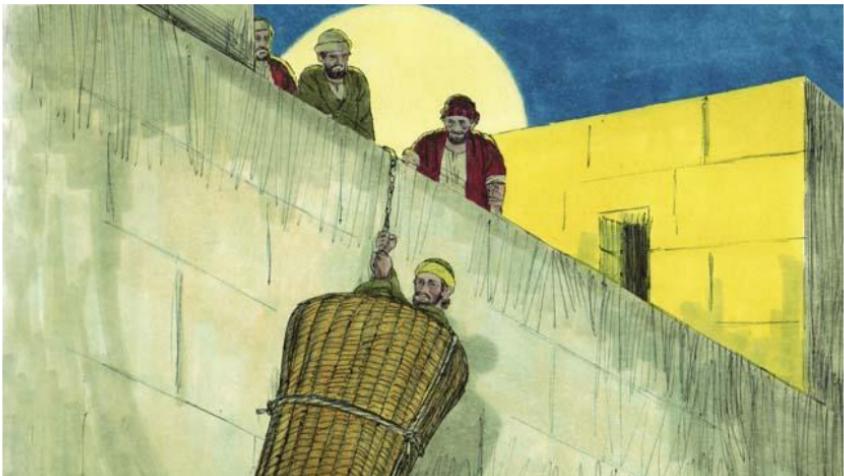
Дамашқда Ханониё исмли шогирд яшар эди. Исо унга деди: "Шоул турган уйга бор. У яна қўриши учун унга қўлингни қўй". Ханониё шундай деди: "Раббий, у киши имонлиларни қувғин қилишини эшитганман". Исо унга жавоб берди: "Бор! Уни яхудийларга ва бошқа халқлардаги одамларга Мен ҳақимда айтиши учун танладим. У Мен учун кўп азоб чекишга мажбур бўлади."

Ханониё Шоулнинг олдига бориб, кўлларини унга қўйди ва шундай деди: “Бу ерга келаётганингда сенга кўринган Исо мени юборди, токи сен яна кўришинг ва Муқаддас Рухга тўлишинг учун”. Шу заҳоти Шоулнинг кўзи тикланди ва Ханониё уни сувга чўмдирди. Сўнгра Шоул бир оз овқатланди ва унинг кучи қайтди.

Шоул Дамашқда Исонинг шогирдлари билан бир неча кун қолди ва синааголарда яхудийларга ваъз қилди. У: “Исо — Худонинг Ўғли!” — дерди. Яхудийлар жуда ҳайрон эдилар, чунки Шоул илгари шогирдларни қувғин қиласа эди, ҳозир эса унинг ўзи Исога имон келтирди! Шоул яхудийлар билан тортишиб, уларга Исо бу Масих эканини исботлар эди.

Кўп кунлардан кейин яхудийлар Шоулни ўлдиришга қарор қилдилар ва буни қандай қилишни режалаштирилар. Улар уни ўлдириш учун шаҳар дарвозаларига одамларни юбордилар. Лекин Шоул уларнинг режаси ҳақида билиб қолди ва унинг дўстлари унга қочиб кетишида ёрдам бердилар. Кечаси уни шаҳар девори орқали саватда туширилар. Шоул Дамашқдан қочиб кетганидан кейин Исо ҳақида ваъз қилишни давом эттириди.

Шоул ҳаворийлар билан кўришиш учун Куддусга борди, лекин ҳамма ундан қўрқарди, чунки у Исонинг издошига айланганига ишонмасдилар. Кейин Барнабо исмли имонли Шоулни ҳаворийларнинг олдига олиб келиб, уларга Шоул қандай қилиб Дамашқда жасорат билан ваъз қилганини айтиб берди. Шундан кейин ҳаворийлар Шоулни қабул қилдилар.

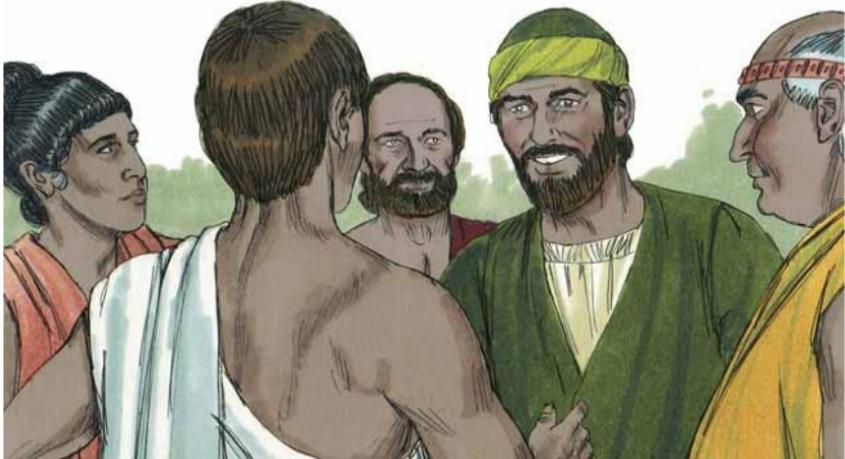
Куддусдаги қувғиндан қочган баъзи имонлилар олисдаги Антиохия шаҳрига йўл олдилар ва у ерда Исо Масих ҳақида ваъз қилдилар. Антиохиядаги одамларнинг кўпі яхудий эмас эди, аммо Исонинг шогирдлари ваъзини эшишиб, улар ҳам имонли бўлдилар. Бу одамлар яхудий бўлмай туриб, Исога Худонинг Ўғли деб имон келтирган илк одамлар эди. Барнабо ва Шоул янги шогирдларга Исо ҳақида кўпроқ гапириб бериш учун ва жамоат руҳан мустаҳкам бўлишига ёрдам бериш учун Антиохияга йўл олдилар. Айнан Антиохияда Исога имон келтирганлар биринчи марта “масиҳийлар” деб номландилар.

Бир куни, Исонинг Антиохиядаги шогирдлари рўза тутиб, ибодат қилаётгандаридан, Муқаддас Рух уларга шундай деди: “Барнабо билан Шоулни Менга бағишланглар, токи улар Мен тайинлаган ишни бажарсинлар”. Антиохиядаги имонлилар кўлларини Барнабо билан Шоулга қўйиб, улар учун ибодат қилдилар. Шундан сўнг Барнабо ва Шоул Антиохиядан кетиб, турли халқларга таълим бердилар, уларнинг кўпчилиги Исога ишонди.

Муқаддас Китоб ҳикояси Ҳаворийлар 8:3; 9:1-31; 11:19-26; 13:1-3 дан олинган

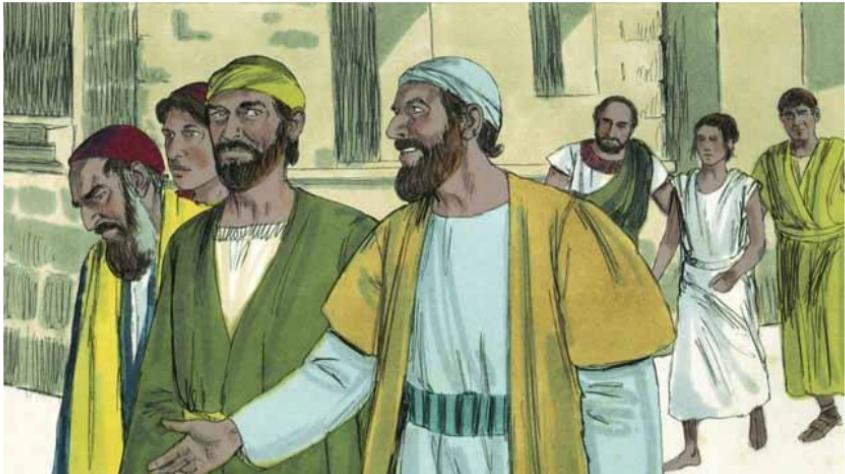
47. Павлус ва Силас Филиппида

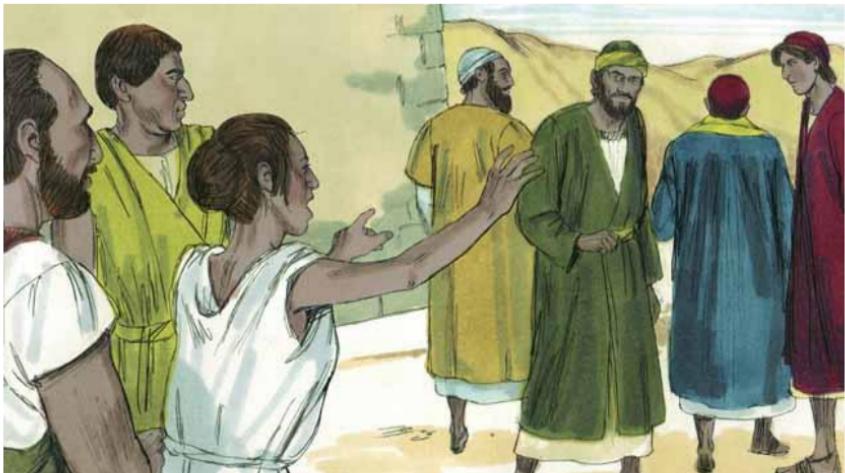
Шоул Рим империяси бўйлаб саёҳат қилиб, Масиҳ ҳақида ваъз қилганида, уни римча "Павлус" исми билан атай бошладилар. Бир куни Павлус ва унинг дўсти Силас Исо Масиҳнинг таълимоти ҳақида ваъз қилиш мақсадида Филиппи шаҳрига йўл олдилар. Улар шаҳардан ташқаридаги анхор бўйига, имон келтирганлар ибодат қилишга йиғиладиган жойга бордилар. Йиғилганларнинг орасида қиммат мато билан савдо қиласидиган Лидия исмли аёл бор эди. Лидия Худони севарди ва Унга сажда қиласиди.

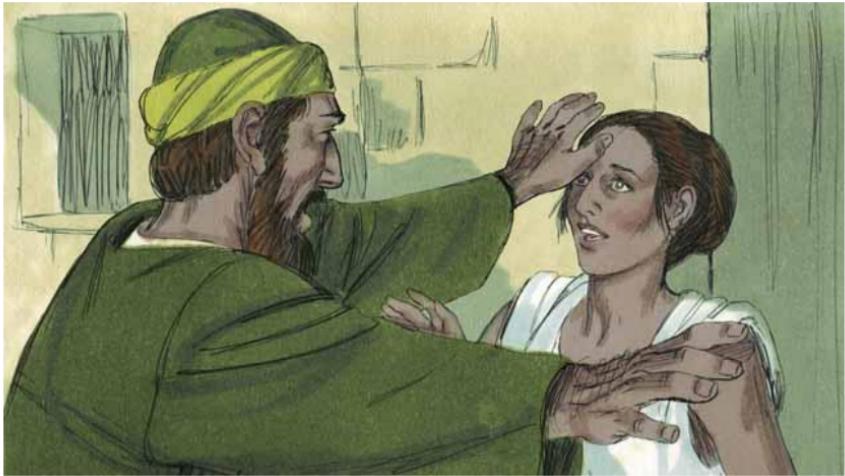
Лидия Павлуснинг ваъзларини тушуниши учун, Худо унинг юрагини очди ва у Исога имон келтирди. Павлус билан Силас Лидияни ва унинг оиласини сувга чўмдирдилар. Кейин бу аёл ҳаворийларни ўз уйига чақириб, уникида қолишни таклиф қилди. Ҳаворийлар рози бўлдилар.

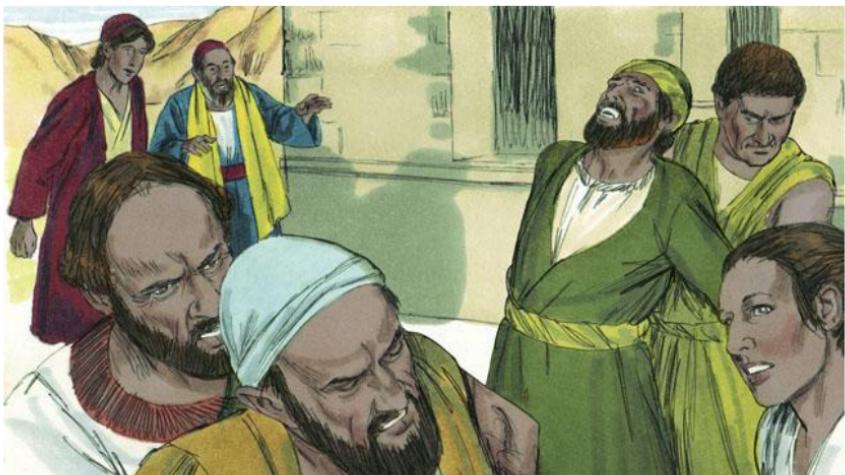
Павлус ва Силас одамлар билан ибодат қилиш учун тез-тез кўришиш турардилар. Бир куни, улар ўша ерга кетаётгандарида, уларнинг йўлида одамларга келажакни айтиб берадиган, ёвуз руҳга чалинган бир кул аёл учради. Бу башоратлар орқали у аёл ўзининг хўжайинлари учун кўп пул топар эди.

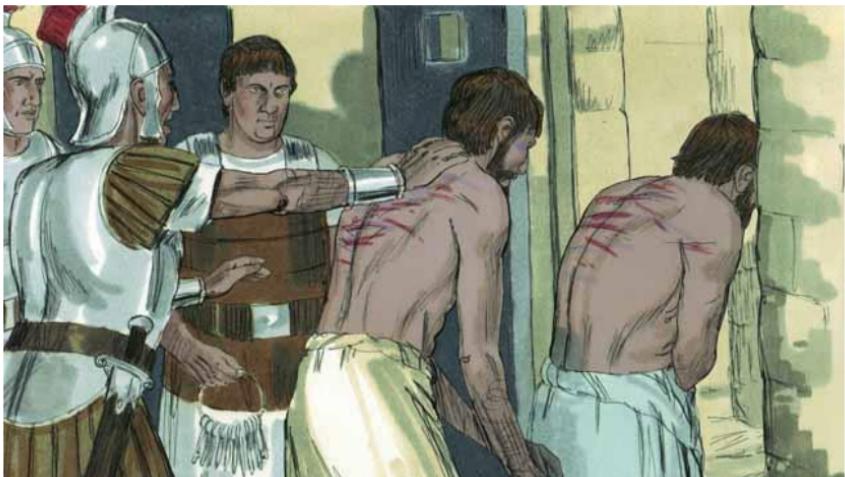
Кул аёл ҳар куни Павлус билан Силаснинг кетидан юрарди ва ҳайқирап эди: “Бу одамлар Кудратли Худонинг хизматкорлари. Улар сизларга нажот йўлини кўрсатмоқдалар!”. У ҳар куни шундай қилар эди ва бу Павлуснинг жонига тегди.

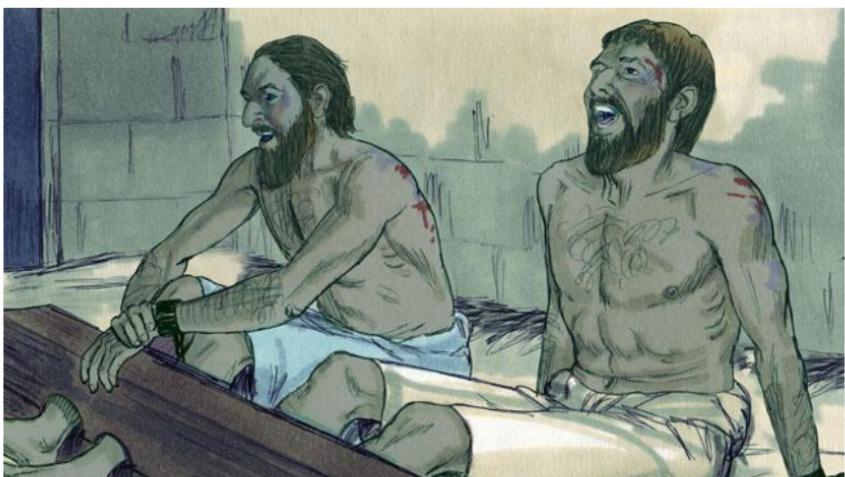
Бир куни құл аёл яна қичқиришни бошлаганида, Павлус ўгирилиб, ундағы ёвуз руҳга деди: "Исо номи билан, бу аёлдан чиқ!". Ва у дархол чиқиб кетди.

Құл аёлнинг хўжайинлари жуда ғазабландилар. Құл аёл бу ёвуз руҳсиз келажакни башорат қила олмаслигини улар тушундилар. Бу эса улар даромадларини йўқотишларини англатарди.

Кулнинг хўжайинлари Павлус билан Силасни Рим ҳукмдорларининг олдига олиб келиб, уларни шаҳарда тартибсизликларни келтириб чиқаришда айбладилар. Бу айбловларга катта оломон ҳам қўшилди. Ҳакамлар ҳаворийларни таёқ билан уриб, кейин зинданга ташлашни буюрдилар.

Павлус ва Силас зинданнинг қўриқчилари кўп бўлган қисмига қўйилдилар ва уларнинг оёқларига ёғоч кишанлар солинди. Ярим тунда Павлус ва Силас Худони улуғлаб, қўшиқлар куйлашни бошладилар.

Бирдан кучли зилзила бошланди. Зиндоннинг барча эшиклари кенг очилиб, маҳбусларнинг занжирлари ечилиб кетди.

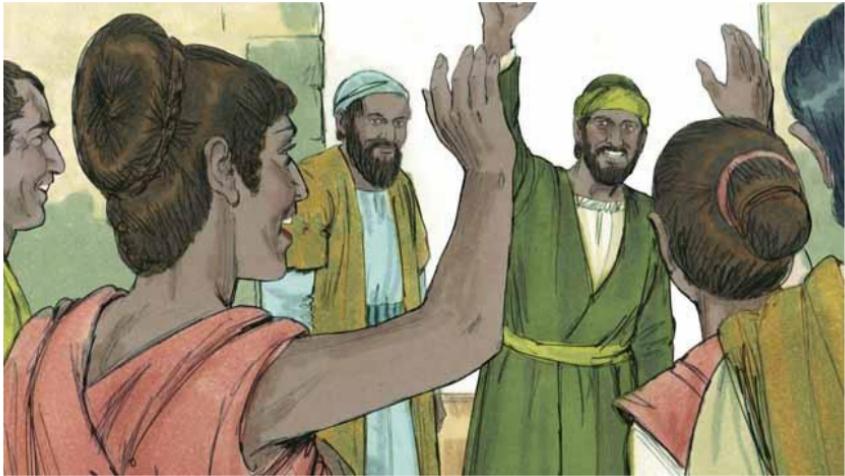
Зиндон кўриқчиси уйғониб, зиндон эшиклари очиқ эканини кўрди. У барча маҳбуслар қочиб кетди деб ўйлади ва маҳбуслар қочгани учун қатл қилинишидан кўркиб, ўзини ўлдиришга қарор қилди. Павлус буни кўрди ва бақириб: “Тўхтанг! Ўзингизга зарар етказманг. Биз ҳаммамиз шу ердамиз” — деди.

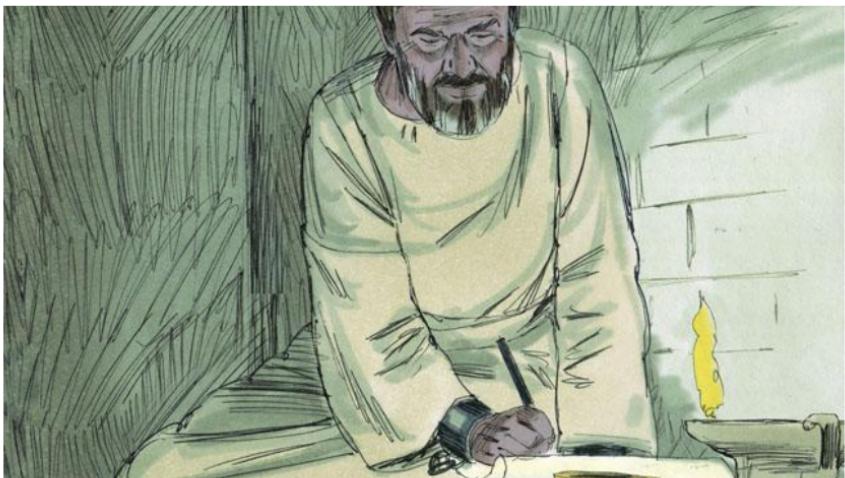
Зиндон қўриқчиси қўрқувдан титраганича Павлус ва Силас олдига келиб, уларни ташқарига олиб чиқди. Кейин шундай савол берди: “Нажот топишм учун мен нима қилишим керак?” Павлус: “Раббимиз Исога ишон, шунда ўзинг ва оиланг нажот топасизлар” — деб жавоб берди. Зиндон қўриқчиси Павлус ва Силасни ўз уйига олиб келиб, уларнинг яраларини ювди. Павлус хонадондагиларнинг ҳаммасига Исо ҳақидаги хушхабарни гапириб берди.

Зиндон қўриқчиси ва унинг бутун оиласи Исога ишондилар, Павлус уларни сувга чўмдирди. Сўнг зиндон қўриқчиси Павлус ва Силасга дастурхон ёзди, хонадон аҳли Худога имон келтирганидан севинарди. Павлус ва Силас зиндонга қайтдилар.

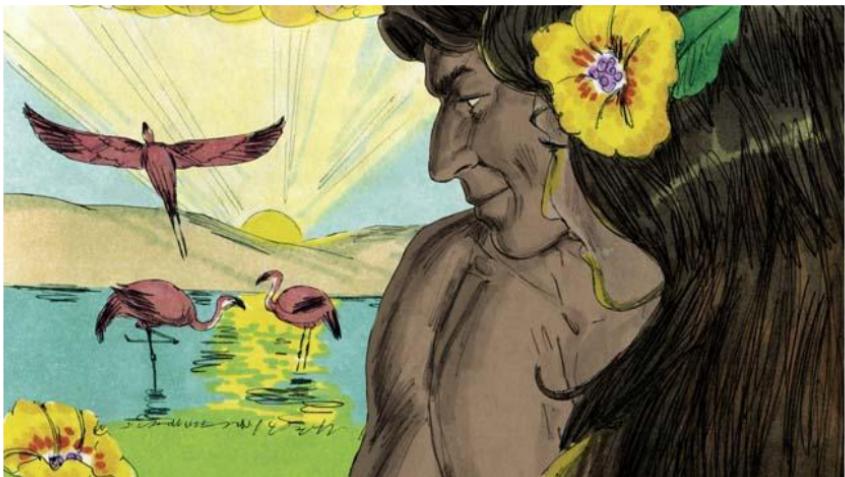
Кейинги кун амалдорлар Павлуснинг Рим фуқароси эканини билгач, Павлус ва Силасни озод қилишни буюрдилар ва улардан Филиппи шаҳрини тарк этишларини сўрадилар. Павлус ва Силас Лидия билан ва бошқа дўстлари билан учрашиб, шаҳардан чиқиб кетдилар. Исо ҳақидаги ваъзлар давом этарди, жамоат ҳам ўсиб борарди.

Павлус ва жамоатнинг бошқа етакчилари кўплаб шаҳарларга бориб, Исо ҳақида ваъз қиласидилар, одамларга таълим берардилар. Улар турли жамоатларга кўп мактублар ёзиб, имонлиларга далда ва насиҳатлар бердилар. Бу мактублардан баъзилари Муқаддас Китобга киритилган.

Муқаддас Китоб ҳикояси Ҳаворийлар 16:11-40 дан олинган

48. Исо — ваъда қилинган Масихдир

Худо дунёни яратганида ҳамма нарса мукаммал эди. Гуноҳ йўқ эди. Одам Ато ва Момо Ҳавони ва бир-бирини севарди. Ерда на касаллик, на ўлим йўқ эди. Худо дунёни айнан шундай бўлишини режа қилган эди.

Лекин шайтон илон орқали гапириб, Момо Ҳавони алдади ва Одам Ато билан Момо Ҳаво Ҳудога қарши гуноҳ қилди. Улар гуноҳ қилгани туфайли, ер юзида ўлим пайдо бўлди ва одамлар ўла бошлади.

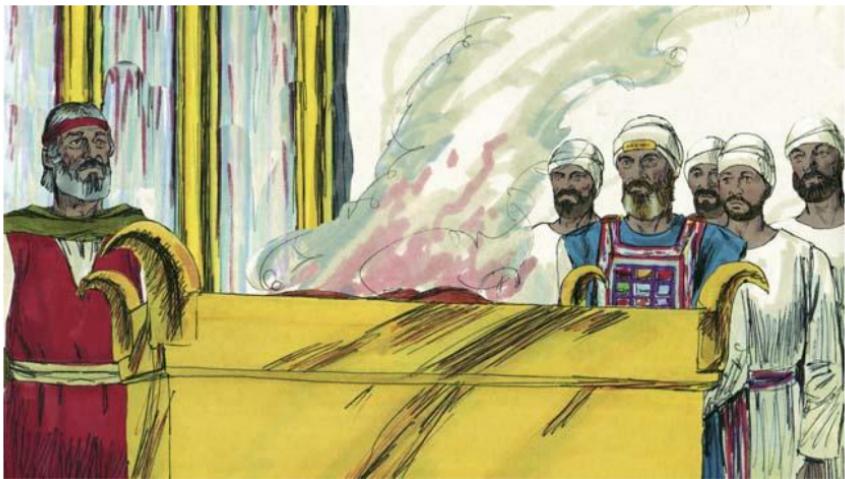
Шу гуноҳ туфайли Одам Ато ва Момо Ҳаво Худонинг душманларига, Унинг иродасига бўйсунишни истамайдиган одамларга айландилар. Ўша пайтдан бошлаб, ҳар бир инсон Одам Ато ва Момо Ҳавонинг авлоди сифатида гуноҳкор бўлиб түғилади. Лекин Худо одамлар билан азалдан эга бўлган муносабатни қайтаришни доим истар эди.

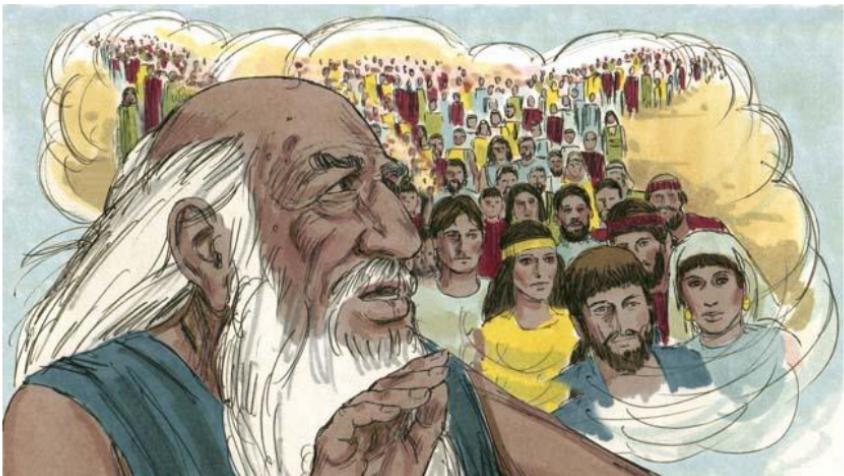
Худонинг ваъдасига биноан, Момо Ҳавонинг авлодларидан бири шайтоннинг бошини янчиши, шайтон эса унинг товонини чақиши керак эди. Бу шайтон Масихни ўлдириши, лекин Худо Уни яна ҳётга қайтаришини англатарди. Ва Масих шайтоннинг ҳокимиятини батамом вайрон қилади. Кўп йилдан сўнг Худо одамларга ваъда қилинган Масихни юборди. Бу Масих Исо эди.

Исо туғилишидан анча олдин, Худо Нуҳга кема қуришни буюрди. Бу кемада Нуҳнинг оиласи Худо ер ўзига юбормоқчи бўлган тошқиндан сақланиб қолиши керак эди. Худо гуноҳкор одамларни тўфон сувлари билан йўқ қилиш орқали жазоламоқчи эди. Нуҳ Худога ишонди ва кема қурди. Фақат Нуҳ ва унинг оиласи қутқарилди. Бугунги кунда ҳам худди шундай — ҳар бир инсон ўлимга лойиқдир, чунки у гуноҳкор ва Худонинг душманидир. Лекин Худо Исони юборди, токи Унга имон келтирғанларни қутқариш учун.

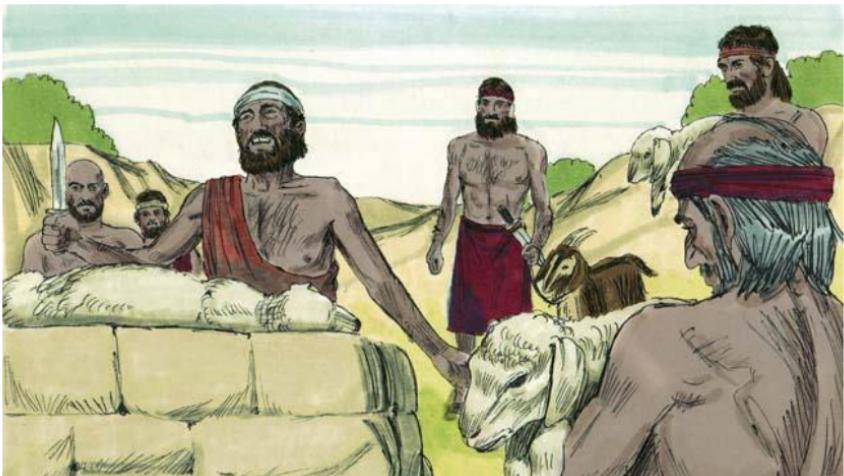
Юз йиллар давомида гуноҳлардан покланиш учун руҳонийлар Худога қурбонликлар келтирадилар. Қурбонлик келтириш одамларга улар гуноҳ қилгандарини ва Худонинг жазосига лойиқ эканликларини тушунишга ёрдам берарди. Лекин қурбонликлар одамларни гуноҳдан батамом озод қила олмасди. Исо руҳонийлар қила олмаган ишни қилди. У йўз ҳаётини берди ва ҳар бир инсоннинг гуноҳини тўлиқ йўқ қилишга қодир ягона Қурбонлик бўлди. Биз гуноҳларимиз учун олишимиз керак бўлган жазони Исо Ўзига олди. Шунинг учун Исо буюк Олий Руҳонийдир.

Иброҳим ер юзида яшаганида, Худо унга деди: "Мен сен орқали ер юзидаги барча халқларни баракалайман". Исо Иброҳимнинг авлоди эди. Энди барча халқлардаги одамлар Исога имон келтирганида, Худо уларни Иброҳим орқали баракалайди. Худо уларни гуноҳ учун бўлган жазодан халос этади ва уларни Иброҳимнинг руҳий авлодлари деб ҳисоблай бошлиайди.

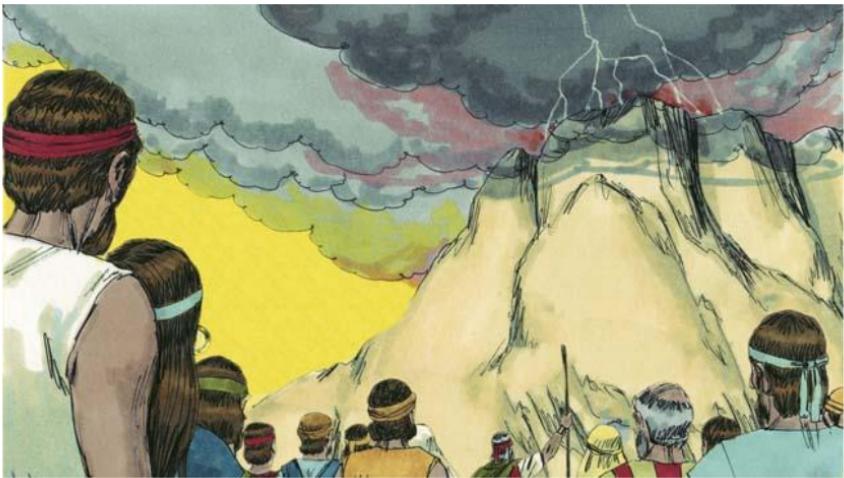
Бир куни Худо Иброҳимга ўғли Исҳоқни қурбон қилишни буюрди. Аммо Иброҳимнинг итоаткорлигини кўриб, Худо унга Исҳоқнинг ўрнига қурбонлик қилиш учун кўчқор берди. Биз ҳаммамиз гуноҳларимиз туфайли ўлишга лойиқмиз, лекин Худо бизнинг ўрнимизга ўлиши учун қурбонлик сифатида Исони берди. Шунинг учун биз Исони Худонинг қурбонлик Қўзиси деб атаемиз.

Худо Мисрга охирги жазони юборганида, У Исроилдаги ҳар бир оиласа қўзичноқ сўйишни буюрди. Бу исроилликларга Мисрга юборилган жазодан қутилишга ёрдам берди — жазо ҳар бир оиласа тўнғич ўғилнинг ўлими эди. Қурбонлик қўзиси ҳеч қандай камчиликсиз бўлиши керак эди. Яҳудийлар қўзининг қонини эшикларининг кесакиларига суртишлари керак эди. Худо бу қонни кўриб, ўтиб кетарди ва жазо бу уйга кирмасди. Худо бу воқеани Фисих деб атади.

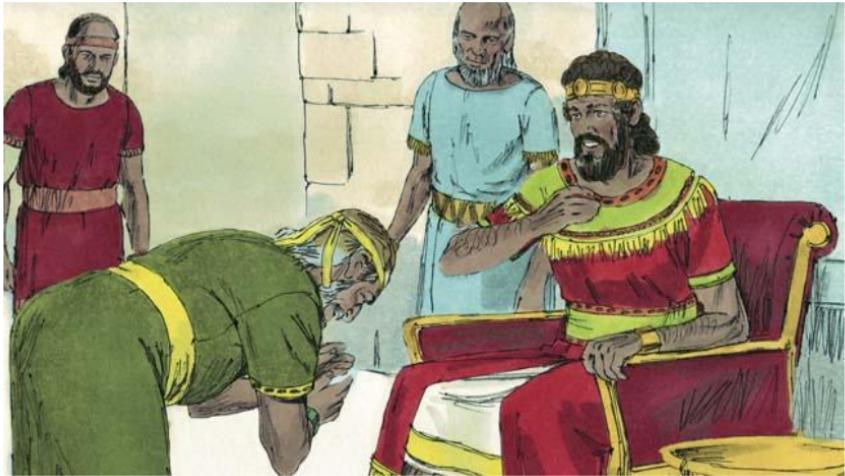
Исо ҳеч қачон гуноҳ қилмаган ва ҳеч нарсада айбдор бўлмаган. У Фисих байрами пайтида ўлдирилган Фисих Қўзисига ўхшайди. Бирор киши Исога ишонишни бошлаганида, Исонинг қони у кишининг гуноҳлари учун тўлов бўлади ва Худо уни жазоламайди. Худо бу одамнинг жазосини унинг ёнидан четлатиб ўтказгандек бўлади.

Худо Истроил халқи билан аҳд тузган, чунки У бу халқни Ўзи учун танлаган эди. Бироқ Худо Янги Аҳд тузди, бу Аҳдга барча халқлар учун йўл очик. Энди Янги Аҳдга қадам босган инсон Худо халқига кўшилади. Бу Исога бўлган ишонч туфайли амалга ошади.

Мусо Худо Сўзини катта ҳокимият билан ваъз қилган буюк пайғамбар бўлган. Аммо Исо — жамики пайғамбарларнинг энг улуғидир. У — Худо, шу сабабдан Унинг барча ишлари ва сўzlари Худойи Таолонинг ишлари ва сўzlари бўлган. Шунинг учун ҳам Муқаддас Китобда Исо "Худонинг Каломи" деб номланган.

Худо Довудга: "Сенинг наслинг Худо халқи устидан то абад хукмронлик қиласы" — деб ваъда қилган эди. Исо Масих Довуднинг Ўша ваъда қилинган Наслидир. У Худонинг Ўфли, Масихдир. У то абад хукмронлик қиласы.

Довуд — Исроил шоҳи эди, аммо Исо — бутун борлиқнинг Шоҳидир. У яна келиб, Ўз Шоҳлигини тинчлик ва адолат билан абадий бошқаради.

Муқаддас Китоб ҳикояси Ибтидо 1-3, 6, 15, 22, Чиқиш 12, 20, 2 Шоҳлар 7 боб, Ибронийларга Мактуб 3:1-6, 4:14-5:10, 7:1-8:13, 9:11-10:18 ва Ваҳий 21-бобдан олинган

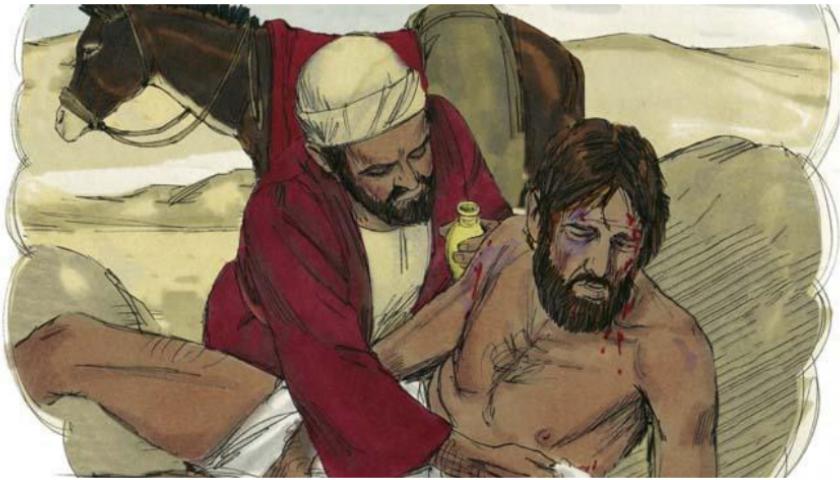
49. Худо белгилаган Янги Аҳад

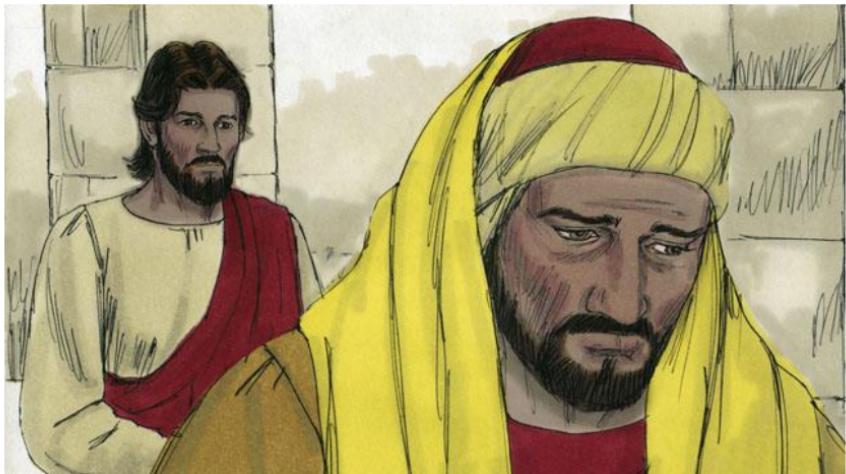
Исонинг туғилишидан аввал, Марям исмли қизнинг олдига фаришта келиб, у Худонинг Ўглини туғишини айтди. Марям бокира эди, лекин унга Муқаддас Рух тушиб келди ва у ҳомиладор бўлди. Марям Ўғил туғди ва Унинг исмини Исо қўйди. Шунинг учун Исо ҳам Худо, ҳам Инсондир.

Исо кўплаб мўъжизалар яратди ва бу мўъжизалар У Худо эканлигини кўрсатар эди. У сувнинг устида юрар эди ва тўфонларни тинчлантирас эди. У касал одамларга шифо берарди ва ёвуз руҳларни ҳайдар эди. Исо ўликларни тирилтиради ва бешта нон, ҳамда иккита кичкина балиқдан беш мингдан зиёд одамни овқатлантирса бўладиган озуқа яратиши мумкин эди.

Исо буюк Устоз эди. Унинг таълимоти ҳақиқат эди. Шунинг учун биз Исонинг амрларини бажаришимиз керак, ахир У Худонинг Ўғли-ку. Исонинг асосий таълимотларидан бири биз бошқа одамларни ўзимизни севгандек севишшимиздир.

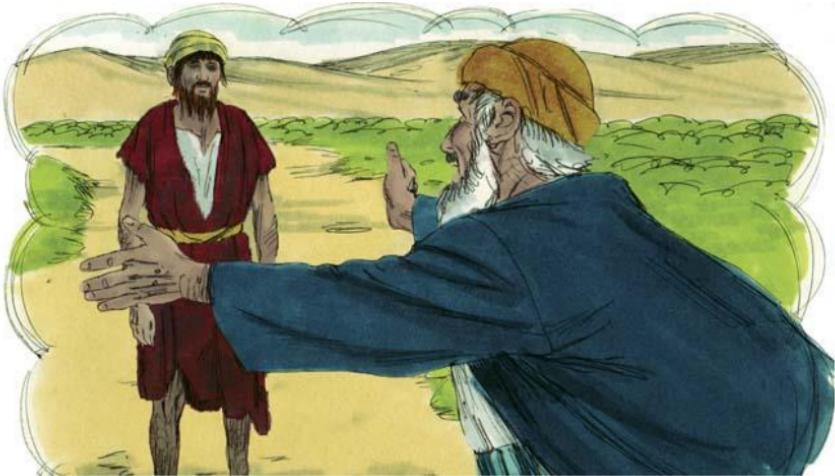
Шунингдек Исо Худони ҳамма нарсадан, ҳатто биз эгалик қилган барча нарсалардан устун севишшимиз кераклигини ўргатган.

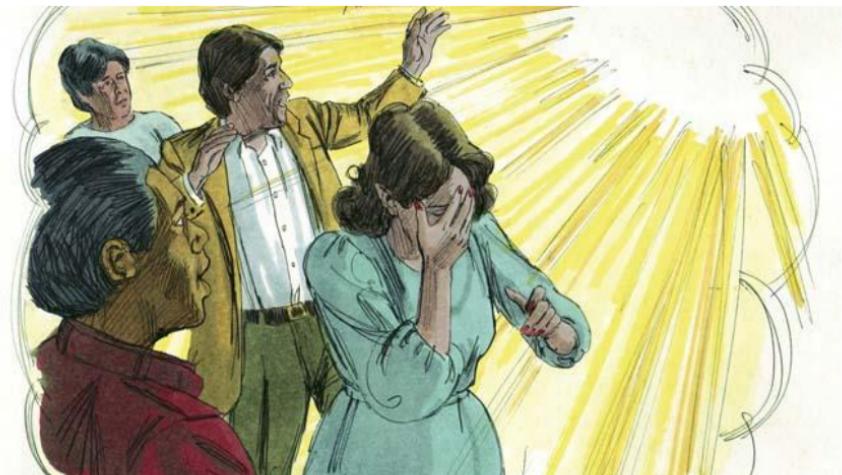
Исо бу дунёning барча бойлигига эга бўлгандан кўра, Худонинг Шоҳлигига кирмоқ афзалроқ эканини айтган. Сиз Худонинг Шоҳлигига кира олишингиз учун, Худо сизни гуноҳларингиз учун белгиланган жазодан халос этиши керак.

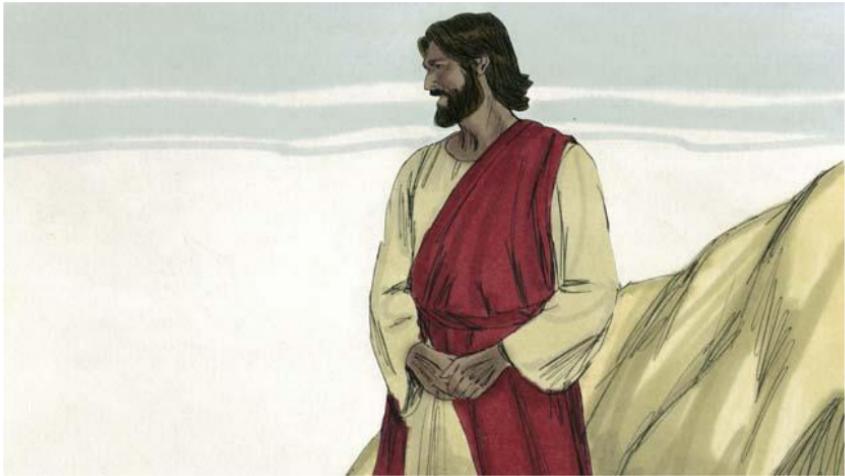
Исо Уни қабул қилган одамларни Худо қутқаришини айтган. Лекин Уни қабул қилмайдиган одамлар ҳам бўлади. Исо бъязи одамлар яхши тупроққа ўхшашини айтган. Худонинг Каломи дон каби бу тупроққа тушади ва ўсиб чиқади. Бундай одамлар Исони қабул қиласди ва Худо уларни қутқаради. Лекин бошқа одамлар йўл бўйидаги қаттиқ ерга ўхшайдилар. Худонинг Каломи дон каби бу тупроққа тушади, лекин униб чиқмайди. Бундай одамлар Исони рад этадилар. Улар Унинг Шоҳлигига киришдан бош тортадилар.

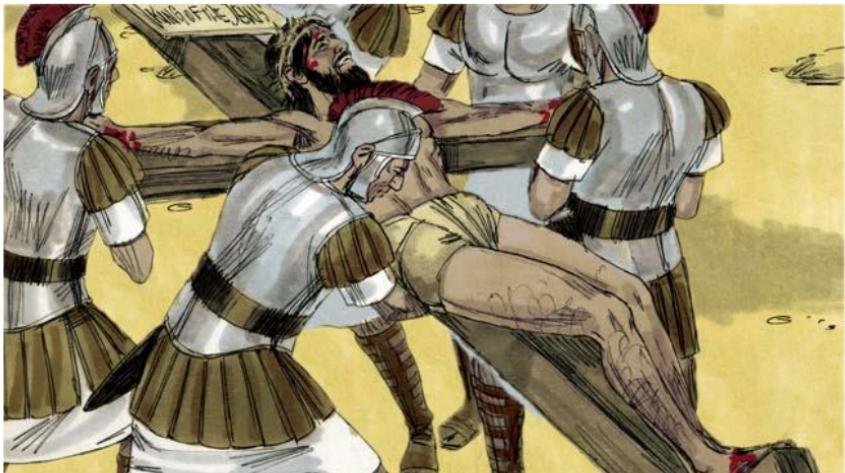
Исо Худо барча одамларни, ҳатто гуноҳкорларни ҳам қаттиқ севишини ўргатган. У ҳаммани кечиришни ва Ўз фарзанди сифатида қабул қилишни хоҳлайди.

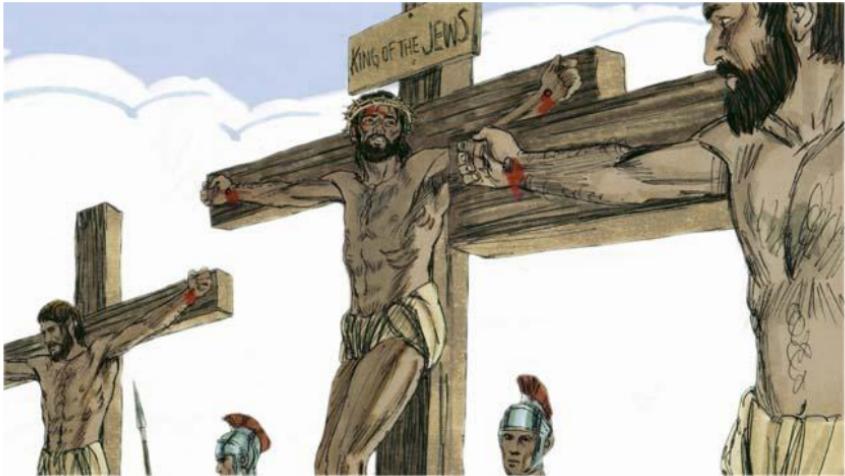
Одам Ато ва Момо Ҳаво гуноҳ қилганидан сўнг, уларнинг барча авлодлари гуноҳкор бўлиб туғила бошладилар. Ҳамма одамлар гуноҳ қиласидилар ва Худодан узоқдирлар. Ҳар бир инсон туғилиши билан Худога ва Унинг иродасига қарши бўлади.

Лекин Худо одамларни шунчалик севади-ки, У Ўзининг ягона Ўғлини курбонликка берди. Худо Исола имон келтирганларни жазоламайди ва барча имонлилар У билан абадий яшайдилар.

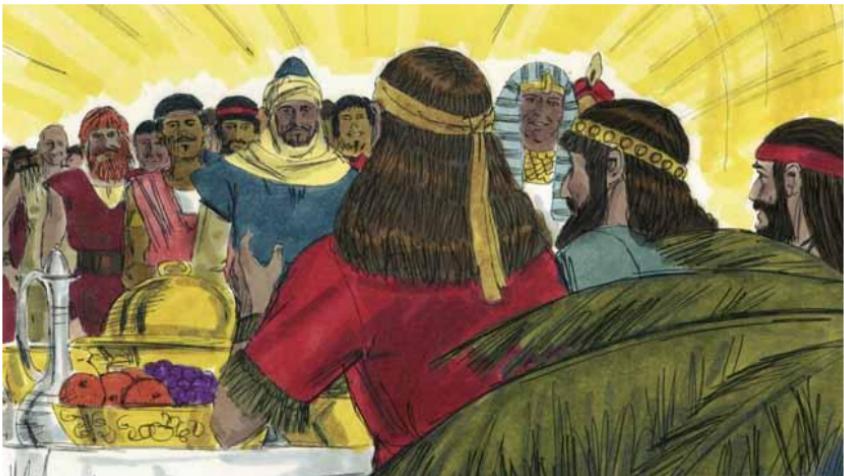
Сиз ўлимга лойиқсиз, чунки сиз гуноҳкорсиз. Худо сизни жазоласа тўғри бўларди. Лекин сизнинг гуноҳларингиз учун Исо жазоланди. Исо хочга михланганида, Худо сизнинг жазоингизни Унинг зиммасига юклади.

Исо ҳеч қачон гуноҳ қилмаган. Лекин У хочда даҳшатли ўлим топиб, гуноҳ учун жазони қабул қилган. Исо сизнинг гуноҳларингизни ва бу дунёдаги ҳар бир инсоннинг гуноҳларини олиш учун мукаммал Курбонлик бўлди. Исо гуноҳ учун Ўзини курбон қилди. Шунинг учун Худо Исога ишонган ҳар бир кишининг энг даҳшатли гуноҳини ҳам кечиради.

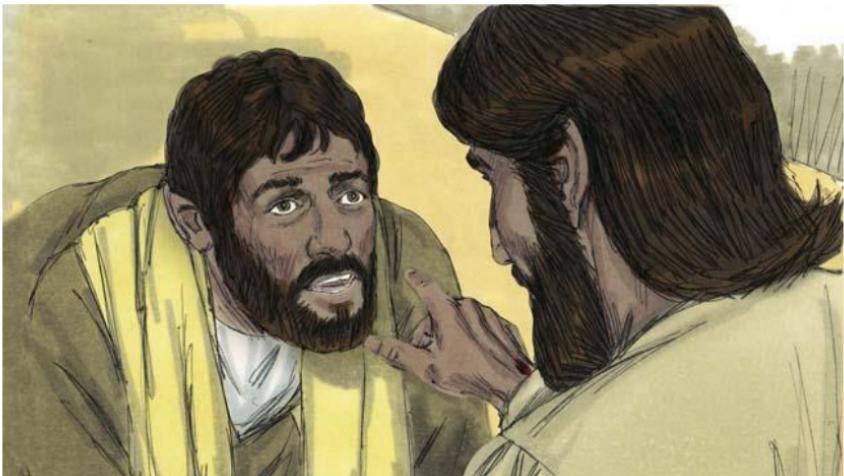
Кўплаб савоб ишлар ҳам сизни гуноҳ эвазига белгиланган жазодан кутқармайди. Сиз ўзингиз Худо билан ярашиш ва Унинг дўсти бўлиш учун ҳеч нарса қила олмайсиз. Аммо сиз Исо Худонинг Ўғли эканига, У сизнинг ўрнингизга хочда ўлганига ва Худо Уни яна ҳаётга қайтарганига ишонишингиз керак. Агар сиз бунга ишонсангиз, Худо барча гуноҳларингизни кечиради.

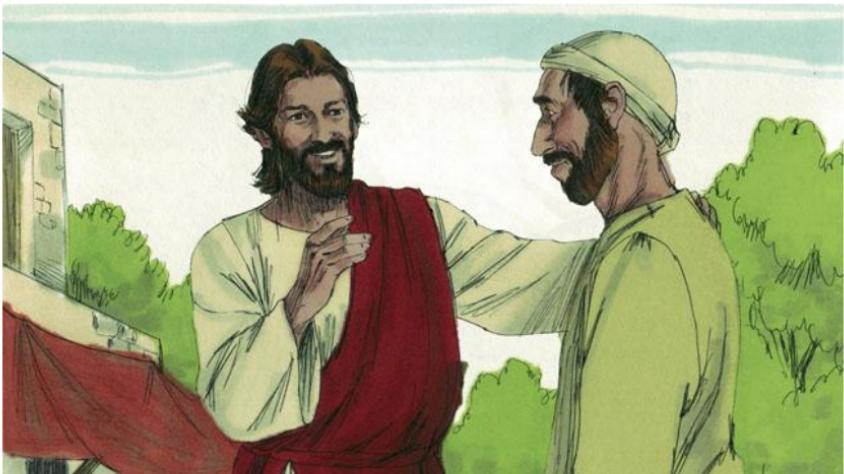
Исога ишонган ва Уни Раббим деб тан олган ҳар бир инсонни Худо күтқаради. Лекин Унга ишонмаганларни Худо күтқармайди. Сиз бой ёки камбағал, әркак ёки аёл, қари ёки ўшлигингиз ва қаерда яшашингиз мұхим әмас. Худо сизни севади, шунинг учун Исога ишонишингизни ва Унинг дүсті бўлишингизни истайди.

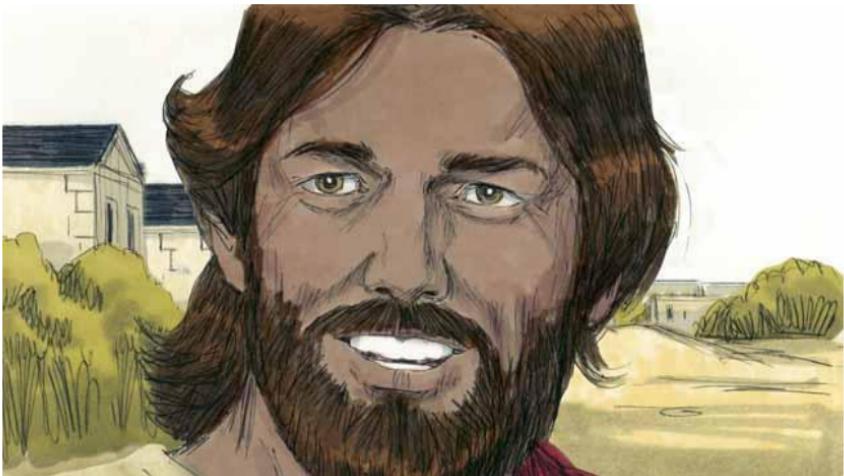
Исо сизни Унга ишонишга ва чўмдирилишга чақирмоқда. Сиз Исонинг Масиҳ эканига ва Худонинг ягона Ўғли эканига ишонасизми? Сиз гуноҳкорлигингизга ва гуноҳ учун жазога лойик эканлигингизга ишонасизми? Сизнинг гуноҳларингизни Ўзига олиш учун Исо хочда ўлганига ишонасизми?

Агар Исога ишонсангиз, Унинг сиз учун қилган ишларини очиқ-ойдин тан олиб, бу ҳақда гапирсангиз, Исонинг издоши бўласиз. Шунда иблис сизни бошқара олмайди, зулмат шоҳлиги сизнинг устингиздан ўз ҳокимиятини йўқотади. Худонинг Ўзи ёруғлик Шоҳлигидан туриб сизни бошқаради. Ҳаётингизда гуноҳга қарши туришингиз учун Худо сизга куч беради. У сизга янги, солиҳ ҳаёт тарзини ато этади.

Исога ишонган бўлсангиз, демак Исонинг қурбонлиги туфайли Худо сизнинг гуноҳларингизни кечирди. Энди Худо сизни душмани деб эмас, яқин дўсти деб ҳисоблайди.

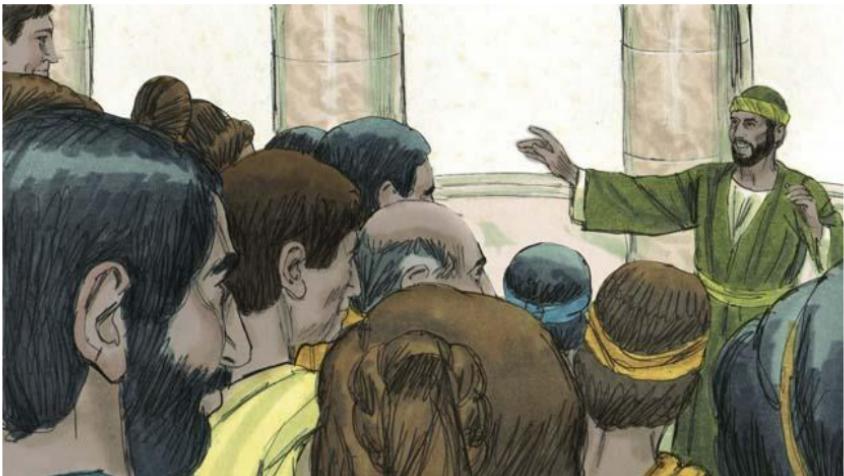
Энди сиз Худонинг дўсти ва Исонинг издоши экансиз, Исо эса сизнинг Раббингиз экан, сиз Исо ўргатган ҳамма нарсани амалга ошириш ҳоҳишига эга бўласиз. Аммо Исломага ишонган бўлсангиз ҳам, иблис сизни гуноҳ қилишга ундаиверади. У сизнинг Исломага садоқатсиз шогирд бўлишингизни истайди. Лекин Худо доим берган ваъдаларини амалга оширади. Унинг ваъдасига кўра, агар сиз гуноҳларингизни тан олиб, улар ҳақида Худога айтсангиз, У сизни кечиради ва гуноҳга қарши туришингиз учун сизга куч беради.

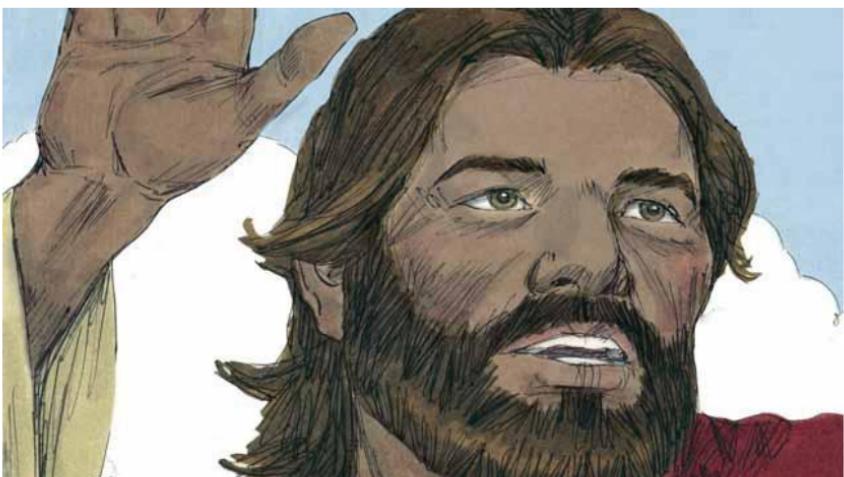
Худо сизнинг ибодат қилишингизни ва Унинг Каломини ўрганишингизни истайди. Исонинг бошқа издошлари билан биргаликда Унга сажда қилишингизни хоҳлайди. Шунингдек сиз бошқа одамларга Худо сиз учун нималар қилганини айтиб беришингиз керак. Агар сиз Худо буюрган барчасини бажариб борсангиз, У билан дўстлигингиз кучайиб боради.

Муқаддас Китоб ҳикояси Римликларга мактуб 3:21-26, 5:1-11, Юҳанно Ҳушхабари 3:16, Марк Ҳушхабари 16:16, Колосаликларга мактуб 1:13-14; 2 Коринфликларга мактуб 5:17-21 ва Юҳаннонинг 1-мактуби 1:5-10 дан олинган

50. Исо қайтиб келади

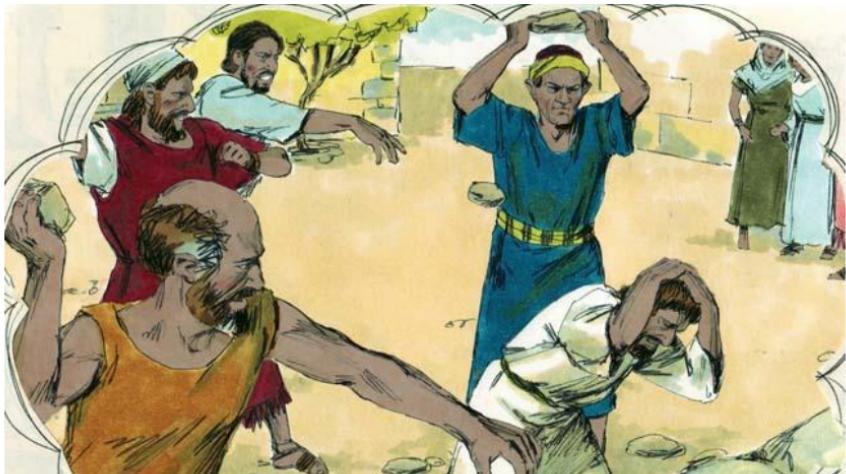
Деярли 2000 йил давомида бутун дунё бўйлаб кўплаб одамлар Исо Масих ҳақидаги Хушхабарни эшитмоқда ва жамоат ўсишда давом этмоқда. Исо бу дунёнинг охири келишидан аввал, У қайтиб келишини ваъда қилган. У ҳали келмаган бўлса ҳам, Исо албатта ваъдасини бажаради ва яна келади.

Токи Исонинг қайтишини кутар эканмиз, Худо биз муқаддас ҳаёт кечириб, Уни иззатлашимизни истайди. У биз Худонинг Шоҳлиги ҳақида бошқа одамларга сўзлаб беришимизни ҳам истайди. Исо ер юзида яшаганида, У шундай сўзларни айтган: “Менинг шогирдларим Худо Шоҳлиги тўғрисидаги Хушхабарни бутун дунёдаги одамларга етказадилар ва шундан кейин барчаси тугайди”.

Кўплаб халқлар ҳали Исо ҳақида эшитмаган, шунинг учун Исо осмонга қайтишдан олдин, шогирдларига барча одамларга Хушхабарни етказишни буюрди. У шундай деди: “Бориб барча халқлардаги одамларга Менинг шогирдларим бўлишга ёрдам беринглар!”. Исо яна шу сўзларни ҳам айтган: “Дала ўримга тайер. Ҳосил мўл, аммо ишчилар кам. Шунинг учун Худо ўримга ишчиларни юборишини сўранглар”. Бу Хушхабарни етказадиган шогирдларнинг сони кўпроқ бўлиши кераклигини англатади.

Исо яна деди: “Хизматчи хўжайинидан буюк эмас. Бу дунё Мендан нафратланади. Одамлар сизлардан ҳам нафратланиб, сизларни Мен туфайли азоблайдилар ва ўлдирадилар. Бу дунёда кўп азоб чексангиз ҳам, бардам бўлинглар, ахир Мен бу дунёда хукмронлик қилувчи шайтоннинг устидан ғалаба қозондим! Агар охиригача Менга содик қолсангиз, Худо сизларни қутқаради!”.

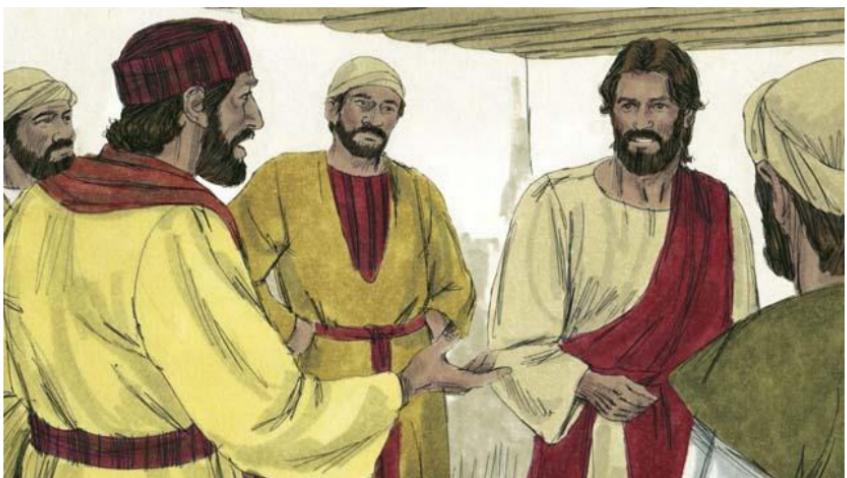
Бу дунёning охири келганидан сўнг одамлар билан нима содир бўлишини тушунириш учун Исо шогирдларига бир ҳикоя сўзлаб берди. У деди: “Бир инсон даласида яхши уруғларни экди. Лекин у ухлаётганида душман келиб, буғдойнинг орасига ёввойи ўтларни экди ва қочиб кетди”.

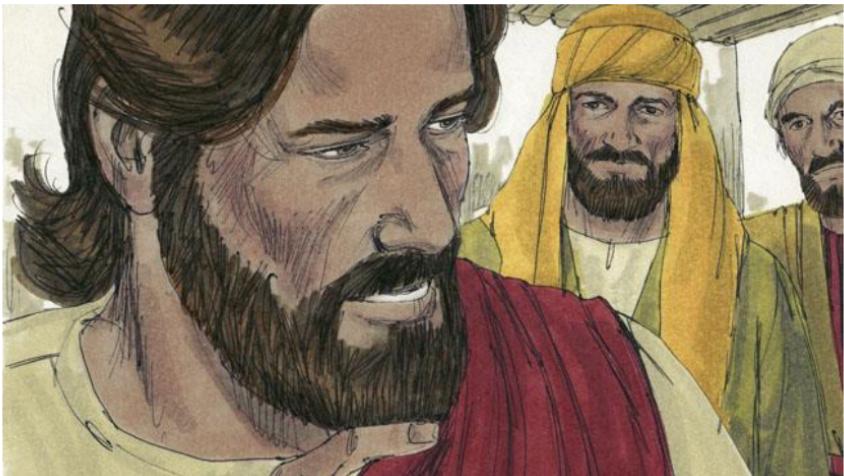
“Ўсимликлар ўсиб чиққач, ўша одамнинг хизматкорлари ундан суради: “Жаноб, сиз бу далага яхши уруғларни экдингиз. Ёввойи ўтлар қаердан пайдо бўлди?”. Хўжайин жавоб берди: “Менинг душманларимдан бири буни қилди”.

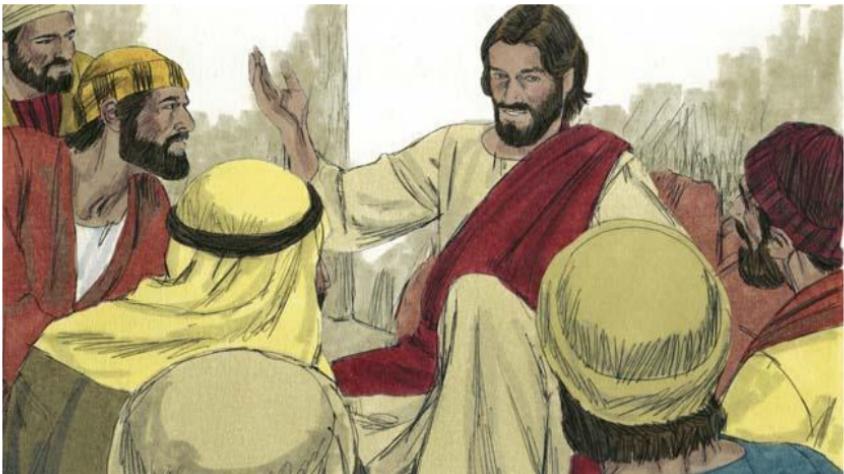
Ишчилар хўжайиндан сўрадилар: “Балки бу ёввойи ўтларни юлиб олиш керак?”. У жавоб берди: “Йўқ. Ёввойи ўтларни юлиб олаётганингизда, буғдойни ҳам юлиб олишингиз мумкин. Ўрим-йигим вақтини кутинг, шунда сиз ёввойи ўтларни йиғиб, уларни ёқиб ташлашингиз мумкин бўлади. Буғдойни эса менинг дономборимга йиғасизлар””.

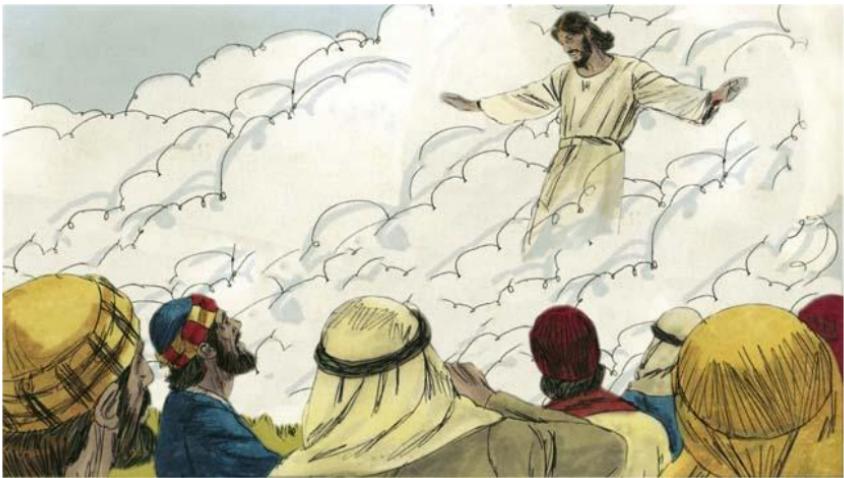
Шогирдлар бу ҳикоянинг маъносини тушунмадилар ва Исодан уни тушунтиришини сўрадилар. Исо шундай деди: “Яхши уруғларни эккан Киши — бу Масиҳdir. Дала — бу дунё. Яхши уруғлар — Худо Шоҳлигининг одамлариdir.

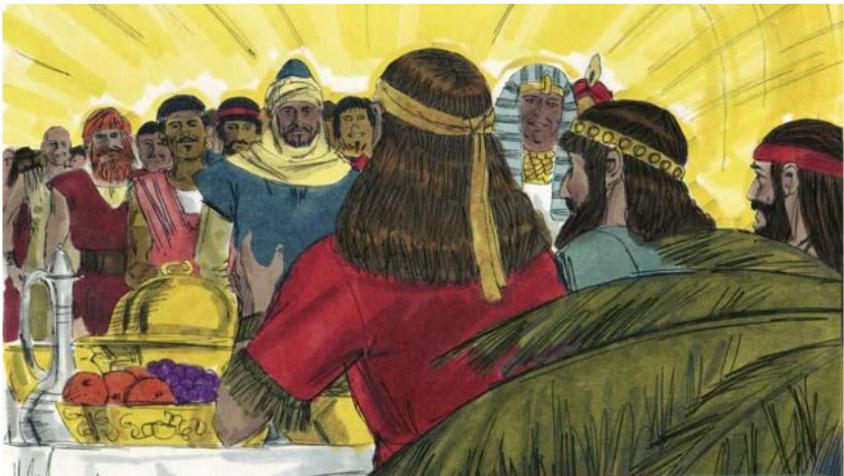
Ёввойи ўтлар шайтонга тегишли одамларни англатади. Инсоннинг душмани, ёввойи ўтларни эккан зот — бу шайтондир. Ўрим-ийғим дунёнинг охирини англатади, хизматкорлар — бу Худонинг фаришталаридир.

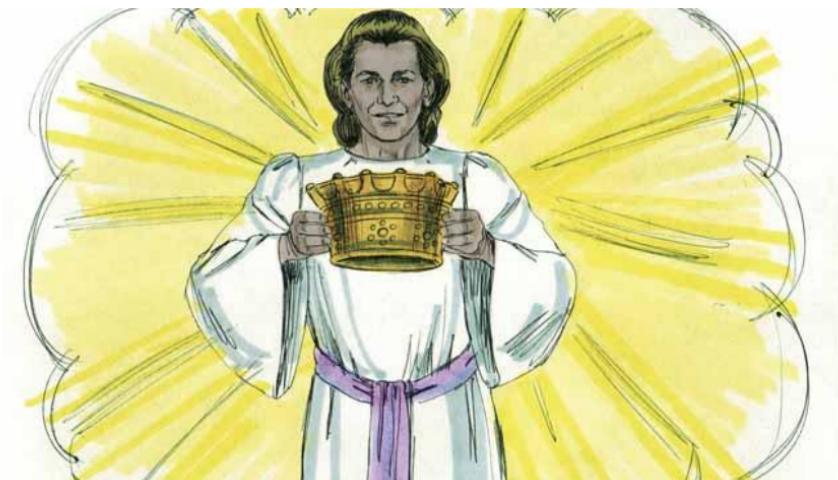
Бу дунё ниҳоясига етгач, фаришталар шайтонга тегишли бўлган барча одамларни бир жойга тўплаб, уларни оловга ташлайдилар. У ерда гуноҳкорлар даҳшатли азоб-уқубатлардан тишларини ғичирлатиб йиғлайдилар. Исога эргашган солиҳ одамлар эса Отаси Худонинг Шоҳлигига қўёш каби порлайдилар”.

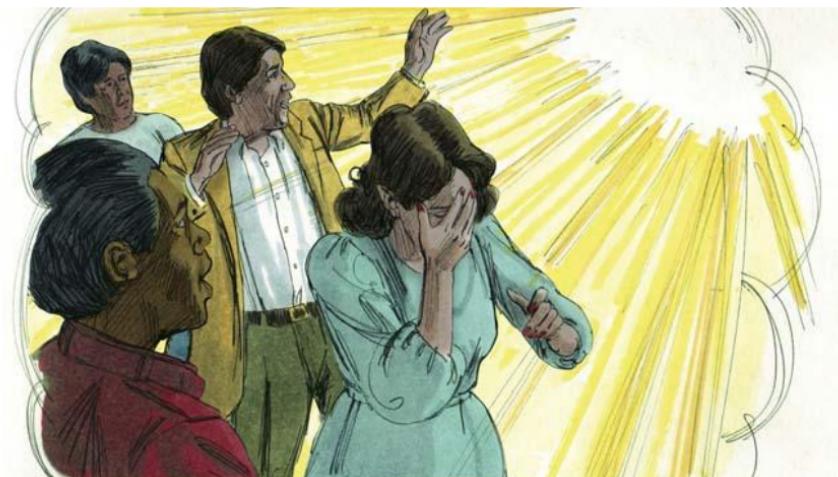
Исо дунёning охири келишидан олдин, бу ер юзига қайтишини вайда қилди. У кетгани каби қайтиб келади: Исо жисмоний танага эга бўлади ва У осмондан булутлар устида келади. Исо қайтиб келганида, аввал вафот этган имонлиларнинг ҳаммаси ўлимдан тирилиб, осмонда У билан учрашадилар.

Исо келганида ҳали ҳаёт бўлган имонлилар эса осмонга кўтарилиб, ўлимдан тирилган бошқа имонлиларга қўшиладилар. Улар абадий ўз ҳалқи билан яшайдиган Исо билан бирга бўладилар. Исо улар билан бирга бўлгани учун одамлар абадий ором оладилар.

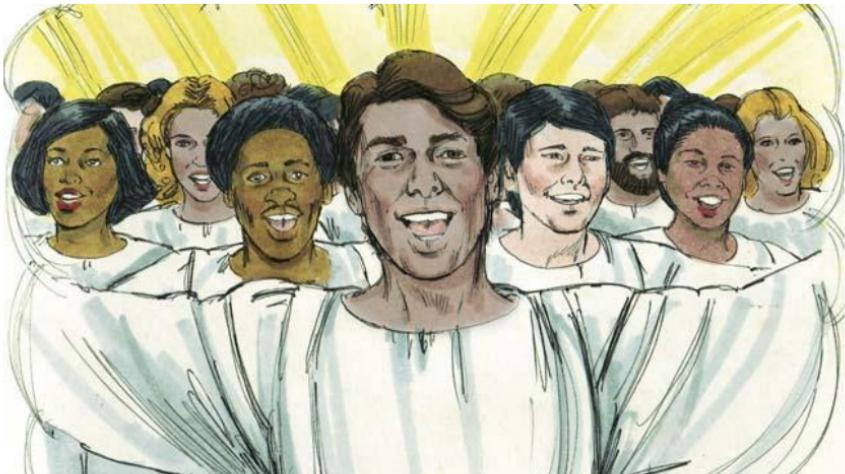
Исо Унга ишонган ҳар бир кишига тож беришни ваъда қилган. Бундай одамлар Худо билан бирга мавжуд бўлган ҳамма нарсанинг устидан абадий хукмрон бўладилар. Улар мукаммал тинчлика яшайдилар.

Лекин Худо Исога ишонмаган ҳар бир одамни ҳукм қилади. Худо уларни жаҳаннамга ташлайди. У ерда улар пушаймон бўлиб, фифон чекадилар. Уларнинг азоблари абадий бўлади. Ўчмайдиган олов уларни доим ёндиради, ўлмайдиган курт уларни доим ейди.

Исо қайтганида, шайтонни ва унинг шоҳлигини батамом яксон қиласди. Исо шайтонни жаҳаннамга ташлайди. У ерда шайтон Худога эмас, унга итоат этганлар билан бирга абадий ёнади.

Одам Ато ва Момо Ҳаво Худога итоат этмасдан, бу дунёга гуноҳ олиб келгандари учун Худо ерни лаънатлаган эди ва бир кун келиб ер йўқ бўлиб кетади. Бироқ шундай вақт келади-ки, Худо мукаммал бўлган янги осмон ва янги ерни яратади.

Исо ва Унинг халқи янги ерда яшайдилар ва У бутун борлиқнинг абадий Ҳукмдори бўлади. Исо инсонларнинг кўз ёшларини артади. Энди бошқа ҳеч ким йиғламайди, азоб чекмайди, қайғурмайди. Улар касал бўлмайдилар ва ўлмайдилар. Ёвузлик ҳам энди бўлмайди. Исо Ўз Шоҳлигини адолат билан ва тинчликда бошқаради. У абадий Ўз халқи билан бирга қолади.

Муқаддас Китоб ҳикояси Матто Ҳушхабари 24:14; 28:18, Юханно Ҳушхабари 15:20, 16:33, Ваҳий 2:10, Матто Ҳушхабари 13:24-30, 36-42, 1 Салоникиаликларга мактуб 4:13-5:11, Ёкуб мактуби 1:12, Матто Ҳушхабари 22:13 ва Ваҳий 20:10, 21:1-22:21 дан олинган

Бизга қўшилинг!

Биз ушбу суратли кичик Муқаддас Китобни дунёнинг ҳар бир тилига таржима қилмоқчимиз ва сиз бунда ёрдам беришингиз мумкин! Бунинг имкони бор! Биз ўйлаймиз-ки, агар Масиҳнинг бутун танаси биргаликда таржима қилиш ва ушбу ресурсни тарқатишда меҳнат қилса, бу амалга ошиши мумкин.

Бепул тарқатинг!

Сиз ушбу китобнинг нусхаларини ҳеч қандай чекловсиз тарқатишингиз мумкин. Барча рақамли версиялар бепул он-лайн тарзда топилиши мумкин ва биз фойдаланадиган очиқ лицензия орқали сиз ҳатто ушбу Муқаддас Китобнинг Ойдин ҳикояларини тижорат мақсадларида бирор лицензион тўловсиз нашр этишингиз мумкин! Батафсил маълумотни openbiblestories.org сайтида топишингиз мумкин.

Тарқатинг!

Муқаддас Китобнинг Ойдин Ҳикояларини турли тиллардаги видеоверсиясини ва мобил телефон дастурларини openbiblestories.org сайтидан олинг. Ушбу сайтда сиз Муқаддас Китобнинг Ойдин Ҳикояларини сизнинг тилингизга таржима қилишга ҳам ёрдам беришингиз мумкин.